

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. M.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR : MADRAS-41

கணபதிதுணை.

திருவாரூர்த் தியாகராசலீலம்.

திருவாவதுறையாதீனத்து மஹாவீத்துவான்
தீர்திரபுரம்
ஸ்ரீ மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்
இயற்றியது.

—o—o—o—

இது
தேவகோட்டை,
ம-ந-ஸ்ரீ ராம.மெ.சித.சிதம்பரசெட்டியாரவர்களுடைய
விரும்பத்தின்படி.

இந்துலாகிரியர் மாணாக்கரும்
சென்னைப் பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதநமாதிய
உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்
ஊதனமாக எழுதிய அரும்பதவுரை முதலியவற்றுடன்
சென்னை :
பிரஸிடென்ஸி அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

—o—o—o—
விலை. அனா கஉ.

—o—o—o—
விவரவசூலு ஆவணியர்.

1905.
Copyright Registered.

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

பக்கம்.

க.	முகவுரை	1.
உ.	இந்நூலிலுள்ள சிறந்தசெய்யுட்கள்...	4.
ங.	திருவாரூர் த்தியாகராசலீலை...	க.
	கடவுள் வாழ்த்து	க.
	நூலியற்று தற்குக்காரணம்	எ.
	அவையடக்கம்	அ.
	திருநாட்டுப்படலம்	க.
	திருநகரப்படலம்	ங.
	கைமிசப்படலம்	ரு.
	முதலாவதுலீலை	ருஅ.
	இரண்டாவதுலீலை	சுஉ.
	மூன்றாவதுலீலை	சுச.
	நான்காவதுலீலை	சுஎ.
	ஐந்தாவதுலீலை	சுஅ.
	ஆறாவதுலீலை	எ.
	ஏழாவதுலீலை	எஉ.
	எட்டாவதுலீலை	எச.
	ஒன்பதாவதுலீலை	எங.
	பத்தாவதுலீலை	எஎ.
	பதினொன்றாவதுலீலை	எஅ.
	பன்னிரண்டாவதுலீலை	எக.
	பதின்மூன்றாவதுலீலை	அஉ.
	பதினான்காவதுலீலை	அச.
ச.	நூலின் குறிப்புரை	அக.
ரு.	நூலின் விஷயகுசிகை	க.

உ

கணபதிதுணை.

முகவுரை.

தேவாரம்.

திருஞானசம்பந்தமுர்த்திநாயனார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சித்தந்தெளிவீர்கா, ளத்தஞ்ஞரைப்

பத்திமலர்நூவ, முத்தியாகுமே.

திருவாருருக்குரிய பழைய சரித்திரங்களைத் தெரிவிக்கும் நூல்கள் வடமொழியில் அஜபாரஹஸ்யம், ஆடகேச்வர மாஹாத்மியம், கமலாலய மாஹாத்மியம், சமத் காரபுர மாஹாத்மியம், தியாகராஜ மாஹாத்மியம், தியாகராஜலீலை, தேவயாகபுர மாஹாத்மியம், தேவாச்ரய மாஹாத்மியம், நாகரகண்டம், முசுருந்தபுர மாஹாத்மியம், ராமகயா மாஹாத்மியம், ஸ்ரீபுர மாஹாத்மியம், ஸ்கந்தபுர மாஹாத்மியம், கேஷத்திரவர மாஹாத்மியம் எனப் பல உள்ளனவென்று சொல்லுகின்றனர்.

அவற்றுள், கமலாலயமாஹாத்மியம், நாகரகண்டம், தியாகராஜலீலை என்னும் இம்மூன்றும் தமிழிற் செய்யுள்நடையாகச் செய்யப்பெற்றுள்ளன.

கமலாலய மாஹாத்மியமென்பது, சிதம்பரம் ஸ்ரீ மறைஞான சம்பந்த ரென்பவரால், இயற்றப்பெற்றுக் கமலாலயச்சிறப்பென்னும் பெயரால் வழங்குகின்றது; அதன் திருவிருத்தத்தொகை - ௧௦௯௫. அதனை அவர் செய்யத் தொடங்கியகாலம், கலியப்தம் ௪௬௪௭-ம்(வருத்தின் பின்னதாகிய பராபவ வருஷமென்று (சாலி - ௧௪௬௬; கி. பி. 1547.) ஷை நூலின் பாயிரச்சுருக்கத் துள்ள ௨௫ - ம் செய்யுள் தெரிவிக்கின்றது. அவரியற்றிய பதிபசுபாசப் பனுவலென்னும் நூலின் சிறப்புப்பாயிரத்திலுள்ளதாகிய, “ஆதி கமலாலய முத்தர் புராண, மோது மதியாற் சூதனை யொப்போன்” என்னும்பகுதியும் அந்நூல் அவரியற்றினாரென்பதை வலியுறுத்தும். “அந்நூல் இன்னும் அச்சிடப்படவில்லை.

“நாகரகண்டமென்பது அளகைச் சம்பந்தமுனிவரென்னும் வணிகர் பெருமானால் இயற்றப்பெற்று, நாகரகண்டமெனவும், திருவாரூர்ப்புராண மெனவும் வழங்குகின்றது. அதன் திருவிருத்தத்தொகை - ௨௯௧௫. அதனை அவர் இயற்றி அரங்கேற்றியகாலம், சாலிவாகனசகாப்தம் ௧௫௧௪ - (கி. பி. 1592.) பங்குனிமீனென்று அந்நூலின் பாயிரத்துள்ள ௩௫ - ம் செய்யுளால் தெரிகின்றது. அஃது, அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

தியாகராசலீலை யென்பது, ஸ்ரீ வீதிவிடங்கத் தியாகராஜமீர்த்தியின் முந்தூற்றறுபது லீலைகளையுணர்த்துவது. அவற்றுள், முதலிலுள்ள பதின் மூன்றுலீலைகளும் கசு - ம் லீலையின் முதற்பாகமும், திருவாவடுதுறையாதினத்து மஹா வித்துவானும் கவிஞர்பெருமானுமாகிய திரிசிரபுரம் ஸ்ரீ மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளையவர்களால் இயற்றப்பெற்று, தியாகராசலீலையெனவும் திருவாழ்வர்த் திருவிளையாடலெனவும் வழங்கும். இதன் திருவிருத்தத்தொகை - சுசூக. இந்நூலைப் பிள்ளையவர்கள் செய்யத்தொடங்கியகாலம், சென்ற விசுவாசுவருடமென்று (கி. பி. 1845.) தெரிகிறது.

இதனைச் செய்தற்குக்காரணம், இப்புத்தகம், எ - ம்பக்கத்துள்ள, “காலொலர்தவழும்” என்னும் செய்யுள்முதலியவற்றால் விளங்கும்.

இதன் மேற்பாகமான வடநூலைப்பெறுவதற்கு எத்தனையோமுறை முயன்றும் அது கைக்குவாராமையாலேதான், அந்தப்பாகம் இவர்களாற் செய்யப்பெறவில்லை. அந்தக்குறை இவர்களுக்கு வாழ்நாளளவும் இருந்தே வந்தது.

லீலைகள் முந்தூற்றறுபதாதலால், அவற்றிற்குத்தக்கபடி இருக்கவேண்டுமென்றுநினைந்தே கடவுள்வாழ்த்து, திருநாட்டுப்படலமுதலியவை மிக்க விரிவாக இதில் செய்யப்பெற்றன.

இந்தப்பாகம் ஞாபுவதையும் எட்டுப்பிரதியில் அப்பொழுதப்பொழுது தாமே எழுதிவந்தாரும் கும்பகோணம் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராக இருந்தவருமாகிய, ஸ்ரீ. சித. தியாகராசசெட்டியாரவர்களுக்கு இந்நூற் செய்யுட்கள்யாவும் முகஸ்தமாதலால், அவர்கள், தம்பால்வந்தவர்களுக்கு இவ்வினா அருமையானபாடல்களை எடுத்துச்சொல்லிப் பரவசத்தோடு பிரஸங்கித்தலை எத்தனையோமுறை கண்டிருக்கிறேன். இன்னஇன்ன அமயத்தில் இன்ன இன்னபாடல்கள் செய்யப்பட்டனவென்றும் அவர்கள் சொல்லக் கேள்வியுண்டு. விரிவஞ்சி அவ்வரலாறுகள், இப்பொழுது விடுக்கப்பெற்றன.

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தில் கசு - ம்பட்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமத் சுப்பிரமணியதேசிகரவர்களுக்கு இந்நூலில் மிக்க பிரீதியுண்டு; அவர்கள், தம்பால் தமிழ்ச்சுவையறிந்தோர்கள் வந்தகாலங்களில், பிள்ளையவர்களைக்கொண்டேனும் மேற்கூறிய செட்டியாரவர்களைக்கொண்டேனும் ஆச்சரிய ஸங்கீதவித்துவானாக இருந்த ஸ்ரீ மகாவைத்தியநாதையரவர்களைக்கொண்டேனும் அடியிற்குறிப்பிட்டுள்ள பாகங்களுள் ஏதாவது ஒருபாகத்தைச்சொல்லுவித்து மகிழ்விப்பார்கள்.

நைமிசப்பட்டம், இ - ௧௦.

முதலாவதுலீலை, க - ௧௦.

மூன்றாவதுலீலை, முற்றும்.

பின்னையவர்களுடைய தமிழ்தூற்புலமையையும் கவிவன்மையையும் இத்தமிழுலகம் மிகச் செவ்வையாக அறிந்திருத்தலால், இதில் அவ்வவ்விடங்களில் அமைந்திருக்கும் பழைய தமிழ்தூற்பிரயோகங்களையும் சொல்லணி பொருளணிகளையும் செய்யுட்களின் நடைச்சிறப்பையும் சைவசித்தாந்த நூற் கருத்துக்களையும் சிவோத்கர்ஷங்களையும் பிறவிசேடங்களையும் எடுத்துக் காட்டுதல் மிகையென்று இம்மட்டோடு நிறுத்தலானேன்.

தொடங்கிய ஒவ்வொரு புஸ்தகவேலையினிடத்தும் அன்புபாராட்டி என்னை ஆதரித்துவரும், திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துத் தலைவர்களாகிய ஸ்ரீமத் அம்பலவாணதேசிகரவர்கள் இந்நூற் கையெழுத்துப்பிரதியை உதவிசெய்தவியுயத்தில் நிரம்ப நன்றியறிவுள்ளவனாக இருக்கிறேன்.

இந்நூலைப்பதிப்பித்தற்குரிய அச்சுக்கலிமுதலியவற்றில் யாதொரு கவ லையுமில்லாமலிருக்கும்படி பொருளுதவிசெய்த தேவிகோட்டை ம-நா-ந-ஸ்ரீ ராம. மெ. சித. சிதம்பரசேட்டியாரவர்களுடைய பெருந்தகைமை இக் காலத்தில் மிகப் பாராட்டற்பாலது.

இதனைப்பதிப்பிக்குங்காலத்தில் உடனிருந்து அன்புடன் உதவிபுரிந் தவர்கள்:—சென்னை, ந்யூஇங்டன்ஸ்கூல் மதபோதகாசிரியராகிய, தமிழ் வித்துவான் ம-நா-ந-ஸ்ரீ தி. கிருஷ்ணையரவர்கள் ; திருமயிலை பி. சுப்பிரமணியம் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் ம-நா-ந-ஸ்ரீ இ. வை. அநந்தராமைய ரவர்கள்.

திருவாரூர், போர்டு ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் ம-நா-ந-ஸ்ரீ சந்தா னமையங்காரவர்கள், இதில்வந்துள்ள பழைய சரித்திரங்கள் சிலவற்றை விசாரித்து விளங்க எழுதியனுப்பினார்கள்,

லிருத்தம்.

எண்ணிய பலவு மாணவர்க் கன்பி னீந்திடு நிதிதமிழ் விளங்க
நண்ணிய புகழ்மீ னுட்சிகுந் தரநன் னாவல னன்கினி தாய்ந்து
பண்ணிய வீதி விடங்கர்த மாடற் பழுவலைப் பதிப்பிக்க வியைந்த
புண்ணிய மதனை நின்தொறு மெனது புந்நிமிக் கின்புறு மாலோ.

கட்டளைக்கலித்துறை.

தேனாட்சி செய்கவி யானின் செயன்முற்றுஞ் செப்புமுன்னே
மீனாட்சி சுந்தர வள்ளலை யெங்கள் விழுப்பொருளை
வானாட்சி செய்யப் புரிந்ததென் னோமன் வடிவுகொடு
தானாட்சி செய்திரு வாரூர்த் தியாகசிந் தாமணியே.

இங்ஙனம்,

வே. சாமிநாதையன்.

சிறந்தசெய்யுட்கள் வருமாறு :—

அவையடக்கம். முழுவதும்.

பதினாங்காவதுலீலை. ஸ, சுஸ, கஅ.

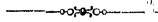
உ

கணபதி துணை,

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர்த் தியாகராசலீலம்.

கடவுள்வாழ்த்து.

காப்பு.

திருமன்னு மணிமார்பன் தேமன்னு தாமரைப்பூந் தேவனாகா
ருருமன்னு புகழ்க்குழலைக் குரியபொரு ளொருதானென் றுலகோர்ந் துய்ய
மருமன்னு செழுங்கடிகை மலர்மலை முடிக்கணிந்து வயங்கா நிற்குந்
தருமன்னு மைங்கரத்தங் குஞ்சரப்பொற் செஞ்சரணந் தலைமேற் கொள்வாம்.
வாதாவிவிநாயகர்.

வழிவருமைத் தர்கள்வாரா மைந்தர்களுக் கிதமகித மருவ வாற்றிப்
பழியினலம் பொருத்துபுகழ்த் தந்தையென வறமாநி படர்தீர்ந் தெய்தக்
கழிநசையின் வழிபடுவார் படாதவருக் கறமறமாங் கருணை யாற்றி
யிழிவில்சுகப் பேறருளும் வாதாவி மழகளிற்றை யிறைஞ்ச வாமே. (உ)
விட்டவாயில்விநாயகர்.

இருகவுணின் ரொழுகுமத முண்ணவொளிர் நிறத்தொழுங்கி னினைத்து
மொய்த்த, கருநிறவண் டினம்பிறைக்கோட் டொளிமூழ்கி வெண்ணிறமாய்க்
கதிர்த்த னோக்கி, மருவுபிதா வெனத்தலைமா லிகையிவர்கு டினர்கொ லென
வானோ ரேத்தி, வெருவில்களி யுறவமரும் விட்டவா யிற்களிற்றை விடாதுள்
வாமே. (ங)

ஆகாசவிநாயகர்.

விரவுபிரு திவித்தலத்துக் கபோலமத வெள்ளமன்பர் வினைக ளென்னும்
பரவுதரு வேர்பறித்துத் தள்ளிரி யாணவழல் படர்ந்து பற்றி
“புரவுகிதர் துகளாக்கச் செவிக்காற்றுத் தூற்றவினி துவந்து மேவும்
புரவுவெ. ராகாசக் களியானை யொளிர்பாடீம் போற்று வாமே. (ச)

* திருவாரூர்த் திருவிளையாடற்புராணமெனவும் வழங்கும்.

நடுக்கந்தீர்த்தவிநாயகர்.

சீர்த்தவரை முழுத்தவரை யெடுத்தவரை வண்டுடைவேள் செயல்போய் மாய
பார்த்தவரை முகத்தவரை யுறுமாப்பிற் றுழாய்க்கமடப் பார வோடு [ப்
சேர்த்தவரை யுடுத்தவரை யெடுத்தொரர வார்த்தவரைத் தீரா தோங்கு
நார்த்தவரை யாணடுக்கந் தீர்த்தவரை யடைந்தவரை நாமுள் வாமே. (க)

மாற்றுரைத்தவிநாயகர்.

தந்தையிலாத் தந்தைநகை தம்மிடத்தே தங்கவுமத் தந்தை யாற்செய்
நிந்தையறு தொழிலென்ப துணர்ந்துநடு நிலையேதா நின்ற னன்றென்
நெந்தையிரா னாரான் செழுங்கனகந் தாழ்வுயர்வென் றியைய வேர்ந்து
சிந்தைகொள மாற்றுரைத்தாடீரடிக்கமல முடிக்கணியாச் சேர்த்து வாழ்வாம்.

சோழவிநாயகர்.

தேருமுனி வரர்சிவா கமம்பொறித்த கோசங்கள் சிதைவு ரும
லாருமவர் செய்கருமந் தவரூமந் தவச்சாலை யடிய ருமந்
பாருநெடு விண்ணுமிடர் மருவாம லங்குசம்வெம் பாச மேந்திக்
கூரும்வலி மூடிகமூ ரழகியசோ முக்கனிற்றைக் குறித்து வாழ்வாம். (எ)

நீட்களசிவம்.

பூமேவு கருணையினுந் பல்லுயிர்க்கும் பவநல்கிப் போக மூட்டித்
தாமேவு மலமகல வந்வறியா மையினுமறஞ் சார வாற்றித்
தூமேவு சத்திபதித் தொழியாம லானந்தஞ் சுரவா நிற்கு
மாமேவு கதியானிக்குந் தனிமுதலை யெஞ்ஞான்றும் வாழ்த்தி வாழ்வாம். (அ)

வன்மீகநாதர்.

தடங்கொண்ட தாமரைமே லுறைவானு நிறைவானுந் தயங்கு காகொண்
படங்கொண்ட பாப்பிணமேந் படுப்பானுந் கடுப்பார்வெண் பகரீ மொய்ம்
நிடங்கொண்ட புரந்தரனு நிரந்தரஞ்சூழ் நிறைசெல்வத் திருவா ரூர்ப்பூந் தீந்
நிடங்கொண்ட பெருமானே வலங்கொண்டு மலர்தூவி யிறைஞ்ச வாமே. (இ)

தன்னுபொறி செறிபடப்பாம் பணிந்தசா தனத்தானே துகட. ரன்பின்
பின்னுமொரு பாம்புதொழ நடநவிலுந் திறத்தானே விரிபா லாழி
பின்னுமொரு பாம்புயிர்த்த விடமுது செயுங்குணத்தா னேவன் மீக
பின்னுமொரு மாமணியைப் போற்றுவாம் வினைப்பிறவி மாற்று வாமே. (க)

அசலேசர்.

பாவுதமை யடைந்தவர்கள் வெம்மையரா யினுந்தன்மைப் பால ரேனும்
பின்புபகை யினரெனினு மொப்புனமயன் ருமைநனி மேவி நாளுந்
பாவுதவிந் தினிதமருந் தன்மையுல கினுக்குணர்த்தல் கடுப்பக் காரி
பாவுத மநிகர்த்தொன் றறமுடிக்கொ ளசலேச ரடிகள் போற்றி. (கக)

ஆடகேசர். வேறு.

சிறையளி கோழி யுண்ணத் தேம்பொழி தெய்வக் கஞ்சத்
திறையவன் பசந்து ழாயோன் முதலியோர் யாரு மேத்து
மறையவன் யானே யென்று மன்னுல சதிலிப் பான்போ
லறையழ வங்கை யேர்து மாடகே சன்றாள் போற்றி. (௩௨)

ஆனந்தேசர். வேறு.

உடையநா யகர்சீ ரானந்தேச் சுரர்பே ருலகெலாம் பரந்தவான் புனலை
நடையறச் சுருக்கி மலர்மக னறியா நகுமுடி வைத்தென நாளுந் [ன்று
விடையவா தனையிற் பரந்தவெம் மனத்தைச் சுருக்குடி விழைந்துமான் முய
மடைதர முடியா வடிமிசை வைப்ப ராதலா லுயர்க்கன்பு செய்வாம். (௩௩)

சித்தீசர். வேறு.

ஊனார் பிறவிப் பகைக்குள்ள முடைந்த டைந்தோ
ராணர் தமைக்காப் பவொன்பதற் கான்ற சான்றாட்
தேனா ரிதழி மலர்மாலையொன் செஞ்ச டைக்கண்
வானார் பிறைவைத்த சித்தீசனா வாழ்த்தி யுய்வாம். (௩௪)

சோமாக்கந்தர். வேறு.

அடர்பசங்கற் பசுமாதி யமைந்தபெரு விண்ணுலக மழக்கா நெய்தப்
படர்நெவொ ரிதியுடுத்த மண்ணுலகங் களிதூங்கப் பைந்து ழாய்மா
விடரறுசெந் தாமமாயோ னேத்தெடுப்பத் திருவாரு ரேழிழ்பூங் கோயிற்
சுடரரியா தனத்தமருஞ் சோமாக்கந் தனாநாளுந் துதித்து வாழ்வாம். (௩௫)

வீதிவிடங்கர்.

பெண்ணரசு குழல்கொளரி நிறஞ்சிறப்பன் நெனவனையான் பிணைமுன் னாய
விண்ணரசு தனைமருவி யவன்சொர்வு தெரிந்தவற்கு வெற்றி வீந்த
மண்ணரசு கொளவந்து மண்ணரசா கியவாநா மணிப்பூங் கோயிற்
லெண்ணரசு வீற்றிருக்கும் வீதிவிடங் கப்பெருமா னிருதாள் போற்றி. (௩௬)

பொன்பொலியும் வாசிகையு மணிமுடியுஞ் செவ்வந்திப் பூமென் றோடு,
மன்பொலியுஞ் செங்கழுநீர் மாலையும்பொற் குண்டலமு மணிப்பொற் பூணு,
மின்பொலியு் திருமுகமும் தெருண்மொழியு மருள்விழியும் விடங்கப் பெம்
மான், நென்பொலியு மாடரவக் கிண்கணிப்பொற் பாசமும்யாஞ் சிந்தை
செய்வாம். (௩௭)

தியாகராசர்.

* கலகமற மொழியவறங் குதுகலிப்பப் பல்லயிருங் களிப்புண் மூங்கி
மலகமணி முடிமுடிவைத் திருபத்தைத் தகவையுடை யேந்த லாகித்
திலகநுதில் வெண்ணீறு திகழமணிப் பூமெனிரச் செங்கோல் ஸுகக்கொண்
டுலகமுடி தாண்டவருட் டியாகரா சப்பெருமா னொளிர்ந்தாள் போற்றி. (௩௮)

தடவரியா தனம்போற்றி கருணைபொழி முகம்போற்றி தயங்கோர் பாக
மடவரன்மெல் லியல்போற்றி மன்னுமிளஞ் சேய்போற்றி மலர்க்கண் போற்
திடவுலக மேத்துகதிர் வாள்போற்றி நிறைசெல்வத் தியாக ராசர் [ரி
நடவுதிருத் தேர்போற்றி நம்மையாட் கொளுமசபர் நடனம் போற்றி, (௧௯)

நிட்களசத்தி.

மணியொளிபூ மணம்போலா ணவமிலறி வேயுருவாய் வயங்கா நிற்குந்
துணிபொருளி னகலாம லுறைந்தருளிச் சிருட்டிமுனைத் தொழிலு மாற்றிக்
கணிதமறு பல்லுயிர்க்குஞ் சன்மார்க்கப் புணர்வுமலக் கழிவுஞ் செய்தே
யணிபசிவா னந்தமருள் பூரணியை யெஞ்ஞான்று மகத்துள் வைப்பாம். (௨௦)

ஈகமலாம்பிகை.

பலகலையா கமமறைக ளினைத்தினுக்குங் காரணமாய்ப் பகர்பா ராதி
யுலகநிகி லமுமவற்றி லுள்ளசரா சரங்கனையு முதவி நாளு
மலகறுபல் போதமுமாய்க் கருணைசுரர் தாடல்செயு மம்மை செம்மைத்
திலகறுத் தொருகமலாம் பிகையிருபா தமுமுளத்துச் சேர்த்து வாழ்வாம். (1)

மாமேவு முக்கணிரு புயம்பசிய நிறங்கரண்ட மருடம் வாய்ந்து
துமேவு யோகபீ டத்திடக்கை கவானூன்றிச் சுடர்வ லக்கை
தேமேவு நறுநீலங் குட்டிகா சனத்தடிக டிருந்த மேவு
மோமேவு முயர்பரையக் குளமேற்பல் விதழ்க்கமலத் துன்னு வாமே. (௨௨)

அல்லியங்கோதையம்மை. வேறு.

எல்லியங் கோதை யாழியொன் றுடைத்தே நிரவிவெண் மதியழல் விழியோ
வல்லியங் கோதை நீத்தபாம் பேத்த மன்றினுட் டயருமா மேரு [ன்
வில்லியங் கோதை யெனப்பணி பூண்ட வித்தக விமலனோர் பாகத்
தல்லியங் கோதை யம்மைபொற் பாத மனுதினம் போற்றியேத் தெடுப்பாம்.

வேறு.

அலர்செறிபைங் குழல்போற்றி யழகுபொழி முகம்போற்றி யருட்கண் போற்
மலரிளவெண் ணகைபோற்றி பரஞானஞ் சுரக்குமுலை வள்ளம் போற்றி [ரி
பலர்புகழு மங்கலாண் போற்றியப யந்தருங்கைப் பதும் போற்றி
கலரனுகற் கருஞ்சேரல் லியங்கோதை யம்மைபத கமலம் போற்றி. (௨௪)

சபாபதி.

நுகரமல ரடிமுகரர் திருவுதரர் தோள்குகர நகுபொற் றுண்டம்
வகரமுடி யுகரமொரு கவிகையக ரம்பொலிசீர் வகரம் யாரும்
பகரபய கரஞ்சுகரர் துடிமுகரங் குறணகரம் பரவு சேந்தி
நிகரருமோம் வாசிகையா மன்றினட நவில்பொருளை நினைந்து வாழ்வாம். (1)

சிவகாமசுந்தரியம்மை.

தான் மருவு செஞ்சடைபி லொண்பிறைதண் புனல்புயத்திற் கடுக்கை மாலை
வான் மருவு மணியொளிப்பாழ் புருவடிவீ ரொற்றுமையின் மகிழ்பூத் தாட
வான் மருவு கொடியுடையார் புரிதிருச்சிற் றம்பலப்பே ராடல் காணு
மான் மருவு மதர்நெடுங்கட் சிவகாம சுந்தரிதாள் வணக்கஞ் செய்வாம். (௨௬)

தக்கிணைமுர்த்தி. வேறு.

பல்லுயிர்க்கு முழுதுணர்த்து பழையமுழு முதறாணென்
நெல்லுயிர்க்கும் வாளுதி யெவ்வுலகு மெளிதுணரச்
சொல்லுயிர்க்குங் கலைமுனிவர் சுடரறமா திகளுணர
மல்லுயிர்க்குங் கல்லாலின் மருங்குறைகோ னடிபோற்றி. (௨௭)

வைரவக்கடவுள். வேறு.

தன்னகை நுதற்சண் செங்கை தங்குழ லெழுந்தா லன்ன
முன்னகை வடவை தீக்கு முத்தலை வேலி னற்றுகன்
றின்னகை மார்ப் னாதி யிமையவ ருடம்பி னெய்த்தோர்
மன்னகை யோட்டி னேற்ற வடுகனுக் கன்பு செய்வாம். (௨௮)

வாதாவிவிநாயகர். வேறு.

மேதாவி யருக்கிடமாய் மிளிர்திருவா ஞர்த்தனியிற்
போதாவி தொறுமலர்ந்து பொலிகலிங்க நின்றும்போர்
தோதாவி யனைத்துமினி துவந்தேத்த வுலப்புதவும்
வாதாவி மழுகளிற்றை மலர்தூவி யிறைஞ்சுவாம். (௨௯)

முருகக்கடவுள். வேறு.

கார்மலிக் தரனுதற்கண் கருவேண்மெய் பொடித்தழகு கதிப்ப வோர்தன்
சீர்மலிகே முழாநெல்கச் செவ்வேளென் றுதித்துவகை திகழ யங்க்கும்
போர்மலிவேல் வலனெந்திப் புத்தேளிர் பகைசவட்டிப் போக மீவான் புற்றி.
வார்மலிபூண் முலையிருவர் மணம்புணர்ந்த சேவகன்பொன் மலர்த்தான் போ

திருநந்திதேவர். வேறு.

வாளா கியகண் ணுமைபாகன் மருவோ லக்கஞ் சேவிப்பா
ஞளா கியமா லயன்முதலோ ரடுத்து வேண்டக் கடைக்கணித்துக்
கோளா கியவேத் திரமசைத்துக் குலவ வருளு நந்திபிரான்
ஞளா கியவோ ரிருபோதுந் தலைமேற் றரிப்பா முப்போதும். (௩௦)

அகத்தியமுனிவர். வேறு.

ஒருமலைமண் ணமுத்துபுகை யொருமலைவிற் றுகிர்மலையா
மருமலைபைந் துளவணிந்த மருமலையைப் புரிந்துகரை
பொருமலையைக் குடித்தமரர் பொருமலைமாற் றுபுபொதியத்
திருமலையில் வீற்றிருக்குஞ் செம்மலையுட் குறித்திடுவாம். (௩௧)

திருஞானசம்பந்தமுர்த்திநாயனார். வேறு.

ஊழிமுத லொருபாகத் துமையளித்த பரஞான வுதனி மாந்திப்
பாழியுறு பரசமயக் கோடையறச் சைவனெடும் பயிர்க ளோங்க
வாழிமறைத் தமிழ்மழைபெய் மாமுநிலைப் பாலு வாப்பூங் கன்றைக்
காழிவளர் மாமணியைக் கவுணி பர்தங் கற்பகத்தைக் கருத்துள் வைப்பாம்.()

திருநாவுக்கரசநாயனார்.

உயிர் பலவுந் தத்தமனம் வைத்துநனி சுமந்துள்ள வுள்ள பெம்மான்
றயிர்விரவு வெண்சோறு சுமந்துள்ளி யெதிர்வரவச் சாமி தாட்குச்
செயிரறுமன் புறச்சுமந்த செழுமணியை யுழவாரஞ் செறிகைத் தேவை [ம்.
யயிரிறுமின் சுவையுடைமேண் சிவஞானத் தமிழ்ப்பொழிநா வரசை யுள்வா

சுந்தரமுர்த்திநாயனார்.

கோடிவரி வண்டுழக்கிக் குடித்துவப்ப மதுப்பொழியுங் குழங்கன் மாலே
குடியவொண் கருங்கூத்தற் பரவைமுலைக் களியானை துதைந்து பாய
நீடியவான் களிகூர்தின் புயவநானன் னெடுத்தகையை நிமலத் தேவை
யாடியின வணியின்முனைப் பாடிவரு பெருமுதலை யகத்துள் வைப்பாம்.(௩௫)

திருவாதவூரடிகள்.

ஆசையடை யாவழுதி யாசையெலா மாசையுடை யார்க்கு மோங்கு
மாசையிலஞ் சூழ்புவிவா னாசையடை யார்க்குமுற வாரி வீசித்
தேசையுறு மணிவுர்த்தைத் துதிபலரு முயப்புரிந்து சிவானந் தப்பே
ரோசையுறு கதியடைந்த வாதவூர் வள்ளலடி யுள்ளங் கொள்வாம். (௩௬)

சண்டேசநாயனார். வேறு.

தருமுக மலர்ப்பூம் பசுநறுந் தொடையற் றடநெடும் புயவலித் தேவர்க்
குருமுக வடர்வேற் குருநாயம் பிகையோ டொள்ளித் தவிசுறை தியாகர்
கருமுகிங் ளேனும் பங்குனித் திருநாள் காணு வம்மினென் றினிய
திருமுக மலர்து திருமுக மெழுதுஞ் சேய்ஞ்ஞார்ப் பிள்ளை டொழுவாம்.()

மற்றைநாயன்மார். வேறு.

உறுசுத்த பத்தி வயிராக்கிய மோங்க மேவித்
தெறுநத்த நேரு மலமாதி சிதர்த்தெ டூந்து
நறுமத்த மாலே புனைவாரடி நன்க டைந்த
வறுபத்து மூவ ரடிமாமலர்க் கன்பு செய்வாம். (௩௭)

முகசூந்தசக்கரவர்த்தி.

தேமா நிலாப்பைத் துளவோனெடு சேவர் வேந்த
னேமாறி நிற்ப வெளியோமிறு மாந்து நிற்பக்
கோமான் விடங்கப் பெருமானையிங் குக்கொ ணர்ந்த
மாமான் முசூந் தனைவாழ்த்தி வணங்கு வாமே. (௩௮)

திருத்தொண்டர். வேறு.

இருண்மேவு புறச்சமய நெறியனைத்தும் வெறுமயலென் றிகழ்த்து நீத்துப் பொருண்மேவு சுத்தசைவ சித்தாந்த நன்னெறியைப் புணர்ந்து நாளுந் தெருண்மேவு பூதிகா தனம்பூண்டு சிவானந்தச் செல்வ ராய [மே. வருண்மேவு திருத்தொண்டர் திருக்கூட்டம் பணிந்தெழும்பே றடைந்தாய், யா

குருவுருவந் திருவெண்ணீ றெழுத்தைந்து வழுத்துபுகழ்க் கோயி லம்மான் நிருவுருவ மென்றலேமே லுறுபாத மருச்சினைசெய் திறத்து நின்றல் பொருவிநிருத் தொண்டுசெய விலையோரெட் டினுமன்பு பொலியப் பூண்டு மருவுமவர் யாவரா யினுமவர்தா டைவருமென் மனமெஞ் ஞான்றும். (சக)

துறைசைப் பஞ்சாக்கரதீசிகர்.

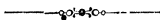
வீங்குபுகழ் மெய்கண்ட விமலனருட் சந்ததிகேகோர் விளக்க மாளு னோங்குதிற் சயிலாதி திருமரபிற் குருபரன்பே ருண்மை மூர்த்தி வாங்குகட லுலகேத்து மாவடுதண் டிறைநமச்சி வாய தேவன் தேங்குலவு செங்கழுநீர் மலைத்தவடித் தாமரைகள் சென்னி சேர்ப்பாம். (சஉ)

அம்பலவாணமுனிவர். வேறு.

மின்னுமான் மழுவும் வெவ்வழல் விழியு மிளிர்கறைக் கண்டமு மறைத்துப் பன்னுமா னிடமா! பந்தெனை மறைத்த பழமல வலிமுழு தொழித்து மன்னுமா னந்தம் புணர்த்தியாள் கருணை வள்ளலா வடுதுறைப் பெருமான் முன்னுமா தவர்சொ லம்பல வாண முனிவர னிணையடி போற்றி. (சங)

நூல் இயற்றறுதற்குக்காரணம்.

வேறு.

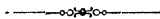
காரொலார் தவமுஞ் சென்னிக் கதிர்மணி மாடந் தோறு நீரொலா மமைந்தார் மேவு நிறைசெல்வத் திருவா ருரிற் பாரொலாம் புகழ்ந்து போற்றும் பங்குனித் திருவிழாவிற் றீரொலார் திருந்து தேவா சிரயனாங் காவ ணத்தில். (க)

தண்ணிய குணத்தர் சுத்த சைவசித் தாந்த ராய புண்ணியர் பலருங் கூடிப் புகழ்மிகு தியாக ராசர் பண்ணிய வாடன் முற்றும் பாடுக தமிழா லென்று மண்ணிய மணியே றேரும் வாய்மலர்ந் தருளி னாரால்.

பொற்றுண ரிதழி வேய்ந்த புற்றிடங் கொண்ட பெம்மா
 னற்றுணர் மலர்மென் றுளே நாமென் புடைய ராய
 முற்றுணர் பெருமை சான்றோர் மொழிந்தசொற் றலைமேற் கொண்டு
 சிற்றுணர் வுடைய யானுஞ் செப்பிட லுற்றேன் மாதோ. (௩)

அ வ ய ட க் க ம்.

தன்பெருமை தானுணராத் தன்மையனென் றெல்லோரு
 முன்பெருமை யாருரைத்த துணர்ந்துமா றூர்ப்பெருமான்
 மன்பெருமை வினையாடல் வளப்பெருமை சொலத்துணிந்த
 வென்பெருமை யென்னுரைக்கே னென்னகையு மடக்கரியேன். (௪)

வேறு.

பாடன்மறை கதறமறைத் தப்பாலாய் விளங்கும்
 பரமர்திரு வளர்கமலைப் பதித்தியா கேச
 ராடல்சிறி துரைத்திடவும் யான்வல்லே னல்லே
 னவரருளா லாகுமெனத் துணிந்தனன்வ் வருளுங்
 கூடலுறு மெலியராயுங் கூடினனி வலியுங்
 கூடுறுங்கொ லெனிலமரர் சபைநடுமு னட்ட
 வாடலுறு மொருநிரண மருள்சிறிதுற் றுறுமவ்
 வானர்வலி மாயவலி மருவியதியா ரறியார். (௨)

வேறு.

முகத்திலுக் குரிய வங்க முழுமையு மிலாத வொன்றைத்
 துகத்திரு முகமென் றுள்வார் தழைகவிக் குரிய வங்க
 மகத்துவ ஞான வாய்மை மருவிலாச் சிறியேன் பாட
 லகத்திலே யெனினு நல்ல பாடலென் றெடுத்தாள் வாரால். (௩)

தட்டற வுணர்ந்தோர் ஞானச் சார்பிலாச் சிறியேன் பாட
 லெட்டனை நயமி லாதா யிருக்கனு நயமிக் குள்ள
 முட்டறு பாட லென்றே மொழிந்தெடுத்தாள்வர் நாளுங்
 கெட்டதைப் பெருகிற் றென்று கிளப்பவர்க் கரிய தாமோ. (௪)

வேறு.

நீடுறுவா னகமேவு தெய்வமா லிகையொடுமிந் நிலத்தின் மேவும்
 வாடுறுத் லளிமூசன் மணக்குறைபே ரொளியின்மை வழவு தூய்மை
 கூடுறுமைங் குற்றமுடை மாலிகையும் விசேடமெனக் கொண்ட ஸ்வயர்
 நாடுறுசான் றோர்கவியோ டைந்தியலா சென்கவியு நயந்து கொள்வார். (௫)

திருநாட்டுப்படலம்.

சு

வேறு.

அமிழ்தினு மினிய வாளு ரண்ணலா ராட லன்றி
யுமிழ்சுவை யுடைநின் பாட்டு மினிக்குமோ வுலகிற் கென்னிற்
றமிழெனும் பெயர்க்கு மேலோர் சாற்றிய பொருளை யோரி
னிமிழ்தினாப் பரவை ஞாலத் தினிப்பதற் கைய மின்றே. (க)

ஞானமார் தருதென் னாருந் நாயக னூடல் வாரி
மானமா ரதனை நாடும் வளத்தவென் பாடன் மாரி
தானமா. ருணர்ச்சி மிக்க தன்மையர் மயில்க னாளு
மினமார் பொருமை மிக்க யாவருங் குயில்கண் மாதோ. (எ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௫௩.

திருநாட்டுப்படலம்.

முடங்குளை மடங்க ழங்கு மொய்ம்மணித் தவிசின் முத்த
வடங்குளர் முலையா னோடு மானவேற் குழவி யோடும்
விடங்கர்வீற் றிருந்து நாளும் விளங்கர சியற்றப் பெற்ற
தடங்கெழு சோழ நாட்டின் வளஞ்சில சாற்ற லுற்றும். (க)

தினாசெய்பார் கடலிற் றுஞ்சஞ் செங்கண்மான் மார்பி னீன்றும்
வினாசெய்கற் பகநன் னாடு மேவிய தியாக ராசர்
புனாசெய்தற் சார்ந்து வேரோர் புலங்குறீ யாது மேவ
வுனாசெய்நற் தவஞ்செய் துள்ள துயர்புகழ்ச் சோழ நாடு. (உ)

அவஞ்செயும் வினையி னீங்கி யாருயிர் வருக்க மெல்லா
நவஞ்செயு மின்ப மேவ நயத்துபே ரருள்குற் கொண்டு
சிவஞ்செயுந் தன்பான் மேவித் திகழ்பரா சத்தி நாளுந்
தவஞ்செயத் தவஞ்செய் துள்ள தகையது சோழ நாடு. (ஈ)

மடிசுரந் திரங்குஞ் சேதா மழவிளங் கன்றிற் காக்க
கடிசெழு பைம்பூண் மார்பக் காதலந் கிடத்தி மீது
கொடிநெடுந் தடந்தே ரூர்த்து முறைசெய்கோக் குடைக்கீழ்த் தங்கும
படியறம் புரிந்த தம்மா படிநில்சீர்ச் சோழ நாடு. (ஊ)

ஐறைபெருங் கல்வி யோரை ஐறைபெருஞ் செல்வத் தோனாக்
குறையற வினைவு செய்யுங் குடிகளைப் பிறநூட் டுள்ள
வறைபெரும் பரமந் தாங்கும் வன்மையை யவிர்பொன் னாதி
யுறையுமா கரத்தை நாளு முடையது சோழ நாடு. (ஓ)

எங்குமின் னடிசிற் சாலை யெங்குமின் சுவைநீர்ப் பந்த
ரெங்குநல் யாக சாலை யெங்குமங் கலப்பே ரோனாத்
யெங்கும்வண் பெருந்தீர்த் தங்க ளெங்குமொண் சிவால யங்க
எங்குந் தனங்க ளாக்கொண் டிமைப்பது சோழ நாடு. (௬)

அறமலி புகழ்சால் சென்னி யாண்டகா ரணத்தா லன்றித்
திறமலி பலநாட் டிற்குஞ் சென்னிபோற் சிறத்த லானு
நிறமலி சென்னி நாடென் றொருபெயர் நிகழப் பூண்ட
துறமலி வளத்தான் மிக்க வுயர்புகழ்ச் சோழ நாடு. (௭)

ஓங்குசீர்ப் பொன்னி நன்னீ ருடைபகா ரணத்தா லன்றிப்
பாங்குசா லறம்வ ழாத குடைப் பயத்தி னானு
தேங்குசீர் நீர்நா டென்றோர் செழும்பெயர் படைத்த தம்மா
வாங்குநீர்ப் புலியுண் மிக்க வளந்தரு சோழ நாடு. (௮)

வடமொழிப் புலவ ரானு மாண்புசான் றுயர்தீந் தென்சொற்
நிடமொழிப் புலவ ரானுஞ் செறிதர மற்று முள்ள
தடமொழிப் புலவ ரானுந் தனித்தனி புகழப் பெற்ற
திடமொழிப் புறம லோங்கி யிலங்குவான் சோழ நாடு. (௯)

மலிபசி யறாத நோய்தெம் மன்னர்செய் மறுக்க மின்மை
நலிதரு கேடொன் றின்றி நனிவினை வுண்மை யாய
வலிகொடேக் கழுத்த மிக்கு மற்றைநா டனைத்தும் வென்று
பொலிபுகழ்ச் சோழ நாடு போல்வதோர் நாடு முண்டோ. (௧௦)

மழைவளம், வேறு.

குரவு வார்குழற் கோற்றொடிச் சசிபுணர் கோமா
னுரவு மேவுபே ராணையா றொழுது கொண்மூப்
புரவு சாலுமற் றவனுடைத் திணைவயிற் பூத்த
பரவு புண்டரீ கத்துருக் கொண்டுவான் படர்ந்து. (௧௧)

ஊரு மிந்திரன் றிசைக்கெதி ராசையா னுரவோன்
வாரு மாணிகொண் மாப்பெருங் கடலக மருவிச்
சேரு நீர்வயி் றெடுப்பவுண் டாங்கவன் றிணைக்க
ஊரு நீலமென் மலருருக் கொண்டுவா னடைந்து. (௧௨)

மன்னு நீனிதம் வாப்ந்துமா லெனும்பெயர் மருவி
மின்னு பேருல கோம்புத லாற்றடி வில்வா
மின்னு நீர்வளை சக்கரம் விளங்குறத் தோற்றி
மின்னு லாமல் றிருக்கையா லோதிம மேறி. (௧௩)

அழலு மஞ்சற வுயிர்க்கெலாம் வெப்பநோ யாக்கிச்
சுழலு மாமுதிர் வேனிலின் றுனையறத் தொலைத்து
நிழலு நீருமுண் டாக்குதும் யாமென நிகழ்த்துங்
சுழலு ருநெடு மொழியென வருமொலி காட்டி. (௧௯)

எரிய ருமுது வேனிலென் றுணாத்திடு மிருது
விரிய நாடொறு முதவிசெய் திடுங்கொடு வெய்யோன்
றெரிய மீமிசைச் செல்வதோ வெனச்சினர் தென்ன
வரிய மற்றவன் பேரொளி மாய்தர மாய்த்து. (௨௦)

சுவாலு டைப்பயி ராதிக டழைதரக் கூடித்
தவாத வெப்பறப் பெருமழை பொழிந்துபின் றம்மா
லுவாவு றப்புரி தண்மையை வாரிசு மூலக
மவாவு முன்னரோ தெரித்தெனத் தண்மைமிக் கடைந்து. (௨௧)

செறித மக்கிறை மகன்புணர் சேவகன் றிணையு
நெறிசெ யம்மக பதியவன் பின்னவ னிலமுங்
குறிகொ டம்முடைப் பசிதெறு கடல்குடி கொண்ட
வெறிசெய் காணல் தலையுமம் பயன்பெற விரிந்து. (௨௨)

வந்து வந்துலாம் வந்துநீ பொரேன்மகிழ் வாய்நீ
யுந்து மேற்றுமா னினங்கள்பேய்த் தேர்தொடர்ந் துணங்கிச்
சிந்து மற்றது சிந்தியென் றதுதிரிந் துமுன்று
நந்து ருமனந் தனிதமா கியமொழி நவிற்பி. (௨௩)

முருவி யாற்றிடைச் செல்பவர் முதலிய மாக்க
னொருவி யவ்விடம் வினாந்தரன் புகக்குறி யொன்று
கருவி யாயதாங் கருணையாற் றெரிப்பது கடுப்பத்
திருவி ளங்குநா னிலத்தினும் வள்ளுறை சிதறி. (௨௪)

தங்கு மாநிலங் குழைதர வீடையரூத் தாரா
யெங்கு மாகவுட் குழையுமெப் யடியவர்க் கென்றுந்
தெங்கு மாவளை செழுங்கம லைப்பதித் தியாகர்
பொங்கு மாரருள் பொழிதல்போற் பெருமழை பொழிந்த. (௨௫)

வேறு.

மற்படு வாரி சூழ்ந்த மண்ணகத் தூன்ற வானம்
பற்பல விழுது விட்டாற் போலவும் பளிக்குக் கோல்கள்
பொற்புற நிறைத்து விட்டாற் போலவு மிடைய ருது
சொற்படு தாரா தூங்கச் சொரித்தன மழைமஞ் செல்லாம். (௨௬)

செறிபலிபொருளு மெங்குஞ் சிதர்க்குத் தேய மெல்லா
மறிதரப் பொழியு மாரிந் காற்றுரு தாற்றன் மான

மறிதரு மகிழ்ச்சி தாதி வாரிக்கொண் டிழியா நிற்கு
மெறிபல வருவி யோதை யெழுந்தன குன்ற மெல்லாம். (உஉ)

படுகடன் முகந்து வானம் படர்ந்துநின் றிடைய றுது
கொடுமழை பொழியா நிற்குங் கொண்டல்காள் குழைசா லிந்த
நெடுநிலக் கிதுவே சாலு நின்மினென் றிசைத்தல் போலக்
கடுகிய கான யாறு கவித்தன கான மெங்கும். (உ௩)

தேரின்வெம்.பசியோ ருண்டு தெவிட்டித்தேக் கெறிதல் போலக்
கூரிய வேனில் கொள்ளை கொளப்புலர்ந் திருந்த வேடை
சீரிய பொய்கை யேரி செழுந்தடங் குடினா யாவும்
வாரிவாய்ப் பெய்து தேக்கி ஐழிவிவிட் டன்மென் பாற்கண். (உ௪)

ஆடையலர்ச் சவட்டுஞ் சூல மங்கைவைத் தவர்பாற் சிற்றன்
புடையவர் கண்போன் மந்த ஐறிநி மணற்புன் கேணி
தடையில் பே ரன்பு சான்றோர் தடங்கண்போல் விரைய ஐறி
நடைகொளப் பரந்த தம்மா நறவிரி கானல் வைப்பில். (உ௫)

விரிதரு கொண்டன் முன்னர் விளர்த்துப்பின் பசந்த வாறே
யெரிதரு வேனி லான்முன் விளர்த்தபா ரியைநீ ருண்டு
புரிதர வங்கு ரித்த புற்களாற் பசந்த தம்மா
கரிசில்கா ரணத்தின்றுன்மை காரியத் திலாது போமோ. (உ௬)

நாரரு ளடக்கஞ் சீல் ஞானமுற் றவர்க ளம்மான்
பேரருள் வெள்ள மூழ்கிப் பிறவெவப் பொழித்தல் போல
வீரருள் வீரர் தொட்ட விரிகட லுடுத்த தின்பார்
காரருள் வெள்ள மூழ்கிக் கழித்தது வேனில் வெப்பம். (உ௭)

இழிதக விதைச்சி யெச்சி லெம்பிரா னுண்ண நல்கி
யழிவில்பே ரின்பந் துய்த்த வன்பர்கண் ணப்ப ரேபோ
லிழிதக வுவர்நீ ரெச்சி லெழிலிக ஞுண்ண நல்கி
யழிவிலின் சுவைய நன்னீ ரருந்திய தாழி மாதோ. (உ௮)

மின்னிய பொருள்க ளெல்லாம் வேண்டுந் கொள்ள வீசி
மன்னிய சீர்த்திப் போர்வை வள்ளல்போர்த் தென்ன நாரும்
பின்னிய தினாயிற் கொண்ட பெருகுமின் சுவைநீர் முற்றும்
பன்னிய புவிக்கு வீசிப் பயோதரம் விளர்த்த மாதோ. (உ௯)

விழைபொரு ளுடையார் வென்கார் மின்னலோ டோசை குன்றா
தழைபுன லுடைய மஞ்ச மன்னலாய்த் தகவிற் பெய்யு
மழைவள முற்றும் யாவர் வகுப்பவர் மதியான் மிக்கீர்
பிழையிலைத் திணையுள் வெற்பின் வளஞ்சில பேச லுற்றும். (௩௦)

தறிஞ்சீவனம்.

துலங்குசீர் வள்ளி யார்முன் றேன்றிய பெருமை யோர்ந்தோ
விலங்குபைர் தோகை மஞ்ஞை யினம்பயில் வளமை யோர்ந்தோ
வலங்குபூர் துணர்ச்சந் தாதி யணிவினா யமைவ தோர்ந்தோ
மலங்குவான் ஈரத்த செவ்வேள் வதிதருங் குன்றந் தோறும். (௩௧)

கறைமிடந் திறையும் போற்றுங் கடவுளா கியசெவ் வேளே
யறைகுல தெய்வ மாறா தருவிரீர் வினைவு குன்றா
துறைபுனத் தேனல் செந்தே னெழுக்கறா தணைவார் கொங்கைப்
பொறையெழின் மடவா ரென்னிற் பொருப்பர்க்கோர் குறையுண் டேயோ.

புலவுறு தழல்வாய்ச் செங்கட் பொருபுலி யருப்பி ன்ராம
னிலவுகிர் வடுப்ப டாத நிறத்திற் வுளரு மில்லை
கலவுகின் புயத்தன் னாந்தங் கையுகிர் வடுக்க னுளுங்
குலவுறப் படாத கொங்கைக் கொடிச்சியர் சுருமங் கில்லை. (௩௩)

வரைபக வெறிந்த வெள்வேல் வலனுயர்த் தருளுஞ் செவ்வேள்
புரையற வமர்த லாலே பொங்குபே ருரிமை கொண்டு
தரைபுக மூர்தி யாய தழைபசந் தோகை மஞ்ஞை
யுரைசெறி யோங்கல் குழ வுலகைபூத் தகவு மாலோ. (௩௪)

உரைசெறி யோங்க லோங்கு மொண்கழை யடைந்து மேற்போய்ப்
புரையிலவான் நருவைச் சார்ந்து சுறிக்கொடி பொலியு னாளுந்
திரைசெறி கடல்குழ் வைப்பிற் றேரிசை யுறச்சி றந்த
வரையடை பவர்க்கு விண்போய் வாழுத லருமைத் தாமோ. (௩௫)

நறவரி குறிஞ்சி பாடு நகுதுணர்ச் சார லெங்கும்
புறவரி யணில்வான் மானப் பொலிகுர லேனல் ஈர்க்கு
மறவரி நெடுங்கண் மாதர் வனமுலைப் போகம் வேட்டுத்
திறவரி யேறு மஞ்சந் திறனுடை யரசர் சூழ்வார். (௩௬)

பொருவரு புண்ட ரீகம் பொருந்தினால் வாயோ டெண்கை
மருவலாற் பிரம னேய்க்கு மாசுணக் கிடக்கை வாய்ந்து
பெருவளை திகிரி யேந்திப் பிறங்கலான் மாய னேய்க்குங்
சுருமுகி நவமுஞ் சாரந் கருந்தினைக் குறிஞ்சி மாதோ. (௩௭)

படுமதக் களிகல் யாணை பளிக்குவெற் பெதிரோ நிற்ப
நெடுவரை யதனிற் றேன்று நீழலை வேழ மென்று
முடுகுபு முழங்கிச் சீயம் பாய்ந்துமொய் யோய்ந்து வெள்கி
யடுகரி யெதிர்வந் தாலு மற்றென்றே நினைந்த டாதால். (௩௮)

சுவைபு சுவலை மூலஞ் சுரைபடு மிரும்பாற் கல்லு
நவையறு குறவர் தோன்று நகுமணி யுந்து வாரச்

செவையுறு கருவி யானந் திருப்புக லூரி லொண்கா
சவையுழ வாரத் துந்து மாண்டகை யரசு போன்றார்.

(௩௬)

கறையடி மருப்பின் முத்துங் கழைநரன் றுகுத்தமுத்து
நிறைபுனத் தேனல் காப்பார் நெடுங்கவ ணிநீஇமேற் போம்புன்
மிறையுற வீசந் தோறும் விண்ணிடைப் பதிந்து நாளு
முறைவன வறியா மண்ணோ ருடுக்களென் றுணாப்பா ரின்னும்.

(௪௦)

வளமலைச் சார லூரு மதிப்பிறை வழுக்கி யாங்க
ணுளமலர்ச் சுனையில் வீழ வுவந்துமற் றதினீ ராடுங்
கிளர்முலைக் கொடிச்சி மார்கள் கிடைத்தது தோணி யென்று
தளரிடை யொசியச் சென்றுத் தாவிமீ தேறு வாரால்.

(௪௧)

கட்டபொற் தகடு போன்ற தொடுபலாச் சுனையுஞ் செந்தேன்
விட்டசெந் தினையின் மாவும் விண்ணவர் களும்வா யூறத்
தொட்டகை மணப்ப வார்வர் பொருப்பரச் சுவையு னாவிற்
கிட்டமுற் றன்றோ நீங்கா திருக்குமாங் கினைய சேயும்.

(௪௨)

கண்புதை யிருளு மெண்ணூர் கடும்புலி யாதி யெண்ணர்
விண்புதை மழையு மெண்ணூர் வேந்தர்க ளிறும்பு சாய்ந்து
மண்புதை நெறிச்செல் வாரம் மங்கையர் கொங்கை வேட்டே
நண்புதை சுவர்க்க போக ஞாலத்து வெறுத்தார் யாரோ.

(௪௩)

வருந்துமொண் குலிசங் கொல்லும் வரம்பெறு வான்பல் குன்றற்
திருந்துவே லனுக்கு மொண்கட் செய்யவாய்க் கொடிச்சி கேள்வன்
பருந்துகுழ் வெள்வே லையன் பாதபங் கயங்கள் போற்றப்
பொருந்துகை பலப டைத்தாற் போன்மலர் வனசெங் காந்தன்.

(௪௪)

இருவியுஞ் சாரற் குன்றத் திரணியம் வயிர லீலங்
குருவியல் பதம ராகக் குவான்முதற் பலவும் வாரி
யருவிகள் பரவி யெங்கு மவனியுட் பதிக்கு நாளு
மருவிமண் ணவர்முன் னோர்செய் வைப்பென மதித்துக் கொள்வார்.

(௪௫)

பொருதகர் மருப்பு நேரப் பொலிமுகத் திருகு ரோமத்
தருவலிக் குன்ற வாண னாவன முணங்கு முன்றில்
வெருவுமாப் பார்வை பல்ல மிடைதரக் கோட லாலே
கருதறங் காக்குஞ் சாத்தக் கடவுடன் முன்றி னேரும்.

(௪௬)

கறையடிக் களிநல் யானை காம்பிள முனைமு றித்து
நிறைநசைப் பிடிக்கும் பாங்கர் நீங்குறாக் கயமு னிக்குங்
குறையறு டுளகு செய்யுங் கூடிரும் படுத்துப் பின்ன
ஈறைகழை யாத னோக்கி முன்னோ யடர்க்கு மாபோல்.

(௪௭)

அணிவரை யாடு வேங்கை யடுத்ததெத் துரிஞ்சு மோர்பாற்
றிணிபடு வேழக் காலிற் சிங்கம் வீழ்ந் துறங்கு மோர்பான்
மணிகெழு மாக்கள் சேமேல் வயங்குவே றிடுமற் றோர்பான்
கணிதமி லில்ல மெல்லா மில்லமாய்க் கவினு மோர்பால்.

(சஅ)

எண்ணுமான் மார்த்த பூசைக் கிருந்தளி ராதி யேத்தி
நண்ணும் பெருமா னன்பர் நதிக்கரை யடைதல் போலக்
கண்ணுமொன் டளிர்வா டாது கரதலத் தன்பி னேந்தி
யண்ணுபைஞ் சாரற் பாங்க ரடைபவர் சிறப்பு மோர்பால்.

(சக)

உறத்தனித் துறைத் தலன்ப னுடன்செல லுயங்கு யூட
லறத்தவிர்த் திரங்க லாய வஞ்ஞாழித் தின்ப மாய
திறத்தருங் கூட லொன்றே செறிதரக் கொளுங்கு றிஞ்சி
மறத்தலில் வளஞ்சொல் வார்யார் வனவளஞ் சிறிது சொல்வாம்.

(இர)

ழல்லைவளம். வேறு.

அருநி றத்தவொண் கவுத்துவ மணிவிளக் கமைந்த
பெருநி றத்தளி விடங்கர்வீற் றிருக்கமுன் பெற்ற
கருநி றத்தமா லமர்தரப் பெற்றபைங் கானற்
திருநி றத்தவை குந்தமுற் பலவுளுஞ் சிறந்த.

(இச)

புடவி மேனறு நிழல்படப் பொதுளியேர் பூத்த
குடவி மார்க்கவைப் பானினா செறிதரக் கொண்ட
வடவி மாவள மாய்ந்தன னுளத்தமைத் தன்றோ
கடவு ளாகியாங் குறைதருந் தாமரைக் கண்ணன்.

(இஉ)

விண்ட ஞல்லைமா தவனுமா லாந்தொறு வியருந்
தண்ட வாத்தரு நீழலுந் தடஞ்சவை யமுதம்
பண்ட மாகநற் றேனுவுங் கொண்டவிப் பபாமண்
ணண்ட ரென்பதற் கிபாதுமோ னாயுற வின்றே.

(இங)

ஒன்று ஞாலத்துச் சாதன மன்றிமற் றொன்றை
நின்று சாதிப்பார் யாவரே யிடையர்பா னெடியோன்
மன்ற மேவிய பழக்கத்தாற் சிருட்டிமுன் வண்கீர்
சென்ற முத்தொழி லுளுமிடைத் தொழிலையே செய்வான்.

(இச)

கார்மு ழங்குதந் தலைவரைப் பிரிந்துறை நல்லார்
போர்மு ழங்கயிற் கண்கண்மை சிதைதரட் பொங்கிக்
கார்மு ழங்குவ வங்ஙனே தலைவரந் கதிப்பொற்
தோர்மு ழங்குவ சிதைத்தமை முன்னையிற் றிருந்த.

(இரு)

குலவு கொல்லர்பொன் சுடுந்தொறு மளவையிற் குறைந்து
நிலவு மாற்றுயர்ந் தாலென வாய்ச்சியர் நிறைபால்
சுலவு தீயின்வைத் தடுந்தொறு மளவையிற் சுருங்கிக்
கலவு மின்சுவை யுயரும்வா னமுதமுங் கைப்ப.

(௫௬)

தக்க நெற்றிரி பொரியெனப் பாறிரி தயினாத்
தொக்க பாடிமே வாய்ச்சியர் கடைந்திடு சும்மை
திக்க டங்கலுஞ் செறியுமா மதித்திடத் திரளு
மிக்க பாற்கடல் கடைபொழு தமுதென வெண்ணெய்.

(௫௭)

வல்ல வாழுலை யறம்வளர்த் தவளிர வலர்கைப்
புல்ல வாலரிப் பதத்திரள் வீசுசீர் பொருவ
வல்ல வாங்குழற் றொறுவியர் கொள்பவ ரங்கைச்
செல்ல வீசுவர் சுவைநவ நீதமென் றிரளை.

(௫௮)

பெருந்து றைச்சிவ ஞானபோ தகங்கையிற் பிறங்க
விருந்த வத்துமெய் யடியரோ டிருந்தவ ரேய்ப்பத்
திருந்து மாணவ ரொடுங்கையிற் புத்தகஞ் சிவணக்
குருந்த நீழன்மா தவருறை வார்களி கூர்ந்தே.

(௫௯)

பொலந் துங்குமிழ் மீதுதாய்க் குழையொடும் பொருதே
யலர்ந் துங்குழ லாய்ச்சியர் கண்ணென வமர்மான்
மலர ணங்கெனு ம. ன்புணர் மான்மகிழ் வயினென்
றிலக வோர்ந்துகொல் லோவவ ணீங்குறா வென்றும்.

(௬௦)

அணவு கானகத் தொருவர்த முயற்சியா லமைந்த
வுணவு நீருநீத் தாங்கவை யொன்றினை யொன்று
தணவு றுதமை தரறெரிந் தார்ந்துறத் தழையுங்
குணவு வாழுயற் றன்மைசொற் றிடினருங் குழாத்தே.

(௬௧)

கூடு மாய்ச்சிமார் கொங்கையின் றழுவுதல் குறிப்பி
னீடுபாடியோ ரறிதர நேர்தெரிப் பார்போற்
பாடு வாய்த்திரு கோடுகூர் படைத்துமெய் பீணத்த
நாடு மேற்றியி றழுவுவார் குறும்பொறை நாடர்.

(௬௨)

உற்ற கோவலர் கொன்றைவேய்ங் குழலெடுத் தூதப்
பெற்ற முற்பல வுயிர்களு முருகுவ பிழைமற்
றற்ற மங்கையிற் றேன்றிய தெய்வவா னுயர்
பொற்ற தீங்குழ லிசைக்குரு கெம்பிரான் போன்றே.

(௬௩)

இலங்கு கரசைதன் னொருபுடை நனிமலர்ந் தினைய
சுலங்கு பொன்னெனப பூத்தபூங் கொன்றையாங் கமருந்

துலங்கு பேருல கின்றநா யகியொடுத் துகடர்
வலங்கு லாமழு வேந்தியோ னமர்வது மாணம்.

(௭௪)

நிலவு சேவொன்று பூத்தனென் றையினடி நிற்பக்
குலவு காசையொன் றதற்கெதிர் வளைத்துறல் குறிப்பி
னிலவு பெற்றமேற் சிவபிரான் காட்சிதந் துதவக்
கலவு மாயவ னுங்கெதிர் வணங்குதல் கடுக்கும்.

(௭௫)

ஆய சொன்றையே ராய்ச்சியர் கருங்குழ லதன்கீழ்ப்
பாய பூங்குமிழ் மூக்கதன் கீழுறப் படர்ந்த
தூய முல்லைபன் மற்றதன் கீழுறத் துவன்றி
மேய கோபமற் றவரிதழ் நிகர்நர விளங்கும்.

(௭௬)

அடிசி லாம்வர சாதிய பலவுமற் றவைக்குப்
படியி லாவுப கரணமாம் பயறுமுற் பலவுங்
கழவில் சாகமு மோரிடத் தொக்கவே கலந்தா
நெடிய மானில மெதன்றி நேழன்மற் றியாதே.

(௭௭)

முயல்வி சைத்தெழு மொருபுற மதற்குமேன் முகி
யியல்கொ ளான்பசுங் கன்றெழு மதற்குமே லெழுந்தா
யயன்ம ருண்மொ னெதுணர் ததற்குமே லஞ்சிச்
செயல மைந்தகான் வாரணம் பறந்தெழுஞ் சிறப்ப.

(௭௮)

அரிய கானகப் பெருவள நோக்கவாங் கடைந்தோ
ரியி யவெண்ணெயில் விடமெலாஞ் சிதறிய தென்னை
புரிய வாய்ச்சிய ரென்றுளத் தையுற வொளிரும்
பரிய காருறைத் திடவெழு மாம்பிகள் பலவும்.

(௭௯)

பொருவில் வானவர் பலருந்தம் முறுப்புற்றுப் பொலிய
வெருவின் மேன்மைசான் றெனிருமூன் செறிவன மிகுநீர்
கருத வுங்கடை யுறாதெனி லியாவரே கனாவார்
மருத வேலியின் வளஞ்சில தெரிந்தவா வருப்பாம்.

(௮௦)

மருதவளம். வேறு.

குலவுநதி யலையெறியுந் குருமணிபொன் றிருமலரிற் குடக்கடன் சங்
னிலவுகுலை யிருபாலு நிரம்பியொளிர் தரக்கண்ட நெடிய வாளை
ருல்வுபுக பிருநிதியம் பலபடைத்த திநிலமென் றவக்கும் பானல்
கலவுவனப் பாயிரம்பூங் கண்ணுடையான் காவல்செயக் கஞலு மாலோ. ()

கீழ்பகமா திக்ளமைந்த காமருசீர் விண்ணுலகங் காவல் பூண்ட
வெற்பகரா னுறுதோளான் றழைந்தபீணக் காவல்செய விழைந்த வாறு
பற்பலவா மதன்மேன்மை யுணர்ந்தன்றே யாயிரங்கண் படைத்தவாறும்
பொற்பலர்மற் றகண்வளமை நோக்குதற்கென் றாலினியாம் புகல்வதென்னே.

தருவமர்தா னமுஞ்சுரா பானமுஞ்செவ் விதழரம்பை தணவா நோக்கு
முருவலமு நீர்வளமு மொழியாதின் சொல்வளர்க்கு மூக்கப் பாடு
மருவலரஞ் சிடியேறு கொடியேற வைத்தவன்றான் வணங்கும் வீறும்
பெருகவுங்கொண் டமர்மருத மாக்கணெடு வானவரிற் பிறங்கு வாரால். (9)

டமுதின்க னூறியற்றி முடிசூடி வாளுடர் பலரும் போற்றச்
செழுமலர்க்கற் பகநீழல் வீற்றிருக்கும் புனிதனெனுந் தெய்வ வேந்தன்
ரொழுதகுதே வாய்த்தம்மு ளொருவனுமா யுறப்பெற்ற தொழுவர் நன்னீர்
தழுவியினி தாஞ்செஞ்சொல் வழங்கிடவுங் கடையரெனச் சாற்ற லென்னே.

சுரும்புசெறி கோகனக மலர்நடுவ ணறனின்றித் துள்ளி வீழ்ந்த
பருங்கயல்பைந் தருக்கிலையிற் குருகெடுத்துத் தாதகலப் படர்கீர் தோய்த்த
லிருந்தைசெறி யழனடுவ னியைத்தவிர சதக்கட்டி யிணைப்பொற் கொல்லன்
றிருந்தியகைக் குறடெடுத்து வெப்பமற நீர்தோய்க்குந் திறமே மானும். (எடு)

செய்யதா மரைநடுவட் சேவலன முறைதன்மறை தேர்ந்த வன்னம்
பையரா வணியர்முடி காணவழல் புகுந்துதவம் பண்ணல் போலு
மையரூ விழிக்கலைமான் பணிபுரிதல் கருதியயல் வதிதன் மான
வையபேட் டனம்வெண்டா மமைமலர்மே லருகுறையு மாவி மேவும். (எசு)

கோணுறுபல் கழைகடொறு மடியெழுந்து நுனிபிணித்த கொடியி னூப்பட்
காணுறுமார் துணர்பொருந்தி மந்தமா ருதத்தசைதல் காம னென்பான்
மானுறுபல் சிலைவளைத்தே விடல்பொருவு மெதிர்பசிய வயலை தோன்ற
லேணுறுகு தக்கணையாற் பசுலையுட லுறுமாத ரேய்க்கு மாலோ. (எஃ)

நந்திரவி நம்முளிரு ளிலையென்பார் தோன்றியதென் ஞாலத் தென்னு
வுந்திரத மிசையிருந்தா சங்கையுற வாங்குலவு முலப்பின் மேதி
யிந்திரன ணையின்விண்மே லியங்குகரு முகின்மண்மே லியங்கல். பேரன்ற
சந்தமடித் தலம்பொழிபா லனையமுகில் பொழியுமழைத் தானா போன்ற (9)

பேறுதரு சேதாக்கன் பின்னவனோம் பியதுணர்ந்து பிறங்கு நாஞ்சி
லேறுபுய முன்னவன்பல் லுருக்கொடுகா ராக்கன்புரந் திடவந் தென்னச்
சாறுகடை வாயொழுக விரும்புகரும் புகள்கறித்துச் சாய்த்து மென்று
வீறுதட மருப்பெருமை யோம்புவா ரலமேந்தும் வியன்றோண் மள்ளர். (9)

மறைமுதலன் புயர்ஞான முடையரிடஞ் சித்திகளும் வந்து கூடு
நிறையிடம்பொன் னேவலுடை நல்வினைய ரிடஞ்சேம நிதியுங் கூடு
மறையுமிவை போலநனி யாறுகுள மோடைதட மாதி யாலே
குறைவில்புன லுடைமருத வாணரிட மனைக்கிணறுங் கூடி மேவும். (அ0)

வேறு.

தேவிற் சிறந்த கிண்கிணித்தாட் சிங்கா தனகிந் தாமணிபோற்
பூவிற் சிறந்த தாமனாயும் புள்ளிற் சிறந்த வேந்தமமுந்

காவீற் சிறந்த பசுந்தென்னன் காவும் பொலிய வளங்குவவு
நாவீற் சிறந்த கலைவல்லோர் நன்கு புகழ்ப் படுமருதம். (அ௧)

அம்பார் விழியாள் புரிபூசை யளப்பா னம்மா னருளின்வரு
கீம்பா நதியு மொருகுறணீர்க் காதல் கழிப்பான் கடுகிவரு
வம்பார் வையைப் பெருநதியு மாறாப் பெருக்கிற் குளநாண்
வெம்பா தகமூழ் கினர்க்கொழிக்கும் விரிகீ ருடைக்கா விரிபெருகும். (அ௨)

ஓது கழிகா முகர்க்குவனப் புறந்த கணிகை மாரிடத்துங்
காது பவத்தின் றொடர்கனையக் கருதி வருந்து பக்குவருக்
காத லமைந்த மெய்ஞ்ஞான வருளா சிரியர் தம்மிடத்துங்
காதல் பெருகு மதுபோலக் கடுகிப் பெருகும் காவிரியே. (அ௩)

பழுதி லபயன் நிருநாடு பரவு பொன்னி யுடையதென
வழுதி நாரும் பொருநையுடைத் தெனிலவ் வழுதி வளநாடு
செழுநீர் நாடன் றிதுபோலச் சென்று சென்று பலநதியா
யொழுகா வளங்கள் பலவாக்கு முயர்வு முளதோ வதற்குணர்வீர். (அ௪)

வந்து மூழ்கு மவர்புறத்தே மிடைந்த மாசு மண்ணுதல்போ
னந்து மகத்தே மிடைந்தகொடு மாசுங் கழுவி நாணாந்
முந்து மதுமீட் டடையாம் லறமாம் வேலி புறவுறுத்தி
முந்து விளங்கும் காவிரிபோற் றீர்த்த முதுபா ரிடத்தியாதே. (அ௫)

வெள்ளத் தெழுந்த பெருவாளை விசும்பு கிழித்து விண்ணகம்புக்
கெள்ளற் கரிய கங்கையடைந் தினிதி னுலவி விளையாடு
மள்ளற் பழைச் சோண்டி னலைநீர்ப் பொன்னி படிந்தவர்க
ளுள்ளப் படுபொன் னுலகமடைந் துவக்குந் தன்மை யுணர்த்துதல்போல். (அ)

வெடிகொண் டெழுந்த பலாஞ்சிலா மீன்க ளோடை காலேரி
கடிகொண் டலர்த்த பூம்பொய்கை கலந்து திரிவ் கங்கைமதி
முடிகொண் டமரும் பிரான்கருணை முறையிற் சிருட்டி யுறுமுயிர்கள்
படிகொண் டமர்தம் வினைக்கேற்ற பற்ப லுடலங் கலப்பபோல். (அ௭)

பிறப்பொன் தடைந்து மற்றதிலும் பெருந்துன் பறித்து கருணைதழீஇச்
சிறப்பொன் றுயிர்கள் சிவமடையுந் திறம்போற் பொய்கை யடைமீன்க
ளறப்பொன் றறன்மற் றதன்கிறுமை யறித்து பெருங்கா லொன்றுதழீஇ
பிறப்பொன் றயங்கு பெரும்பொன்னி நீத்த மடைந்துள் ளுவப்பனவால். (அ)

பிறவி யஞ்ஞெண் னாதுவினைப் பெருக்கின் வழிபோய்ச் சிவகதியின்
மற்றவி யஹுடந்து பலயோனி மருவு முயிர்போ லவனுறநீர்ச்
சிறுமை யுணரா துறுகாவின் வழுபே சென்று செழும்பொன்னி
வறுமை யடையாப் புணன்முறத்து வ யலா திளநிற் புகும்பலரீன். (அ௯)

வானங் குடிக்கொண் டினிதிருந்து வயிரஞ் செறிமால் வனாவீழ்ந்தத்
தானர் தவறி வழுக்கினெடுத் தனாயி னவனும் றுறச்சுழன்று
கானர் திரிந்து வருதலின்முன் கலங்கிப் பின்னர்த் தெளிந்ததான்
மானங் குலவு காவிரிகீர் மன்னு முயிர்கள் பயன்பெறவே. (க௦)

வேறு.

இருமுது குரவர் வார்த்தை யெறித்தெழு கொடுஞ்சே யென்ன
விருமுது களாயி னோக்க மெறித்தெழு பொன்னி நீத்த
மொருமையின் மள்ளர் கூடி யுடைப்பெலா மடைத்து மாற்ற
வொருமையிற் குலமின் னார்போ லொழுகிய தடங்கி மாதோ. (க௧)

தினாபடு பொன்னி நீத்தந் திறனுடை வாண னெத்த
துனாயிரு கணாப்பா லுள்ளவுடைப்பவன் கைக ளொத்த
விரையவல் வுடைப்பு மாய்த்த களமர்தம் வினையல் வாணன்
வனாகர மாய்த்த கண்ணன் வல்வினை யொத்த தன்றே. (க௨)

உமையொரு பாகத் தம்மா னோங்கரு ளடியார் மாட்டுக்
கமைமிகு மன்பிற் கேற்பக் கலந்திலங் குவது மான
வமைசுவைப் பொன்னி நீத்த மகன்பிண யாதி மாட்டுச்
சமைதரு னெள்ளற் கேற்பக் கலந்துமேற் றதும்பிற் றம்மா. (க௩)

அருவநான் குருவ நான்கோ ரருவுரு விவையொன் பானும்
பொருவிவி கலந்து வேறு வேறுபேர் புணர்தாற் போல
மருவுகா லோடை யேரி வயல்குளம் பலவும் பொன்னிப்
பருவரீர் கலந்து வேறு வேறுபேர் படைத்த தம்மா. (க௪)

ஒற்றுமைப் படாத வெவ்வே றுலோகங்க டமைப்பற் றுசித்
டொற்றுமைப் படுத்து வார்போ லுறுபுனல் வண்ட றன்னை
யொற்றுமைப் படாத செய்யின் விடரெலா முறுத்தி மேன்மே
லொற்றுமைப் படுத்திற் றம்மா வுடையு ருவகை பூப்ப. (க௫)

பழுதறு மெழில்வா யன்பிற் பாவைய ருவள சத்தற்
பொழுதற விடாரங் கேள்வர் புணர்தொழில் விளைதல் போல
வெழுபெரும் பொன்னி நீர்செய் யிடைத்தரு பருவ மேவ
வொழுக்குவன் கருவி மள்ள ருழுதொழில் வினாவர் மாதோ. (க௬)

வெள்ளிய விடையு கைக்கும் விமலமா தேவ னன்பர்
வெள்ளிய தெய்வ நிறு மெய்யினுத் தூளித் தென்ன
வெள்ளிய புனல்ப ரந்த மென்மலர்ச் செறுவு னாஞ்சில்
வெள்ளிய வாயின் மள்ளர் சுமந்தனார் மேயி னாரால். (க௭)

தருகிரும் பிணைய கோட்டுக் கடாப்பிடர் றுகம்பொ ருத்தித்
திருகுரு வேர்க்கா னைப்பட் செறிதர வடம சைத்தாங்

கருகுற வ்டககை மேழி பற்றிமற் றடல்வ லக்கை
யொருகுறு முட்கோல் வாங்கி யுரப்பின ருழுவார் மள்ளர். (க௮)

இசைபடு பருப்பொ ருட்டா மிலக்கியஞ் சென்ற வாதே
வசைதவிர் நுண்பொ ருட்டா மிலக்கணம் வயங்கிச் செல்லு
நசையுண ரொருவன் மாட்டு நறும்புனல் வயலின் மாட்டு
மசைவிறின் கொழுச்செல் லாதே தன்னாசி யழகிற் செல்லும். (க௯)

தன்படை தனக்கூ ராமோர் சமயத்தென் றறிஞர் கூறு
மன்படை வார்த்தை மெய்யே யரியொரு பிறப்பிற் கொண்ட
வன்படை கீண்டே யன்னான் மற்றிரு பிறப்பின் னுளைய
முன்படை யாவு மாய முருக்குவ முழுநீர்ச் செய்யின். (க௦)

உழுதொழில் வல்ல மள்ளர் கோலிய வுறுவி ளாக்கள்
செழுமுலை சுமந்த மாதர் சீறடிச் சிலம்பு நேரும்
கொழுகிலங் கிழித்துச் செல்போ செழுந்தவிர் குலக்கா செல்லாம்
பழுதக லச்சி லம்பிற் பதித்தபன் மணியே நேரும். (க௦௧)

ஒருமதக் கோளை மற்றை யொருமதக் கோண்ம றுத்தாங்
கொருபடைச் சாலை மற்றை யொருபடைச் சாலை யுக்கு
மொருமதத் தாலும் வேறற் கொண்டிலாச் சைவ மொத்த
தொருபடைச் சாலும் பின்ன ருளுக்கடை யுறுப டைச்சால். (க௦௨)

வளங்கனி மருத மாக்க ணஞ்சிலான் மாறி மாறி
யுளங்கனிர் துழுதல் செய்ய வொருங்குபுல் லாதி மாய்ந்து
களங்கனி குழைத்தா லென்னச் சேறுபட் டுதேவர் கன்றால்
விளங்கனி யுகுத்த வண்ணன் மெய்க்கரு நிறமு நாண. (க௦௩)

வயலுறு சீர்த்தி தாமு மருவுற வுள்ளங் கொண்டாங்
கியலுறு வரம்பு தாழ்த்தல் விரும்பினில் வயலே யாக
வயலுறு துமக்கச் சீர்த்தி யடாதெனக் கழிப்பார் போலச்
செயலுறு கங்க ரிந்து திருத்துவர் தொழுவர் யாரும். (க௦௪)

முழுவனப் புடைமின் னார்க்கு முற்றிழை தரித்தல் போலும்
தொழுவெண்ணீர் றணியி னார்க்குக் கண்மணி குட்டல் போலு
மெழுசுடர்ச் சிகைத்த முற்காங் கியையறைய விடுதல் போலுஞ்
செழுநன்னீர்ப் பணைக்கு மள்ளர் சிதறெருத் தூள்பெய் வாரால். (க௦௫)

இளைதிரைச் சுவைப்பா லாழி யிடையொரு திவலை யாய
பிளையுற வுதமற் றெங்கும் பரவல்போற் பெருஞ்செய் யெங்கு
முனையொரு திவலை நீரும் பரவுமா ரெப்புக் காண்பார்
கடைபெரும் பரம்பு பூட்டி யுருவர் களமர் மாதோ. (க௦௬)

வளையுடைக் கருத்தோண் மள்ளர் வாழிய வயலெ லாமென்
றிளையுடை வான வேந்த னிணையடி தொழுது வெள்ளை
முளையுடை நறுஞ்செஞ் சாலி முழுவதும் விதைத்தார் மூலத்
தளையுடை யுயிராக் கங்கா தரன்பவத் திடுதன் மான.

(க௦௭)

கடையர்வெண் முளைய செய்யிற் கலங்கனீர் தெளிந்த போதே
மடைகவிழ்த் தந்தீர் முற்றும் வழிப்பரா லம்ம பற்றற்
குடையதோர் பருவஞ் சார வுயிர்க்குட லாகி போக
மடைதர வருள்வான் கொல்லோ வரியயற் கரிய பெம்மான்.

(க௦௮)

வின்முளை மதிநெர் நெற்றி வெள்ளிய வருவ வாணி
பன்முளை யிமய மீன்ற பச்சூரு வுமைசா ரூப
மின்முளை முகிலு நாண விருப்பமுற் றடைந்தா லென்னச்
சொன்முளை விளர்த்து முன்னர்த் தோன்றின பசுந்து பின்னர்.

(க௦௯)

விந்துவை கரிமுன் மாயை மேவுறு மராக மாதி
முந்துமல் வியத்த மம்ம முக்குண மாதி தோன்றத்
தந்து நின்றெனவொவ் வொன்று தான்பல தருங்கா னன்னீர்
சிந்துறா வண்ண மள்ளர் செறுத்தொறும் பாய்ச்ச வாரால்.

(க௧௦)

பலர்பயங் கொள்ள நல்கும் பண்புடை யவரே போற்செய்
பலபயங் கொள்ள நல்கும் பண்புடைக் கால்கள் பல்ல
சிலர்பயங் கொள்ள நல்குந் தன்மையர் சிவணச் செய்யுட்
சிலபயங் கொள்ள நல்குந் கால்களுஞ் சில்ல மாதோ.

(க௧௧)

மறுவறக் கேட்ட பாடம் போற்றுமா ணுக்கர் போலு
முறுதவ மாத்தி யீன்ற சேயையோம் பிடுவார் போலுந்
தெறுலலித் திண்டோண் மள்ளர் செறுவெலாம் போற்றி யோம்பக்
குறுமுளைத் தன்மை நீங்கி வளர்ந்தன குலவு பைங்கூழ்.

(க௧௨)

ஒருமனை யுதித்த மாத ருற்றபன் மனைக டோறு
மருவினர் வாழ்தல் போல வயலொன்றி னுதித்த பைங்கூழ்
பொருவில்பல் கழனி தோறும் போய்ப்பதிந் தினிது வாழப்
பருவலி மள்ளர் நாறு பறித்தனர் நடுதல் செய்வார்.

(க௧௩)

குறியுறத் தோன்றும் போது கோணறத் தோன்றிப் பின்னர்
வெறிவயற் பதித்த போது சிறிதுசாய் வடைந்து மீட்டு
மறிதர நிமிர்ந்த பைங்கூ ழரியயன் முதலோ ரேத்துஞ்
செறிவனத் திருப்ப னந்தாட் சிவலிங்கப் பெருமா னேரும்.

(க௧௪)

மடைவழிப் புகுவாய் நன்னீர் வாய்மடுத் துண்டு தேக்கி
யுடையவ ருவகை பூப்ப வொன்றுபல் கிளைக ளாக

வடையவுங் கிளைத்துத் தோன்று முதலெலா மவிர்பூஞ் சோலை
புடைவளை தருமே ரண்ட புரத்துறை முதலே நேரும்.

(௧௧௫)

வேறு.

நாம மார்தவ நன்கு புரிநனைக்
காம மாதி கலந்தடர் தாலென
வேம மார்பைப் பயிர்க்கிடர் செய்வன
தாம மாயலர் தாங்கு களைகளே.

(௧௧௬)

பதும மேவிய பானலு மேவிய
விதுவ வாமரக் காம்பலு மேவிய
முதநன் ணீர்வயற் பைப்பயிர் மும்மலிங்
கதுவு மாருயிர் நேருங் கருதினே.

(௧௧௭)

விளைசெ ழும்பரு வத்துயிர் வெம்மலங்
களைய முந்து குரவனிற் காற்பிண
விளைசெ ழும்பரு வப்பயிர் வெம்பகை
களைய முந்தின ரென்ப கடைசியர்.

(௧௧௮)

தொழும்பு யிர்க்ககப் பற்றுத் தொலையுங்கால்
விழும்பு றப்பற் றினைத்தும் விலகியே
செழும்பு யிர்க்குட் களைதெறுங் காற்பற்
தெழும்பு றக்களை யாய வினங்கொள்வீ

(௧௧௯)

சூரது வெம்பகை காணில் விடுவரோ
மோது பைங்கொடி வள்ளை முருக்கின
ரோது கண்ணெதி ருற்ற லுவப்பரோ
போது சேர்நறு நீலமும் போக்கினர்.

(௧௨௦)

அரிய காற்பகை யாய வனிச்சமும்
வரிய னைப்பகை யாய வயலையு
மிரிய மாய்த்தன ரெட்டுணை யும்பகை
யுரிய தாக்கொண் டொருருல கத்தெவர்.

(௧௨௧)

ஆம்பல் செற்றர விந்தஞ் சவட்டியே
ராம்ப னில மடர்த்தனிச் சங்குமைத்
தாம்பல் ஞங்கொடி வள்ளை யறுத்தன
ராம்பன் மாதர் மலமைந் தடுநர்போல்.

(௧௨௨)

கண்ட வாஞ்சொற் கடைக்குலு மான்களாற்
கொண்ட காதற் குவலயம் பொன்றுமேற்
புண்ட நீகும மாம்பலும் பொன்றுதற்
கெண்ட வாஞவங் கெத்தடை யுண்டரோ.

(௧௨௩)

அன்ன மென்னடை யாற்றுக்கா லாட்டியர்
பன்ன லங்கை குளிர்பல பற்றுவு
மன்னு கின்ற வறுங்கட சக்கைகண்
மின்னு கற்கட கத்தை விடுங்கொலோ. (௧௨௪)

நுணலை யார லிளுஞென்னை நாகுசே
றணவு ருக்கவைக் காலுந் தமிழராற்
புணரு நீர்ப்பயி ரன்றிப் புறத்தினென்
றணவ வுள்ளம் பொறேமென் றகற்றல்போல். (௧௨௫)

வேறு.

செயல்வினை முழுத லாலே கின்னப்பூச் சூடி யாங்கு
வயறொறுங் கட்ட மென்பூ ஏகையுளொவ் வொன்று சூடிச்
சுயன்முத லாகப் பெற்ற யாவையுங் கைக்கொண்ட மம்ம
வியன்மயி லாற்றுக் காலாட் டியர்புறத் தேகு வாரால். (௧௨௬)

வாதலு ரிறையோர் மூகை வாய்திறந் திடப்பல் புத்த
ரேதவா யடைப்பச் செய்த வின்றொழில் பொருவ மள்ளர்
சீதகீர் மடைவா யொன்று திறந்துபல் குளிரி னழைத்த
காதலீர் புழைவாய் முற்று மடைப்பர்கங் கெங்கு மோர்ந்தே. (௧௨௭)

கடைக்குல மகளிர் தங்கால் கைபடப் பெற்ற போதே
மடைச்செறு வசத்து மேய வான்பயிர் பிணைத்த வென்றா
லுடைத்தலை வியர்தத் தாள்பட் டொண்கரந் தழுவ மேவும்
விடைத்தனித் தவர்ப ணைத்தல் விளம்பவும் வேண்டுங் கொல்லோ. (௧௨௮)

பரவிய பயிரா னுநிற் பங்கயக் கண்ணன் மேனி
விரவுபச் சென்னியின் மூழ்கி நாணற கிமிர்ந்த வில்லிற்
கரவருநிறைகுந் கொண்டு கழுக்கடை வயிரத் தாற்றி
மரகத வறைநி னாத்தா லெனக்கதிர் வயங்க வீன்ற. (௧௨௯)

ஈன்றபைங் கதிர்கள் யாவு மியைதமைத் தாங்கும் பூமிக்
கான்றபொன் னிறமே தாமு மமைந்தெனச் சிவந்து தோன்றி
மீன்றவழ் பாலி குழும் விரிஞ்சைமா நகரத் தெம்மான்
ருன்றலை வளைத்த தேய்ப்பத் தலைவனைப் பனமு திரந்தே. (௧௩௦)

மேக்குநோக் கியசெஞ் சாலி வினைந்தன கிழக்கு நோக்க
லுக்கமார் களமர் நோங்கி யுவந்துடன் குயங்க ளாய்வா
ராக்குத வியற்றி னுர்முன் னளித்தனர் பின்னர் மீட்டும்
போக்குதல் செய்வா ரன்றார் புகழ்மிரான் புகழே போலும், (௧௩௧)

ஆக்குறு போது நாஞ்சின் மண்டொடு கருவி யம்ம
சாக்குறு போது கொண்டு களித்தசன் மேலு மள்ளர்

போக்குறு போது மின்னார் குயங்கைக்கொண் டுவகை பூத்தார்
யார்க்குமின் னார்கு யங்கைப் படினுவப் பெய்தி டாதோ. (௧௩௨)

கோடிய பிறைநேர் வெள்வியைக் குயங்கரங் கொண்டு மன்னர்
நீடிய நறுஞ்செஞ் சாலி நிராமுத றடிந்து சாய்த்துப்
பாடியல் கற்றை சேர்த்து வழுவகை யசைத்துப் பண்ணை
மாடியல் களத்துச் சேர்ப்பார் தலைமிசைச் சுமந்து மாதோ. (௧௩௩)

பக்கமுன் மாய்த்தோன் நேத்துப் படர்ந்தினி திருப்பி னம்பான்
மிக்கபே ருள்கூர் வானென் றெண்ணிவெற் பினங்க ளெல்லா
மொக்கவந் தமர்ந்தா லென்ன வரியெலா மொன்றப் பல்போ
ரக்கணஞ் செய்தா ரென்ப வாலிசான் மருத மூக்கள். (௧௩௪)

வனாபல சாய்த்து மேலான் மழைபல குமைக்கு மாறு
புனாபல விளங்கு தானம் புரப்பவ னடத்தி யாங்குக்
கனாபல போருஞ் சாய்த்துக் கடாப்பல டிணைத்தல் செய்த
கனாபல குமைக்கு மாறு நடத்துவார் நெடிய மன்னர். (௧௩௫)

முன்புசெ னுமக்கு முன்பு தோன்றிய முழுவைக் கோலும்
பின்புசெ லெமக்குப் பின்பு தோன்றிய பிறங்கு நெல்லு
மின்புக ழாகுங் கோட லெனக்கடாக் களுக்கு வைபு
முன்புறு தமக்கு நெல்லு மாகவே பகுத்தார் மன்னர். (௧௩௬)

தொண்டையஞ் செவ்வாய் வெண்பந் துடியிடை யுமையா ளோடு
குண்டையூர் தம்பி ரானார் குண்டையூர்க் கிழவர் தம்பாற்
பண்டைநா ளளித்த செந்நெல் வளையெனப் புகழ் போக்கி
யிண்டையார் மருத மாக்களெங்கணங் குவிப்பார் செந்நெல். (௧௩௭)

முற்றவு மளவு கண்டு மூவியு பாகத் தொன்று
கொற்றவர் கடமை கொள்ளக் கொடுத்தன்பிற் பிறவு நல்சி
மற்றைய மனையிற் சேர்ப்பார் குண்டையூர் வளநெல் வாரிப்
பற்றலர்த் தெறுபூ தங்கள் பரவையா ரிற்சேர்த் தென்ன. (௧௩௮)

ஆன்றசெஞ் சாலி யிவ்வா றாக்குநர் தொழுதி யோர்பா
லேன்றநன் மஞ்சளாதி யெடுப்பவ ரிராசி யோர்பான்
மான்றசெங் கழையின் சாறு வடிப்பவர் குப்பை யோர்பாற்
சான்றவம் மடவா ஞுட றணிப்பவர் சங்க மேர்பால். (௧௩௯)

ஆலைய மாதி யோமொன் றைவேலி கொண்ட பெம்மான்
மாலையங் கழுநீர் பாணன் மருவலோர்ந் தவாவு மென்னிற்
பாலையோர் புலவீ ரன்ன பாணலின் வளஞ்சொல் வாரியார்
வேலையங் கழிகும் நெய்தல் வளஞ்சில விளம்பு வாமே. (௧௪௦)

நெய்தல்லளம். வேறு.

அறைவ லைப்பெரு வளம்பெற வடற்சுராக் கோடு
முறைசி றுத்துபு வலைஞர்பூ சனைசெய முநீ
ரிறையு தித்தவர்க் கின்னருள் வழங்குதற் கிடமாய்
நிறைவ ளத்தது கானல்கூழ் கருங்கழி நெய்தல். (௧௪௧)

பரவு தன்னடி தொழுதெழு பரதவர் பாக்க
முரவு நீரலை புருந்தழி யாவகை யுததி
விரவு நாயக னியற்றிய வேலியே விழையப்
புரவு வேலைமே னிறைநிறை மிடைவன போந்தே, (௧௪௨)

தலைவ ரைத்தணந் ிரங்குறு தாழ்குமுன் மடவா
ரலைது யர்க்கெதி ராற்றா தரந்துதன் மான
கலமு டைக்கடல் பெருமுழக் கஞ்செயு நாவாய்
பலப டைத்திடிற் பெருமுழக் கஞ்செயப் படாதோ. (௧௪௩)

சொற்ற மாரவேள் கைக்கொளக் கழிதருங் கொலையே
வுற்ற வேலையாங் குதவுறு மற்றவற் குடைவா
டுற்ற வார்முர சவன்குடை கொடியெழத் தோற்று
மற்ற மோவுபோர் புரிபவர்க் கிடமல் தன்றோ. (௧௪௪)

ஓங்கு தம்பிரான் றேழரொண் பரவையா ருவப்ப
வீங்கு தெய்வத வாவிபுட் குளித்துணா மினிர் பொ
னங்கெ டுத்தெனப் பரதவ ராழியுட் குளியாப்
பாங்கு முத்தரித் தெடுப்பர்வண் பரத்திய ருவப்ப. (௧௪௫)

தண்டு போற்புயப் பரதவர் வலையெறி சலதி
மண்டு பேரலை பலவெடுத் தெறியும்வண் சங்கம்
விண்டு தேன்வழிந் திழிகழி மலர்மிசை வீழ்வ
வண்டு வீழ்வதற் புதங்கொலோ தேனுடை மலர்மேல். (௧௪௬)

ஆழ்த டங்கட லையெடுத் தெறியுமீ னணிமாம்
போழ்பொ ருங்கணம் பரத்திய ருணக்குமீன் புலத்தே
வீழ்வ மற்றவ ருவப்புற நனிவிழை பொருளா
கூழ மைந்தவர்க் கொருமுய லின்றியு முறுமே. (௧௪௭)

துப்பு நேர்சடை யெம்பிரா னம்புயிர்த் தொகையின்
வெப்பு மாமலம் வேறுறப் பிரித்தென விழைந்து
செப்பு நீர்நின்றும் வேறுறப் பிரித்தனர் சிறப்ப
வுப்பு நல்குவ ருமணர்கன் முகிற்குமா றுந்தே. (௧௪௮)

பரதர் நீள்வலை வீசுபு மீன்படப் படுத்தல்
சரத மாயினு மவரிழிந் தவரெனச் சாந்தேம்

விரத மாதவர் தொழுதெழு மாலவாய் மேய
வரத னேவெனின் மற்றவர்க் கென்சொல வல்லேம். (௧௪௧)

கடலு டைத்திணை காக்கள்பன் றீனனி கவர்த
லுடல்பி ளத்தலுப் பிடுதன்மற் றுணக்குத லோம்பல்
விடலி வற்றுகொன் றுயினும் வழாவகை வினைசெய்
தடல்ப டைத்தன ரறுதொழி லாளரோ வறியேம். (௧௪௨)

தெளியு நீரினர்க் கெழுபழி நட்டவர் தெறல்போல்
வெளிய வான்றினாக் கடற்புல வலர்மணம் வீசும்
புனின ஞாழலும் புன்னையுந் தாழையும் போக்கு
மளிவி ராயவர்க் கத்தொழி லகித்ததே யன்றோ. (௧௪௩)

வண்டர் பாண்செய மலர்கரும் புன்னைநீர் வாரி
யுண்ட கார்முகி லொக்குமப் புன்னைமே லுதகி
யெண்ட வாத்துகிர்க் கொடிபடர்ந் திலைமறைந் திமைத்தல்
விண்ட வாதவம் முகில்படு மின்னலே விழையும். (௧௪௪)

கனையி னுட்புற வாலுக் பரப்பினிற் கவின்ற
புனாயில் கொக்கரை யூர்தலிற் பொலிதரு சுவட்டிற்
றினாயெ டித்துவர் தூன்றிய துகிர்க்கொடி திகழு
முனைய லப்படைச் சாலெழு சீதையை யொத்தே. (௧௪௫)

பாடு வண்டுக்குழ் புன்னைமேற் பரவைமீன் றுவி
நீடுவண்ணின யரும்புகுத் திடவவை நிலத்தொண்
கோடு குழ்தரக் கிடப்பவக் கோட்டுமுத் தெனநீ
ராடு மாக்கன்சென் றன்னுவர் நாணுவ ரம்மா. (௧௪௬)

கூடு லான்புகழ்ச் சண்பைநா வலர்கொடும் பாலே
நீடு வேறுறப் புரிபவர் தன்னையே நினைக்கப்
பாடு சான்றநீர் நெய்தலின் வளம்பகர் பவர்யார்
நாடு கன்னிவாழ் பாலையின் வளஞ்சில நவில்வாம். (௧௪௭)

பாலேவளம், வேறு.

மன்னு நானில மருங்கு மெல்லையா
முன்னு வெம்பரன் முரம்பு பற்றியே
பன்னு வேனிணண் பகலிற் கூர்த்திடு
மின்னு கொற்றவை மேவு பாலையே. (௧௪௮)

கூடையில் வீரமே கல்லின் மேவுசீ
ருடைய தல்திவ ணுறையி னைகையா
லடைய லாநனி யென்ற ருஞ்சுரத்
கூடைவி ராவுமா லெயினச் சாதியே. (௧௪௯)

வெய்ய கள்ளிகள் வீச மொள்ளகி
லைய வாசமு மலர்ந்த பாடலச்
செய்ய வாசமுஞ் செம்பொற் கோங்கலர்த்
தய்ய வாசமுஞ் சூழ்வ வானினும். (௧௫௮)

தலைவர் பின்செல்வார் தளங்கொ டான்பரற்
கலைய லீணந்தனூர் காணு ருதுகாய்த்
தொலைவில் பஞ்சிபாற் றூர்க்கு மற்றவர்
முலை லங்கொளா முழிக்குங் கோங்கமே. (௧௫௯)

துடியொ மெப்பகற் சூறை யாடுவார்
சூழுகொ ளுஞ்சிறு குறும்பு சூழ்வரக்
கழுகொ ளீந்துதிங்கனியு சூப்பவாங்
கடியின் மேயினார் யாருங் கைக்கொள. (௧௬௦)

தொழுகி வக்குறித் தொகுதி போன்மெனப்
பழுதில் வேம்புகள் பழுத்து நின்றிடு
மெழுகொ மும்பரன் முரம்பி னெல்லையிற்
கழுது சூழ்வன கழுக்குன் றோவென. (௧௬௧)

கணவர் பின்செலுங் கற்பு மாதரார்க்
கணவு நீர்நசை யாற்று நெல்லியிற்
புணரு மின்கனி பொலிய மற்றவர்க்
கணர்கொ ளுங்குரா வீடும் பாவையே. (௧௬௨)

கொற்றி மேவுறு கோட்ட மேவினோர்
வெற்றி பெய்துதன் மெய்ம்மை யாதலாத்
றுற்றி யன்னவர் தோளின் மேவுதல்
பற்றிப் பூப்பன பாங்கர் வாகையே. (௧௬௩)

வேனி னண்பசல் வெம்மை பாலேதீப்
போனி ரம்பினும் புத்ததற் பாலதே
யானி தீரரு ளான ருட்டழன்
மேனி யெந்தையை வெறுத்து ளாரெவர். (௧௬௪)

தலீணயில் வாளுடைத் தூர்க்கை யென்னுமா
லிலீணயில் பேரர சியற்றும் வெஞ்சுரத்
தலீண்பு நல்வள மறைய முற்றுமோ
தலீணை யக்கமுஞ் செப்பு வாஞ்சில. (௧௬௫)

திணைமயக்கம்.

குறிஞ்சி, ழுல்லை. வேறு.

தந்தவரை வா ரணம்பைந் திணைமேய்ந்து கமரீட்டித் தழைகான் யாற்று
தந்தபுனன் முகந்துண்டு கானவா ரணமிறுங்கு தகக்கொ ரித்தே

தந்தபுலமன் களநீட்டி மால்வளையை வனங்ஞாறித்துந் தகைசால் போகத்
தந்தனிமி னாற்பரமி னாநீடத்து துகர்தலைவர் தன்மை தேற்றும். (௧௧௬)

சுருவளையிற் கடிமிளகு கறித்தஞரிற் கண்பணிக்குங் கடுவன் பாங்கு [னெய்
ரொருபுறவப் பாடியிற்பாய்ந் திலைபடுத்த மனைபுகுந்தாங் குறியின் வெண்
பொருவிலெழிற் கண்ணனென துகருமுரி யார்முடுக்கப் பொருக்கென் றோடி
யருகுதள வக்கொடியிற் றுவக்குணுமற் றவன் றுவக்குண் டதனை மான.(௧௧௭)

குறிஞ்சி, மருதம்.

வளையுதித்த களிற்றினங்கன் றவணின் று நடந்துசற்றே மருத நீழற்,
றளையுதித்த மேதிமுலை யுருவியுண வளர்த்துகண்ணன் றன்மை காட்டும்,
விளையுதித்த பணைப்பதும மலர்வளைச்செவ் வேளுருவின் மென்றான் மேற்
சாய்ந், துளையுதித்த வீழிகர்த் தம்பிரான் றிருவடிக்க ணுவமை காட்டும்.()

சுரியவளை யொருவேழ துனியையொரு செருவேழங் கையாற் பற்றிப்
பரியகறை யடிதோய வளைத்துவிட வதனுனிமேற் படருங் காலை
விரிமலர்மென் பணைத்தெங்கங் குலைமோத வக்குலைச்சாய் மேற்போய் வீழ்வ
தெரிவரிய பரனாரு ரொருவினுள் யால்வீழ்ந்த சென்னி மானும். (௧௧௯)

குறிஞ்சி, நெய்தல்.

ஒங்குவளை யகில்விடபத் தேத்தடைகீண் டொழுநிகற வொலிக்குங் கார்கோ
டேங்குபுன லுவர்மாந்றி யுயிர்மலமாந் றிடுகுரவர் திறமீழ் நென்றும்
வீங்குமண ரளங்குவித்த வுப்புவளை சரித்துகனை விரிகீர் வீழ்ந்து
தேங்குகட ரொளிச்சிவத்தோ யெயர்கலத்த லிற்றென்றுந் தெரிக்கு மாடோ.

நாளிலங்கும்.

குறுமுயலாய்ச் சியரளித்துப் பரத்தியர்க்கப் பரத்தியர்பாந் கொழுநன்
மீனும், நறுநுதற்பூங் கொடிச்சியரொண் மயிலுழத்தி மார்க்கனித்து ஈயந்தன்
னோர்பான், மறுவறுவென் னோதிழுமுங் கொள்வர்பரி வருத்தனையா வயன்
மா வாழை, யுறுகனிசற் றேக்குடத்துங் கானிணைப்பாற் குடத்துமுறை யுரு
க்கு மோர்பால். (௧௨௧)

தேன்மேய வளைக்களிகான் றொறுவியர்வாய் தொண்டையெனச் செவ்
வா யுறுங், ஊன்மேய குயில்வளைநீன் மணிப்பாறை யெழிலியெனக் கலங்கி
வாடி, மீன்மேய கடற்றாளச் சுடர்கிலவென் றரக்காம்பல் விளஞஞ் செய்
யுன், மான்மேய கனவைநன வெனவிரும்பு வார்துயர்வார் மகிழ்வார் மான.

சீர்மருவு சம்பந்தர் திருநாவுக் கரசர்புகழ் திகழ்வன் றொண்டர்
பேர்மருவு திருப்பாடற் சுவைநுகரு மருந்தவத்துப் பெரியோர் மானக்
கரர்மருவு வளைத்தேனும் விளைக்கான நிரைப்பாலுங் கழனி மேய
வார்மருவு கழைச்சாறுங் கழிமருவு நுகருமவன் மருவு மன்னம். (௧௨௩)

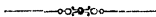
சொற்றநா னிலவனாப்பிற் பலவகைய பெருங்குடியுந் துவன்றி மேன்மை யுற்றநான் மறைகணாதத் தமக்குரிய வொழுக்கொருலா துறைய நானும் பெற்றநா யகவளவன் திருநாட்டின் வளமுழுதும் பேச முற்றக் கற்றநா வலரும்வெரிங் கொடுப்பாரேல் யானேயோ கழற வல்லேன். (க௭ச)

முழுதுலகுங் கொண்டாடப் புற்றிடங்கொண் டவராரூர் முதலாப் பற்பல் பழுதிவந் தன்னகத்துட் டழுலியடங் காப்பெருஞ்சீர் படைத்த செல்வச் செழுவளவன் திருநாட்டிச் சிறப்பினையா னென்னுணர்த்தேன் நிகழல் வாரூ ரெழுதருஞ்சீ ருளுஞ்சிறிது தொகுத்துணாப்ப லரிபதநூல் யாவு மோர்த்தீர். (௧)

ஆகநீதிருவிருத்தம் - ௨௨௮.

திருநகரப்படலம்.

பூமலி பேரன் பறமெனுங் கணாரீர் பொருந்திய சென்னிநா டெனுமின் றேமலி தடத்துட் பன்னக ரெனும்பல் செழுமலர் சூழ்தர நாப்பட் பாமலி யண்டம் பற்பல வீன்ற பனாயெனு மோதிலங் குடிகொண் மாமலி செந்தா மனாயென விளங்கு மறைமுதற் தலமெனு மாரூர். (க)

செழுநறுங் கமல முசைமுறுக் குடையச் செங்கதிர் விரித்தெழு செல்வன் பழுதறு குலங்கோ நாடொரு சங்கப் பலகையை யொக்கும் தத்தன்மேல் வழுவுறு தேர்ச்சிப் புலவனா யொக்கும் வளநகர் பலவுமற் றவர்தங் குழுநடுப் பெ லிந்த விறையவ னொக்குங் குணமலி தமிழ்த்திரு வாரூர். (௨)

வனை புகழ் வளவர் கோன்றிரு நாடு வானக நிகருமல் வானிற புனைகதி ருடுக்க ணிகருமாங் குடுத்த புரமெலா மவ்வுடுக் கணத்து ணினைதரு மமுதக் கதிர்விரித் தெழுந்து நிலவுறு நிறைமதி நிகருந் தனைநிக ருலக புருடற்கு மூலா தாரமா கியதிரு வாரூர். (௩)

முடங்குளை மடங்கன் முழுமணித் தவிசின் முற்றிலா முலையொடும் வலியின் மடங்கலர் நடுங்கும் வைந்துதி நெடுவேன் மகவொடும் வீரகின் னினிக்கால் விடங்கரைஞ் ஞான்றும் பிரிதரா துறைய மிகுதவ முடைமையான் மாயோ னிடங்கெழு நிறத்தை யிர்திர புரத்தை யெள்ளிய தொருதிரு வாரூர். (௪)

பதுமமென் மலரிற் திருமகன் வளமை பழுத்தபொன் னாரினைத் தருவொன். முதுபுகழ் மலயப் பறம்பிலின் தமிழ்மா முனிகனி நலத்தமான் மாப்பிற்முற் புதுவெயில் விரிக்குங் கதிர்மணி பொருவப் பொலிதரும் பொன்னின் னுட் சதுமறைக் கரிய புற்றிடங் கொண்ட தம்பிரா னுறைதிரு வாரூர். (௫)

உனாசெறி மாயோன் கண்மலர் வருடு முமைதிருக் கைம்மல ரயன்ஷெள்
வனாநிகர் களிற்றான் வுனவர் மோலி வுனைமல ரடியருண் மலர்நன்
புனாமதி யமுத மறைமுடி நானும் பொலிதர நாறுமொண் செந்தா
மரைமலர் நாறு மறுகுமுற் பலபொன் மறுகுடை யதுதிரு வாரூர். (௧)

மறத்தவழ் திகிரி வலத்தவன் கலைமான் மணத்தவன் வானவர்க் கிறைவ் ஞெஞ்
னிற்றத்தழை யமரர் வந்துவந் திறைஞ்ச நெடுந்தொடை யுதிர்ந்தபைப் துள
சிறந்தபங் கயமுங் கற்பக மலருஞ் சீர்மலி யெல்லையுந் தெருவு
முறந்தன மணப்ப வருண்மணந் தொளிரு முதித்தவ ருதித்திடா வாரூர். (௨)

வளமறை யந்த மறையின தந்தம் வயங்குமா கமுமுபா கமங்க
ளுளமலி புராண முப்புரா ணங்க ளுணாக்குமற் றுள்ளதூல் யாவும்
பளகறு மன்பிற் பறையறைந் தென்னப் பஹைந் துதிசெயப் பொலிவ
தளவில்பல் லுயிருங் களியுற விருந்தா டழகர்வீற் திருந்தரு ளாரூர். (௩)

பறைவனா யிழப்ப வச்சிரம் விதிர்ந்த பாகசா தனன்றிரு நகரும்
பொறைமலி நிதிய நளிபடைத் தயர்ந்த புருடவா கனன்றிரு நகரு
நிறைதரு வனப்பாற் கல்வியாற் பொருளா னீதியான் மற்றுமுள் ளைவயா
லறைதரிந் சிற்றா ரேயெனப் பேரு ராய்ப்பொலி தருந்திரு வாரூர். (௪)

அருநல மணிப்பூ ணல்லியங் கோதை யம்மையோ டெம்மையா ளுடையான்
பெருநல மருவி வீற்றிருந் தருளப் பெற்றுமால் செருக்கைக் கருக்கித்
திருநல மலர்மேற் திருவுறப் பெருக்கிச் சினந்தெழு கலிவலி முருக்கி
யுருநலங் கனிந்த தெய்வவா ளுரை யொப்பதோர் நகரம்யாங் குளதே. (௫)

வேறு.

ஒருங்கட லமைந்த வாரு ரொண்மணி கொழிக்கும் வெண்பா
லிருங்கட லால முண்ட வீணையிலி பொருவ வாரிக்
கருங்கட லால முண்பான் கைத்துணை நீட்டி யாங்கு
மருங்கட லமைந்து செல்லு மாப்புக்குப் பொன்னி மாதோ. (௬)

திருமலி யாரு ரென்னுந் தெய்வதம் புனைந்த தெய்வ
மருமலி தொடைய னேரு மலருடை யிருபா லாறுங்
குருமலி யவனி மங்கை குழல்வகிர்ந் திட்டா லென்னக்
கருமலி யறலொ முக்கங் களுலு வவிரண்டு பாலும். (௭)

பெரும்புக ழந்த னாரூர்ப் பெருவள நாளு நோக்க
விரும்பியுள் ளொழுகு மாபோல் விரிந்திரு பாலுஞ் செல்லுங்
கரும்பினு ழினிய தெண்ணீர்க் காவிரி யினைய வாழார்
கரும்பிடை கலையை மற்றைப் பிங்கலை யினையொப் பாமால். (௮)

உறையொரு தான நாற்கோட் டொருத்தலு மூலவாக் காட்டை
நிறையுமுத் தான நால்வாய் நெடுங்களிக் கொடுங்கை மாவு

நறைகமழ் குளகு கொள்ள நாகமே லுயர்ந்து போகிக்
கறைதபப் பரந்த தம்மா கமலைசூழ் காமர் சோலை.

(௩௪)

கண்ணக னூரர் சூழ்த்த கடிதமழ் காமர் சோலை '
வண்ணவான் கிழித்து மேற்போய் மழைகவிழ்ந் தீனைய தாகித்
தண்ணமர் நீழல் செய்யுந் தன்மையா லன்றோ நாளும்
விண்ணவர் வெயர்வு தோன்றா மேனிய ராகி வாழ்வார்.

(௩௫)

மன்றுடை யடிகள் வான மங்கையர் மணிவார் கூந்த
றுன்றுதென் கமலைச் சோலை துதைமலர் நாற்றஞ் சார்வ
சென்றறி யார்போற் கீர ஷெநிர்சினத் தனரன் னாழுன்
னின்றியாங் கேட்போ நெற்றி நெருப்பிலா திருப்ப ராயின்.

(௩௬)

மறைமுதற் றலஞ்சூழ் சோலை மலர்நற மாந்த லாலே
சிறையளித் குலங்கள் வானச் செழுந்தரு மதுவெ றுத்த
கறையிடற் றிறைவன் பூத்தாட் கமழ்சுவை யின்ப மார்வோர்
குறையுடை மற்றை வானோர் குழாத்தின்பம் விழைவர் கொல்லோ.

(௩௭)

மடையெலாஞ் சங்க மூரும் வயலுடை வளவர் நாட்டி
னடையெலாந் திருந்து மாநூர் நன்னக ருடுத்த சோலைச்
சடையெலாம் புடவி கீண்டு தாழ்ந்துபோ யொருபா தாளப்
புடையெலா முறுமரங் குள்ள புயங்கரா சினையி கர்த்தே.

(௩௮)

திதுள வெமக்கொ ழிக்குந் தியாகேசப் பெருமா னூர்ப்
போதுள பொங்கர் தோறும் பொம்மல்வெம் முலையந் நல்லார்
தாதுள மலர்க்கை யேந்தித் தயங்குபந் தாட னோக்கி
மாதுளங் கணிப நித்து மந்தியு மாடு மாலோ.

(௩௯)

தளரிடப் பனைத்த கொங்கைத் தையலார் தாங்க லாற்றா
வொளிர்மணி வடம்பூஞ் சோலை யொருபுகங் கோட்டிற் றூக்கிக்
கிளர்மணி யூச லாடங் கேழ்கிளர் மஞ்ஞை யோர்த்தந்
நளிர்வட நாப்ப னேறி நன்கிருந் தாடு மாலோ.

(௪௦)

பன்னுசீ ருயிர்க ளேத்திப் பயனுந் பரம னூளு
மன்னுநா பரத்துஞ் சங்க மத்துநன் குறைத லேய்ப்ப
வுன்னுவான் றண்மை யாரு முவப்புறத் தடநீர் மாட்டுந்
தன்னுகா னநிநீர் மாட்டுந் துதைதருங் கமலை வைப்பில்.

(௪௧)

பொழில்விளை யாடு மாதர் பொன்னங்கந் துகங்கை தப்பி
யொழுதய லாற்றின் வீழ்த்தாங் கொருமத கூடு போயோர்
செழுமணித் தடத்திற் றேன்றுந் திருமணி முத்தாற் றிட்ட
பழிகுடர் நிதியந் தெய்வக் கயத்தினிற் றேன்றிற் றென்ன.

(௪௨)

பன்மலர் வாவி யெல்லாம் பன்மலர்க் கூடையொக்கு
மன்மலர் களையக் கூடையாய்விளிம் பொக்கு மாங்கோர்
மென்மலர்க் கொழுகட் டுண்டோர் மென்கொம்பு துவள லந்த
• நன்மலர்க் கூடையூக்கு நாணுடைக் கொம்ப ரொக்கும். (உ௩)

பாசடை வாவித் தோன்றும் பங்கய வரும்பைக் கோட்டு
வாசமென் மலர்ப்பூங் கொன்றை வண்சினை வருநித் தோற்ற
மாசிப்பைங் காயா மேனி வாய்தமோ யினிமென் கொங்கை
யேசிலெம் பெருமான் கையால் வருநித லேய்க்கு மாளோ. (உ௪)

குலைமலி தேமா வாழை கொழும்பல வாழி யீன்ற
நலமலி கனிபு மென்பூ நறவமு நிறையும் பொய்கை
கலைமலி யந்த ணூரர்க் கம்பிக்கா தழுகர்க் காட்டி
மலர்தரக் களைந்து சேர்நின் மாலியத் தான நேரும். (உ௫)

குங்குமக் கொங்கை நல்லார் குடைந்தபூந் தடத்து மூழ்கிப்
பொங்குமெய்ம் முழுதுஞ் செம்மை போர்த்தபேட் டன்னஞ் சாரத்
தங்குமொண் சேவ லையந் தலைக்கொண்டு தழுவ வஞ்சு
மங்கண்மா ஞாலத் தியாரே சிவந்தபோ தவாவிப் புல்வார். (உ௬)

பூற்பல சுரும்பு மொய்த்துப் பகர்சுவை நறவ மாந்திப்
பற்பல பண்ணும் பாடப் பற்பல மலரு மல்கிப்
பற்பல காத நாளும் பரவுந் தனங்க ளம்மா
பற்பல நாளுந் கண்டோ ருள்ளத்தைப் பறித்தல் செய்யும் (உ௭)

மாவியல் கருங்க ணல்லார் மருங்குறேம் புறந் டந்து
பூவியல் பொழிசைச் சார்ந்து பொலிநல மகிழ்ந ரோடும்
வாவிபுக் காடு வார்கண் மற்றதை விடவுள் ளெண்ணா
ராவியை விடவுள் ளெண்ணங் கொள்ளுவா ரகிலத் தியாரோ. (உ௮)

இசைபடு நங்கை மேனன் கேற்றுபு. நீப மாண
வசைதவி னோடை தோறு மலர்வசெங்கழுநீ மன்ன
திசைகமழ் பூவின் சீர்யார் தெரிபவர் நாத விந்து
மிசையமர் வலப்பொற் பூந்தாள் விமலனை யன்றி மாதோ. (உ௯)

தடையற லுணர்ந்தோ ராலுஞ் சாற்றுதற் கருஞ்சீர் வாய்த்து
நடைமலி யந்த ணூர் நதிமலர்ச் சோலையாதி
யடைவனாஞ் சிறிது சொற்றா மான்றனா லுணர்ச்சி மிக்கீர்
புடைநகர் வளத்திற் சில்ல புகலுதுந் தொகுத்து மாதோ. (உ௧௦)

புறநகர்வளம்.

யாணைக ள். வேறு.

வினாகமழ் கழுநீர் மாலிகைத் தடந்தோள் வித்தகன் பொன்னடி பரசி
வனாயெலார் தெய்வப் பிலவழி யடைத்த வனாவெளி வரப்புரித் தாழித்
தனாயுயிர்க் குவப்பு மிந்திரற் கனூந் தமக்கொரு புகழுமுண் டாக்கிப்
புனாயற வந்து சூழ்த்தெனச் சூழ்வ புகர்முகப் பொருகளி யாணை. (௩௧)

கருதுதென் னூநர் வாரியுண் மிடைந்த கறையடிச் களிற்றொடு மிகவிப்
பொருதினைத் தோடி யொருவரை தழுப்பப் போகிட மின்றிமற் றாங்கே
மருவிய களிற்றைத் திசைத்தளி ரென்பர் வானகத் தோடிமெய் விளர்த்த
வெருவரு களிற்றை வெண்துளி ரென்பர் மேதினி யிடத்தவர் நானும் (௩௨)

வெளிநபுத் தெழுந்து கூர்ங்கழை முறித்து வெருத்தவிர்ந் தெழுமத
வொருத்த, லனிகண்மொய்த் தினைக்கு மம்மதப் பெருக்கா லளறெழு ஞெள்
ளல்வீழ் தழுந்திக், களிதலிற் துழன்று கணாமிசை யிவருங் கண்ணக னை
வாய்க் கிடங்கி, னுளிபதைத் தழுந்த வீழ்த்தொரு வழுகி யொண்கரை யேறிய
தொப்ப. (௩௩)

தடநெடு வாரி மீமிசை யடைந்து தவழ்கமஞ் சூலுடை முகிலைக்
கடநெடுங் களிறு கைக்கொடு பற்றிக் காத்திரங் கொடுத்து மெய்ம் முறுக்கி
யடல்கொடு பிழிந்து நீர்நசைப் பிழக்காங் கருத்துவ வொன்னலர் முடிமேற்
படலைகை வாங்கிச் சுவையுடைக் குளகாப் பரிந்தினி தூட்டுவ மாதோ. (34)

தண்டுகை வாங்கிக் கூற்றமு நடுங்கச் சாடுமொய்த் தரியலர் ஷென்னி
மண்டுவெண் மூளை சிதர்தரக் கையால் வளைத்துமுன் காலினற் குமைக்கும்
விண்டுபைங் குருதி வழிதர நிறத்து வெந்துனை மருப்பினற் குத்தும் [கள்.
வண்டுமொய்த் தினைப்பக் கவுண்மடை திறந்து மதம்பொழி மானவெங் கரி

சூற்கரு மேகப் பெருங்குரற் சிறுகட் டொடுகட லுடுத்தமண் மொங்கை
மாற்கருங் களிறு பற்பல யாத்த வானொடு வாரியின் பாங்குக்
காற்கடுப் பினைத்தங் காற்கடுப் பினுக்கோர் காற்கடுப் பாக்கிய குசைய
வாற்கடும் புரவி நிராநிரா யாத்த மந்திரம் பற்பல வயங்கும். (௩௫)

சூதிகாசு.

புற்றிடங் கொண்ட தம்பிரான் றோழர் பொருசினக் களிற்றிவர் தியார்க்கும்
பற்றிட மாய வெள்ளிவெண் கயிலைப் பருப்பத மடைந்தநா ளவர்முன்
விற்தட நெடுந்தோ ளுதியர்கோ வுகைத்த விண்மிசை வாவுவெம் புரவி
பொற்றடங் கமலைப் புரவியு ளொன்று போலுமெய்ந் தூற்பொருந்நணர்ந்தீர்.

மதுவிரி சமல முகைமுறுக் குடைய மழவிளங் கதிர்விரித் தெழுவோன்
முதுபுக ழாரூப் புரவியுட் கழித்த மூப்புடை யொன்றுபெற் றிடினும்.

புதுவெயில் படுமோர் காலுடைத் தேர்க்கேழ் புரவியும் பூட்டுவன் கொல்லோ
புதுமமென் றொடையங்கைப்புனற்கெதிர்தான் பார்க்கவும் வேண்டுவதின்றே.

கழைகுழைத் தளிநாண் பூட்டுபு நறவக் கணைபல தொடுக்கும்வெங் கா
மன, விழைபுகழ்க் கமலைப் புரவியு னொன்று வெஃகினன் பெறாமையா
னாந், தழையும் புரவி யோரபி தானச் சார்புடைத் தன்மையுள் ளோர்
ந்தே, புழையமை செவ்வாய்ப் பைஞ்சிறைக் கிள்ளை யூருவா னென்செய்
வான் மாதோ. (௩௬)

சதமக னிழைத்த புற்றிடங் கொண்ட தம்பிரான் புரமடு காலே
மதனுடை யவனி வையமீர்த் திடவம் மாடகர்க் கொடும்பரி பூட்டா
னுதவிய முதிய வைதிகப் பாக னுடலும் பரிவிட வல்லா
விதமுணர்ந் தன்றோ வவனொடு பழக்க மேவிய மறைப்பரி கொண்டான். (௧)

வனத்தினுங் கொடிய சுரத்தினு முழன்ற வளர்புகழ் நளனெனுமன்னன்
கனத்தினுங் கரிய கண்டரை யண்டர் கருதுதென் கமலையிற் றொழுநான்
மனத்தினுங் கடுக வாம்பரி விடுக்கும் வளமலி விஞ்சைவெண் மணிபற்
பனத்தினும் படுகீ ரந்கர்ப் புரவிப் பாகர்பாற் பெற்றனன் போலும். (௨௧)

துன்னலர் மோலி துகளெழக் குமைத்துத் தொடுகட லேழையும் வாவும்
பொன்னணி மணியெவ் புரவிகள் யாத்த போகியர் மந்திரப் பாங்கர்
மின்னகு கதிரோன் விழிமுதிழ்ப் பெய்த வியன்மணிக் கொடிஞ்சுவில் வீசந்
தன்னிகர் நெடுந்தே ரளவறச் செறித்த தடகிலை பற்பல மாதோ. (௨௨)

தேரீகார்.

கொய்சுவற் புரவி வாய்விடு விலாழிக் குளிர்புனல் கூன்பிறைக் கோட்டு
மொய்வயக் களிற்று மும்மதப் புனலின் முடுகுபு கலந்துபே ருராய்ச்
செய்தவக் கமலைப் புறநகர்ப் பெரிய தெருவிடைப் பெருகுவெங் கணைகொண்
டெய்திறற் குமரர் கடவுதேர்ச் சில்லி யிருஞ்சுவட் டாறுபோய் வடியும். (௧)

நல்லியற் கமலைப் பழங்குய வினையு நருகதிர்க் குயவுநே ராதா
லெல்லிய லொருகா லேயுள துத்து நிறைந்தபல் காலுள திஃது
செல்லுமோ ராதே யஃதுபல் லாறுஞ் செல்லுவ திஃதுவெவ் வசுரர்
புல்லுவெம் பகைய தஃதிஃ தனைய பொருபகை யில்லது மாதோ. (௨௨)

ஆழியங் கொடிஞ்சி யறைகுரன் மணித்தே ரணிமறு கிடைச்செலுந்தோறும்
வாழியம் பொன்னன் துகிற்கொடி யசைதன் மதித்திடா தம்மலாம் புரவி
சூழியங் களிற்றோ டெதிரினு நீவிர் துகள்படு வீர்கடி தென்றப்
பாழியந் தடந்தேர் பணைக்கர நீட்டிப் படைஞ்ஞா விலக்குதல் பொருவும். (௧)

கலினவெம் புரவி சிலபல பூண்டு கணைகுரற் கெழிலியு முட்க
வலிய்வெம் படைஞர் கால்விசைத் தோடி மறுகுற மறுகிடைச் செல்லும்

பொலிபசும் பொற்றேர் நிலைகளின் பாங்கர்ப் பொங்கெழில் வீரர்கள் குழமி
மலிபல படைகைக் கொண்டனர் பயில வயங்குகல் லூரியும் பலவால். (௧)

வீரர்கள்.

முருக்கலர்த் துவர்வாய் முருத்தின மூரன் முகிழ்முலைத் திருவுறை மார்பன்
செருக்குமுற் றொழிய வாங்கிய கமலைத் தெய்வதஞ் சேணுல களக்கு
மருக்கினர் பொழில்சூழ்நக ரொருவா மாப்பல வீரருக் கணைய
வெருக்கடி செருக்கை யருளிய தோவவ் வீரர்தஞ் செருக்கையா ரளப்பார். (௨)

அஞ்சன மேனி யிராகவன் விசய னுந்தனு ளுமடைந் தமலன்
செஞ்சரண் டொழுநா ளந்நநர் வீரர் சிலைத்தொழில் பயிற்றலா னன்றோ
வெஞ்சலில் புகழ்க்கோ தண்டவி ராமன் காண்டபு னெனும்பெயர் பெற்று
வெஞ்சமத் தெதிர்ந்தால் விழித்தகண் ணிமையா வீரமும் பெற்றனர் மாதோ.

வீரர்முதலியோரிருப்பிடம்.

வெஞ்சின மருவிற் கூற்றுவன் மேலும் வெம்புலிப் போத்தெனப் பாயும்
வஞ்சின வீரர் சேரியுங் கிடுகு வார்கொடி கூவிரஞ் சில்லி
யஞ்சுமங் குசமந் தனமில் கடம்பண் ணரணமத் திகையுளை கலினன்
துஞ்சுவன் சிரகங் கச்சமா திகள்செய் தொழிலினர் சேரியு மநந்தம். (௩௬)

மழுமுனி பரிதி வண்டயில் குலிசம் வசிக்ருயங் கண்டகம் வட்டங்
கழுமுணர் தகமெரண் சரிசைகூ ரொங்கங் கப்பண நவியம்வன் றண்ட
மெழுமுத லமைப்போர் மிடைபுற நகரத் தினையவளம் பகரவல் லவர்பார்
முழுதுணர் புலவீ ரிடைநகர் வளமு மொழிசுதுஞ் சிலதொகுத், தம்மா. (௩௭)

இடைநகர்வளம்.

வேறு.

எயில்கூழ்திரு மணிமாளிகை யெல்லாமுதிர் வில்லா
வெயிலவீசுவ நிலவீனுவ மினிர்மற்றவை யொருபா
லயிலார்விழி மடவார்வினை யாடும்பொழி ரோறு
மயிலாவெ குயில்கூவுவ வாநோருமு ன்ருக. (௩௮)

சர்தாடுறு முலையார்நறுந் தாதாடுபு மலய
மந்தாநில மசைந்தாடுறு மாஞ்சோலைக டோறும்
பந்தாவெர் கழங்காடுவர் பசுமாமலர்த் தடத்து
வந்தாவெ ரிளமைந்தர்கண் மனமுஞ்சுழன் றுட. (௩௯)

யாழைக்கனி யினைவென்றசொல் லியர்சேரிரும் பொழில்வாய்
மாழைக்கனி யொருபாலு கு மாஞ்சுருலை படுதேந்
தாழைக்கனி யொருபாலுந் தறுகட்புலி யடிக்காய்
வாழைக்கனி யொருபாலு கு மலர்த்தேனுகு மொருபால். (௪௦)

விதுப்பூமுக மின்னொரொடு பொன்னாகழல் வீக்கு
முதுப்பூங்குண வேளன்னவர் வாவித்தலை மேவிப்
புதுப்பூம்புனல் வினையாடுவர் பொங்குங்கடி தங்குங்
*கதுப்பேந்திய சசியந்திரன் கலந்தாவெ தென்ன.

(௫௪)

மின்னுரிடை மடவார்சிவி றியும்வேலுடைக் கடவு
ளன்னொரொளிர் பந்துங்குளி ரங்கைக்கொடு பொங்கும்
பொன்னுர்மலர்த் தடமாவெர் புதுப்பூம்புன றாவிக்
கொன்னாபிடி யுத்தும்பியுங் குடைந்தாவெ தென்ன.

(௫௫)

நலந்தாரணி கொண்டாடிட நனிகொண்டபன் முறுகு
மலந்தாரலர் நடப்பார்நெருங் காங்கற்றுகு முத்துங்
கலந்தார்வெறுத் தெறியுங்கடி கமழ்மாலையுந் தாரும்
புலந்தாரொறி மணிமாலையும் பொன்மாலையுங் குப்பை.

(௫௬)

கரும்புஞ்செழுங் காயும்பல கனியுங்கமழ் நறவு
மரும்புங்கடி மலருஞ்சுதை யனபற்பல்சித் துணவும்
விரும்புஞ்சுவைப் பாலும்மிடை தயிரும்மிகு நெய்யும்
பெரும்புங்கவ ரும்பெட்புற மறுகெங்கணும் பிறங்கும்.

(௫௭)

தலைமுட்டுவ தாண்முட்டுவ தலைமைத்தர்க டந்தோட்
சிலைமுட்டுவ கரமுட்டுவ சிலைவாணுதன் மடவார்
முலைமுட்டுவ துடைமுட்டுவ முகமுட்டுவ விடைமே
கலைமுட்டுவ முட்டாதன வெவைகாமரு மறுகில்.

(௫௮)

குளிர்மாலிகை தாங்குங்கருங் குழல்வேய்ங்குழன் மொழியார்
நளிர்மாமணி வடமாரின நலமாமுலை தாக்கத்
தளிர்ரர்கரம் வலாமார்புறு தகையாடவர் குழுவு
ளொளிர்வாண்முக மலர்வார்பல ருனாவார்சிலர் மாதோ.

(௫௯)

முழுவாரணி முலையார்மதி முகநோக்குபு செல்வோர்
குழுவார்மறு கொளிர்மாலிகை கொழுந்தாடகை தலினால்
விழுவார்சிலர் தடுமாறுபு வீழ்போதயல் பற்றி
யெழுவார்சிலர் மேற்றயவை யிரிப்பார்களுஞ் சிலரே.

(௬௦)

வேறு.

உம்பரொண் பவன வெண்சே வுபரிகை வைக வந்தப்
பம்புப ரிகைப்ப தித்த பதுமரா கச்செஞ் சோதி
நம்பமேற் றோன்ற லம்பொன் னகத்துவெள் விடைமேற் றோன்று
மெம்பிரா னிகரும் பாங்க ரெழிலியெம் பிராட்டி நேரும்.

(௬௧)

வெள்ளிய பளிங்காற் செய்து விளங்கெழின் மாட மெல்லாம்
வெள்ளியங் கிரியை நேரு மேயவம் மாட மேலால்

வெள்ளிய துகில்வி ராங்கே தனத்துவிண் விடைவர் தல்கல்
வெள்ளியவ்,வனாமே லூன்றும் வென்விடைக் கொடியை நேரும். (௬௨)

பொன்செயு மாடப் பாங்கர்ப் புதுமலர்ச் சூழி சீர்ந்து
கொன்செயுங் குவவுத் திண்டோட் கொழுநரோ முனிதி னுடு
மின்செய்துண் ணிடைநல் லார்க்கு விளர்க்கும்வாய் சிவக்குங் கண்க
டென்செயத் தடமு மம்மா வுளளகந் தானே தேரின். (௬௩)

ஆருஞ்செங் கமலச் சூழி யாவொ ராடை நீங்க
வொருஞ்செங் கமலப் போதே குநீரமக் குணர்க வென்றிந்
நீருந்தோற் றிமெம்பே ரன்பி,னீருந்தோற் றினிரா லென்பர்
சாருந்தோட் டலைவர் கேட்ட, தையலார் நானுட் கொள்வார். (௬௪)

மலைநிகர் மாட மேலான் மாதர்கந் துகங்கொண் டாட
நிலையின் னொருவெண் பந்து நீனிற மாட வாய்தற்
றலைநுழைந் தொளிக்ருந் தோற்றந் தடாவலி வகிபு புத்தே
ளுலைவறு வாயுட் புக்க வொண்மழைக் கோளை நேரும். (௬௫)

ஆணிப்பொன் மாடத் தும்ப ரமைத்தமா டத்தெ முந்த
மாணிக்கச் சோதி நாப்பண் வான்றகர்ப் பவன மூழ்கிச்
சேணிக்க ணமர்வா ரேத்தந் தெய்வநா ரதன்யா கத்துப்
பாணித்த வின்றித்,தோன்றும் பாய்தகர்த் தன்மை தேற்றும். (௬௬)

உயர்மணி மாட மீப்போய்க் குனிந்தரு குள்ள குதப்
பெயர்பெறு கனியு மாங்கே பின்னிமிர்ந் தமரர் தாருத்
துயல்வரு கனியுங் கொண்டு துய்க்குமா ருர ரிம்மை
யயர்வறு மறுமை யீங்கே யடைந்தவா ருரர் போன்றார். (௬௭)

நினைமணி மாட மேலா னிறுவிய கொடிப்பொற் கொம்பர்
முனைசில கற்ப கப்பான் மொய்த்தன வுநிதி நிற்பக்
கனைகழல் வானோர் நோக்கிக் கற்பகக் கொம்புட் சில்ல
புனைதளி ருருமை யென்ன புதுமையென் றாய்ந்து நிற்பார். (௬௮)

தனிரியற் கருங்க ணல்லார் சந்திர காந்த மாடத்
தொளிகழன் மகிழ்ந ரோடு முருற்றிய கலவிப் போராற்
குளிர்முகம் வெயர்வு தோன்றக் கொண்டதோர் சோக மாற்று
நளிர்வளர் புனலம் மாட நகைமதி தோன்றச் சித்தி. (௬௯)

மாதர்மேன் மாடத் தாட மணிக்முழ லுதிர்பூங் குப்பை
சோதினி கொண்டு போக்குந் தொழிலின ரகற்றப் பின்னு
மோதுகந் பகம்பூங் குப்பை யுகுப்பன வுனையர் நோக்கி
மேதினி யிழித்தும் விண்மேல் விட்டகண் ணையே நோவார். (௭௦)

முத்தவெண் சுதையே தீற்றி முழுவனப் பமைந்த மாட
மைத்தநீன் மணிகா லியூத்த மாடத்தோ டியைந்து நிற்பில்
வித்தகர் புகழும் வீதி விடங்கர்தம் பவனி காண்பா
•னுத்தம் முசலி கண்ண னுடன்வந்து நிறற் றேய்க்கும்.

(௭௧)

துதிசெயிற் நகர மன்ற நோக்குபு சுதன்மை யும்பன்
னிதிசெயுப் பரிகை நோக்கி வைசயந் தமுநீன் காந்தி
யுதிசெய்பொன் மாட நோக்கி யோங்கொளி வசந்த முங்கூர்
மதிசெய்வா னவர்தந் தச்சன் வாசவற் கமைத்தான் போலும்.

(௭௨)

திருநக ரிதனை நோக்கித் தெளிந்தமைத் ததனாற் றானப்
பெருநகர் சிறந்தி ருக்கு மென்றெவர் பேச வாரிவ்
வொருநகர் மாயோன் மார்பத் துறைந்தகின் கிணித்தா ளாரத்
தருநகர் வெறுத்து வந்த தன்மையே சாலுஞ் சான்றும்.

(௭௩)

மருவிய தெய்வ வாரூர் வளனுண்மை சிறிது நோக்கார்
பொருலில தளகை யென்று புகழ்ந்துகொண் டாடா நிற்பர்
திருவள மல்கு சைவ சிந்தார்தப் பொருண்மை தேரா
ரொருவுறார் பசுநூல் கைக்கொண் டெவ்நுபா ராட்டல் போலாம்.

(௭௪)

ஒங்கொளி யடுக்கு மாட வும்பரிற் குவித்த மைத்த
பாங்கொளிர் தலையில் வைத்த பன்மணித் தசம்பு மேலூல்
வீங்கொளி மதியம் வைகல் வீரகின் கிணித்தா னையர்
தேங்கொளி யாழித் தேர்மேற் சிறந்தவொண் கவிகை நேரும்.

(௭௫)

வகைகளும் வகைவ யங்கு மணிகளு மயிற்கு ழாமுங்
ககைகளி றுகளுங் கொண்முக கணங்களுங் காம்பின் காடும்
புரையெழின் மாடஞ் செல்வம் பூவையர் பொருதோண் மைந்த்
ருணாதுகில் விடங்க மாக வருத்தாரிந் தனவோ தேரேம்.

(௭௬)

அலங்கொளிப் பளிங்கு மாடத் தரமியத் தலத்து நாப்ப
ணிவங்குறு பரியங் கத்தி னிட்டபூந் தளிமம் புல்லி
விலங்குறாக் கலவிப் போர்செய் தயர்ந்துமின் னார்கி டத்த
றுவங்கமே லெழுபால் வேலைத் துகிர்க்கொடி பொருவு மாலோ.

(௭௭)

வணங்குநா யகர்சி ரத்து மலர்ப்பதங் கொடுபு லந்த
வணங்கு ருதைப்பத் தோன்று மலத்தகச் சுவடு நோக்கி
யினங்குவண் டினங்கள் செந்தா மனாயித ழென்று மொய்த்தே
புணங்குவ சிகைப்பூந் தேனு முணசிலம் பொலித்தந் சஞ்சி.

(௭௮)

ஊடிய மடவார் தாழு முறுநல மகிழ்நர் நெற்றி
யோடிய மடவார் லெற்ற விலகறு நிலக நானங்

கூடியவ் வடியிற் செய்ய குசேசய விதழைப் புல்லிப்
பாடிய நவீர்த்தோர் தும்பி பதிவுற்றுக் கிடத்த லேயுங்கும். (எக)

இலகுயர் மாட மேலா லிந்நகர் மைந்த ராற்றுங்
குலவுறு கலவிப் பேதங் கொடிமரங் கிழித்த வாறே
நவ்மிகு வேந்தன் பின்னாய் நாரண னிருந்தோர் தன்றோ
கலவியிற் சிறந்தோ னுனான் கண்ணனா யிருந்த நாளில். (அ0)

கொடிமர துனிய சைந்து குலவுபொற் தலத்து ரிஞ்சக்
கடிமிக நனிவி ழுந்து களினிலாங் கலிமூழ் கிச்சி
ரொடிவில்லீ டணன்பொற் றுல முதிட்டிரற் களித்தாற் போலிப்
படிநக ரார்க்கீர் தான்கொல் பசும்பொற்றெங் கென்ன மேவும். (அச)

விடுகடர் மாடத் துள்ளால் வினாயுறக் காக துண்டப்
படுபுகை நிரம்பி வாரி திறந்திடப் பரவி வேகங்
கொடுவெளிப் படருந் துமங் கூடலுக் கிரகு மார
னிடுகரு வல்லி நீக்க வெழுந்துபோங் கொண்மூ நேரும். (அஉ)

அணங்குநர் சுதுப்பிற் கூட்டு மகிற்புகை யடைந்த வானு
மணங்கொள்வெம் முலைமே லப்பும் பொற்பொடி வணந்த மண்ணுங்
குணங்கெழு தங்கட் குள்ள குணநனி விளங்கத் தோன்றி
யிணங்குறு செயற்கை யாலே யியற்கைமா றுமை தேற்றும். (அங)

உரவுகொள் பளிங்கி ணங்க வுறுத்திய தெனினும் வீதி
விரவுகுங் குமமொண் சாந்த மிகுகருப் பூர நானம்
பரவுமென் நகர மாதி படருவார் நெருக்கிற் சிந்தி
யிரவுநண் புகலுஞ் சேரா யெங்கணும் வழக்குண் டாமால். (அச)

மறைத்துநின் தவனே பின்னும் வயங்குநன் புரியு மாபோ
னிறைத்தசந் தாதி யாலே னெள்ளலை யளறு செய்த
பொறைத்தட முலையி னாரே புலந்துபன் மணிக்க லங்க
ளிறைத்துப சரிப்பர் யாரு மிடரொரீஇ நடக்கு மாறே. (அடு)

உருவலி யமர ருரு மூர்திகா லுரிரு யாத்த
பொருவில்பன் மணியி னைத்த பொற்புரித் தோர ணங்க
ளிருகடை மட்டும் வானத் தியைந்தன பொருந்த மற்றை
மருவுபற் றனைத்து நீத்து வானவி னுன்ற லொக்கும். (அசு)

உறையுள்வான் கீண்டு மேலு முயர்ந்தன வும்ப ரூந்தி
முறையிவர் துலாவ வேறு மொழியிட மிலையென் றன்றோ
ரிறைநெடுந் தெருவிற் செம்பொ னெடுமக ரிகைக ளெல்லா
மறைதரு நடுவு தாழ யாத்தன ரறிவி னுய்த்தே. (அஃ)

கரும்புசெவ் விளநீர் கூத்தல் கடலிபூ கம்பொற் கஞ்சம்
விரும்புபல் லுறுப்பு வாழ்ந்து மிளிர்மணி யாரங் காம்பு
சுரும்புறு தொடைய ருங்குச் சுடர்நிலைத் தேர்மின் னொருக்
கரும்புமங் கலநாண் பாங்கர் யாத்தபொற் றோர ணங்கள். (அஅ)

நடையறி புலவீர் தேர்மி னவிலுது நாளு நாளு
மடைபவர் விரும்பித் கொள்வா னந்நக ரிவைகண் மந்நெப்
புடையுள வெனுஞ்சி ற்ப்புப் பொருள்பல நல்கா நிற்கு
மிடைநக ரஞ்சி ற்ப்புப் பொருடர வியற்கை யன்றே. (அக)

வலிதரு மநந்த னுப்போல் வாய்த்தொகை பெற்ற போதும்
பொலிதரு மாருந் நாப்ப ணகர்வளம் புகலப் பேரமோ
வொலிதரு மகழி யோடு முயர்மதி லுடுத்து மேவு
நலிதரு பகையி லாவுண் ணகர்வளஞ் சிறிது சொல்வாம். (க0)

அ க ந க ர் வ ள ம்.

அகந. வேறு.

எண்ணிய வனைத்து மெண்ணியாங் கியற்று மெண்ணிலா வலியுடை யெங்கள்
புண்ணிய னண்டப் புறமென வகமும் பொருத்திய புணரியோ வுணரிற்
றண்ணிய மலர்மேல் விதிக்கிம்மா திரிகை சலதிக ளியன்றெனக் காட்டப்
புண்ணிய கடலோ வறிகில மாழ்ந்து பரந்தநீர்ப் பேரகழ்ந் கிடங்கு. (கக)

வளமலி தெய்வப் பிலத்தினை முன்னோர் வான்றவழ் விலங்கல்கொண்
டடைத்த, கிளரொளிக் குலிசப் படையினு னுழந்த கிடங்கிது தன்னையு
மடைப்பா, னுளமுறக் கொண்டான் முடிதரா மையும்ற் றுன்னினு னொரு
குழந்தா, னளவரு நீரா லிடங்கரால் யாரு மாங்கிறங் காரெனக் களித்தான்.

அருக்கலி லணைய பாம்புரி நன்னீ ராயிர மலயமா முனிவர்
பருகினுஞ் சிறிது குறைந்ததென் பவர்யார் பரவையுண் மண்டளி மேய
வொருவர்தூ வாயர் தாமுமஞ் சுவரே லுணைத்தவக் கிடங்கறல் வீக்கங்
கருமுகில் பருகிச் சுவற்றிடு மென்றல் கழிமட னலதுவே நிறிந், நே. (கங)

கொடியவன் மீனம் வருத்துறா தென்னிற் குவலயத் தியாவரு மூழ்கி
நெடியபா தலம்புக் கராமணி பலவு நிரம்புற வாருபு மீள்வார்
கடியவக் கிடங்கிற் கொக்கரை புயிர்த்த கதிர்மணி தாழ்தலா னன்றோ
தொடியகைக் நாக மடந்தையர் கோத்துத் துணைமுலை மேலலங் கரிப்பார். ()

சுரமலர்ப் புனலுட் டோன்றிய மீனைக் கங்கைநின் றெடுத்தொ ருபுணரி
வீரவுற விட்ட மனுவெனும் பெரியோன் விரையு மிடங்கொடா தென்னிற்
சுரர்புகு நூளு ரகழியின் விடலே துணிபெனக் கருகினு னென்பர்
பரவுறு முன்னோ ரென்னினக் கிடங்கின் பாப்பையா ரளவிடற் பாலார். ()

மதில்.

பாதவ வழியி னடிநிலை பொருந்தப் பார்முழு வதுங்கிழித் தூன்றி
மீதல முடியின் முடியுற வெழுந்த வியன்மதி லோக்கம்யாம் புகழப்
பூதல நாப்பட் புற்றகத் தெழுந்த பொங்கொளி யோக்கமோ வீணைய
மரூதல முதித்த வான்றவ முடையார் வண்புக ழோக்கமோ வறியேம். (கக௬)

ஆயபே ரிஞ்சி யமைந்தபே ரண்டத் தளவையே கீழொடு மேலும்
போயதப் பாலும் போயதேற் செம்பொற் புற்றிடங் கொண்டமர் தெய்வ
நாயகற் குவமை கூறலா மந்த நாயக னிணையிலி யெனும்பேர்
மேயவ னென்றோ கரைகட வாந வீணைபோற் டடந்தில தண்டம். (க௭)

நேமிமால் வரையு மற்றுள வரையு நிரனிறை நொச்சியும் பதணர்
தோமினஞ் சிலுமாத் திரிந்தன வெனலே துணிவுமற் றவ்வரை மேய
நாமிகு மடங் ஸுறகுவன் றரக்கு நான்றவாய்க் கனிதுவெம் பாந்த
ளாமிவை யனைத்தும் பொறியெனத் திரிந்த வமைகொடி மரமெனத் திரிந்த.

குருமணி யிமைக்கு மதிற்றலை யளவில் கோசமும் பிலமொரீஇ யனந்த
றுருமணி யமைபல் படம்விரித் தெழுந்த தொக்குமா லுலகமூன் றளந்த
கருமணி வண்ணன் சென்னிமே லிருசெங் கைகுவித் தடையுமா றுயர்ந்து
பருமணிப் புதவுற் றொளிர்வன பந்தும் பாவையுற் தூங்குறு வாய்தல். (க௯)

புறக்கட னேமி வறியெனங் குழவி போந்திட வீன்றதா யென்னச்
சிறக்குறீ ருடுவுங் கடகமுஞ் சொற்றஞ் செறிந்தபே ராசையர் நாளு
மறக்கரும் வெளிமேல் வயங்கொரு சுவர்க்க மறந்திடை வெளிமிசை யிரண்டு
பிறக்கமார் சுவர்க்கற் தழுவுமா றுசை பெருக்குவார் சேரிசொற் றிடுவாம். ()

பரத்தையர்வீதி.

புல்லிய முறுவ லொடுமருட் பார்வை புரிந்துவெம் முலைமுகத் தொருபால்
வில்லியல் கூலசற் றொதுக்குபு மறைத்து மிகுபொறி யாடவர்ப் பற்றி
நல்லிய லமுதுங் கைப்புற முகம னவின்புழர் தனிமமீ தேற்றி [பார்.]
யல்லியங் குழலா ரணைத்துமுத் தாடி யவர்பொருட் கொள்ளைகொண் டுவப்

ககிகரத் தொழில்பற் குறியுமிக் குறிமெய்க் களியெழு வீணைத்தலின் னமுது
புரிதரத் துய்த்தல் கரங்கொடு தட்டல் புகல்கர ணங்கண்முற் பலவும்
விரிதர வோவத் தமைத்தன ரணைய விளங்கெழி லோவநோக் குநரின்
புரியவிம் மனையை வாழுநா ளளவு மோவமென் றுதுலுவர் மாதோ. (க௦௨)

பொழித்ததே மலர்வாய்க் கணிகைய ரொழுக்கம் பொதுகிகழ் பென்னி
னஞ் சிறப்பிற், சுழிந்ததாப் புகழப் படுவதே யுணர்ந்தோர் கனாதரு பொது
கிகழ் புற்று, மிழித்தவோ நினைபால் பெயர்வினை சால மெச்சமுற் றிடநவில
சுந்தி, மொழிந்தன வன்றி சிறைத்து ருணியை முதன்மறை னூலையென் னாந
ர்யார். (௧௦௩)

அடைந்தவர் பொருட்கோ ளன்றிமற் றுடலு மாவியுந் தமவெனக் கொ ண்டி, மிடைந்தபல் பணியும் விருப்பொடு புரிய விழிக்கடை ஓசலுத்திவா னவர்முன், கடைந்ததென் ளமுதுங் கைத்திட வுரையாக் காமரு வின்பல் ளுதலாற், குடைந்துவண் டமிர்பூங் சூழற்பொது மாதர் குரவணா யெத்தனர் மாதோ. (௧௦௪)

படர்புக ழாளுந் பரத்தைய ராடல் பாடலும் பார்வைமு னுறுப்பு, மட ர்வலி மைந்தர் தமைநனி மயக்க லன்றியு மன்னவ ரளித்த, சுடர்மணிக் கல ம்பொற் றாகமுற் பலவுந் தொடிக்கையம் மாதர்மெய் யடுத்தாங், கிடர்பட மேன்மே லவனாயே மயக்கு மெனிலவ ரெங்ஙன முய்வார். (௧௦௫)

சிறையக மொருவார் முதற்பொருள் வேண்டார் சினைப்பொரு ளேகொடு விற்பார், குறைமொழி கிளவார் கடனெனல் குறியார் கூட்டெனல் கனவினு மறியார், ரறைபொருளானவைக் கதிகுநா னஞ்சா ராதரு பத்தையே யளப்பா, ருறையிவர் புரிவா ணிமலினை யிலதென் றொப்பில்வா ணிகருமுள் வியப்பார்.

உற்றபொற் கலம்பெ யமுதமே யெனினு மொருவர்வாய் வைத்திடி லொற்கந், துற்றவர் களும்வாய் வைத்திடார் பலருஞ் சுவைத்திடு பொதுமட மாதர், பொற்றவா யுற விழித்ததென் றெள்ளிப் போயவர் செல்வருள் யாவர், மற்றதன் புனித மென்சொல்கே னமுல்வாய் வைத்துவா ளோர்துக ரவியே. ()

கோதறு வனப்பா னுறுப்பினு லன்பாற் குறைவற நீஹந்தபே ருரிமை, மாதரு மிருக்க வவர்முகம் விரத்தி வந்தவர் போல நோக் காரா, யாதுகா ரணமோ விரவொடு பகலு மாடவ ருளானி மயங்க, நீதுதி ரனைய பரத்தையர் முன்பு செய்தவ மன்றியென் னுளதே. (௧௦௬)

விரிபொழி லாளுந் பரத்தையர் நாளும் வெறுப்பன செய்கினும் விருப் பென், றரியன வா கவுவப்பர்மற் றவர்பா லளித்தன யாவையு மறப்பந், வரி கெழு முறுப்பு முதலிய பிறவு மறந்திடார் கனவினு மென்றான், முரிவிலா டவரம் மாதனாச் சீவன் முத்தரென் றெண்ணினர் போலும். (௧௦௭)

உரியகா ரிகையைக் கடையிலப் பெயருக் குறுபொரு ளாமென வெறுத் துப், பிரியமுற் றவனா வெறுக்கைய றொன்னப் பேசொரு மொழியமர் வல் லொற், றிரிதர மெலித்துத் தொடர்மொழி செய்வா ரிருந்தெரு வளமையென் னுரைத்தா, மரியநல் லொழுக்கம் பூண்டவே ளான மம்மறு கியல்புசற் றுணா ப்பாம். (௧௦௮)

வேளாளர்வீதி, வேறு.

வான்றரு மருந்துங் கைப்ப மடைத்தொழிற் புலவர் கூடா யான்றநல் விருந்து நோக்கி யடுமடைப் பள்ளி வாய்சல் ஞான்றருய் புகையைஞ் ஞாற்றுக் காவதங் கமழு மென்னிற் சான்றவ ராய வேளாண் டலைவர்தந் திருவென் சொல்கேன் (௧௧௧)

ஒடிவில்சீ ரிணைச மாற ருவந்துபன் முகமன் கூறி
யடிவவர்க் கமுது நல்கி யரும்புகழ் படைத்த வாறு
வழிவம ராரூர் வேளாண் மாக்களை நோக்கி யென்றாற்
பழியின்மற் றவர்போல் யார்க்கும் பரிந்தமு தளிப்பார் யாரே. (கக௨)

ஈலகயி னாரூர் வேளாண் டலைவர்க ளெனைய ரென்னி
லோகையின் யாரும் யாவு முரைக்குமு னுணர்ந்த ளிப்பா
ராகையி னிவரை வாய்வின் டறைத்தி னுணர்ந்த ளிக்குஞ்
சாகையி னிணைந்த தெய்வத் தருக்கொலோ நிகரா நிற்கும். (கக௩)

உறையருள் புனிதந் தண்மை யொப்புர வொழுக்கம் வாய்மை
யறைதரு சிவசம் பந்த மரும்புக ழியல்பின் வாய்ந்து
மறைநவில் கமலை வேளாண் மாந்தர்வான் றெய்வக் கங்கை
நிறைபெருங் குலத்து தித்த நீர்மையை விளக்கி வாழ்வார். (கக௪)

தனைத்தவிர் புலமை யாளர் தராதந் தெரிதல் செம்பொன்
மனைத்தலை யமர்ந்தன் னூர்சொல் வண்டமிழ் நனிபா ராட்ட
னினைத்தவை முகம னோடு நிரம்புறக் கொடுத்த லாதி
யனைத்தினுஞ் சமான மில்லா ரதினமுதல் குறைந்த துள்ளார். (கக௫)

உடுத்தபுல் லுரியார் குண்டை யூர்க்கிழ வருக்கு முன்னுட்
கொடுத்தநெல் லவர்க ளத்தோர் குவியனெல் லேக வர்ந்து
விடுத்ததெவ் வாறென் னாலோர் பாணர்க்கா மிகுவெங் காவ
லடுத்தகை தவன்பன் டாரங் கவர்ந்தவர்க் கரிய தாமோ. (கக௬)

மறையவர் மன்னர் நாயகர் வாழ்குந ருலகத் தென்ன
வறைதரு செஞ்சொ லன்னு ரமைத்தசெஞ் சொல்லா லாமே
னிறையும் றவர்தம் வீதி நெடுவள மறையப் போமோ
வுறையிளங் கோக்கள் வீதி வளமையு முரைப்பாஞ் சில்ல. (கக௭)

வைசியர்வீதி.

கனநிறை தெங்கு வாழை கந்தியொன் றுலைசெங் கன்ன
லினநிறை யலங்க லாதி யாத்துவா னணவ மேய
சனநிறை பந்த ரோடு தழைதரு நியம நாயேன்
மனநிறை தியாக ராசர் வசந்தமண் டபமே நேரும். (கக௮)

பல்பொருள் விலைக்கு வாங்கிப் படர்குநர் குழாங்கள் கண்டோர்
சில்பொருள் கனம்மை யாது செறியவிற் றனரோ வென்பார்
செல்பொருண் மிகுதி யுள்ளுஞ் சிலநிய மத்துக் கண்டோ
ரெல்பொரு ணய்க ரின்னு மொன்றும்விற் றிலரோ வென்பார். (கக௯)

ஒடிவினீன் சரக்கு மூடை யொன்றன்பி னென்று மோத
நெழுகரு பாடிங் கையிற் பற்றினர் நினாந்து செல்வா

ரடியவர்க் கெளரியா ராடா தாடவல் லவறெம் மையர்
வடிவமா ராழிப் பொற்றேர் வடம்பிடித் திழுப்பார் மான. (கஉ௦)

பாவிய கடன்மு கந்து பமோதரம் பொழிநீர் முற்று
மாவியல் புடவி யன்றி மற்றுமொன் றேற்ப துண்டோ
மேவிய திசைமு கங்கள் விபெல பொருளு மேற்ப
தாவிய வாரூர் நாய்க ராவண மன்றி யின்றே. (கஉ௧)

பெருநதி விடுப்ப வேற்றும் பெய்ம்முகி லேற்ப வீந்து
மருமையின் விளங்கு மாழி யல்லதெ னுவமை சொல்கே
னொருதிசை விடுப்ப வேற்று மொருதிசை யேற்பு வீந்தும்
பொருவற விளங்கு மாரூர்ப் புகரிலா வணத்திற் கம்மா. (கஉ௨)

இருட்டரித் தொளிரா நிற்கு மினமணித் தொகையுஞ் செங்க
திருட்டரித் திடுவிற்பூணுஞ் சிந்தின கிடத்த லாலே
யருட்டரிப் பவர்கள் சூழ மாரூர்நன் னியமம் புக்க
ருருட்டரிப் பாற்கு நாமங் குபேரனென் றியம்ப லாமால். (கஉ௩)

காமரு கண்ணன் போல்வார் காதலிற் புளரு மெண்ணில்
பூமரு வோதி யார்க்கும் பொற்கல நவம ணிப்பூண்
மாமரு வியகாம் பாதி வாங்குவா னடுப்பின் முற்றுந்
தூமரு வொருவர் நல்கத் துணிவரோ ரிருத்தை தன்னில். (கஉ௪)

எப்பொருள் வினவி னா லு மினப்பொரு ளாயா தீவா
ரொப்பொரு ளருமில் லாதா ரொண்பொருட் பெரியர் மேவு
மப்பொரு விகத் வீதி யமைதரு வளமென் சொற்றாஞ்
செப்பொரு திகிரி வேந்தர் தெருவளஞ் சிறிது சொல்வாம். (கஉ௫)

அரசர்வீதி.

விரிகதி ரம்பொன் மாடம் வெள்ளொளி வயிர மாடம்
புரிதரு கமல ராகம் பொலிதரப் பதித்த மாடங்
கரியவொண் னீல மாடங் காமர்வை யே மாட
மரிதப வொன்றன் மேலொன் றமருமைம் பூத மான. (கஉ௬)

மரகத மாட மோர்பால் வயங்குபொன் மாட மோர்பால்
விரவுற நாப்பண் மேவு மிளர்சுடர்ப் பதும ராக
வரமிகு மாட மெங்கள் வழிமுத லேக பாதப்
புரவல னிடைமேற் காட்சி பொலிதரத் தந்தா லேய்க்கும். (கஉ௭)

ஆடன்மொய்க் களிற்றி னோதை யாழியந் தேரி னோதை
பாடலத் தாரி னோதை பல்லிய மியம்பு மோதை
கூடலர்க் கசனி யன்றார் குருக்கழ லோதை மாத
மேடலர்க் குழல்வண் டோதை யொழுகட லடைக்கு மோதை (கஉ௮)

பண்ணினு மின்சொன் மாதர் பாய்புலி யனைய மைந்த
 ரெண்ணினும் பலரா லன்னு ரிணர்மலர்த் தொடையல் சிந்தும்
 விண்ணினு மரிய தேன்பல் வீதியும் பரவ லாலம்
 மண்ணினும் வண்டு மொய்க்கு மற்றதும் பூவே யன்றோ. (௧௨௯)

நிசுவென்றி குறும்பூழ் வென்றி சிவல்வென்றி சிறுகட் கோட்டு
 மாவென்றி சேவல் வென்றி வாய்பரி வென்றி பொற்றேர்த்
 தாவென்றி பூவை வென்றி தகர்வென்றி பலவுங் கொள்வார்
 தூவென்றி வேற்கை யண்ண றுண்பவர் குழாங்க ளெங்கும். (௧௩௦)

மருமலர்க் கழுகீர் மாலை மணஞ்செய்திண் டோளா னெங்கள்
 குருபரன் முன்ன மன்னர் கோலங்கொண் டமர்ந்த வுண்மை
 யிருள்கடிந் துலகங் காக்கு மிரவிதன் குலத்து வேந்தர்
 பொருண்மலி மாட வீதிப் பொலிவள நோக்கற் கன்றே. (௧௩௧)

அறநெறி திறம்ப லில்லா வநபாயன் வழியிற் றோன்றித்
 திறநெறி யுண்மை யோர்ந்து சிவநெறி சார்ந்து மற்றைப்
 புறநெறி தழந்தார் வீதிப் பொலிவள முணாக்கப் போமோ
 மறநெறி யொழிந்து வாழு மறையவர் வீதி சொல்வாம். (௧௩௨)

மறையவர்வீதி.

நிழன்மணி மோலி வேந்த ராதியர் நெடுங்கை கூப்பக்
 கழலுரு முதன்மை வாய்ந்து கருதுபன் மறையு மோர்ந்து
 தழலுரு வுடைய கோவைத் தழலிடைக் கண்டு போற்றி
 யுழல்பவ மேழுஞ் சாரா தொதுக்கியந் தணர்கள் வாழ்வார். (௧௩௩)

மதிதுத லுரிபூர ரட்ட மாசிலின் னமுது நாளு
 மதிதியுர்க் கன்பி னூட்ட வப்பெயர் விசுதி தீர்த்தார்
 துதிதரு பெயரா வீன்ற சுதர்க்கினி தூட்டு வார்கள்
 விதிவழி மறையோ ராற்றும் வேள்வியின் னமுது மாதோ. (௧௩௪)

ஆக்கமு மழிவு நாவா லமைத்திட வல்லார் தெய்வத்
 தேக்கமுற் கொன்றை வேணிச் சிவபிரா னடியே யுள்வார்
 நீக்கமில் லாது நாளு நிகழ்பசு வுடம்ப ழித்து
 மோக்சமுஞ் சுசியு மோவாத் தண்மைபு முற்று வாழ்வார். (௧௩௫)

தண்ணிய முளரி தோளறி ருங்கியுந் தாவா வெம்மை
 யண்ணிய முளரி யங்கை யமைத்துநீண் முளரி தந்த்
 கண்ணிய முளரி கொண்டு காமரு தழல்வ ளர்த்தும்
 புண்ணிய முளரி வாழ்க்கைப் புலவ்னும் புகழ் வாழ்வார். (௧௩௬)

கூத்தட்ட நதியிற் கூலை வயங்குற மூழ்கி யீரங்
 கோத்தவொண்கூலையின் போக்கு கோவணப் பொலிவிற் சூழ்ந்தே

யார்த்தவிர் சிலம்பு பொங்க வந்தனர் மடவா ரம்பொ
னீர்த்தசம் பிடையிற் றுங்கி நிராநிரா யடைசீர் மல்கும்.

(௧௩௭)

ஆதிசைவர்வீதி.

பொருவறு கருணை வள்ளல் பொதுச்சிறப் பெனவ ருத்த
வருமறை யாக மங்க னையமுற் றெழிய வோர்ந்து
திருமலி பரார்த்தத் தோடான் மார்த்தமுஞ் சிறப்பப் பூசித்
தொருவில்சீர் புணந்த வாதி சைவர்த முறையுள் பல்ல.

(௧௩௮)

அந்நக ராதி சைவ ராகம பாடந் தங்கள்
பன்னருஞ் சிறுருக் கோதப் பஞ்சரக் கிள்ளை பாங்கள்
நன்னயத் துடனி ருந்து நாவுறப் பயின்று தங்கள்
முன்னர்வந் தவருக் கோது முனிவரு மிறும்பூ தெய்த.

(௧௩௯)

ஓதிய கலையி னான்மற் றெழுக்கினற் குறைபா டில்லா
வேதியர் வீதி சொற்றா மேன்மைசா நெய்வ நீற்றுச்
சோதியர் திருக்கூட் டச்சீர்த் தூயர்தந் திரும டங்க
ளாதிய பிறவுங் கூறி யாலயச் சிறப்புஞ் சொல்வாம்.

(௧௪௦)

பல்வகைக் கல்விச்சாலைகள் முதலியன. வேறு.

எழும் தங்கள்பத் தழகுமுப் பாணிரண் தெத்தி
தூழவி யாங்கெடுத் தொருபது குற்றமுந் தள்ளி
முழுவி ருத்தியின் விதிவிலக் கமைதிமுற் றுணரப்
பழுதின மாணவர்க் கிலக்கண முணர்த்துநர் பலரால்.

(௧௪௧)

விடாத ரும்பதத் துறுபொரு ளுணர்தர விளக்கிக்
கடாய்வி தெத்தமை பொருளணி வனப்பெலாங் காட்டித்
தடாத துண்மையி னறமுத னுன்கினுந் தாழ்வு
படாத காப்பியப் பாடஞ்சொல் வரர்களும் பலரால்.

(௧௪௨)

பேய ராயுலோ காயதன் முதலியோர் பிதற்று
மாய வார்த்தைக டெரித்தவை முழுவது மறுத்தே
யாய முப்பொரு ளுண்மைதேர்ந் தமைதர வன்பிற்
பாய சாத்திர பாடமோ துநர்களும் பலரால்.

(௧௪௩)

சிவபி ரான்றிரு வடியருச் சனைபுரி திறமு
முவமை தீரத் துலுது பயனுமற் றுள்ள
கவலை தீர்நிய மம்புரி விதிகளுங் கருத்திற்
தவவி ராவுமா ருகமஞ் சாற்றுகந் பலரால்.

(௧௪௪)

உற்றிடடர்பக் குவமுணர்ந் தொண்கண லூற்றூற்
பொற்ற லாக்கினுற் பாவனை யாற்புக னுலான்

சுஅ திருவாழ்ந்த தியாகராச லீலை.

மற்ற யோகத்தா லவுத்திரி யான்மல மாய்த்தா
சற்ற வின்பத்து ள்ழுத்துவார் களும்பல ராங்கண். (கசடு)

சடையர் நீற்றொளி மேனியர் கண்மணி ததைந்த
தொடைய னாந்தெழுத் தழுத்திய மனத்தினர் தூய
நடையர் வாய்மையர் நற்றவர் நருநறுங் காவி
புடையர் வாழ்திரு மடங்கனும் பற்பல வுளவால். (கசசு)

கடைய னேனுளும் புக்கமர் நக்கசெங் கழுநீர்த்
தொடையர் சந்நிதி யடைந்துகா லந்தொறுத் தொழுதும்
புடைம ட்ந்தைமற் றவர்வினை யாடன்மெய்ப் புராண
மடைய வேரார்துநாள் கழிப்பவர் பற்பல ராங்கண். (கசஎ)

ஒப்பி லாவிறை யடியருச் சிப்பவ ரொருபா
லொப்பி லவ்வடி மனம்புதைத் துறைகுந ரொருபா
லொப்பி லாவவன் புராணதூ லுணர்பவ ரொருபா
லொப்பி லாலயப் பணிபுநீர் துவப்பவ ரொருபால். (கசஅ)

யாது சாரினு முன்புடற் குள்தொடர் பென்னுஞ்
சாது நீர்மையர் தழைபர சிவத்திடை விழிப்பு
மோது மாபவஞ் சத்திடை யுறக்கமு முற்றார்
தீது நன்றுறாத் திருவினர் பற்பலர் செறிவார். (கசக)

கொம்மை வெம்முலைக் கோற்றொடி யார்மயல் கொண்டு
தம்மை நள்ளிருள் வலியவந் தணைப்பினுந் தாயென்
றெம்மை யாளும்ற் றவர்கினைப் பாரென லென்னே
மும்மை ஞாலத்து மவர்க்கிணை யுண்டுகொண் மொழிய. (கசஇ)

சுத்திரங்கள்.

தளவ் ரும்புநே ரடிசிலொண் பருப்புநெய் தயிர்பால்
வளவ ருங்கறி வருக்கமின் சிற்றுணை வண்ககள்
பிளவி னூறிய காய்பெருங் கனிமுதற் பிறவு
மளவில் யாவரு மருந்துசா லையும்பல வாங்கண். (கசக)

வந்து வந்தினி தருந்துவார் பலரவர் மகிழ
முந்து நின்றுப சரிப்பவர் பலர்சுவை முதிர்வி
னந்து பல்லுணைப் படைப்பவர் பலர்புது நறும்பூச்
சந்து வேண்டிபு வெறுப்பநல் குநர்பலர் தழைய. (கசஉ)

குவைய தண்டிலங் களைகுநர் தொகுதியுங் குன்றாச்
சுவைய பல்கறி திருத்துநர் தொகுதியுந் தோய்த
செவைய வெண்டயி ரளக்குநர் தொகுதியுஞ் செறிபா
கவைய வாவிலை நல்குநர் தொகுதியு மளவில். (கசங்.)

தண்ணீர்ப்பந்தங்கள்.

நெறிய வாய்நடப் போர்முத லோர்பலர் நிரம்பச்
சிறிய தாசினி யெனப்பரந் துயர்செழும் பந்தர்

நெறிய பாடல மாதிய கலந்தது நண்ணீ

நெறிய மேவுபல் லிடந்தொழும் வயங்குவ வம்மா.

(கருசு)

நிதிவ ளத்தையே புகலுகோ நீதிமுற் றமைதூண்
மதிவ ளத்தையே புகலுகோ துகரும்வண் போகப்
பொதிவ ளத்தையே புகலுகோ பொலிந்துபல் லறமு
முதிவ ளத்தையே புகலுகோ சிற்றறி வுடையேன்.

(கருடு)

திருக்கோயில். வேறு.

மன்னுகட லுடுத்தபுவி மடந்தையிரு தயகமல
மென்னுக ரதனாப் பணைமூலகு மெடுத்தேத்தத்
தூன்னுதுணங் கறலொழியச் சுடர்விரிசெம் முழுமணியும்
பொன்னுநனி கொடுவிளங்கும் புண்ணியனார் பூங்கோயில்.

(கருசு)

ஏற்றமிகு மாங்கடைந்தெம் மிறைவர்கழ றொழுபவ்வான்
போற்றவுயர் சிவலோகம் புக்குறைதற் கேழும்வகை
தேற்றமடைந் தமைத்தநெடுஞ் சேணிகளோ பொன்னுலுஞ்
சாற்றருநன் மணியாலுஞ் சமைத்துயர்பல் கோபுரங்கள்.

(கருவ)

திருகுசினத் தடுமறலி தென்றிசைவெந் நகர்நுழைவார்
பெருகுசருக் குழிதுழைவார் துழையாத பெருவாய்தல்
கருகுமிரு டடியுமணிக் கதிர்செயளிந் தமுநிலையு
மருகுதலில் சுடர்ப்புதவு மமைந்துவிளங் குவநாளும்.

(கருஅ)

இந்துதவ ழித்தளிமே வெங்கடியா கப்பொருளை
வந்துவழி படலன்றி வானவர்காள் கவரமன
முத்துவிரே லுடன்றறிய முட்டுவமென் றுறைவனபோ
னந்துமுயர் மணியதின்மே னன்குறையும் விடைகள்பல.

(கருக)

வரமிகுதே வாசிரயன் மண்டபமென் றுளதொன்று
புரவுமணி செறியுமதன் பொற்பினையா னென்னுரைக்கேன்
விரவியதை நீங்குமன மேவாமை யானன்றோ
ப்ரவடியர் பெருவீடும் வேண்டாது பணிபுரிவார்.

(கருப)

மன்னிவள ரருள்பெறுவான் மாலயனின் திரனமரர்
தூன்னிவணங் குறுபோழ்து தூவுநறு மலப்பலவு
மின்னியொளிர் முன்றிலெலா மிகப்பொலியும் வளமுனைந்தே
பண்ணினர்போ லும்புலமைப் பண்பினர்பூங் கோயிலென

(கருங்)

முதிரொளியெய் வன்மீக முனைத்தெழுந்த பெருமானைக்
கதிரவன்முன் வழிபட்ட காரணம்பே நியாரறிவார்
வெதிரெழுந்த நவன்மேய விளங்குவிமா னம்போல
வெதிரறுசே யொளிதானு மியைந்துபரப் புதற்கணேறே.

(ககஉ)

அவித்தபொறி யாருளஞ்சே ரழகரணாக் கசைத்தருள்கட்
செவித்தலைவ ரினிதுறையுந் தெய்வவா லயங்கன்பல
சவித்தகையா வரணபிர தக்கணஞ்செய் மெய்யன்பர்
குவித்தகரம் விரித்தல்செயக் கூடாது மிடைவனவால்.

(கக௩)

அங்கணுயர் சுரதடமு மமைத்தபடி மரகதவிற்
பொங்கவதி னனிமூழ்கிப் பொலிமேலைக் கோபுரமுந்
திங்களணி விடங்கர்திருச் சேவைசெய மால்படுக்கைச்
சங்கநெடுங் கடலொடுமத் தலைவந்து நின்றல்பொருடும்.

(கக௪)

தங்களிறை திருமகட்டுத் தடவரைக ணனிகொடுத்த
துங்கமிரு திறையென்னச் சுடரொளிய மணிபலவு
மெங்கன்குழக் கொருமுதலா யிலங்குகம லாம்பிகைவா
ழங்கனக மணிக்கோயி லகம்புறமும் விளங்குவன.

(கக௫)

புறமதின்மே கலையடுத்த புரிசைசலை யாப்புனைத்
நிறமலிபூங் கோயிலென நேரிழைக்குண் மதில்வதனம்
விறன்மிகுபுந் திடங்கொண்டார் விமானமதற் கிடக்கண்ணே
திறல்விடங்கப் பெருமாள்சோ திவிமானம் வலக்கண்ணால்.

(கக௬)

மிருமெழிலக் கண்மணியின் மேவியசுந் தாமணியை
நகுமலர்வாழ் வுடைப்பிரமர் நாரணநிந் திரரமரர்
தொகுமுனிவர் முதற்பலருந் தொழுவதற்கு வந்துவந்து
புகுவர்நினம் வந்துவந்து புகுவதற்கு மிடமின்றி.

(கக௭)

அருமலர்செங் கரத்தேந்தி யரியயனிந் திரன்முதலோர்
பொருவிறிரு முன்புவளி புக்கியங்கா வணநெருங்க
றிருவுளத்திற் குறித்தன்றே செவ்வந்தித் தோட்டினர்கான்
மருவுறமற் றெப்புறத்தும் வாய்தலமைத் துறைகின்றார்.

(கக௮)

பிணையடியர் குறைக்கிரங்கப் பெருமானீ யெழுந்தருளிற்
ஹிணையடிகள் கன்றமுனன் தூதுசென்றாற் போலடையா
தணிகுதியென் வெநிசிவர்த்தென் றருணைக்கி நிற்பதுபோ
லிணையிலிவந் கப்பெருமா ளெதிர்திற்கு யால்லிடையே.

(கக௯)

அம்பலத்து ணின்றாடு மடிகண்முன்மத் தளமுழக்குஞ்
செம்பதுமை மணவாளன் சிரகரகம் பிதஞ்செய்ய

நம்புமவன் மணிமார்பத் திருந்தாடு நம்பன்முனம்
ழம்புமலி தொடைச்சுத்த மத்தளமேன் மேன்முழங்கும். (௧௭௦)

சுத்தவத்தை முதலாகத் தூயமறை பகர்சுத்த
த்தவங்க ளோனாந்துந் தாமென்றே பகர்சுத்த
மத்தளமு ளோனாந்து மாமுகிலின் முழங்குவவன்
சித்தமக லாதுறையுந் தியாகேசர் திருமுன்னர். (௧௭௧)

உன்னுசிவஞ் சத்தியுயி ருயிர்ச்சத்தி சுகமுறையே
மின்னுமிவை யொன்றுளொன்று வியாப்பியமாய் மேவுதல்போன்
மன்னுதுவா ரங்கன்செழு மணித்தீப நினாகிலை
டுன்னுவன வொன்றுளொன்று சொல்லுமவியாட் பியமாகி. (௧௭௨)

நம்புபல முனிவருஞ்செய் நான்மறையி னொலியொருபாற்
ழம்புருநா ரதரெழுப்புந் துகளில்யா ழொலியொருபா
லம்புலியுய் தரநால்வ ரருளியபாட் டொலியொருபா
ழம்பர்முத லோர்வணங்கி யுருகியேத் தொலியொருபால். (௧௭௩)

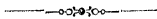
அரியயனிந் திரன்முதலா மமரமும் புலியாடற்
குரியமுடி வேந்தர்முத ழுள்ளவரு மொண்பொன்னும்
பரியசெழு நவமணியும் பண்பினடி யுறையாவைத்
திரியவினை ழணங்கமலிந் தெங்குமொளிர் வனவவையே. (௧௭௪)

பாடன்மலி யத்தளியிற் பருமணிச்சிங் காதனத்திற்
கூடழுற விடப்பாகங் கொண்டவெழிற் கொண்டியொடும்
வீடரிய வணாபோழ்த வெள்ளிலேவே னம்பியொடு
மாடரவக் கிண்கணிக்கா லையனிருந் தரசுசெயும். (௧௭௫)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௪௦௩.

நைமிசப்படல்.

மருவு தன்மையர் தூபவ ராகி வாழு மாதவப் பெரியர்மே னியின்
மேல், வெருவு வெம்மையுந் தூயதன் மையினும் வீரவு தன்மையு முடைய
செம் பரிநி, யொருவ ருங்கதிர் படுவது தகாதென் றுள்ளி யுட்புகுந் தியங்
குற வண்ணம், பொருவில் பைத்தழை துவன்றுநச் சுமத்து பொலிந்து நிற்
பது நைமிசா ரணியம். (௧)

கடல்கி ழித்தெழுந் திருள்கிழித் துலவுங் கதிர்கி ழித்தெழு காம்பொரு
தூணத், துடல்கி ழித்தெழுந் திரணியந் கிழித்தாங் குலாமி டங்கல்கீண் டெ
முந்தபுண் ணிகரு, மடல்கி ழித்தெழு தேமலர்க் கொன்றை மரந் டிப்பிணை
வயங்கல்பொற் கண்ண, னடல்கி ழித்தெழு வன்றிவெண் மருப்பொன் றந்தி,
வண்ணன்மாந் பலங்குதல் கடுக்கும். (௨)

சுற்றும் புற்றுற வதனடி முனைத்த சோதி யந்தரு விரவுற வயங்கல்
பொற்ற டம்புரி சைத்திரு வாருந் புற்ற கத்தெழு சோதியை மாணு
மற்ற தற்கெகி ரொருகரும் புன்னை மருங்கு சோதியி லையெயாடு நிலந்தாழ்ந்
துற்றி டுஞ்செயன் மாயனு மாவுமுனைத்த சோதிமுன் வணங்குதல் கடுக்கும். (1)

சிறந்த தீஞ்சனை யகம்புறஞ் சிறவாச் செறிமுள் கொண்டபா கற்கனி நாளுஞ்
சிறந்த சத்துவ மகம்புறஞ் சிறவாத் திறத்த தாமத முடையதே நிகருஞ் [கள்
சிறந்த தீஞ்சவை புறமகஞ் சுவைகொள் சிறப்பு ருதவித் துடையமாங் கனி
சிறந்த சத்துவம் புறமகஞ் சிறவாத் திறத்த தாமத முடையமா னிகரும். (ச)

தடிசி னத்தமென் சாதுநீர் மையர்க்குத் தன்ன மாயினும் பயன்படாந்
சினந்து, கொழறு டைத்திடு கூன்கையர் கொள்ளை கொள்ள வுள்ளன வெ
லாங்கொடுப் பாற்போற், படியின் மென்பற வைக்கணுத் தனையும் பயன்ப
டாதுமும் மதக்கொடுங் களிறு, கடித லைத்திடக் குலைகுலைத் துள்ள கனியெல்
லாருகுத் திடுமிவ்ளப் பலவால். (௫)

அருக னூர்க்குநன் னிழல்புரி தருவென் றறைதல் போக்கவோ வணியி
ழை மடவார், பெருக வந்துதைத் திடறவிர்த் திடவோ பெற்ற தம்பெயர்ப்
பொருட்குமா ராக, வொருக யற்பதா கையன்கரங் கொண்டே யுலகி னுக்
களு ருறுத்தநீர்த் திடவோ, முருக சோகமற் றவருஞ்ச் சைவ முனிவர் வாழி
டங் குடிபுருத் தலரும். (க)

வீர மீர்தவிர் நீவிர்வா ழிடம்யா மேவி நீள்வரி விழிமட மாத
ரார வந்துவர் தண்ப்பது தவிந்தே மரிப நும்மையொத் தன்மென நிற்கு
மீர மார்குர வங்களு மவர்கட் பிரித்த தன்மையா னும்மைமற் றியாமுஞ்
சார வொத்தன மாலென நிற்குந் தழைத்த வேழிலைம் பாழையும் பலவால். (௭)

உலகின் மேலவர் தமக்கியா தேனு முதவி செய்பவர் யாவரே யெனினு
மலகி லாதவர் தங்குலம் விருத்தி யாத நிண்ணமே யைய்முகத் தொருவ
நிலகு செங்கையிற் கொள்ளுங் கனியொன் றீந்த மாதனை கோதறு கனிகள்
பலக னிந்தன வதன்குல விருத்தி பழமொன் னுள்ளவித் தாய்தரின் விளங்கும்.

மன்னு கானயா ரெலித்திடப் புலியு மானுஞ் சீயமு மாமதக் களிறுந்
துன்னு நன்பொடு மருவுற மேவுந் தூய நைமிசப் பெயர்புனை யடவி
பன்னு வானயா ரெலித்திட மதியும் பாம்பு நன்பொடு வகிதர மேவு
முன்னு தம்பிரான் சடாடவி புறையு முருவ மாத்திரம் வேற்றுமை மந்தோ.

கூறு முற்பக நமதுருக் கொண்ட கொண்ட லூர்திகற் பகநிழல் வெறுத்து
மாறு தீர்தவம் புரியிட மென்று மயிலு மின்குரற் குயிலுந்தம் பெயர்ொள்
வீறு சேரொரு மாதவ னுளு மேவு தற்கிட மென்றுபைஞ் சுகழ்
மற்று போன்மது வழியும் துணர்சே ரவ்வ னத்திடை வாழ்வன நாளும். ()

வேறு.

வளமலி போக நல்கு மகபதி பதமும் வண்ட

ருளர்நறுங் கமலத் தண்ண லுறைதரு பதமு மாயோன்

பளசறு பதமுங் கான்ற பதமெனக் கண்டோர் மேய

வளவறு நைமி சச்சி ரறைதர முற்றுங் கொல்லோ.

(௧௧)

அனையநை மிசத்து வாழ்வா ரடர்வலிக் குலிச வேலார்

நனையலர்ந் கமல மேலார் நறுவினைத் தளவ மாலா

ரினையர்த மாதி யத்த மெத்தனை யோகண் டெள்ளார்

துனையள லுறுந் தாங்கள் செய்தவத் துறக்கண் டில்லார்.

(௧௨)

பெருகலை யருட்கொப் பாக்கிப் பிங்கலை யிடைமாத் திக்கால்

சருகலை யுறாதெ டூப்பிக் கருங்கலை நிகர்த்தி ருப்பா

ரொருகலை யிடக்கை வானத் தொளிர்கலை முடிவைத் தார்வாய்

வருகலை யனைத்து மோர்ந்தார் வற்கலை யுடுத்த மேலார்.

(௧௩)

இருள்வினை யிரண்டு மில்லா ரென்றுமெவ் வுயிர்க்கு நல்லார்

மருன்படு நெறியிற் செல்லார் மறைமுழு துணர்ந்த வல்லார்

தெருள்வழி யன்றி நில்லார் தீமொழி மற்த்துஞ் சொல்லார்

ரருண்முறை திறம்பக் கல்லா ரவனாமற் றெவரும் வெல்லார்.

(௧௪)

கண்ணிய விற்ப துன்பங் கலக்குமே லுடற்கு முன்பே

யண்ணிய தெனவி ருப்பு வெறுப்புறா தமைந்த மாண்பார்

புண்ணிய நீறு பூசிப் போற்றுகண் மணியி னோடு

தண்ணிய வருளும் பூண்பார் தமனிய மோட்டிற் காண்பார்.

(௧௫)

தகவுதித் தொடுங்கும் வெய்யோன் சுகமெனும் புணர்மொழிக்க

ணிகரிலை வருமொ ழிக்கு நிகழ்பொருள் காட்ட வானத்

தகன்மதி வளர்ந்து தேய்த்தற் றச்சக போகத தன்மை

நகலுறக் காட்டக் கண்டு நச்சவார்க் கிரங்கு நீரார்.

(௧௬)

பற்றுத லொன்று மில்லார் பகையுற விரண்டு மில்லார்

முற்றுவெங் காம மாதிக் குற்றமோர் மூன்று மில்லார்

மற்றுமண் டசமுன் னாக வருகதி நான்கு மில்லா

ருற்றவா ணவமே முன்னு வுறுமல மைந்து மில்லார்.

(௧௭)

சஞ்சித ஂரும நாமஞ் சற்றமில் லாது மாய

விஞ்சிய வருளி னேறும் வினையுள தாகி னேக

வஞ்செழுத் துச்ச ரிப்பி னடைந்தவா தலைக ணீங்க
வெஞ்சலின் முதலை யோர்மூன் றிடத்தினும் வழிபட் டின ளார். (௧௮)

அலங்குசெஞ் சடையா னாய மாதிரா சடையார் வெய்யில்
யிலங்குபூங் குடையார் ஞானம் விளங்கும்போ குடையார் செந்நா
லங்கெழு படையார் நெஞ்ச வஞ்சகம் படையார் நன்னூ
னலங்கெழு நடையார் குந்தி நடந்திடு நடையார் யாரும். (௧௯)

புகழ்மிகு தரும மேற்றும் பொருவினைக் கலக மாற்று
மிபூவிறீ விரத்தை நாட்டு மிருண்மலச் செருக்கை வாட்டு
நிபுருட் பொலிவு வைக்கு நிறைசிவா னந்த முய்க்குந்
திசுழ்பர சிவபு ராண சிரவண மென்றுட் கொண்டோர். (௨௦)

தண்ணிய குணத்தின் மிக்க சவுனக ராதி யாய
புண்ணிய முனிவர் பல்லோர் பொலிந்தினி திருந்த வேல்வையக்
கண்ணிய புராண மெல்லாங் கரிசற வுணர்த்த வல்லோன்
மண்ணிய மணிகேர் சூத மாமுனி வந்து புக்கான். (௨௧)

சூதமா முனிவற் கண்டு துண்ணென வெழுந்து தூய
வேதமா முனிவர் யாரும் விரைந்தெதிர் கொண்டு சென்று
பாதமா மலர்மேல் வீழ்ந்து பற்பல முகமன் கூறி
யோதமா கடலிற் பொங்கு முவகையோ டழைத்துப் புக்கார். (௨௨)

ஆதனத் தினிதி ருத்தி யருக்கிய மாதிரி நல்கி
மாசுவ ரிரண்டு பாலும் வயங்குற நேரி ருந்து
காதலி னிணைந்த தாயைக் கண்டுளக் கவலை தீர்ந்த
கோதன மொத்தே மென்று கூறிட லுற்றார் மாதோ. (௨௩)

வனமிது பட்டம் யாங்கள் வாரிசு வல்லி யெங்கண்
மனமுசை யலர்த்தும் வெய்யோன் மாசவச் சூத நீயே
யினமலி யாங்கள் பைங்கூழெம்மறி யாமை வேனில்
கனமுயர் சிறப்பி னீகின் காமர்சொன் மாரி யன்றோ. (௨௪)

அருண்முத வவய வங்க ளமைந்தமெய்த் தவத்தின் மிக்காய்
பொருண்மிகு கின்னை யெந்தப் புவனத்தெம் முனிவர் நேர்வார்
வெருள்கழி சுறவு லாவும் விரிதிரைக் கடனீர் வைப்பிற்
கிருள்கழித் துலவுஞ் செங்கே ழினனிகர் விளக்க மின்றே. (௨௫)

பொருவரு மனச்செம் பொன்னிற் புலவருக் குயிர ளித்த
கருமணி கண்டன் பூர்தாட் செம்மணி கலக்க வைத்தோ
யிருண்மல மென்னும் பொல்லா னின்னுயிர் சவட்ட நின்வாய்
நமுயர் கூற்றை யன்றி மற்றமோர் கூற்று முண்டோ. (௨௬)

புனைசடை மோலி யண்ணல் பொன்னடிக்க கரைசேர்ந்துய்
வினையலை சுருட்டுஞ் சன்ம வேலையைக் கடத்து நாவாய்
வீணபுகழ் முனிவர் கோவே வயங்குகின் னாவா யென்னிற்
கணிகட ஆலக மாயுங் காலத்துங் கவற்சி யின்றே.

(௨௭)

வளியுளர் புவன வைப்பின் மன்பதை யெல்லா முத்தி
யெளிதுற வந்த கோடி யிருந்தல முதன்மும் மூன்றா
வளியுளர் கடுக்கை வேணி யண்ணலா ரமர்ந்தா ரன்றே
தெளிதர வவற்று னைய சிறந்ததொன் றுரைக்க வேண்டும்.

(௨௮)

ஆய்ந்தினி தெமக்கு னைக்கு மத்தல மோத்தின் சென்னி
யேய்த்தாய் நெடுந்தூ ரத்தே யிருந்துளத் தெண்ணி னாலும்
வாய்ந்திட நேர்கண் டாலும் வாயுரைத் தாலுந் திமை
காய்ந்துபல் போக மெல்லாங் காதலிற் கொடுப்ப தாகி.

(௨௯)

திசுழ்சிவ ஞான வுண்மை செறிப்பதா யொன்றி ரண்டந்
நிசுழ்வற விளங்கு முத்தி யின்பமும் புணர்ப்ப தாய்மெய்ப்
புகழ்மிகுந் திருக்க வேண்டும் புனிதவாய் மலர் தி புன்மை
யகழ்தரு மான்மி யத்தோ டையவென் றிரந்தா னாயர்.

(௩௦)

ஐயர்த மாற்றங் கேட்ட வையனு முவகை துள்ளச்
செய்யமற் றென்னைச் சொல்வான் சிறந்தமற் றெனைச்சொல் வானென்
றிய்வவ் தருள்பு ராண முள்ளன வெலாமுட் டீள்ள
மெய்யவிர் தரும னத்துச் சிறிதுபோ தெண்ணி விள்வான்.

(௩௧)

புண்ணிய முனிவிர் போதம் பூத்தொளிர் தருதம் முள்ளத்
தெண்ணிய தழுகி தாகு மிடித்திடித் துணைத்த போதம்
பண்ணிய தவமுன் னில்லார் பற்றிடார் சிவபு ராணங்
கண்ணிய வனைத்துங் கூட்டுங் காரண மதுவே யாமால்.

(௩௨)

புகழ்மிகு மந்த சன்ம புண்ணிய மிருதி யார்க்கே
திசுழ்பர சிவபு ராண சிரவண வாஞ்சை யுண்டா
மிகழ்தரு மந்த சன்ம மியற்றிய பாத கத்தோர்
நிகழ்தரு சிவபு ராண நிந்தையே கூறி மாய்வார்.

(௩௩)

நிறையருட் சிவபு ராண நிந்தைகூ றியவன் மூடர்
கறைதவி ராக மத்தைக் கண்ணிய மறையை யந்த
மறைமுடி யமரு முக்கண் வள்ளலை நிந்தித் தோரா
யிறைநெடுங் கால மெல்லா நரகமு மழுந்தி மாய்வார்.

(௩௪)

ஆதலிற் சிவபு ராண சிரவணத் தாசை மேவண்
மேதகு முனிவீ ரெல்லா வேதமு மரிய தென்னுங்

காதலிற் புனைந்து போற்றிக் கவர்த்திடா மனங்கொண் டம்ம
தீதறக் கேட்ட மேவ லதனினு மரிது செப்பின்.

(௩௫)

அருந்தவப் பெரியிர் நீவி ரறியாத தொன்று மில்லை
திருந்தமற் றெனைச்சொ லென்று தெளிந்தநீர் வினவு மாற்றம்
பெருந்துமற் றெனக்கு மிக்க புண்ணியம் புணர்த்தற் கன்றோ
பெருந்திற லினைய செய்கை பெரியவர்க் குரிய மாண்பே.

(௩௬)

வலம்புரி கழனி கீரூர் வளவர்கோ னாட்டிற் காரூர்
நலம்புரி மாடந் தேரூர் நகுமறு குடைய சீரூர்
கலம்புரி முலையார் போரூர் கணையடு சிலையார் சேரூர்
நிலம்புரி தெய்வப் பேரூர் நிறைசெவ்வத் திருவா ரூரே.

(௩௭)

பொழியரு ளந்த னாரூர்ப் பொலிவையென் புகல்கோ நாளா
மழிவிலத் தலத்திக் கொப்பா வமர்தல மெங்கு மின்று
கழிதரு மயிமா னத்தாற் கமலைக்கு மொப்புண் டென்று
மொழிபவர் நெடுமறைக்கு முழுவிரோ தியர்க ளாவார்.

(௩௮)

கடைபுற லென்று மில்லாக் கமலையை யடைந்த மேலோ
ரடைதரு தவத்தீ ரப்பே ரமைந்தவக் கரமோர் மூன்று
ளிகைகடைப் பொருள்போற் றோற்ற மெய்துவ ராதி யந்த
நடைமுழு துணர்வ ராதி நடுப்பொரு ளற்று வாழ்வார்.

(௩௯)

காருரு நெடிய மாயோன் கஞ்சனிக் திரன்முன் னானோர்
பேருரு நனைத்து நெஞ்சம் பெட்டன யாவு மெய்து
மோருரு வேனு மில்லா னருவெனுந் தேவ தீர்த்த
நீருரு நோக்கு வோர்க்கு நெருப்புரு விணக்காட் டிற்கே.

(௪௦)

கமலமார் தெய்வ வாவிக் கமலமூழ் கிடவோர் சங்கங்
கமலமா நிதிகொள் வார்கட் கமலமா யிரமெய்க் கொள்வார்
கமலமே லிருக்கை கொள்வார் கமலமென் கரங்க ளாற்கால்
கமலமான் வருட நாட்டக் கமலநித் தினாகொள் வாரால்.

(௪௧)

சீலமி லமணர் பாலே குருநெற் சீலம் பூண்ட
சாலமெய் யன்பர் பாலே விழிப்புமுன் றந்த தெய்வக்
கோலநீர் பவஞ்சப் பாலே குருநெய்யப் பரசி வத்தின்
பாலவாம் விழிப்பு நல்க லரிதுகொல் படித்து ளார்க்கே.

(௪௨)

புற்றிடங் கொண்ட மூர்த்தி பூசைகைக் கொண்டு பன்னூல்
கற்றிடங் கொண்ட நெஞ்சீர் கருப்பைசா ராதொ ழிந்தோர்
மற்றிடங் கொண்ட வாரி மணலினும் வயங்க வானத்
துற்றிடங் கொண்ட வெண்ணி லுடுவிலும் பலரான் மன்னோ.

(௪௩)

களங்கறை யானி யற்றப் போகிவாழ் வதாக ழிந்து
வளங்கெழு போகி யாற்றக் களங்கறை யான்வாழ் கின்ற
விளங்குறு புற்றுச் சூழ் மிக்கவன் புற்றுச் சூழ்வா
ருளங்குடி கொண்டு பாச மொறுத்திடு மிலிங்கம் பல்ல.

(௪௪)

வேறு.

புலம்பூத்த கயிலாய மேயபிரான் பாற்றெளிந்த நந்திப் புத்தேள்
வலம்பூத்த சனற்குமா ரனுக்குமகிழ்ந் துணத்திடவம் மதியான் மிக்கோள்
புலம்பூத்த வாதரா யணற்குணப்ப வவனெனக்குப் புசல்பு ராணம்
பலம்பூத்த மூவாறு ளிருநான்கே னையர்க்கரற்கோர் பத்து மாதோ. (௪௫)

சிறந்தவொரு பத்தினுளு மோரிலக்கங் கிரந்தமுடைச் சீர்சால் காந்தத்
துறந்தபுகழ் நாகரகன் டங்கமலா லயப்பெருமை யுணக்கு மந்த
மறந்தடிமான் மியமாதி புத்தரமென் றிருவசையாம் வயங்க வற்று
ளறந்தழைமா தவத்தீர்ப்பு ருவபாக முன்னாநுமக் கறைந்த தாகும். (௪௬)

உணர்செறியுத் தரபாக மிதுகாறு மொருவருக்கு முணாத்த தில்லை
தணாபுகழ்மற் றதுவொன்றே யிம்மைமறு மையுங்கதியுந் தானே நல்கு
நிணாபொழியுந் தீம்பாலுந் தேம்பாரு மின்னமித்து நிகரு றாத
விணாகமழஞ் சுவைபொழியு மற்றதுதான் முற்றுவென் விளம்பு மென்னின்.

நாஞ்செய்த தவத்தால்வா னுலகுதலை கவிழமறை நான்கு மேத்த
வாஞ்செய்த பணைகுழத் தலத்தரிபா சனத்தயில்வே லண்ண லோடுந்
தேஞ்செய்த மலர்க்கூடத் தறவியொடும் வீற்றிருக்குந் தியாக ராசர்
தாஞ்செய்த வினையாட லொருமுந்நூற் றறுபதவை சாற்று மாலோ. (௪௭)

வனையாடல் பயில்குடங்கை மாயன்மணி மார்க்கமு மதுப்பூ மந்திக் [நெண்
கனையாடல் கொளுந்தருவா னமும்வெறுத்துப் பெடையினெடு கெழுநி யே
டனையாடல் புரிபணையா ளுரமர்நந் தியாகேச ரருளிச் செய்த
வினையாடல் போல்வதொரு மான்மியமு மெங்குளது விள்ளுங் காலே. (௪௮)

புண்ணியமார் தருமாரு ராடரவக் கிண்கிணிக்காந் புலவர் கோமான்
பண்ணியவிவ் வினையாட லெனக்குணாக்குங் காண்முதிர்த பத்தி வாய்ந்து
கண்ணியநற் றவத்தார்க்கே யுணாக்கெனவென் னுசிரியன் கரைந்தா னவ்வா
றண்ணியமெய்த் தவத்தீரீ ராதலினு லறைகுவனென் றருளுஞ் சூதன். (௫௦)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௪௫௩.

மு த லா வ து.

—o—o—o—

வன்றொண்டை மதகயநேர் மைந்தரொடு பந்துகொடு
நின்றொண்டை யலராடு கிதைபாலிப் பெருந்திருநா
டின்றொண்டை வாயுமையா ளிடப்பாகத் தெம்பெருமான்
றன்றொண்டை யுளராடு தமிழ்த்தொண்டை வளராடு. (4)

நன்காஞ்சி முதலேந்தே நாப்பயிலந் நாட்டுநடுங்
கொன்காஞ்சி யுமைதழுவக் குழைந்தபிரான் விழைந்தபதி
மென்காஞ்சி காமரப்பண் மிடறுதிற் தளிபாடுங்
தென்காஞ்சி மரப்பொழில்சூழ் திருக்காஞ்சி மாநகரம். (2)

அந்நகர மினிதுறைவா னாதித்தன் குலத்துதித்தான்
மின்னகரம் பொருவடிவேல் வேந்தருக்கு ஈக்கரத்துண்
மன்னகரம் போற்கிற்தான் மழைக்குதவு தொழில்பயிற்றத்
தன்னகரங் களையமைத்தான் சங்கரசே வகச்சோழன். (3)

தவலருமெய்ப் புழங்குடற் நமிழ்ச்சங்கத் தினிதிருந்த
துவலருமாண் புலவருக்கு நுண்பொருளாஞ் செய்யுள்விரும்
பவலருந்தன் கருத்தினுக்குப் பருப்பொருளயாப் பாமாறு
கவலருநண் மதியினீற் கலைபலவுங் கற்றுணர்ந்தான். (4)

விதிர்த்தவடி வான்பொருவ விளங்குவிழிப் பரமாதர்
கதிர்த்தவனப் பிளங்கிற்கண் காணரிய மூன்பாலா
னதிர்த்தமூர சொடுங்கடனே ரனிகமொடு மாகவப்பா
ரெதிர்த்ததரி யலர்முகக்க ணெய்தரிய பின்பாலான். (5)

வாடுதலில் வனமாலே மணிமார்பின் புறமிருவி
நீடுதுயி லடைந்திழந்த நெடியமா லேமநற
வாடரவக் கிண்கணிக்கா லையனைத்த எனகமிருவி
நாடுவிழிப் படைந்தோம்பி நாடோறு மிறுமாப்பான். (6)

கணாகுறுக நிமிர்வெள்ளக் கடல்குறுக நிமிர்படையான்
றணாகுறுக நிமிர்மன்னர் தலைகுறுக நிமிர்கழலான்
வணாகுறுக நிமிர்புயத்தான் மதிகுறுக நிமிர்குடையா
னுணாகுறுக நிமிர்புகழா னுழ்குறுக நிமிரொளியான். (7)

பொய்யாத பெருவாய்மைப் புரவலன்கை வேல்கண்டு
நையாத பகையிலை நானிலத்தி டெவங்குமவன்
செய்யாத வறமில்லை தீவகத்தப் பொருளுளவ
னெய்யாத பொருளில்லை யெங்குமவந் கிணையிலை. (8)

இத்தகைய வளவர்பிரா நெவ்வயிருங் கொண்டாட
முத்தமநன் நெறிவழுலா துலகுபுரந் தருணனின்
முத்தநகை மனைவயிற்றோர் முனைபுமுதி யாத்துயராந்
சித்தமுறு களிப்பின்றித் தெருமந்து தேம்புவான்.

(௧௩)

புனாயிலா மழலைமொழிப் பொருளிலா மனைவாழ்க்கை
விராயிலா வொண்மலரும் விதுவிலா வானகமும்
கனாயிலா மலர்த்தடமுங் கருணையிலாத் தவமுஞ்சி
ருனாயிலா வுற்பவமு மொக்குமென வுளகைவான்.

(௧௪)

புத்திரனென் நியம்புபெயர்ப் பொருளுணர்ந்து முணரான்போ
லித்தனைநாள் காறுமக வெண்ணமுடி யாதிருந்தேன்
வித்தகர்பொற் கிண்கிணிக்கால் விமலவிடங் கணாக்கருது
முத்தமர்க்கு முடியாத துண்கொலோ வென்றெழுந்தான்.

(௧௫)

சுன்றாமுங் கான்யாறுங் கொடுஞ்சுரமுங் குலந்தியும்
பொந்தயங்கு மணிமாடப் புரங்குளம்பின் னிடகடந்து
மன்றன்மலர்த் தடந்தோய்த்து மாலைமனை முன்றிறொறுந்
தென்றலிளங் கன்றுலவுந் தென்றிருவா ஞரடைந்தான்.

(௧௬)

தோய்த்தெழுவார் வினையொழிக்குஞ் சுரவாவி படித்தழலம்
வாய்த்தெழுவெண் ணீற்றொகெண் மணியும்வயங் கத்தரித்துப்
பாய்த்தெழுவெம் பரிகரிதேர் படைஞரொடு மெதிர்ந்தாராக்
காய்த்தெழுவென் வேல்வளவன் கைகுவித்தா லயம்புகுந்தான்.

(௧௭)

வரத்தருதே வாசிரயன் மண்டபமுன் வணங்கியருள்
சுரத்தருள்பூங் கோயில்வலஞ் சூழ்ந்துதொழு தெழுவார்முன்
சுரத்தருளா வாதாவித் தளிற்றினடி தாழ்த்தெனக்குந்
நிரந்தருபுந் திடங்கொண்ட தேவந்திரு வடிபணிந்து.

(௧௮)

அரதனகிங் காதனத்தி லகிலமுமயந் திடவபய
வரதமிரு மலர்க்கைமறி மான்மழுமற் றிருந்நும்பூங்
சுரதலமுந் திடவடிவேற் கானையொடுங் கரும்பனுக்கு
மிரதமொழி புமையொடும்வீற் றிருந்தபிரான் முன்சென்றான்.

(௧௯)

விழிகுளிர நேர்கண்டு மெய்சிலிர்ப்பப் பணிந்தெழுந்து
கொழிகவையன் பூற்றெடுப்பக் குடந்தம்பட் டெதிர்கின்று
மொழிகுழறி யடியார்கண் முன்னியயா வையுமுடிப்பாய்
கழிமடன்யா னினையடைந்தேன் கருணைபுரி யென்றிரந்து.

(௨௦)

அரிதுபுறம் போந்துகம லாம்பிகைபொற் றுள்வணங்கித்
தரியலரே றுனை யானச் சலத்திலொரு சார் குறுகிப்

பரிவுமிக வமைத்தவொரு பன்னசா லையினிருந்தாங்
குரியமகப் பேறவா யுனவாதி பலனீத்து.

(௧௭)

பிரியமிகு விடங்கர்கழல் பெயராத மனத்திருத்தி
யரியதவம் புரிகாலை யாடரவக் கிண்கிணிக்கா
ஐரியவர்முன் றேன்றிநின் துள்ளமுணர்ந் தனமுலகம்
புரியுமக வளித்தனநீ போதுதியென் றருள்புரிந்தார்.

(௧௮)

அருள்புரிந்த கம்பிக்கா தழுகர்மறைந் திடவுணர்ந்து
தெருள்புரிந்த மனத்தரசன் சிந்தனைமுற் றியதென்றோப்
பொருள்புரிந்த புயமலீங்கப் புளகமெழுவவணின்று
சுருள்புரிந்த மராவாவி சூழ்காஞ்சி நகரடைந்தான்.

(௧௯)

பெருந்தேவி மனமகிழப் பெற்றவா மெடுத்தியம்பி
யிருந்தேமன் னவனுலக மினிதுபுரந் தருணாளிற்
சுருந்தேன்மொய்த் தடைகிடந்து செந்தேன்வாய் சுமழ்தரவைத்
தருந்தோர்கொள் செங்கழுநீ ரணிந்தவர்தந் திருவருளால்.

(௨௦)

கற்புமனை வயிற்றினொரு காதலன்றோன் றினனாக
வெற்புநிகர் புயத்தரசன் மிக்கமகிழ் பூத்தருநா
லற்புடையார்க் கொசொத காதிகரு மங்குயிற்றிப்
பொற்புமிக் வளர்ணைந்தன் பொலிவுணர்ந்து பூரிப்பான்.

(௨௧)

மன்னுபுகழ் நரசிங்க வளவனெனும் பெயர்மைத்தந்
குன்னுலை பலபயிற்றி யொத்தகுலத் தேயுதித்த
மின்னுநிகர் துண்மருங்குல் வெற்புநிகர் பொற்புமுலைப்
பொன்னுநிக் காச்சோபா வதியைமணம் புணர்த்தினான்.

(௨௨)

அங்கேகால மணிமகுட மமைந்தநா ளிற்கவித்துச்
செங்கோலும் வெண்குடையுந் திருந்துமகன் னைக்கொடுத்துப்
பைங்கோலக் கடற்பு-விப் பரனீத்தா ஞர்விடங்கர்
தங்கோல நினைந்திருந்தான் சங்கரசே வகவளவன்.

(௨௩)

தந்தையினு மாண்புடைய தக்கோனும் மிக்கபுகழ்
மைத்தனெடு நிலம்புரந்து வருநாளி லொருநாள்வன்
கந்தடுவெங் களிற்றரசர் கடலனிகப் பெருந்தலைவர்
மந்திரரு முடன்குழ மாவேட்டங் குறித்தெழுந்தான்.

(௨௪)

வடுவறுகாட் டொடியெறிந்து வலைபிணித்து வன்கொடுவாற்
கொடுருமலி பார்வையொடு குறுகியவன் மறவர்பல
ஈழிநிறைகப் படையேந்தி யாங்காங்குக் கலைத்திடலு
முடுகியெழுந் தனபலமா முகிலின்முழங் குபுமாதோ.

(௨௫)

அடலரசு நினவேற்றி னடுசாபம் விடுகலைக
ஒந்நுருவி யுறுப்புருவி யோடுதலு முறுவீரம்
விடலரிய சல்லியமும் வல்லியமும் வெங்குளிறுங்
*கடலின்முழங் குபுவிழுந்து காலுதைத்து மாய்ந்தனவால். (௨௬)

வில்லியல்வெங் கலைபாய மெய்கிழிந்து வெங்கானம்
புல்லியபன் மிருகமெலாம் பொறிகலங்கி மாய்ந்திடலுங்
கொல்லியவங் தெழுக்கூற்றிற் கொகித்தெழுவெவ் வடவையினோர்
வல்லியம்வன் றோகைகொடு மண்புடைத்தாங் கெழுந்ததே. (௨௭)

எதிர்பொருவெம் படைஞருட லிருபிளவு படக்கிழியா
வதிர்குரலி னெடுஞ்சிலை லயின்முகவெங் கலைசுதறிக்
கதிர்வடிவேல் வளவர்குலக் காணையெதிர் பாய்ந்துதழன்
முதிர்சினமு மவனுயிரு முடியமுடித் ததையன்றே. (௨௮)

பரவுபெரு வனமிடைந்த படைஞர்முத லோருணர்ந்து
விரவுபொருட் கலங்கவிழ்ந்த வேலைநாய் கரீற்கலங்கி
யிரவுதெறு மணிமாடத் திருங்காஞ்சி நகரடைந்து
புரவலகின் றிருமைந்தன் புலிகோட்பட் டானென்றார். (௨௯)

என்றிட்லுஞ் சிவாக்கலைமற் றிவ்வாரோ விருந்ததென
வொன்றுபெருந் துயர்மூழ்கி யோவநிகர்த் தரசிருந்தா
ன்னுதெரி யமைச்சர்முத னல்லோர்க ணனிதெருட்ட
வன்றுயர டொருவாறு மாற்றியிஃ துரைக்கின் றான். (௩௦)

வலியநர சிங்கவுடல் வயங்குதிற் புட்சரபம்
பொலிவழியக் கிழிப்பதலாற் புல்லுங்கீண் டிடுங்கொல்லோ
வொலிதருகின் கணிக்காலார்க் குறுபகையா மஃதவர்செய்
மலியருளி னாற்பிறந்த மைந்தனைனக் கீண்டதுவோ. (௩௧)

பொன்னுடைய கிண்கிணிக்காற் புத்தேடன் குறையன்றா
லென்னுடைய தவக்குறையே யிதற்கேது வாயகுறை
மின்னுடைய மணிமாட வியன்றிருவா ளுர்ப்பெருமான்
றன்னுடைய கழலின்னுஞ் சார்வேனைன் றிசைத்தெழுந்தான். (௩௨)

வேறு.

அடுபுலிக்கோட் பட்டமகற் காற்றுமப ரக்கிரியை யனைத்து மாற்றி
நெடுவிழிச்சோ பாவதிதன் வயிற்றினஞ்சுன் மேயதுவு நெஞ்சுட் கொண்டு
படுபெருமூழ் படைந்தவள வன்காஞ்சி கின்றெழுந்து பணைணப் பேரூர்
வடுவறுமா ளுரடைத்து முன்போல விருந்ததவம் வயங்கச் செய்தான். (௩௩)

அடியார்கள் புரிதவத்திற் கேயருள்கூர் கம்பிக்கா தழகன் வண்புந்
கொடியாளன் புரிதவத்திற் கிரங்கியவ னெதிர்காட்சி கொடுத்தா னாக

நெடியானு நான்முடினு மண்புகுத்தும் விண்பறத்து நேட நீண்ட
படியாணைப் படித்தானை மன்னவன்கண் டெழுந்தெகிரே பணிந்து போற்றி.

ஆண்பாலென் றுறாக்கும்வலப் பாற்கேற்ப வடன்முடிவு மவிர்பெண் பாலென்,
மான்பான்மற் றதற்கேற்ப விடப்பானல் லெழின்மானும் வைத்தாய் போற்றி
யேண்பாலி னெழுபொறிசே ரரிக்கருந்தாட் சமலமல ரிறைவா போற்றி
சேண்பாலெம் தோமெகினங் காணரிய முடிக்கங்கைத் தேவா போற்றி. (௩௮)

வானாடு வெறுத்துநடுகு மண்ணாடு குடிபுகுந்த வள்ளால் போற்றி
தேனாடு செங்குழநீர்த் தேமாலை செறித்தபுயத் தேவா போற்றி
யானாடு கொடியுயர்த்த வம்மானே கம்பிக்கா தழகா போற்றி
பானாடு பூங்கோயி லிடமேய கிண்கணிப்பொற் பாதா போற்றி. (௩௯)

என்றுதுதித் திருவிழிநீ ரிறைப்பமயிர் பொடிப்பவுவப் பெய்த நேரே
நின்றுதொழு வளவர்பிரான் முககோக்கி யேழையே னெஞ்சுந் செம்பொன்
மன்றுமுயர் பூங்கோயின் மணியணையு மறைமுடிபு மருவுங் கோமா
னன்றுனக்கு வேண்டுவர முறைத்தியெனத் தொழுதபய னவிலு மாலோ. (௪)

அரியணைமே லம்மையிளஞ் சேயொழனி சமர்கருணை யண்ணல் கேட்டி
பிரியமிகு மென்மருகி வயிற்றுறுபீ ளான்மகவாய்ப் பிறக்க வேண்டும்
தெரியவல் தொருபதினா நகவையுறு மளவுமுயர் தேவ நீயே
புரிபமணி முடிபுணந்து புரவலரே முகியிருத் தோம்ப வேண்டும். (௩௮)

பண்டார மரியணைவாம் பரிகரிதேர் படைஞர்முதற் பலவு நீயே
சொண்டார வெவ்வுயிருங் களிதூங்கப் புரத்தரசு குயிற்ற வேண்டும்
விண்டார ணியுமடைதற் கரியநின்றாண் மலரடியென் மேவி யின்ப
முண்டார லீவண்டுமிவை யளித்தியென நின்றிரந்தா னுறுசீர் வேந்தன். (௩௯)

புரவலன்வா யுரைத்தவர முழுதனித்தியா மரசுபுரி போது மெம்மைப்
பரவகினைத் தவர்கண்டோர் முதலியர்நங் திருவடிக்கட் பதிவ ராலென்
நரவமணிக் கிண்கணிக்கா லையன்மைநற் தரியணைமே லமர்த்தா னந்த
வரவளவ னுனர்த மயமான பெருங்கதியை மருவி னானே. (௪௦)

ஆகத்திருவிருத்தம் - சகக௩.

இ ர ண் ட ர வ து.

நற்புகழ் வளவன் கேட்ட நல்வர மனைத்து நல்கி
வெற்புறம் கோபு ரங்கள் விளங்குபூங் கோயி னண்ணிப்
பொற்புற மடங்க ழாங்கும் பொண்ணினை யினிது மேய
வற்புத னெங்க ணந்தி யண்ணலை யழைத்துக் கூறும். (௨)

சுத்திகேள் வளவ னுக்கு சுவ்வரப் கொடுத்த வாறே
தந்திமா வரசர் வேடந் தரித்தியாம் வருதும் பின்னர்
வேந்திறற் பொருநர் வேடம் விளங்கெமக் கேர்பக் கோடி
முத்திகீ யித்த லத்தோர் முட்டினற் றான மோர்தி. (௨)

எந்தறன் சுற்றம் வாழ்த்து கேற்றபன் மனைசெய் வித்தி
நாந்தகம் பற்றி மேவு ராமிருந் தரசு செய்ய
வாய்ந்தசே திமஞ்செய் வித்தி வளமலி காஞ்சி யோனா
யாய்ந்திவண் வரவ ழைத்தாங் காங்குற வுறத்தா பித்தி. (௩)

குடிபுரு பலர்க்கு முள்ள குறையறத் தரசன் முந்தைக்
கடிதலி லமைச்ச ருக்குக் காவல்செய் பவர்க்கு மேவு
மொடிவிலெம் வரவு சொற்றி யுரைத்தன வெலாழ னாதத்
படிமுடித் தெமக்கு வல்லே பகர்தியென் றருளி னானல். (௪)

பொருவிலி யருள நந்தி புத்தியென் றெழுந்து முந்தை
யுருமறைத் தடைந்து சேனா பதியுரு வுத்த மாங்கத்
தருமணி பலகால் யாத்தவ் வவிர்தலைச் சாத்துச் சேர்த்து
மருவுருண் டலம்பொன் னாழி மற்றணி பலவ ணிந்து. (௫)

அலங்குஞ் சுகமே காசு மாதிய பலமெய் வாய்ந்து
நலங்குடி கொள்ளக் கண்டோர் நந்தியே யிவனென் றோர்
விலங்குபொற் பிரம்புங் கையி லேந்தியக் கோயி னின்றங்
துலங்குபல் புரிச னந்தற் குழ்தர வெவியே வந்து. (௬)

தினாசெறி கபிலை யாற்றின் றீரமாய்த் திகழ்பூங் கோயிற்
குனாசெறி தென்னீழ்த் திக்கா யுறுமிடஞ் சிறந்த தென்று
புரையறு தெய்வத் தச்சர் பொருந்திய தொழின்மற் றுள்ளோர்
வரையற வரவ ழைத்து மற்றவர் தம்மைக் கொண்டு. (௭)

செம்பொனத் தாணி மாடஞ் சிங்கமேற் சுமந்த பீட
நம்புபன் மணிகால் யாத்த நல்லெழி லடுக்கு மாடங்
கொம்பனா ராடல் பாடல் சூலவுபே ரரங்க மன்ற
மம்பரங் கொடிதோ யிஞ்சி யரமிய மலிர்செய் குன்றம். (௮)

வரிகெழு நயனச் சோபா வதிக்குவ னகம்பூஞ் சோலை
விரிமலர்த் தடமற் றுள்ளோர் மேவுறத் தகுபன் மாடங்
சரிபரி யிரதம் வீரர் கணங்கடங் கிடங்கள் வெவ்வே
றுரியபல் பொருட்காப் பாற்று மோங்குபல் லறைகண் மாதோ. (௯)

ஒருதனி விடங்கப் புத்தேள் பணிவிடைக் குரிய ராகி
வருப்பி சனங்கண் மேவு மாடமற் றியற்றும் யாவுந்

திருமலி தரமும் நாளிற் செய்வித்தான் சீர்சா லெங்கள்
குருபரன் முரபிற் கெல்லா முதற்குரு வாய கோமாள். (௧௦)

வளமலி காஞ்சி மேய மன்னவன் மருகி மற்று
முளபரி சனமுன் யாவு மொல்லையோ ரிரவீற் றானே
பன்கறு தூது போக்கி வரவழைத் தவரைப் பற்றுந்
தன்ர்வறுத் தினிதாங் காங்குத் தாபித்தான் மகிழ்ச்சி பூப்ப. (௧௧)

மாதுலன் கொழுந னின்றி வருந்துமோர் கருப்ப மாதை
ஞாதிகள் வந்து வந்து லிதரா துறுகாப் பாற்றி
யாதுவேண் டெவது னக்கென் நெதிர்வினாய் விடுத்த யாவுங்
கோதற வரவழைத்துக் கொடுத்தவட் குவப்புச் செய்தான். (௧௨)

குணமலி யமைச்ச னீதி குதுகல னென்பாற் கூவி
மணமலி சமுநீர் மாலை வள்ளலே யுலகங் காக்கத்
தணவறு கருணை யாலே சார்தரும் பயமெய்ப் பத்தி
புணர்தர நடப்போ ரெல்லாப் போகமு மடைவ ரென்று. (௧௩)

முடியுடை மன்னர் தேர முடங்கலுந் தூதும் போக்கிப்
படிமுழு வதுங்கைக் கொண்டு மாறுபட் டவரைத் தண்டித்
தொழுவறு தண்ட மாற்றற் குடன்படா தவரைத் தள்ளிக்
கடிதுற வேறு வைத்துக் கழிமகிழ் யார்க்குஞ் செய்தான். (௧௪)

ஈதியருள் விடங்கப் பெம்மான் சட்டனை யிட்ட வாறே
மதிமலி யுலக நோக்கி மகிழ்ந்திட முடிவு செய்து
துதிசெயப் பிரான்முன் சென்று தொழுதுவிண் ணப்பஞ் செய்தான்
பதியவென் முனத்தி னுள்ளும் பாதங்கள் பதிக்க வல்லான். (௧௫)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௫௦௮.

மு ன் று வ து.

வித்தக நந்திப் புத்தேன் விண்ணப்பம் விமல வேத
மத்தக முண்மை ஞான மாதவ ருள்ளம் போலென்
சித்தமு மருவு மையன் நிருச்செவி யேற்றுச் சீர்சா
ஶத்தம நீதிச் செங்கோ ஶழுவர்த முருவங் கொள்ளும். (௧)

இருபத்தைந் தினுக்கு மப்பா லிறையவ னின்று கொண்ட
விருபத்தைந் துடனேழாய விலக்கண மேனி மூர்த்தி
பிறுபத்தைந் தினையும் வென்ற தேற்றஞ்சால் வனப்பா லென்ன
விருபத்தைந் தகவை வாய்ப்ப வெதிர்ந்தகண் விருந்து கொள்ள. (௨)

புனைபுக ழிறையை யொப்பப் பொலிதிரு முடிமுஞ் செவ்வாய்
வினைதபு கருணை ாட்ட மினர்கடோ லஞ்சீர் நாசி
நீனைபுகத் தடக்கை மற்று நிகரற வயங்க லாலே
யெனையது முதன்மற் றம்ம வனையதே சீனையு மென்ன.

(௩)

பாடகப் பதுமச் செங்காற் பார்ப்பன மகளிர் முன்ன
நீடக நிறையி லாத நீர்மைய ராய வாவத்
தேடரும் வனப்பிற் கொண்ட திருமேனி போலா தின்ன
தாடவர் பலரும் பெண்மை யவாவுறக் கொண்ட தென்ன.

(௪)

அடங்கரும் புகழ்சான் மேனி யழகியா னாழகி யானென்
றிடங்செழு நாவிற் பஸ்கால் யாமெடுத் திசைப்ப தென்னே
மடங்கலற் தவிசின் மேய வள்ளலே மதியான் மிகேகார்
விடங்கனென் றுணைத்த ழுனிம் மெய்வனப் பாற்றா னென்ன.

(௫)

உருவொடு மிருந்து வேளில் வொளியுரு நோக்கு வானேற்
பெருகுதன் வனப்பை யெள்ளா மென்னவே பிறங்கு நெற்றி
யொருவழித் தீயு நாண வுடன்றெழு சோகத் தீயான்
மருவுடல் புழுங்கி வெந்து மாய்தருங் கணத்தி லென்ன.

(௬)

முனிவனா மயக்கி நின்ற முராரிமோ கினிவ னப்புக்
கனிதரு மினைய மேனி காணிலென் படுமோ வென்னப்
புனிமலர்த் தவிசின் மேலான் படைப்புமொண் பதுமை புல்லும்
புனிதமால் கூப்பும் வேண்டாப் புகழ்த்திரு வருவொன் றற்று.

(௭)

பொருவில்பொன் னொளியும் பற்பல் பொலிமணிப் புள்ளி யுங்கொண்
டருவிலை யுடைத்தாய் மெத்தென் றவிரடி யுரிக்கு மாடை
யொருபுலி யதன்மன் சேயை யொழித்தவெம் புலியை வைய
மருவனா முதற்கான் மட்டு மறைதர மாட்டி யாத்து.

(௮)

பொருபவ ரிதுபோ லாவர் புண்டரீ கத்தாள் போற்றி
வருபவ ரிதுபோற் றண்மை மருவுவ ரொனத்தெ ரித்தாங்
கருமதி யிரேகை நெற்றி யவிர்தர மூன்று வெண்ணீற்
றொருவில்புண் டரமுங் கீறு சந்தமு முறத்த ரித்து.

(௯)

திருதுதற் றகனி மேய செந்தழ னயனத் தீப
மருவுத் தகாதா லென்று மாய்க்கவு மனைய தீபம்
பெருகின் றெறிந்த தேத்துப் பெயருத லின்றி யம்ம
கருமையுற் றுறைந்தா லென்னக் கருகிறப் பொட்டொன் றிட்டு.

(௧௦)

நறியுகற் பகப்பூ வாதி விடினும் மொடுமீங் குற்றே
யறிதர வெவரு நம்போ லேவேலி யிடமுங் கொண்ட

வெறியமற் றிதனை யென்றும் விடேமெனச் சூடல் போலச்
செறிகருங் குஞ்சி மீதோர் செங்கழு கீர்ப்பூச் சூடி.

(௧௭)

திருமுடித் திருக்கண் ணாகிச் சேர்ந்துற நம்மு ணீயே
சுருங்சொ லெகினங் காணச் சுடர்முடி யுற்று வாழ்ந்தா
யொருவற வினியான் வாழ்வ லென்றொரு மதியைத் தள்ளி
மருவுசெங் கதிரும் நென்ன மாணிக்க மகுடஞ் சூடி.

(௧௮)

புரிவளை யூச லாடிப் பொலிதரு மிடத்தி லந்த
வரிவளை யீன்ற முத்த மருவியவ் வளையைத் தள்ளி
யரியதிவ் விடமென் றாச லாடல்போற் றரளங் கோத்த
பரியகுண் டலந்தோ டோயப் பரவிரு செவியிற் றுக்கி.

(௧௯)

அந்தமில் கடவு ளென்றற் கறிகுறி யாய வென்னைச்
சந்தநின் மிடற்றி ணீக்க றகுதியன் நென்று காநின்
மந்தணம் பேச வால மாமலர் வடிவந் தாங்கி
யுத்தவந் துறைத லொப்ப வுற்பலஞ் செவியிற் சேர்த்து.

(௨௦)

மாற்றருஞ் செய்ய வானின் மயங்கிய கருவா ளொப்ப
வாற்றல்சால் செய்ய மார்பத் தவிாகரு நானம் பூசி
வேற்றுரு வமைந்த போதும் விளங்குநம் மேனி காண்ட
லேற்றதன் றெனத்தெ ரித்தாங் கிலங்குபொற் கவசம் பூண்டு.

(௨௧)

உன்னுதற் குழைத்த வன்மை யுணர்ந்துமா மேருக் குன்றந்
துன்னுதன் பாங்க றுள்ள மணியொடுந் தொடர்ந்து வந்து
மின்னுபு மேன்மேல் வீங்கும் வீக்கத்தைத் தடுப்பான் கௌவி
மன்னுபு கிடத்த லேய்ப்ப வாகுவில் வலயஞ் சேர்த்து.

(௨௨)

சேகரங் கிடந்த தூய சிறுபிறை செய்ய மார்பே
யாகர மென்ற மார்தாங் கவிர்பிறை வடமு மந்த
மாகவண் பிறையை யன்பின் வயங்குடுக் கணஞ்சூழ்ந் தென்ன
யோகவெண் டரளத் தாரு மொண்ணிறம் பொலியச் சூடி.

(௨௩)

கடமுனி யுண்ட காலைக் கடலகம் பொருவ வம்பொற்
றடநெடு மார்பி னென்பான் மணிக்கலந் தயங்கப் பூண்டு
விடலரி தெனக்க ளத்து விளங்குகண் மணித ரித்து
மடலவிழ் நறும்பூந் தாரு மாலையும் வயங்கச் சூடி.

(௨௪)

அருவுரு வவற்றின் கூட்ட மாகிய வவையொன் பாறு
மருவுமுத் தொழிலு முள்ளே மென்பது வயக்கி யாங்கு
மூருகலர் மார்பி னென்பா னிழைகொணான் மூன்று தாங்கி
யருவவா யனைப தோண்மே லம்பொன னுத் தரியஞ் சூத்தி.

(௨௫)

சினமுற நீவிர் யாது செய்யினுந் திருக்கை காள்பல்
லினமற வடர்த்தல் செய்யீ ரெனக்கதிர் பன்னி ரண்டு *
மனமுற வடுத்தா லொப்ப மணிசெய்கங் கணமி ரண்டுங்
கன்மணி யாழி பத்துங் கைவிர ஞெறுமி யைத்து. (௨௦)

மாதர்மும் மடிப்பு வாய்த்த வயிற்றடி வயங்கு செம்பொற்
காதன்மே கலைவில் வீசக் கைபுணந் ததற்கு மேலா
மேதகு மழைக்கோ டன்னை வெளியினும் வைத்த தொப்பத்
தீதகல் வயிரக் கச்சைத் திகழுடை வான்வைத் தார்த்து. (௨௧)

உறுபகை யுறுப்பால் வெல்லு முனக்கிவை மிகையே யென்னச்
செறுநாத முடலம் போழ்ந்து செழுந்தடி குதட்டிச் செந்நீ
ரறுதிய தாக மாந்தி யகன்கடை வாயு நக்கு
மறுவில்பொற் றடற்று வைவாய் வாளிரு பாலுந் தூக்கி. (௨௨)

சுன்றிருப் பெயர்மேற் கொண்டு தயங்குபொற் றொடர்கீழ்க் கொண்ட
வென்றிய தட்டு வென்னிட் டரவக்கின் கிணிமென் றுளில்
வன்றிறற் கழலுங் கட்டி வரைதரு கருவி யோடு
நின்றபல் லுயிரு மேத்து நெடியசெங் கோல்கைக் கொண்டு. (௨௩)

திருப்பூணு மறைமுனைத்த சிறுமுறு வற்செவ் வாயின்
மருப்பூமென் கூந்தற் பாகம் வைகுவா ளளித்த தேயோ
கருப்பூர மேலஞ் சாதிக்காயில வங்க மிக்க
விருப்பூர்தக் கோலஞ் சேர்த்த வெள்ளிலை பாகு மென்று. (௨௪)

காதல்செ யடியார் தம்மைக் காத்தல்செய் கடன்மை பூண்டோ
ஞதலின் வாம நீங்கா வம்மையை முருக வேளை
மேதகா தனத்தே வைத்து வெளிக்கருக் கிருகநின்ற
மாதரத் துடனே வந்தா னரியயற் கரிய வம்மான். (௨௫)

திருவடிக் கமலம் வேதச் செய்யபடி துகைமேற் சூட்டி
மருவுறு களிப்பின் மந்த மால்விடை போன டந்து
தருணவன் மீக நாதர் சந்திதி வந்து நின்றான்
கருணையி னடியே னெஞ்சங் கனிதரக் குழைத்தாட் கொள்வோன். (௨௬)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௫௩௪.

நா ன் கா வ து.

பகரருந்திப் பியபோக நீத்தரச போகமனு பவிப்போ னாகி
நிகரமுப்புற் றிடங்கொண்டார் சந்திதியி னிருபாலு நிலவு தீபந்
தகரருமெய்ப் புகழ்ப்படைத்த சிவகணத்தா ருட்குண்ட சண்ட ரேந்த
அகசருந்தென் ளமுதனையா னின்றதுதளி யுறைவாரா நோங்கிக் கூறும். (௧)

மணிநிகழ்பூங் கோயிலுறை வீர்வம்மின் யாம்புசுலு மாற்றங் கேண்மி
னணிநிகழ்பூ மாசிலமார் தபயனெனப் பொலிந்துபதி னுறான் டெல்லைத்
தணிவரிய பேரருளின் முழுதுலகும் புரத்தருளச் சமைந்து செல்வே
நணியரசு புரிபொழுதுந் தியாகேச ரெனும்பெயரோ நாமம் வேறில். (௨)

விழையவக மும்புறமு மருவுமியா நிருபரா தனத்தே மேவிப்
பிழையறுதே வாலயமம் தணருறையு டமைநாளும் பெருகச் செய்வேந்
தழைதருமெம் மாலான்ம சொருபமாய் மூலலிங்கந் தானாய் மேய
வுழையமர்க்கம் மாதேவ னுறைநுமித் தனியுநனி யொளிநு மாலோ. (௩)

அகனமாய்ச் சகனமா யரிபிரமா திகளுக்கு மதிக மாய்ச்சீர்
திகழ்தரவுள் ளவரெவரோ வவரோயா கியநாம்பஃ நேய மேய
புகழ்நிருபர் தமக்ககிக மாய்நுந்து பெருங்கருணை பொலிய நாளந்
தாகளறவெவ் வுயிர்க்குநனி மசிழ்ச்சிபுரி ருவமென்று சொல்லி மாதோ. (௪)

பேரழகு வாரிதியாய்ச் சகனமாய் நின்றதனிப் பெருமான் யாரு
மாமழகு தவநோக்கிக் கண்படைத்த பயினைநனி யடைய வான்னோர்
தேரழகு பொலிநந்தி குண்டனிற்ரும் வலப்பாகத் திருக்கை யேந்தப்
பாமழகு கொளவமர்பூங் கோயினின்றும் வெளிவந்தான் பலரும் வாழ்த்த. (௫)

கார்பூத்த கயிலையென விடையுருமா நியதென்னக் காஞ்சி மேய
சீர்பூத்த மன்னகடி மண்டனப்பேர் மால்களிற்றைத் திருந்தப் பண்ணி
யேர்பூத்த திருமுன்னர்க் கொடுவந்து பாருதொழு தெழக்கண் சாத்திப்
பார்பூத்த திருவடியொண் படிபூப்ப வைத்தமரர் பணிப்பூத் தூற்ற. (௬)

மறைமுடியிற் களிற்றின்முது சும்பொனில கடத்தமர்ந்து வல்ல பாக
னினைமகிழ்வி னொடுநடத்த வமைச்சர்புரோ கிதர்முழலோர் நெருங்கிச் சூழ
வழைதருமந் நகர்வலம்வந் தரசுமா ளிகைமுனைடைந் தியாளை நின்ற
முறையினிழிந் துட்புகுந்தான் முன்னுவ நுளம்புகுநன் மூர்த்தி மாதோ. (௭)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௮சக.

ஐந் தா வ து.

சிறந்த பவனத் தகம்புகுந்த தியாக ராசப் பெருமான்பே
றந்த வாத வுவுளகத்தை யடைந்து விரைந்தான் கமர்ந்தவனப்
புறந்த மடவார் பலரொடெதி ருற்று வணங்கி யெழுந்துதுயர்
மறந்த சோபா வதிகருப்பம் புரக்கும் விருப்ப மனங்கொண்டான். (௮)

படிக்கும் புகழ்மா மறையயன்மால் பற்றற் கரிய பாதலிகல்
புகழ்க்குங் கிடைப்ப வருங்கொண்டோன் கொண்ட சோலத் தனக்கேற்ப

நடிக்குங் கள்வ னுதலினு னங்கை கருவிற் குறுமிடையு
நிழிக்குந் திரியம் பகயாகு மென்ப தொன்று செய்விப்பான். (2)

பஞ்சு சேர்மெல் லடிப்பரா பனாமு திரமெந்திரம் வல்ல
'நெஞ்சு தூய முந்தூறு நீதி மறைமேயீர்க் கொண்டுபுகழ்
விஞ்சு மகச்சா லையினுப்பண் விளங்கு கடந்தா பித்ததனிற்
சிஞ்சு மார மெனமறைசொ றெய்வந் தனையா வாகித்து. (3)

பாய பூசை புரிந்துசெபம் பகரு மோம மருச்சீனசீர்
மேய நாள்பன் னிரண்டளவும் விருப்பி னுற்றி வேறுவினை
யோய நாம பராயணத்திற் கொருதூ நந்த ணரைச்செபத்திற்
காய பனவர் சோதிடதூ லாயந்தோர் நூற்று வராவைத்து. (4)

அந்த மறையோர் தமைப்பூசை யாற்றி யவர்க்குத் தனித்தனியே
யுந்த நூறு பொன்னளித்தாங் குவக்கும் பூர னாகுத்செய்
தெந்த வுலகும் புசுத்திரியம் பசுமந் திரத்தா லியைகருப்ப
நந்த லறச்சோ பாவதிதன் னுகை யுறக்கங் கணந்தரித்து. (5)

பரவு சுவைமோ தகமொருமூப் பதினா யிரமும் பசுரினிமை
விரவு தெங்கங் காய்பதினா யிரம மொருவெண் பிறைநீர்க்கோட்
பெருவு வேழ முகப்பெருமா னுவப்பிற் கொள்ள நிவேதித்துக்
கரவு தவிர வருமுருகக் கடவு டனையும் புகித்து. (6)

தூய பூத பிபிரதபிசா சங்க னுவப்பப் பலிகொடுத்துத்
தேய நகரங் கிராமமமர் தெய்வ மகிழ்ச் சந்தனஞ்சேர்ந்
தாய தயிலம் பலிபிறவு மமையக் கொடுத்துப் பல்லிடமு
மேய பரமன் சினகரங் கன் விளங்க விளக்கம் பலவமைத்து. (7)

பல்லார் புசுமும் புகழ்வளவன் பண்டா ரச்செம் பொருள்கொண்டு
கல்லாருளம்பு காச்சோமாக் கந்தராய மூலலிங்க
நல்லார் மணிப்புற் றிடங்கொண்ட தூய னுருக் கபிடேக
மெல்லார் விளக்க நிவேதனமற் றினிய யாவு நனிசெய்து. (8)

சென்னி மருகி திருவயிற்றிற் செறிந்த கருப்பந் திங்கடொறுந்
துன்னி வருமூ ரெழிந்துபெருஞ் சுகத்தின் விருத்தி யாமாறு
மன்னி வளருஞ் சங்கரனை மாலைத் தந்தை தாயென்றே
யுன்னி விரும்பு சீலமறை யோரோ ரிலக்கர் தமக்கம்மா. (9)

அருப்பு முல்லை நிகர்பதமு மமைந்த பருப்புங் குய்கமழ்ந்த
விருப்பு வளர்பல் கறியும்பல் விதச்சிற் றுணவும் பலகணியும்
பொருப்பு நிகரக் குவித்துவிடாப் புடைவீங் கிடமா றருத்தினு
னிருப்பு நிகர்வன் மனத்தேற்கு மின்ப வழித மருத்துபிரான். (10)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௦௩௬.

ஆ ர வ து.

—o—o—o—

மானிட மடங்க னும வளவன்மா தேவி பீட்டுத்
தானிட ரகல வாற்றுஞ் சடங்கெலா முடித்த பின்ன
பூனிட ரெனக்குந் தீர்த்தா னுத்தம னுறையிட் டென்ன
வானிடம் படியத் தாணி வாயெழுந் தருள வெண்ணி. (க)

அகலநீ ளங்கு ரோச மமையவோ ரேழு கொண்டு
பகலவ னெனவில் வீசம் பைம்பொனத் தாணி மாடத்
திகலமா மணிச்சோ பான மிரண்டுதன் றலையி லிட்ட
வுகலரு முப்பான் மேலா யொளிரரி யாச னத்தே. (உ)

சிறந்தநாள் சிறந்த வோரை தேர்த்துமே தினியோர் போற்ற
வற்தவா முனிவர் சாற்ற வாசிவா னவர்பூத் தூற்ற
வுற்தவான் களியி னேறி யுற்றுவீற் றிருந்த பின்னர்
மறந்தவா வளவன் சேனை வருகவென் றருளினானே. (ங)

மழைதவழ் கான மென்ன வாரிதி யென்ன வந்த
பிழைதபு படையை நோக்கிப் பெருந்திரு நகர வீதி
விழையுலாப் போந்து மீள விரும்பு முறையிற் செல்லத்
தழையுமப் படையே யேவித் தான்வெளி வந்து நின்றான். (ச)

உறைதரு தலைச்சாத் தாதி யுற்றபல் சிறப்பின் மிக்கோ
ரறைதரு செம்பொ னுற்செய் தவிர்நெடுந் தண்டங் கொண்டோர்
கறைதபு வீரம் பூண்டோர் சுட்டியத் தொழின்மேற் கொண்டோர்
முறையினுயிரத்தோ ரம்ம முன்செல வவர்க்குப் பின்னர். (ஊ)

தண்ணுமை படகந் தக்கை தடாரிதா ரியமு ழாமுன்
னெண்ணுமொன் பநிற் றிரட்டி யியத்தினொவ் வொன்றி னுக்கு
நண்ணுமோர் பப்பத் தாக நரலையு முகிலு நாணத்
தண்ணுறக் கொண்டி யம்பு மவற்செல வவர்க்குப் பின்னர். (சு)

மாற்றருங் கடுப்பி னீர்க்கும் வாசிய வயிர வச்சுஞ்
சாற்றரு மொளிப்பொற் காலுந் தடமணித் தட்டு முள்ள
நாற்றடந் திசையுஞ் செல்வ நகுமுடி வானம் போழ்வ
வேற்றமா ரிரத மையா யிரஞ்செல வவைக்குப் பின்னர். (ஏ)

பிறையிரண் டினைய கோட்ட பெய்யுமுத் தான யாற்ற
கறைநிகர் கால மண்டோய் கையநீள் வளாயின் மெய்ய
வறைதரு முகிலு நாண வதிர்பெருங் குரல வாசோ
ரிறையுமில் யானை பையா யிரஞ்செல வவைக்குப் பின்னர். (அ)

வீரவுபைங் கடல்கூழ் வைப்பில் வெறுப்படைந் தென்ன நோக்கா
தூரவுகொள் வான நோக்கி யுறுகழுத் தெடுத்திச் செல்வ
பரவுகடன் புறத்த கைப்புப் புற்றுபு குதட்டும் வாய
வீரவணத் தொகையோ ரோழா யிரஞ்செல வவைக்குப் பின்னர்.

(க)

விரும்புபொற்றார வான மீச்செலும் வலிய வீர
மரும்புமைங் கதிய தெவ்வ ரணிமுடி யூன்றுந் தாள
கரும்புயர் மொழிநல் லாரிற் கவிழ்தரு முகத்த வாய
விரும்புர விகளொன் பாளு யிரஞ்செல வவைக்குப் பின்னர்.

(க0)

வில்லினர் வீர வாளர் வெய்யபோ ரெனின்வீங் குந்தோட்
கல்லினர் கூற்றி னேருங் கண்சிவந் தூறவென் காணு
மல்லினர் சாலி கைக்குண் மறைந்தவர் வரிவ யப்பூ
ணைல்லின ரிருப திற்றா யிரர்செல வவர்க்குப் பின்னர்.

(கக)

வந்துபோர் புரிக வென்று மறலிக்கு முடங்கல் போக்கி
முந்துநே ரெழுவேற் கண்ணார் முழுவரை யீனத்தும் வென்ற
நந்துபூண் முலையார் காம் நலமுழு வதம்வி லைக்கே
யுந்துவா ரிருநூற் றோர்மொய்த் துடன்வர வவர்க்குப் பின்னர்.

(கஉ)

கலைநிறை மதியைப் பற்றிக் களங்குந் றொழிய வெற்றி
முலைவரத் திரட்டி நீட்டி வயங்குறக் கொண்டா லன்ன
தலைமைசால் வெண்பொன் செய்த தண்டங்கைக் கொண்ட வீர
நிலைமுகப் பூணி ரண்டா யிரர்செல வவர்க்குப் பின்னர்.

(கங)

படர்பெருஞ் சேனைக் கெல்லாம் பதியென நின்ற வண்ண
விடரறுத் தென்னை யாளு மிரும்புகழ் நந்திப் புத்தே
டொடர்மணிப் பொற்றார் பூண்ட சுந்தரப் பரியொன் தேறி
யடர்களிப் போடுஞ் செல்ல வன்னமெய் யறிஞன் பின்னர்.

(கச)

வானமு மண்ணு நோக்கி மகிழ்ச்சியம் புணரி மூழ்க
வீனமில் குண்ட சண்ட ரிருபுறம் பற்றிச் செல்வ
வானபன் மணியுங் கால்யாத் தலங்குபொன் செய்த தெய்வ
யானமே லேறிச் சென்ற னென்னுளத் தேறி நின்றான்.

(கஞ)

மறைநெடு முடியே யாகி வயங்குமச் சிவிகை வாமத்
தூறையுரு வியவான் கைக்கொண் டொளிப்பரி யேறி யச்ச
யிறையுமில் வீரர் முந்துந் திரட்டியர் செலவ லத்துங்
கறையிலத் தொகைய வீரர் கரைந்தவவ் வழநே செல்ல.

(கக)

அருட்டக லுகைக்குந் தெய்வ வலிர்மணி யானப் பின்னர்க்
குருட்கிளர் மணிப்பூ ணீதி குதுகல னுதி யாய

திருப்பொலி யமைச்சர் பன்னூ றேர்த்தவர் செம்பொற் றூர்பூண்
டுருப்பொலி புரவி யேறி யுவகையிற் சென்றார் மாதோ. (௧௭)

பொன்செய்காற் கவரி நூறு பொலியும்வெண் மலிகை நூறு
மின்செய்சார் தாற்றி நூறு மிளிர்மணிக் களாசி நூறு
மன்செய்கே தனங்க ணூறு வளமலி யொலிய ணூறு
டான்செலு மற்ற யாவு மொய்த்தன முன்பு செல்ல. (௧௮)

தழையுமிச் சிறப்பி னெம்மான் றண்பனி நீர்தெ ளித்து
மழைதவழ் பந்த ரிட்டு மகரிகை கடலி கந்தி
விழைபுகங் சன்னல் யாத்து வினாநறுந் தாரு நாற்றிப்
பிழையறப் புனைத் தவாரூர்ப் பெருந்திரு வீதி சூழ்த்து. (௧௯)

மதிதவழ் முகட்டுச் செம்பொன் மாமணிப் பவன மேவி
கிதிதவழ் தெய்வ யான நின்றிழிந் தான்ற சான்றோர்
துதிதவ முத்தா ணிக்கட் சுடரரி யணையி ருந்தான்
கதிதவழ் மலர்த்தா ணையேன் கருந்தலைக கணியாச் செய்வோன். (௨௦)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௫௭௧.

ஏழாவது.

அரியணை மீது தென்முக மாகி யமர்ந்தருள் வீரகிண் கிணிக்காற்
பெரியவ னந்தி யண்ணலை நோக்கிப் பெட்டெமைக் காணுமா, தடைந்த
வூரியமெய்ச் சீல மறைக்குலத் தவரை யொல்லையின் வருவியென் றருளத்
தரியலர்க் கிடையே றுயமற் றவனந் தணர்புகப் புருத்தினன் நிருமுன். (௧)

மணமுழு துணர்ந்தோர் மறைநெடு முடிபு மாயனும் பிரமணங் காணு
நிறைபரம் பொருளை முன்புதாஞ் செய்த நெடுந்தவ வலியினுற் கண்டே
யறையுப லீதம் பூரண கும்ப மக்கதை யறமலி நீறு
கறையறு கணிகண் முதலிய பிறவுங் கையுறை கொடுத்துள மகிழ்த்தார். (௨)

நினைத்திடி னிறும்பூ தல்லதென் னுண்டா நிறைந்தபல் விடத்திஹு நின்
றும், வினைத்திறந் தடிவான் மேயவந் தணரை மேருவுஞ் சமழ்ப்புறு தோ
ளிற், கனைத்துவண் டிமிர்பூந் தார்புனைத் தரசாய்க் கவினரி யணையிருந்
துலகத், தனைத்தையு முணரு மண்ணலுக் கெதிர்நின் றமைச்சியல் பூண்டவ
ணுணர்த்தும். (௩)

கறையடி மருப்பஞ் சந்தனக் குறடுங் காழகிற் றுண்டமுஞ் செம்மை
நிறைசெழு மணியும் வயிரமு முத்து நீலமும் கையரிக் கொண்டு
துறைதுறை யொதுக்கிக் கிழிதர வயிறு தொடுகட லகம்புகுந் துவவு
மறைபுனற் பொன்னி யிருகரைப் புறத்து மமருமந் தணர்கண்மந் நிவரால்.

வாலிய மருப்புப் பொருப்பொடு கருப்புல் வான்றவழ் பொருப்பையு முருட்டி
கோலிய ஷவரி திடர்பட வெறிந்து கொழுமணிக் குப்பைகை வாரிக் [க்
கோலியல் கழனிச் கதலியுங் கழுஞ் கழுத்தொடி தரவெறித் தாங்கும்
பாலிசூழ் காஞ்சி மாநகர் முதற்பல் பதியுறை வேதிய ரிவரால். (டு)

செழுநலம் பங்குஞ் செந்தமிழ் மணக்குஞ் செய்யவாய்க் குறுமுனி யுறையு
முழுமணிச் சிகரப் பொதியினின் நிழிந்து மூரிவா னின்றறங் கருதி
வழுவறு தாரா கணம்புகுந் தாடி வயங்குற மேலெழுந் தென்னப் [ல். (சு)
பழுதில்வெண் டரள மெடுத்தெறி பொருரை படிந்தெழு பனவரமற் றிவரா

அடர்பிணர் மருப்புப் புனிற்றிளங் கவரி யதிர்தரு கணைப்பொடு பாய
விடர்தபுத் தெழுந்து வளர்த்துற் பகத்தி னிருங்கழுத் தொடிதர வெருவிப்
படர்பெரு நீத்தத் தெழுதகட் டகட்டுப் பகட்டின வாணமேற் பாயுச்
தொடர்புகழ்த் கோடர வரிக்கணா யமருந் தாமறைக் குலத்தவ ரிவரால். (எ)

அரவினாற் கொள்ளப் பட்டபைந் தேனா யவ்வராப் பூணவும் பெருமீ
னுரவினாற் கொள்ளப் பட்டபுன் சிறுமீ னெல்லையம் மீன்விழி யென்பு
பரவினாற் பொலிகை விசலணி தரவும் பரம்பரன் றிருவுரு நல்கும்
புரவினாற் பொலிந்த கங்கையங் கணாவாழ் புண்ணியப் பூசுர ரிவரால். (அ)

இவர்கடற் றீரத் துறைபவ நாய விவர்மறை நான்கினும் வல்ல
ரவருபா கமமா கழங்கனில் வல்ல ரவர்புரா ணங்கனில் வல்ல
ருவர்கியா யுத்து வல்லரென் வல்ல ருவரென வமைச்சுணர்த் திடலுந்
தவர்குழாம் புகழாண் டகைகிறு முறுவ ற்த்துசற் றேமுடி யனைத்து. (ஊ)

தகவவர் கொணர்த யாவையு மமார் தங்குல தெய்வமாய் நின்ற
நிகரறு செம்பொற் புற்றிடங் கொண்ட நிருமலந் காகெனப் போக்கிப்
புகரறு மறையீர் தும்மனை வியரும் புதல்வரு மற்றுள யாரு
மிகவலி யினர்கொ லெனவினா யினையர் விடுத்தசொ லுணர்ந்துவந் துணைக்கும்.

வலிநர மடங்கற் பெயருடைக் கிள்ளி மைந்தனா யினியவ தரிப்போன்
பொலிவரி கழந்தாற் றெவ்வோ றனையான் புகழ்ச்சிவ தத்தமா வளவன்
மலிதரு கருமம் பார்க்கும்யாம் புற்றில் வயங்குநா யகனரு ளாலு
மெலிவரு நங்க ளாகியி னாலு மேதினி ளாத்துமென் றுரைத்து. (கக)

நன்னிதிச் சிறுவன் ரோழனா கியகோ னரசிங்க வபயனுக் கினிச்சீர்
மன்னிய ஷுதிக்கு மகன்சிவ தத்தன் மனிதனா யிருந்துல களிப்போன்
துன்னிய நீவிர் யாவரு நன்கு சூழ்ந்துணர்ந் திடுமின்மற் றிவ்வா [ருர்.
நின்னியந் தியாக ராசொன் றறுகை பெழுத்தொடு மெண்ணின்மன் னருக்

'முடங்கலம் மறையோர் தங்கையிற் கொடுத்தம் முடங்கலுள் வரைந்திடு மாற்
மடங்கலு மவர்க்கு வெளிப்பட ஷுரைத்தாங் கமர்தரு மிடம்புக வனுப்பி [ரு

மடங்கலா தனத்தே வீற்றினி திருந்தான் மாயவன் மாமணி மார்புங்
கடங்கலு ழயிரா வதப்பெரும் பாகன் கற்பக நாடும்வீற் திருந்தோன். (௧௩)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௫௮௪.

எ ட் ட ா வ து.

மறையவர் தத்த மிடம்புகச் செலுத்தி மணிசெயத் தாணிமண் டபத்திற்
கறைதபுத் தளவின் மணிரயின் றமைத்த கனகசிலு காநனம் பொலிய
வறைபுகழ் நந்தி யண்ணலு நீதி யமைச்சனு மிருபுடை நிற்பக்
குறைதவிர் கருணை வீரகிண் கிணிக்காற் கொற்றவ னிருந்தருள் காலை. (4)

வேதியர் கொடுத்த முடங்கீல்கை யேற்று விருப்பொடு பூசித்து வாசித்
தாதியம் பரன்னைத் தீட்டொடும் வரைந்த வளைத்தையு நன்குணர்ந் தெழு
நீதிய நிருபர் யாவரும் வினாந்து நிராந்துத மூர்திமேற் கொண்டு [ந்து
சோதியங் கமலைத் திருநக ரகம்வான் ரொடுமுடிப் பவனமு னடைந்தார். (2)

சுந்தமன் னவாச்சே னுபதிப் பெருமான் றன்னருள் பெற்றகம் புகுந்து
பந்தமில் பரம யோகியை முன்செய் பளகறு தவத்தினுற் கீண்டு
குந்தவல் வளைதீர் தரப்பணிந் தெழுந்து குடந்தமுற் றெதிர்நிரா நின்ற
ரந்தவெல் லையின்வந் திறைஞ்சிமந் திரரோ ருங்கவர் தமையிறைக் குணர்த்தும்.

பிணர்படு மருப்புக் கவையடிக் கயவாய்ப் பெருங்கரு மேதிசெஞ் சாலி
வணர்படு நறிய பசங்கிற் மேய்ந்து மதுமலர் முண்டகங் குதட்டிப்
புணர்படு மதுரக் கழைகறித் தருந்திப் புனிற்றினங் கன்றொடுங் கவிழ்ப்புந்
துணர்படு தேமா நறுநிழ லுறங்குந் துளுவநாட் டரசனிக் தோன்றல். (௪)

வழிமதுக் கமல வாவின் றெழுந்த வாணையம் போத்துவிண் ணுலகத்
தொழிதலில் சுரபி மடித்தல முட்ட வுகளினங் கன்றென நீணந்து [த்துப்
பொழிநறுந் தீம்பால் பெருகியொண் ட்சாலிப் போனையும் பொழிலையும் பெயர்
பழிதபு மணிவா ரியிற்புக வெறியும் பாண்டிய நாடனில் வேந்தன். (௫)

தறியிற முறித்துப் பாகுடல் பிளந்து தகைநெடுங் கூர்ங்கழை சுளித்து
மறிவரு நிழலைப் பகையெனக் குமைத்து மாமழை யினுமத மொழுக்கிச்
செறிதர விழும்பல் விளரிவண் டோச்சித் தீயுரு மேறென முழங்கி
நெறிதவச் சினந்து ஞஞ்சரந் திரியு நெடுமலை நாடனிக் கிருபன். (௬)

யாளியி னடைந்து கடற்புனல் பருகி யானையி னெழுந்துவிண் பரந்து
வாளிய றடித்துக் கான்றற முழங்கி வண்கதி ரோணையு மறைத்தே
யோளியின் மழைத்தா னாகன்சன் சனவென் ரொலியெழு வொழிவற வெழின்
கோளிய னிலைக் கிரியினும் பொழியுந் குடாநாட் டரசனிக் கோமான். (௭)

கலவுநெற் கதிர்செங் கரும்பின்மேற் சாயக் கரும்புபைங் கழுகின்மேற் சாய
மலர்தலைக் கழுகு வாழைமேற் சாய வாழைதே மாவின்மேற் சாயப்
பலமலி தேமாப் பலாவின்மேற் சாயப் பலாவிலாங் கலியின்மேற் சாயக்
•குல்விலாங் கலிகற் பகத்தின்மேற் ஆயுங் கோசல நாடனிக் கோமான். (அ)

ஒழுகுறு மதுவெண் டாமரை மலரை யொருபுறச் சிறகர்தை வந்தோர்
செழுமட நானா நடந்திட வேற்றுச் சிறுபெடை தழுவிய திதுவெண்
றழுதழு திரங்கு முயிர்ப்பெடை துணைத்தா ளடிக்கடி பணிந்துவெம் புலவி
பழுதுற வொழித்துத் தழுவுறு மருதப் பல்லவ நாடனிக் தோன்றல். (க)

வடுவகிர் விழியார் தண்டில மட்டில் வாய்க்களைத் தகற்றிய கழுநீ
ரபுலி யடிக்காய்க் கூன்குலை யரம்பை யடியறச் சாய்த்துமுத் தரும்பிப்
படுமர கதங்காய்க் தந்துகிர் பழுத்த பற்பல பூகழீர் தள்ளி
நெடுநிலங் கிழித்துக் கடற்புகுந் தடங்கு கிடநாட் டரசனிக் நிருபன். (க௦)

வருத்துவிர் யானே பொறேன்பொறே னுயிரும் வாழ்கலே னென்றிடை வரு
பருத்திறு மாந்து சுணங்குபூத் தொளிரும் படாமுலைத் துணைமட மாநர் [ந்தப்
கருத்துற வடுமில் புகுந்தினி தடுபல் கறிக்கடு குய்ப்புகை யெவரு
மருத்தியுற் றிடப்பல் காவதங் கமழு மவந்திநாட் டரசனிக் வண்ணல். (க௧)

கருவிழிச் செவ்வாய் வெண்ணகைப் பகந்தோட் கரும்பினு மினியசொன்
ழுவார், மருவுபு குடைந்த விடத்துநின் றெழுந்த மஞ்சனீர் பெருக்கெடுத்
தியாரும், பொருவறு புடவி பொன்னிற மெனனால் புகறன்மெய் யென்றி
றும் பூது, தருமகிழ் வடையப் பரவுறும் வளக்கார் தாரநாட் டரசனிக் தலை
வன். (க௨)

கடமருண் முலைமேற் சந்தமும் புழுகுங் கரைதரக் கருங்குழல் சரிய
மடநடை யஞ்சொன் மடந்தையர் குடைந்த மலர்த்தட நின்றெழு வாளை
படர்நெடு வான நதியடைந் துழக்கீப் பகருமந் நதியரம் பையர்க்கத்
தடமண மயிர்ப்ப நல்குறும் வளப்பாஞ் சாலநாட் டரசனிக் தலைவன். (க௩)

கருமுகிற் படலஞ் குலுடைந் ததிரக் கவன்றுதா ராகண முதிர
வருமுலைத் துவர்வாய் மடந்தையர் பொன்செய் மாமணி பூசலாட் டெவக்குந்
நிருமலர்ப் பொழிலிற் கனிபல சித்தத் திரிந்துவாய் முழங்குபு வானத்
தருமுயற் கலைமேன் முசுக்கலை பாபு மங்கநாட் டரசனிக் வண்ணல். (க௪)

கருமுக ம்தி மிதித்திட வுதித்தெங் கம்பழங் கனந்தவழ் கழுகின்
மருவுசெமீ பழங்க ளுருத்துநெட் டரம்பை வண்கவைப் பழக்குலை முறித்துப்
பெருகிய வருக்கைப் பழங்கிழித் தருகு பிறங்குதே மாம்பழஞ் சித்திப்
பெருவில்புண் டரிகத் தடமிதத் திகொம் போசநாட் டரசனிக் பூமான். (௧)

இன்னண நீதி குதுகல னென்பா னெதிர்கிரா நின்றபஃ நேய
மன்னவர் தம்மையுணர்த்திட வுணர்ந்தம் மன்னவர் யாராயு நோக்கிப்
பொன்னஞ்ஞீர கண்ணணிப் பூத்தாட் புரவலன் நிருமுடி யசைத்து
நன்னலம் பொலியம் மந்திரிக் கிழாணை நந்தியை நோக்கியீ துணைக்கும். (௧௬)

பெருவில்லீர் வளவன் கினியமன் னவரான் பூமியெவ் வளவுமற் றின்னு
மந்வவவ் வளவீர் தடற்சிவ தத்த வளவன்நன் பூமியென் றவரை
யொருவரு காவல் புரித்திடச் செய்ம்மி னுறுபகை யாய்மனா திகளால்
வெருவரு துரோகஞ் செய்தமன் னவராண் மேதினி முழுவதுங் கவர்மின். (1)

மற்றவர் தமக்குத் தண்டமும் புரிமின் வளவனாற் றண்டிக்கப் பட்ட
குற்றமிக் குடையோர் தமைச்சிறைச் சாலை குறுகுறப் புகுத்துமின் வினாவி
னுற்றவச் சாலை வறிதிரந் தயர்தாட் குறுகரு வல்லிசேர்த் திடுமின்
ஹற்றகார் வல்லி பூண்டிறைந் தானாத் துரத்துமின் நேயம்விட் டகல. (௧௭)

முன்னர்நம் வளவன் யாவரை நீதி முறையினாற் றண்டிக்க விலையோ
வன்னவர் தமையு நீதினா லறைந்த வவைக்குமா றுகியே நடக்கு
மன்னவர் தமையு நந்திரு முன்னர் வல்லையிற் கொடுவந்து விடுமின்
தன்னமு நீதி திறம்புத லில்லாச் சங்கர சேவகச் சோமுன். (௧௮)

அறைதரு தேய காலவி ரோதத் தாலெவர் தம்மையா யினுநன்
முறைதபத் தண்டித் திருக்குமே லவரை முாமனோ டிங்ஃனழத் திடுமி
னிறைசமா தானஞ் செய்துமயா மின்னு நீதிபோ லீட்டுவா னாயு
மறைதரு சுவேச்சை யுடையவ னாயு மங்கையி லிலாதவன் போன்றும். (௨0)

படிமிசை யுறையோன் யாவனோ வரச பலாதிக னீனையன்மற் றவன்நன்
முடிவறு பொருளைக் கவர்ந்துநம் முடைய முழுப்பெருங் கோசத்துச் சேர்மின்
கடிதலின் மகவி லாமையான் வைத்த காஞ்சன மோர்ந்ததம் புரிமின் [மான்.
கொடியுபா தகர்தம் பொருள்கவர்ந் திடுமி னென்றனன் குணப்பெருங் கோ
ஆகத் திருவிருத்தம் - ௯௦௩.

ஒ ன் ப தா வ து.

புனைபுரல மலியருட்பூங் கோயிலகத் தரியணைமேற் புவன மீன்ற
தனைநிகரும் பெருங்கருணை யம்மையினங் குழவியொடுந் தனித்து வைக
வனைபவனத் தரிபணைமேல் ஶீற்றிருக்கும் கண்ணிக்கால் வள்ளற் கோமான்
வினைதபுசே னுபதியை மந்திரக்கொத் தினைநோக்கி மீட்டுங் கூறும். (௧).

வளவனுக்கு முனமு கூற் றொருபாகந் திறைகொடுத்து வந்த வேந்த
ருளமகிழ வின்முத னூலிலொரு பாகமளந் துதவல் வேண்டிந்

சுளர்வுறுவ ரெனிப்பூமி யின்றுமுத லதிகபலந் தவச்சு ரக்குங்
ஐளர்தருதுண் மதிமிக்கீ ராதலால் யாவருக்குங் கேடின் றுமால். (௨)

வருமொருகூற் றினைநான்கு கூறாக்கி யொருகூறு மாதே வற்கும்
பொருவரியீர் மற்றொருகூ றன்னதா னத்தினுக்கும் புகன்மற் றோர்கூ
றொருவரிய சேவசஞ்செய் பவர்க்குமினி துதவுமின்மற் றுளவோர் கூற்றை
மருவவிரு கூறுசெய்தொன் றுற்பவனத் துறுசெலவை வயங்கச் செய்மினா.()

மற்றொருகூற் றினைக்கோசஞ் செறித்திடுமி னிவ்வாறு மதியந் தோறுங்
குற்றமற நடத்திடுமின் முயன்றுபுவி யுழந்தெடுத்துக் கொள்ளுஞ் செம்பொ
னுற்றகொடுஞ் சூதாடு மவர்பொரு ண்மற் றுரியிரிவா தொழிந்த வாசை
முற்றவிவை கொண்டுசிவா லயந்தொறுமண் டபஞ்சிகரி முதல செய்மின்.()

ஒடிவில்பெருந் தீவினின்றும் வருமொண்பொ னைபராதத் துற்ற செம்பொண்
கடிவிலறம் புரியவுரி யாரலாச் சங்கராசா தியர்களைக் காண
நெடியசுவ ஞானத்தால் வெறுத்தபொரு ளிவைவொண்டு நீரம்ப நாளும்
படியின்மறை யோர்க்குவிலாப் புடைவீங்க வருத்திடுமின் பதமிக் காயே.()

தருவளவன் வனப்பலம்விற் றும்பொருளால் வித்தியா சாலை செய்மின்
மருவுமுலோ பியர்பொருள்வெஞ் சோர. பொருள் புத்திரியின் மன்னர் மாதந்
பெருகுறுசீ தனப்பொருளா னடவையினீர்ப் பந்தர்தடம் பிரங்கச் செய்மின்
நிருமறையோர் பொருளுனதே வவர்க்கேநல் குமினென்னுன் றேவ தேவன்.
ஆகத்திருவிருத்தம் - சுக்கக.

ப த் த ர வ து .

பொருந்தா நெறியிற் புக்குழலும் பொறியி னேணுள் ளமும்புருத்த
திருந்தா டரவக் கிண்கிணிக்காற் றியாக ராசச் சிவபெருமான்
பெருந்தா ரணிகொண் டாடுறுசீர் பெற்ற சயிலா தியைநீதி
யிருந்தார் புனைமந் திரதோற்றை நோக்கி மீட்டு மிஃதுணாக்கும். (௧)

மறையோர் பொருணம் பண்டார மருவு மெனின்மற் றதனையள
விதையா யிலும்வை யாதவர்க்கே யீமி னையு முறைகேண்மின்
பொறையீர் சாமா னியொன்னிற் போற்றி யவரை வரவழைத்துக்
கறைதீர் பசும்பொ னெவ்வளவவ் வளவே கொடுமின் கனிவாயே. (௨)

தக்க தரும சாத்திரந்தேந் தவர்க்குப் பாக மிரண்டதனோ
டொக்க நீதி நூலுணர்ந்தார்க் கொருமூப் பாக மவையொடு சீர்
நக்க புராண முணர்ந்தார்க்கு நான்கு பரீக மிதிகாசந்
தொக்க வவற்றோ டுணர்ந்தார்க்கைம் பாகங் கொடுமின் சோராமே. (௩)

மறையுந் தெரிந்தார் க் கறுபாக மறையொண் பதமுந் தெரிந்தார்க்கு
நிறையுந் பாக மேழ்க்ரம நெறியுந் தெரிந்தார் க் கெண்பாக
மறையுந் ஷேவதாங் கமுந்தெரிந்த வவர்க்குப் பாக மேர்ொண்பான்
குறைவில் சடையுந் தெரிந்தார்க்கோர் பத்துப் பாகங் கொடுத்திடுமின். (சு).

சொற்ற சிறப்பி னோடுசிவ யோகந் துலங்க வுடையாருந்
குற்ற பாகம் பதினென்ற லொளிரா கமமு முணர்ந்தார்க்குப்
பற்று பாகம் பன்னிரண்டு பகரு நான மாசார
மற்றும் பூண்டு சிவமுணர்ந்தார்க் கொருநா நன்பின் வழாதிமின். (ஊ)

பரர்பா லடைந்து பொருளேற்றல் பதமுண் டிடுகை யில்லாத
வரமார் நியம நனிமருவி மாதே வனுயு முணர்ந்தார்க்குத்
திரமார் தருமா யிரம்பாகஞ் சேரக் கொடுமி னிவ்வாறு
உரவா தினிது நடமினெனக் கனிவாய் மலர்ந்தான் கமலேசன். (சு)

நோயன் பதிதன் குணமில்லா னோனா வீனன் பேராசைத்
தீயன் றந்தை கொலைதலாச் செறிபா தகத்தன் றீமொழிசேர்
வாய் நென்னு மறையோனேல் வையா தவன்பொ னளித்திடுக
மாயன் முதலோர் கவர்ந்தாலும் வழங்குங் கேடப் பொருளுணர்வீர். (எ)

தனாயின் மருவு மெவ்வகைய சாதி யாருந் தொழத்தக்கோர்
புனாயின் மலிந்த பூசூரோ போற்ற வேது வெண்ணையெனிற
கடாபு ராண்ந் தருமாநால் கழுவாய் மனுமுந் பலவுமவ
ருளாயி னுதித்த லாலென்ற னெப்பி லாநந் தியாகேசன். (அ)

ஆகத்திருவிருத்தம் - சுக்க.

ப தி னெ ன் று வ து.

சிறுவிதிசெய் மகஞ்சிதைத்துத் தலைதடிந்து தகர்த்தலைபின் சேர்த்துச் சற்றே
கறுவியவந் சார்த்தார்க்குந் தகுதண்டம் புரிந்தபெருங் கருணை மூர்த்தி
மறுவறயா வர்க்குமுறு தண்டமினும் புரிந்தாள வல்லோ னன்பர்
பெறுபொருளா கியவிடங்க னமைச்சன்முக நோக்கியிது பேசு மாலோ. (ச)

ஆயபெரு நீதியுணர்ந் தொள்ளறிவின் மிகுசீர்த்தித் துணைவ கேண்மோ
பாயபகை மன்னர்பெரு நகரமுறை தருகரிகள் பரிசு ணுண்மை
மேயவியந் புலவரிசைப் புலவர்கணி கையர்பசுக்கண் மிடலார் சேக்க
ளாயவிலைவ வறிதிரா தேகுபுகைக் கொண்டிருந் ரடங்கச் சேர்த்தி. (உ)

அன்னவற்றுண் மால்கரியும் வாய்பரியும் புற்றிடங்கொ ளமல மூர்த்தி [ன்
மின்னகுவி தியிற்பவனி யெழுச்சியின்முன் செலுமாரும் விநலான் வெண்மே

மன்னவிரு முரசுசுமம் துடன்செலுமா றும்பசுக்கள் வயங்கம் மூர்த்தி
சென்னிமிசை யாட்டநதும் பாஸ்பொழியு மாறுமுடன் சிறப்பச் செய்தி. (௩)

மன்னுமியற் புலவனாயு மறிவுமிசைப் புலவனாயும் வண்பூங் கோயி
றுன்னுகம லாம்பிகைதன் சந்நிதியி னிருபாலுர் துலங்க மேவி
மின்னுமவள் புகழ்பாழிக் கொண்டிருக்கச் செய்திநெடு வேல்போ லொண்ட
பன்னுகணி கையனாயுமக் கோயிலிடை நடநவிலப் பன்னு வாயே. (௪)

பகையரசு ருடனுறவு கொண்டிருந்த மூர்க்கரெலாம் பங்க யப்பூ
முறைமருவு சுரவாவிச் சோபான மெலாங்கட்டி முடியு மாறு
நிகைமருவு மிட்டிகைகள் சுமந்தெடுத்துக் கொடுக்கும்வகை செய்தி பொய்தி
தகைமருவு வெந்தூலு மையமறுத் துணர்ந்துதெளி தன்மையோயே. (௫)

வழிமருவிப் பதிகர்பொருள் பறிப்போனா யாவனாயும் வருத்து வோனா
மொழிபுகழித் திருவாரூர்த் திருவீதி மயலகற்றி முகந்து தூரீ
ரொழிவறவெங் கணுந்தெளித்து மேடவல்சற் நேனுமிலா தொப்புக் காணுங்
கழிபெருவே லையினமைத்தி யெந்தூலு மையமறக் கற்று னோயே. (௬)

நியாயமா றுறாப்போரு மனத்தொன்று வாக்கொன்றா நிகழ்த்து வோரு
முயாதபே ரிடருற்ச்செக் காதியியந் திரங்களிழுத் துழலச் செய்தி
தயாவினா லிவ்வாறு தருதண்டம் யாமெடுத்துச் சாற்றி னெங்கேன்
மியாவென வாய்மலர்ந்தான் நியாகரா சப்பெயர்கொள் ளிமல வேந்தன். (௭)

ஆகத்திருவிருத்தம் - சுஉசு.

ப ன் னி ர ண் ட ா வ து.

—o—o—o—

இன்னருக் கின்ன தண்ட மியற்றிடக் கடவ தென்று
மன்னரு ளால்வ குத்த மன்னவர் பிரானைக் காண்பான்
பன்னரு மறைமுற் றோர்த பனவன்மெய்த் தவத்த னாக
தன்னரு மில்லா னம்பா சங்கர னென்பான் வந்தான். (௧)

வந்தவன் றனைதூல் வல்ல மந்திரக் கிழவ னாதி
யந்தமில் பரம யோகி யருட்டிரு முன்ன ருய்ப்பக்
கந்தமென் மலரோன் மாயோன் காணரும் பொருளை முன்செய்
பந்தமி றவத்தாற் கண்டு பகரருங் களிப்பி னாழ்தான். (௨)

தண்ணிய ழுனையோ னம்பா சங்கரப் பெயரோன் மிக்க
புண்ணிய சீலன் ஞாணப் போந்தன னென்று தேர்ச்சி
நண்ணிய துணைவன் கூற நயந்துகல் லார மென்பூங்
கண்ணிய னருள்வ ழங்கிக் களிசிறந் திருக்குங் காலே. (௩)

கடமருள் செருத்தன் மேதி கன்னலம் படப்பை மேய்த்து
மடன்மலர்த் தடமு ழக்க வாணையம் பகடு தாவிப்
படர்நுகி லணவு தெங்கிற் பற்றுமுப் புடைக்காய் சிந்து
மிடமுயர் புகழ்க்காம் போச மென்றொரு தேய மாதோ. (ச)

அன்னத னுதிசித் திக்கி ன்டருமாங் கனிச்சா றேழிக்
கன்னலம் படப்பை சாய்த்துக் கதலியந் தடவை மாய்த்துச்
செந்நெலங் சமுனி மூழித் தினாக்கடற் புலவு மாற்று
நன்னர்கொள் கலிங்க மென்றோர் நருவளத் தேய முண்டால். (க)

இத்தரு தேய நாப்ப னெய்தகோ லிடைசெ லாது
மொய்த்தபா தவப்பைங் ளானு முகிறவழ் விர்த மாதி
குத்திரக் குழுவுஞ் சட்டிக் குறடுங்கா ழிலும் வாரி
யொத்திரு கணாப்பால் வீசி யோகொன் யாறும் பல்ல. (ங)

மாற்றருங் கான மாதி வயங்கிய வணைய பூமி
சாற்றரும் வளக்காம் போசந் தடமதிற் கலிங்க மென்னும்
பாற்றருந் தேய வெவ்லை பகுத்தினி துணரும் வண்ண
மேற்றதோ ரடையா ளங்கொண் டிருந்தில தின்னுங் கேண்மின். (ள)

திருந்திய புகழ்க்காம் போச தேயத்தைச் சார்ந்த தென்று
மருந்திறன் மதிநக லிங்க மதனையே சார்ந்த தென்றும்
வருந்திற னுணரு நன்னால் வல்லரு மதித்தல் செய்யப்
பொருந்துத லுஞ்ச்சந் தேக பூமியா யிருத்த லாலே. (அ)

என்னது பூமி யென்று மென்னது பூமி யென்றுஞ்
சொன்னவத் தேய மன்ன ரிருவருந் தோன்றக் கூறிப்
பின்னொன் னாங்கொல் லோவிப் பெருவழிக் கொன்றெல் லோரு
முன்னமேன் மேற்க லாய்த்தா ருறுபகை பூண்டு மாதோ. (ஆ)

வனாமருள் புயக்காம் போசன் வளர்கலிங் கேசற் பார்த்தித்
தனாயென தெனதே யென்று சாதித்து முடிப்ப லென்றான்
புணாவளக் கலிங்கர் கோன்காம் போசநாட் டரகை நோக்கி
வினாசெய்மென் பூவன் றேந் மேதக முடித்தற் கென்றான். (க)

மாறிலக் கலிங்கர் கோனிம் மகியென தெனதே யென்று
கூறுவ தெவன்யான் சட்டிக் கொள்ளுவ லறிவி யென்றான்
பாறுறு வேற்காம் போசப் பார்த்திவன் கலிங்க முன்னா
பூறடை யாது கட்டிக் கொள்ளுதற் குறாதோ வென்றான். (கக)

ஒருவருக் கொருவ ரிவ்வா றோதினர் சினக்குங் காலைப்
பொருவினம் திரக்கி ழார்நன் புரோகிதர் முதலோர் கூடி

விருவருங் கலாய்த்த னன்றன் நெப்பெரு வழக்குந் தீர்க்கும்
பெருமிதத் தியாக ராசப் பிரானடி யடைமி னென்றார். (௧௨)

என்னலு நன்று நன்றென் றிருவரு மயன்மா லென்னு
மன்னவ ராலுந் தீரா வடுபவ வழக்குந் தீர்க்கு
முன்னவ ரிவ்வ ழக்கு முடித்திட லரிதோ வென்று
நன்னம்ங் கலங்கூத் தாடு நந்திரு வாருந் சார்த்தார். (௧௩)

வளியுளர் பவன வாய்தன் மருவிமந் திரக்கி ழான்பாற்
களியுறு தாங்கள் வந்த காரிய மெடுத்துக் கூற
வொளிர்மதி யவனன் னுரை யொருங்கழைத் தொழிவு ருது
தெளிபவர்க் கினிக்கு மெங்க டியாகேசன் றிருமுன் சென்றான். (௧௪)

பெருமறை முடியுந் தீண்டப் பெறுதகின் கணியொ லிக்குந்
திருவடி யானு மெய்ச்ச் சிறக்கணித் தருளு வாளை
மருவுமா லயன்வ ணங்க வந்துகாத் திருக்குங் கோளை
யிருவரும் வணங்கி நின்ற ரிதைஞ்சிநின் றமைச்சக் கூறும். (௧௫)

பொருவறு தியாக ராசப் புரவல கேட்டி யின்னோன்
மருவுகாம் போடி மன்னன் மற்றவன் கலிங்க மன்ன
னிருவர்த நாடுந் தெற்கும் வடக்குமற் றிவைக்கு நாப்ப
னெருவருங் கான மாதி யுற்றதோர் பூமி யுண்டான். (௧௬)

இத்தகு தேயஞ் சார்த்த தெனக்குறி யொன்று மில்லா
வத்தகு பூமி யென்ன தென்னதென் றறைந்திவ் வேந்த
ருத்தம திருமுன் வந்தா னென்றெடுத்த னுரைப்ப வெங்கள்
வித்தக னுள்ளத் தோர்த்து மென்முக மலர்த்து கூறும். (௧௭)

மதிவலாய் கேளக் கான வாசிக ளாகி யுள்ள
முதியமா தவர்பா காதி முயன்றவன் முற்றச் செய்தி
யதிகமாம் புண்ணி யத்தா லாறிலொன் றம்மண் னுள்ள
கொதி கொள்வே லரச னுக்குக் கூடுமற் றதுதான் கூட. (௧௮)

தேசமெய் யறிவு மிக்க சித்தியும் வந்து கூடு
மாசுதீ ரவைதாம் யாரை யடையுமவ் வடைவை யோர்தி
பேசுமவ் வடைவை யுள்ளோன் பிறங்கும் மண்ணுள் ளோனென்
றேசுதீர் தரத்தா பித்தி யீதுசம் மதமாம் யார்க்கும். (௧௯)

என்றஞன் மூர்த்தி கூற விருவரு முவந்து செய்ய
பொன்றயங் குறுதாள் போற்றிப் புறவிடை கொண்டு போனார்
நன்றென வமைச்சர் கோவு நாயக னுரைத்த வாறே
சென்றற வோரைக் கொண்டோர் சிறந்தமா மகஞ்செய் வித்து. (௨௦)

தராதிப ரிருவ ருக்கும் தவப்பய னுற்ற தோர்ந்து
விராவுதென் பாற்காம் போசன் மிளர்வட பாற்க லிங்கன்
பராணிகான் கொள்ள நாப்பண் பகுத்துப்பா டாணன் தாபித்
தராவொளிர் வலத்தா ளான்மு னடைந்துவிண் ணப்பஞ் செய்தான்.()

ஆகத்திருவிருத்தம் - சுசுஎ.

ப தி ன் ழு ன் று வ து.

சுன்றேறு செங்கை யயிராணி கலந்து மார்பத்
தென்றேறு பூணு னயிராவத மேற லேய்ப்பக்
சுன்றேறு வெண்மா னிகைமீதுமின் கொண்ட கொண்டல்
சென்றேறு சீர்ப்போ சலமென்றொரு தேய முண்டால், (சு)

அத்தேய வேந்த னருங்கல்வி யமைந்த சீரான்
வைத்தே யுடைமை யிழப்புற்றுழல் வன்கண் மன்னர்
பித்தேய நின்ற ரெனவெள்ளி பிறங்கு செம்பொ
னெத்தேய நின்று வருவோர்க்குநன் கீத்து வப்பான், (உ)

அன்னான் வறியோர் வெறுப்பக்கொடுப் பான வாவித்
தன்னு னிலத்திடப் பொருள்வைப்புறு தான மாயந்தே
நன்னுளி லகீழ்ந்துகைக் கொள்ள நயந்தி ருந்தான்
நன்னு வதனை யுணர்ந்தார்கொடுஞ் சோரர் சில்லோர், (ஈ)

வஞ்சம் புரிய வலர்நள்ளிருள் வந்த காலே
நெஞ்சங் களிப்பார் சிறிதாம்புழை நேரு மேனு
மஞ்சங் ககற்றி நுழைவாரெதி ராய பேரை
நஞ்சங் கலந்தா லெனச்சாடுவர் நாளு நாளும், (சு)

அனையா ரரசன் மனஞ்சார்ந்துறை யவ்வி டஞ்சார்
தினையா தவராய்க் கருநள்ளிரு ளிற்று ணிந்து
வினையார் சருவி கரங்கொண்டு வினாந்த கழந்தார்
புனையா வவர்கண் ணெதிர்ப்பட்டது பொன்வைப் பொன்று, (ஊ)

தலஞ்சார்ந்த மேரு வனையேயெனத் தக்க வைப்பை
வலஞ்சார்ந்த கள்வ ரகழந்தார்வெளி வைத்து ணைப்பார்
நலஞ்சார்ந்த வீகை யரசன்பொரு ணங்க வந்தோம்
புலஞ்சார்ந்த மேலோர் வெறுப்பாருறல் பூணல் வேண்டும், (க)

என்றே தலைமேற் சுமந்தார்முகி லேறு கோட்டுக்
சுன்றே மருதத் தனையேயிரு கோட்டு நல்லான்

கன்றேய் வனமே சுரமேகடந் திட்டு வல்லே
சென்றே யுறவைத் தனர்கொங்கண தேயத் தெல்லே. (௭)

மோகம் புரிவல் லிருண்மாய முருக்கு மண்ண
னாகங் செழுமும் பொழுதாகவுண் னாடு கள்வர்
பாகம் புரிதற் கியலாமையிற் பைம்பொ னெல்லாம்
போகம் பொலியோர் வரைச்சாரற் புதைத்துப் போனார். (௮)

உறுகால மன்னன் குறியாரவ னுற்றி ராமன்
சிறுகா லெதிருந் துவன்சிற்றிடைச் சீதை மேவப்
பெறுகா னடைந்தங் கிலளாகப் பிறழ்வுற் றென்ன
மறுகா வுறுபீழை யுட்கொண்டு மயங்கி னானால். (௯)

செஞ்சாலை விஞ்சு செறுப்போசல தேய மன்ன
னெஞ்சாத செம்பொன் பிலத்தின்னள வின்மை நோக்கி
நஞ்சா ரடைவார் பொருண்மன்னனி யாய பொன்ம
னஞ்சா திதுகொண் டவரயாரென வாய்ந்தி ருந்தான். (௧௦)

சின்னாள் கழியக் களவாண்டு திரியுந் தீயர்
பொன்னாடி யங்குற் றெடுத்தார்களப் போது சண்டு
மின்னார் படைக்கா வலர்பற்றி விரைந்தத் தேய
மன்னா னவன்முன் விடுத்தார்கள்பொன் வைப்பி னேழும். (௧௧)

பொழிநீர் வயற்கொங் கணவேந்திறும் பூது கொண்டு
பழிநீர்மை யாளர் முகநோக்கியிப் பைம்பொ னெங்குற்
றொழிநீர்மை மேவக் கவர்ந்திருண்மை யோது மென்ன
வழிநீ ரவருங் கரைந்தார்களபட் டாங்கு மன்னே. (௧௨)

வன்போ சலவேந் தனிச்செய்தி வழியு னாப்போர்
நன்போ றொப்ப வுணர்ந்தான்கு விற்பு ருர
வொன்போ ரயிற்கட் டெண்சீதையை யுற்றுக் கண்ட
கன்போ லனுமான் மொழிகேட்டவிற் காளை போன்றான். (௧௩)

உடனே யவணின்று விரைந்தெழுந் தூர்தி மேற்கொண்
ட்டனேர் படைகுழுவரக் கொங்கண மங்க னுற்றான்
மடனேரு மாலை யவனுமெதிர் வந்து செய்யுங்
கடனே ருபுவர் ததுகூறக் கடவை யென்றான். (௧௪)

என்னாட்டு மேய புதையற்பொரு ளெய்த வவ்வி
யுன்னாட்டு மேய கரவோளாய் வொண்பொ னோடு
மின்னாட்டு வெள்வே லுயர்த்தோய்ப்பெற வேண்டி யின்று
கன்னாட்டு வட்டை கடந்தூற்றனன் காண்டி யென்றான். (௧௫)

ஓராசை யும்மிஷ் புகழோய்பிற ரொன்பொ ருட்கிப்
பேராசை கொள்வ தெவனோவப் பிறங்கு பொன்னெம்
பாராசை யென்றா ரறியாதவர் பார்த்தி நீயிக்
கூராசை யேசென் றவர்தொட்ட குழியை யென்றான். (௧௬)

குழிபார்த் தகல்வேணு மலேன்பிறர் கொள்பொன் மேவும்
வழிபார்த்து நிற்பேனு மலேன்பொருள் வைத்துக் காப்பார்
விழிபார்த்து வவ்வு மவரோடுபொன் வேண்டு மூளும்
பழிபார்த் திடாத தெவனென்று பகரும் பின்னும். (௧௭)

பேரா வளக்கொங் கணமன்ன பிறர்தம் வேங்கை
யாரா ரளியா ரதனூல்வண் டடாத வேங்கை
போராடி யார நினைத்தோனாயும் போழும் வேங்கை
சோரா தொருவன் றனதென்று தொழினும் வேங்கை. (௧௮)

வியனா னிலத்தி லயலார்தம் வெறுக்கை யென்னின்
மயனாடு நெஞ்சர் பெயரென்று மதிப்ப ரின்பப்
பயனார் தொழிலின் பெயரென்று பகர்வ ரோர்தி
கயனாளு நீங்கா வயற்கொங்கணக் காவ லோயே. (௧௯)

என்றா வயற்பேர சலமன்ன னிசைப்ப வஞ்ச
முன்னா வுடையான் பலநீமொழிந் தென்கொ லென்பார்
மன்னாசை யான்கொண் டனன்மற்றொர் வழக்கு முண்டோ
பொன்னாசை கொண்டு திரிவாயொழி போதி யென்றான். (௨௦)

இவ்வா றிருவர் கலாஞ்செய்திக லேற்ற காலே
யொவ்வா திதுவென் றறிவானுயர்ந் தோர்வி லக்கிச்
செவ்வா னுறமுந் திருமேனித் தியாக ராசர்
நவ்வா ரிசத்தா ளடையின்னென நன்கு சொற்றார். (௨௧)

நன்றென் றிருவேந் தருஞ்சோரரு நாடு மம்பொற்
குன்றென்று கூறு நிதியோடு குலாவு செம்பொன்
மன்றென்று நாயேன் மனத்தும்பொலி வள்ளன் மேய
வென்றென்று நானவிந் றளியாளு ரிடம்பு குந்தார். (௨௨)

தேவாதி தேவ ரரியாசனத் தியாக ராசர்
பாவாதி னூலின் முடியொத்த பவன முன்கைம்
மாவாதி நின்னு முழங்குத்திரு வாயில் சார்ந்தா
ரோவாதி யன்மந் திரற்குற்ற துணர்த்தி னாரால். (௨௩)

முதுமந் திரமே றனையானிறை முன்பு குத்த
விதுமந் தரநீ டறிமத்தென வேலை நடட்டோன்

பதுமத் தவிசோன் வணங்கற்கரும் பண்ண வன்றன்
மதுமத்தி மாந்து மலர்ப்பாதம் வணங்கி நின்றார்.

(௨௪)

மதியா ரமைச்ச னினீறமுன்னர் வணங்கி நின்று
சுதியார் கழலா யிவன்போசலங் காவல் செய்வோன்
றுதியா ரிவனாட் றெவைப்புச் சுவணம் வஞ்சப்
பொதியார் சிலசோரர் கவர்ந்தனர் போயி னாராம்.

(௨௫)

கொடுபோய கள்வ ரவனாடெனுங் கொங்க ணத்தி
னடுவோர் வரைச்சார் புதைத்துச்சில நாங்க ழித்துத்
தடுமாறு ருது கவர்போதவற் சார்ந்த காப்போ
ரடுபாசம் வீக்கப் பொருளோடு மடைந் து ளாராம்.

(௨௬)

கள்ளந் தொழிலோருமெய் யென்றனர் கல்லிச் செம்பொன்
கொள்ளும் பொழுது தெரித்தென்புவிக் கோட லாலயா
னள்ளந் தகையே னெனுமன்னவ னல்கிற் றென்பார்
விள்ளும் மதனா லெனதென்று விளம்பு மின்னோன்.

(௨௭)

இருவோர் வழக்கு மிதுகள்வரு மெய்தி னாரொப்
பொருவோர் வரையிற் பொருளும்முட னுற்ற தென்றான்
மருவோர் நலமு மிலாதேற்கும் வலப்பொற் பாதர்
தருவோர் முறுவல் புரிந்தின்னது சாற்று வாரால்

(௨௮)

சுடர்நூல் பலவு முணர்தேர்ச்சித் துணைவ கேண்மோ
படர்நீ ரொருநாட் டிறைமற்றொரு பார்த்தி வன்பொ
னிடர்கூர் கரவர் சுவர்த்துற்றன ரென்னிற் பற்றித்
திடரா லுரியா னிடம்பொன்னொடு சேர்க்க வேண்டும்

(௨௯)

தெரியா னெனின்மற் றுரியநனைத் தெரியு மட்டுஞ்
சரியாது காப்புச் செயல்வேண்டுந் தமனி யத்திற்
குரியா னுயர்போ சலமன்னவ னோர்தி யென்றான்
பெரியா னதுகேட் டிறைஞ்சாவொன்றும் பேசி லானாய்.

(௩௦)

போந்தான் பொழிற்கொங் கணமன்னவன் போச லக்கோன்
றேந்தாழ் குழற்சி தையைமீட்ட சிலைவ லானிற்
சூழ்தா ருவப்பப் பொருண்மீட்டுவெஞ் சோரர் துன்பத்
தாழ்த்தார் கிடப்பத் தனதூரடைந் தாற்றி வாழ்த்தான்.

(௩௧)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௪௭௮.

ப தி னு ன் க ர வ து.

—o—o—o—

ஆயும் பொன்னுடை யார்முக மேல்விலைக்
கேயு மாத நிருவிழி பாய்தல்போல்
வேயு மொண்கலை விண்மதி மேற்கயல்
பாயு நீர்வயற் பாண்டிநன் னாட்டிடை, (க)

மன்னு நீள்பனி மால்வரை போன்மென
மின்னு பூழியர் மேவுபொன் மாடமும்
பன்னு மற்றைப் பறம்பின்மற் றோரிலுந்
துன்னு சீர்ம துரைத்திரு மாநகர், (உ)

என்ன வோர்தலமூண்டதில் யாவருந்
துன்ன நீடருட் சுந்தர நாயக
னன்ன மென்னடை யங்கயற் கண்ணியோ
டுன்ன ருங்கதி நல்கு யுறையுமால், (ங)

பரவ வற்குப் பசுபதி யென்றொர்பேர்
விரவ லிப்பசு மிக்கமை யாற்கொலென்
றுரவு மண்சொல வுண்டிகண் ணிற்பக
லிரவு சேர்த்தி ரேய்தரப் பெற்றவான், (ச)

துய பேரருட் சுந்தர நாயகன்
பாய கோயிற் பசுக்களை நோக்குந
ராய வெள்ளங்கொ லாம்பல் பதுமங்கொ
லேய தாமரை யேகொலென் றெண்ணுவார், (ஊ)

ஆய வான்புல் லறன்மலி கான்புகூஉப்
பாய வானுடு மானப் பரவிமேய்த்
தேய வேபயி னாளுளொர் நாளிரீஇப்
போய தாலொரு பூங்கன்று தப்பியே, (சு)

தப்பிப் போயது தண்கயி லைக்குலாச்
செப்பிப் போயநஞ் சேரன் குலத்தனம்
பப்பிப் போய படைஞன் பசுக்குழாத்
தொப்பிப் போய்விர வுற்று வளர்த்ததே, (ஈ)

ஆல வாயரு ளண்ணல தென்பதற்
கேல வோரடை யாளமு மின்மையாற்
சால நாடன் னினாயொடுஞ் சார்தலாற்
கால வேலுதி யன்கலப் போர்கிலான், (அ)

ஒருதி னத்தொரு வேதிய னெண்களி
மருதின் வாழு மதுவாயி னுள்ளவன்
கருதி வஞ்சியர் கோண்கடை புக்கனன்
வருதி யென்று மகிழ்ந்தவ் வுதியனும்.

(க)

கூடன் மேய ரூமணி யேற்றொடு
மாடன் மேயதன் னாவினு னுஞ்சில
பாடன் மேய பனவற் குதவினா
னீடன் மேய நிமிர்மணி மோலியான்.

(க௧)

கோதை நல்கிய வாக்களைக் கொண்டுதண்
போதை நல்கு புன்ப்பெருங் கூடல்சார்ந்
தோதை நல்குமவ் லுரொரு நாய்கன்புான்
மேதை நல்கு மறையவன் விற்றனன்.

(க௨)

கன்று போய்நெடு நாள்சென்றுங் காண்கிலா
மென்று நாடி யிருந்தவ ரோர்தின
நன்று சால்பசு வாணிக னன்மனைச்
சென்று கண்டையந் தீரத் தெளிந்தனர்.

(க௩)

மணிம திற்றிரு மாமது னாத்தனிப்
பணிவி டைக்குரி யாரிற் பலர்முழீஇ
பணித வப்பசு வாணிகத் தான்மனை
நணிய வற்குத் தெரித்துநல் லானையே.

(க௪)

இந்த வான்மது ரேசற் குரியது
வந்த வாறுனக் கெங்ஙன் வகுக்கென
வந்த நாய்க னகல்விலைப் பாற்கொண்டேன்
சந்த நான்மறை யோன்றலை யென்றனன்.

(க௫)

அனைய னாளுடவ் வந்தணன் பாற்புகூஉ
வினைய வான்மது ரேசர தென்றலும்
புனையும் வானவன் போற்றிக் கொடுத்திட
நினையு மீதுபெற் றேனிச மேயென்றான்.

(க௬)

மறைவ லானொடுங் வாணிகன் றன்னொடுங்
குறைவி லானொடுங் கோதைதன் பாற்புகூஉ
விறைவ னேயிடு தெம்பெரு மானதா
னிறையு நீமறை யோற்கெங்ங னேர்ந்தனை.

(க௭)

என்று கேட்ப விறைவன தாகிவென்
குன்று ருத்தொழு வத்துறக் கூடுமோ

வொன்று பேரடை யாளமொன் றுண்டுகொ
னன்று நீவீர் நடந்து வருந்தினீர். (௧௭)

நஞ்சி னுங்கொடி தாகுநம் பன்பொரு
ளஞ்சி டாது கவர்பவர் யாவர்யான்
வஞ்சி யேன்வஞ்சி யேனென வஞ்சியான்
றுஞ்சி டாத சினங்கொடு சொற்றனன். (௧௮)

சொற்ற போழ்தச் சுடர்முடி வேந்தனு
மற்ற யாவருஞ் சூழவல் லானொடு
மற்ற மோவிய வாளு ரடைந்தனர்
கொற்ற மார்மதிற் கூடலில் வாழ்நரே. (௧௯)

சீர்த்தி மேய தியாழப் பராபர
மூர்த்தி கோயிலின் வாயிலின் முன்னினார்
பார்த்தி பன்முத லாயவர் பண்பெலா
மார்த்தி மிக்க வமைச்சற் குணத்தனர். (௨௦)

முழுது நன்கு தெரிந்துமுன் னூலெலாம்
பழுது தீரப் பயின்ற மதிவலா
னெழுது சீர்த்தி யிறைமு னவரொடுந்
தொழுது புக்குத் துதித்து மொழிவனல். (௨௧)

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௬௬௬.

உ

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

திருத்தாண்டகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உயிரா வணமிருந் துற்று நோக்கி
யுள்ளக் கிழியி னுருவெழுதி
உயிரா வணஞ்செய்திட் டென்கைத் தந்தா
லுணரப் படுவாரோ டொட்டி வாழ்தி
யயிரா வணமேறா தானே நேறி
யமரர்நா டாளாதே யாளு ராண்ட
யயிரா வணமேயென் னம்மா னேனின்
னருட்கண்ண னோக்காதா ரல்லா தாரோ.
திருச்சிற்றம்பலம்.

தியாகராசலீஸைக் குறிப்புகா

க ட வு ள் வ று த் து.

க. குழலை - பிரணவம். பிரணவப் பொருள் திருமாலும் பிரமமும் உள்வர்; இவரோயென்று உயர்ந்தோருணர. கொன்றைமலர் பிரணவ புஷ்பமென்று கூறப்படும்.

உ. படர் - துன்பம். கழிநசை - மிக்க விருப்பம். அறமாதிகளையெய்த. வழிபடுவோர்க்கு அறக்ருணையையும் வழிபடாதோர்க்கு மறக்ருணையையும் ஆற்றி.

ங. கவுள் - கன்னம்.

ச. தரு வேர் - மரத்தின் வேரை. நிரியாணம் - யானையின்கடைக்கண். உரவு சிதர் - வன்மையைச் சிந்துகின்ற. புரவு - காத்தல். இச்செய்யுளில் ஐம்பூதப்பெயர்களும் முறையே அமைந்திருத்தல் காண்க.

இ. சீர்த்தவரை முழு தவரை எடுத்தவர் - சிறப்புற்ற மேருமலையாகிய பெரிய வில்லைத் தாங்கியவரும், ஐ வண்டு உடை வேள் செயல் போய் மாயப் பார்த்தவர் - ஐந்து அம்புகளையுடைய மன்மதனது செயல் கெட்டொழியும்வண்ணம் அவனை நெற்றிக்கண்ணாற் பார்த்தவரும், ஐ முகத்தவர் - ஐந்துமுகங்களை யுடையவருமாகிய சிவபெருமானது, ஐ உறு மார்பில் - அழகு மிக்க திருமார்பில், துழாய் கமடம் பார ஒடு சேர்த்தவரை - திருத்துழாயையணிந்த திருமாலாகிய ஆமையின் பாரமிக்க ஓட்டினைச் சேர்த்தவரும், உடு தவரை எடுத்து ஓர் அரவு ஆர்த்தவரை - நகைத்திரங்களின் நாயகனாகிய சந்திரனை அணிந்து ஒப்பற்ற பாம்பினை அணாளுகக் கட்டியவரும், நார் தீராத ஓங்கும்

தவரை ஆள் நடுக்கம் தீர்த்தவரை - அன்பு நீங்காமல் ஓங்கப்பெற்ற முனிவரரை ஆண்டருளும் நடுக்கத்தீர்த்தவரென்றும் திருநாமத்தை யுடைய வருமாகிய ஓநாயகக்கடவுளை, அடைந்து அவரை நாம் உள்வாம்-; 'அடைந்தவரை' என ஒரு சொல்லாக்கி, அவரை அடைந்த மெய்யன்பர்களை நாம் சிந்திப்பாமெனினும் பொருந்தும். திருமாலாகிய கூர்மத்தை விநாயகக்கடவுள் வென்றகதை இங்கே அறியற்பாலது.

ஈ. 'தந்தையிலாத்தந்தை' என்றது சிவபெருமானை. எந்தை பிராணகிய ஆருரன் - சுந்தரமூர்த்திநாயனர். அவர், திருமுதுகுன்றத்திற் பெற்று ஆற்றிலிட்டபொன்னை இத்தலத்திற் கமலாலயத்தில் முழுநீர் எடுத்தபொழுது, அதனை உணாத்து, இவ்விநாயகர் மாற்றுக்காட்டிய சரிதழ் இங்கே அறியத்தக்கது.

எ. கோசங்கள்-புத்தகங்கள். மூஷிகமாகவந்த அசுரனுடைய கொடிய செய்கைகளையும் அம்மூஷிகத்தின்சாதித்தொழிலையும் ஒற்றுமைப்படுத்தி இச்செய்யுளின் கூறியிருத்தல் பாராட்டற்பாலது.

அ. அறிவினும் அறியாமையினும் - புத்திபூர்வமாகவும் அபுத்திபூர்வமாகவும். அறம் சார - புண்ணியஞ்சேர, சுரத்தல் கதிக்கு அடை.

க. நிறை வானும் தயங்கு காசு - நிறைந்த வானுலகத்திலும் விளங்கப் பெற்ற மாணிக்கத்தை. கடுப்பு-வேகம்.

க0. ஒரு பாம்பு தொழ - பதஞ்சலி, முனிவர் வணங்க. ஒருபாம்பு உயிர்

தத-வாகுகிசுக்கிய. வன்மீகநாதர், புத்
நிடங்ஞொண்ட மணியென்றும், வழ
ங்கப்பெறுவாராதலின், 'வன்மீகமன்
னுமொருமாமணியை' என்றார்; "ஆன்
ததொரு புற்றினசுத்தே மறையரவங்,
கான் தஞ்ஞரு மாணிக்கக் கட்டியே"
என்பது, திருவாரூருலா, களௌ. இதின்
சிவபெருமான் புற்றிடம் கொண்டரு
ளியதற்குக் காரணங்கூறிய அழகு
மிகப்பாராட்டப்படலது.

கக. அன்றாமை - பகையின்மை.
காரி - விடம். போற்றி - பாதுகாத்தரு
ள்க; வியங்கோள்.

கஉ. மறையவரதுகையில் ஆக்கினி
யுள்ள தென்பது நூற்கொள்கை; தே
வர்களுள்ளே சிவபெருமானைப் பிரா
மணரென்று வேதம் கூறுமாதலின்,
இங்ஙனம் கூறினார்; “பிராமணரீ
யே உடவுனர் தம்முட்பிள்ளுகா” என்
பதனுமுணர்க; காஞ்சிப்புரணம்,
கரோணப்படலம், கூ.

கடு. பூங்கோயில் - பறீ வன்மீகநா
தருடைய ஆலயம்; இது பூமிதேவி
யின் இதயகமலமாதலின், இங்ஙனம்
வழங்கப் பெறுமென்பர்; “மேதினிக்,
காதன்மங்கையிதயகமலமா, மாதொ
ர்பாகனூராரூர்மலர்ந்ததால்” என்பது
பெரியபுராணம், திருமலைச் சிறப்பு,
நூல்; “பூமிநெஞ்சக், மன்றலங்கமல
பூங்கமலைமாநகர்” என்பது திருவா
ரூர்ப் புராணம், தலமகிமைச் சருக்
கம், திரு. சோமாசுக்கந்தொன்பது, ஒரு
சிவலிங்கப்பெருமான் திருநாமம்; இந்
தூர்வரு - வது லீலை அ - ம் செய்யுளைப்
பார்க்க.

கசு. பெண்ணரசு-திருமகள், திரம்-
மார்பு. பிணை முன்னாய - விரும்பு
கின்ற தமையனாகிய. மண்ணரசு -
முசுருந்த சக்கரவர்த்தி. வீதிவிடங்
கப்பெருமான் - தியாகேசர்.

கஅ. இது, சிவத்தம்ாவளவன் பொருட்டு அரசாட்சிசெய்தவரும் இக்காப்பியத்தலைவருமாகிய ஸ்ரீ தியர்க், ராச ழுர்த்தயின் துதி. அகவை-பிராயம்.

20. சன்மார்க்கம் - ஞானமார்க்கம்; திருவானைக்காப்புராணம், கடவுள்வாழ்த்து, ௩: “ஆணவ மகன் டசுத்த வயிவல்லா னுருவ மில்லாத், தானுவி னகற லின்றிச் சகத்தினேன் தொழினு மாற்றிக், கோணவ மீனைத்து நீக்கிக் குறுகிய வயிர்கட் கெல்லாம், பூணவ வின் ப நல்கும் பூரணிக் கன்பு செய்வாம்” என்னும் திருவிருத்தத்தைத் தழுவி இக்கவி அமைந்திருத்தல்காண்க.

உக. நிகிலம் - எல்லாம்.

உ2. கமலாம்பிகையின் மருடம் கரண்டமருடமென்றும், ஆசனம் குட்டிகாசனமென்றும் கூறப்பெறும். குளம் - நெற்றி, தடாகம்; சிலேடை. இச்செய்யுளின் கருத்தைப் பின்னுள்ளதான கமலாம்பிகையின் தியானச் சுவோகத்தாலுணர்க:

திருணெதுராம் திவ்யஜ்யோஸ்யா
 தோகரம்புகூட்டாநிதாம், யொ
 மாவந வஸீரயங்கூம் ஊரூரஹ
 வு ஸ்வேநிதாம், நீரொ ததயாராம்
 டெவ்வொழுகூகூட்டிகாவநாம்
 வனவஜ்யாயெசு வரூரஸ்திம் சு
 உயிதா விசெஷதம்.

உட. எல்லியங்கு ஓதை அழி ஒன்
று - ஒளிவிளங்கப்பெற்ற ஓசையையு
டைய ஒருருணைய. வல்லியம் கோ
தை நீத்த பாம்பு - வியாக்கிரபாதமு
னிவரும் குற்றத்தை நீக்கிய பதஞ்சலி
முனிவரும். வில்லி - வில்லையுடைய
வர். அம் கோதை என - அழகியமா
லையாக. அல்லியங்கோதை - நீலோத்
பலாம்பிகை.

உசு. பரஞானம் - மேலானஞானம்; பிரத்தியக்ஷஞானம். கலர்-கீழோர்.

உரு. இச்செய்யுளில், 'கவிக்கைவகரம்' பொலிசீர்வகரம்' என்றிருப்பதை, 'கவிக்கைவகரம்' பொலிசீர்வகரம்' எனத் திருத்திப் படித்துக்கொள்க. துண்டம்-மூலம். உண்மைவிளக்கம், நூல், நூல்-ம் செய்யுட்களைப் பார்க்க.

உசு. கடுக்கை-கொன்றை. உரு வடிவு ஈரொற்றுமை-உருவொற்றுமை அம வடிவொற்றுமையுமாகிய இரண்டு; உரு - நிறம்.

உஎ. ஆலமரத்தின் பெயராகிய தொன்மரமென்பது இங்கே அறியற்பாலது; தொன்மை - பழமை.

உஅ. நகையிலும் நெற்றிக்கண்ணிலும் செங்கையிலும் தங்கிய அழல்கள் மூன்றும் குலத்தின் மூன்றுசிகைகளுக்கு உவமை. முன்நடக்க-முதன்மையான ஒளி. குன்று - தோண்டி. இன் நகைமார்பன் - திருமால். மன் நகை - நிலைபெற்ற சிரிப்பு.

உக. மேதாவியர்-அறிவுடையோர். ஆவிதொறும் போதுஅலர்ந்து பொலி; ஆவி-தடாகம். கலிங்கம்-ஒருதேயம். வேற்றரசருடைய கலககாலமொன்றில், இவ்விரையசர் மற்றைப்பொருள்களோடு தம்மையும் கவர்ந்து கலிங்கதேவாஞ்சென்றம். சில திருடர்களுக்குப் பலவகைத் துன்பங்களை உண்டிபண்ணிவிட்டு, அப்பால், இத்தலத்திற்கு மீண்டிருளினொன்பது கர்ண பரப்பாசர் செய்தி.

உஊ. துதற்கண், எழுவாய். பொடித்து-பொடிசெய்து. தன்கேழ்-செம்மைநிறம். துதற்கண் நல்க. சவட்டி-அழித்து.

உக. வேத்திரம் - பிரம்பு. போது - மலர், காலம்.

உஉ. ஒருமலை-விர்த்தகிரி. கை ஒரு மலைவில் துகிர் மலையா - கையில் ஒப்பற்ற மேருமலையாகிய வில்லையென்கிய பவழமலைபோன்ற திருமேனியையுடைய சிவபெருமானாக. மரு மலைபைத்துளவு அணிந்து அமரும் மலையை-வாசனையைச்சுமந்த பசியதிருத்துழாயை அணிந்து எழுந்தருளியிருந்த திருமாலை; இம்முனிவர் திருக்குற்றாலத்தில் திருமாலைச் சிவபிரானாகியது கூறியபடி. களையைப்பொருள் அலை-கடல். செம்மல் - பெருமையிற் சிறந்தவர்.

உஊ. ஊழிமுதல் - சிவபெருமான்.

உசு. சுமந்து உள்ள-சுமந்து தியானிக்கும்படி. சிவபெருமான் தயிரன் னம் அளித்தது, இவர் திருப்பைஞ்ஞீலிக்குச் செல்லும்வழியில். அயிர் - சருக்கரை.

உஊ. ஆடியின் ஆ அணிபின் - கண்ணடியிலே உண்டான அழகோடு; இதில் ஆடியும் ஆவணியுமென்கின்ற மாதப்பெயர்கள் தொனித்தல்கான்க.

உசு. ஆசை அடையா - குற்றத்தை அடையாத. ஆசையெலாம்-பொன்னையெல்லாம். ஆசை உடையாருக்கும் - திக்காகிய ஆடையை உடைய சிவபெருமானுக்கும். மா சைலம் - பெரிய சக்கரவாள்கிரி. தேசை-ஒளியை.

உஎ. கீளும் - கிழிக்கும். இத்தலத்தில் தியாகேசருடைய திருவிழாத் திருமுகத்தை எவ்விடத்திற்கும் சண்டேசநாயனார் அனுப்புதல் மரபு; இதனை, திருவாரூர்ப்புராணம், பாயிரம், கடு-ம் செய்யுளாலும், ஷை புராணம் திருவிழாச்சருக்கம்; உ - ம் செய்யுளாலும் உணர்க.

உஅ. நத்தம் - இருள். சிதர்த்து - சிதரச்செய்து.

உக. மாமான் - பெரியமஹான். சௌ. சாதனம் - உருத்திராக்கம்.

சஉ. துறைசை-திருவாவடுதுறை. பஞ்சாக்கரதேசிகர் - நமச்சிவாயதேசிகர். சைலாதி - சிலாதமுனிவர் புத்திரர்; திருநந்திதேவர். மலைத்த-சூடிய.

சஊ. அம்பலவாண முனிவரென்பவர், இந்நூலாசிரியர் பாடிய பிள்ளைத்தமிழ், கலம்பகமென்றும் பிரபந்தங்களைப் பெற்ற அம்பலவாண தேசிகரல்லர்; இளமைப்பருவத்தில் இந்நூலாசிரியர்க்குச் சில சைவநூல்களுக்குப் பொருள் கூறியவர்.

நூல் இயற்றுதற்குக் காரணம்.

க. தேவாசிரியனும் காவணம் - ஆயிரக்கால் மண்டபம்; "தேவாசிரயனெனந்திருக் காவணம்" என்பது, பெரிய புராணம், திருக்கூட்டச் சிறப்பு, உ..

அவையடக்கம்.

க. “தன்பெருமை தானறியாத் தன்மையன் காண்” என்பது திருவாசகம், திருச்சாழல், கக. எல்லோரும் உன்னுகின்ற பெருமை யார் - ஸ்ரீமானிக்கவர்கர்.

உ. முன்பு தேவர்களிற்பலர் செருக்குற்றுத் தம்முட் பிணங்கியகாலத்தில், சிவபெருமான், ஓரியக்கவழுவங்கொண்டு சென்று, அவர்களுக்கு முன்னே ஒருதிரும்பைநாட்டி, அவர்களை நோக்கி, “உங்களில், இத்துரும்பை அசைக்கவல்லவர் எவரோ அவரோ சிறந்தவர்” என்ன, அவர்களுள் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் படைக்கலங்களை விடுத்து அதனை அசைக்கவலியிலராயினொன்பது இச்செய்யுளிற் குறித்துள்ள கதை; இதனை, (சுந்தரபரணம், காமதகனப்படலம், சக) “செம்மாந்து தற்புசுழூர் தேவர் குழு வும்மருள, வெம்மான் பிறன்போ விருந்தோர் துரும்புநிறீஇ, யம்மாதன் செய்கை யனைத்துமெனக்காட்டினனே, நம்மாறு முற்றுஞ் சிலவென்கை நாணன்றோ” என்னும் திருவிருத்தத்தா லுணர்க; இவ்வரலாறு கேடேப ரிடத்தத்திற் கூறப்பட்டுள்ள தென்பர்.

ங. முடித்தினுக்கு உரிய அங்கம் - கரு முதலியவைகள். ஒன்றை - பனையோலையை.

ச. தட்டு - தடை. என் தனை - எள்ளளவு. கெட்டதைப்பெருகின்றென்றல், “திருமங்கலியம் பெருகிற்று” என்னும் மங்கல வழக்கா லுணரப்படும்.

ஸ். ஐந்து இரால் ஆக - ஐந்திலக்கவென்பதற்கும்.

ஈ. “தமிழ்” என்பதற்குப் பொருள் இங்கே இனிமையென்பது.

திருநாட்பேபடலம்.

ங. ஸ்ரீ பராசத்தி, திருவாரூரில் வாணி தீர்த்தத்தின் வடகரையில் அநாதியாய் உலகுய்யத் தவஞ்செ

ய்தருளுகின்றனொன்பது, திருவாரூர்ப்புராண வரலாறு; பராசத்திச் சருக்கம், உ. “சித்திரம் பழுத்த தெய்வத் திருந்தெழில் வாணி தீர்த்தத், துத்தர திசையின் பாங்க ரநாதியர் யுலக முய்ய, வத்தனா ஸூர னெண்டோ ளாதித னமல ஞான, சத்திதா னாழி யூழி தவம்புரிர் துறையு மன். நே” எனவும், ஷே புராணம், வன்மீகநாதச்சருக்கம், கக. “அறப்புகங்கொடிதவ மாற்று மிந்நகர்” எனவும் வருவனவற்றாலுணர்க.

ச. தம்முடைய பின்னையை உருளையின்கீழேகூட்டி அவன்மீது தேவைச் செலுத்திய மனுதிகண்ட சோழர் அரசாண்ட விசேடம் இச்செய்யுளிற் கூறப்பட்டது. இக்கதையின் விரிவைப் பெரியபுராணத்துள்ள திருவாரூர்ச் சிறப்பாலுணர்க. திருவாரூர்ப்புராணம், திருநகரச்சிறப்பு, ககஅ-ம் செய்யுளைப் பார்க்க.

இ. இச்செய்யுள், “தள்ளா வினையுளும்”, “பொறையொருங்கு”, “கேடறியா” என்னுள் திருக்குறள்களின் கருத்தைத் தழுவியதென்றறிக்க; எஙக, எஙக, எஙக.

எ. சென்னி - சோழன், தலை.

அ. நீர் - தீர்த்தம், குணம்.

க0. ஏக்கழுத்தம் - தலையெடுப்பு. இதன் முதலடியில், திருக்குறள்: “உறுபசியு மோவாப் பினியுஞ் செறுபகையுஞ், சேரா தியவ்வது நாடு” என்பதன்கருத்தும், இரண்டாமடியில், “கேடறியாக் கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்றா, நாடென்ப நாட்டிற் றலை” என்பதன்கருத்தும் அமைந்துள்ளன.

கக. குரவு - நறுமணம். உரவு - வலி. புண்டரீகம் - வெண்டாமரை.

கஉ. எந்நர் ஆசை - மேற்குத்திசை. அவன் தனை - நெய்தளிலும்.

கங. மேகத்திற்கும் திருமாலுக்கும் சிலேடை: மால் - மேகம், திருமால். தழுவில் வாள் துன்னு நீர்வனை சக்கரம் விளங்குறத் தோற்றி - (மேகத்

திற்கு) மின்னலும் வில்லும் ஆகிய இவற்றின் ஒளிகளை மிக்க நீளையுடைய கடல்குழந்த ஊலகம் விளங்குறும் வண்ணம் தோற்றி, * (திருமாலுக்கு) தண்டம், வில், கட்கம், மிக்க நீற்றோன்றிய சங்கம், சக்கரப்படை என்னும் இவற்றை விளங்கத் தோற்றி. 'அலரிருக்கையா லோகிமேறி' என்பது மேகத்திற்கும் பிரமனுக்கும் சிலேடை: தன்பால் நீரிருத்தலோடுகூடி மலைமேலேறியெனவுந்தான் பூவிலிருத்தலோடுகூடி அன்னத்தின்மேலேறி யெனவும் இதற்குப் பொருள்கொள்க.

கச. வேனில், விளி. நெடுமொழி-தன்னுடைய மேம்பாடுகளைச் சொல்லுஞ்சொல்.

கடு. மாய்த்து - மறைத்து.

கசு. குவால் - குவியல். உவா - நிறைவு.

கஎ. தமக்கிறை - இந்நிறை; அவன்மகள் - தெய்வயானை; சேவகன் - முருகக்கடவுள்; அவர் திணை, குறிஞ்சி. அம்மகபதிநிலம், * முழுதம்; அவன்பின்னவன் - உபேந்திரர்; திருமால்; அவர்நிலம், முல்லை. கானலந்தலை - நெய்தல்.

கஅ. வந்துவந்து, அடுக்கு. உலாம் வந்து - உலாவும் காற்றே; விளி. காற்றின்வாகனம், கலைமான், தனிதம் - மேககர்ஜனை.

கக. அவ்விடம் ஒருவி. கருவி-கூட்டம். வள்ளுறை - பெருமையைபுடைய துளிகளை.

உக. சொல் - புகழ், நெல். படுதல் - உண்டாதல்.

உச. தேரின் - ஆராய்ந்தால். தேக்கெறிதல் - எப்பம்விடுதல். குழைஞ்-ஆறு. வாரி - நீர். தேக்கி-நிறைத்து.

உடு. மந்த-மெல்லு; "மந்தமந்த மணந்தது வாடையே" என்பர் கம்பர்; கிளைகண்டு நீங்குபடலம், சச.

உசு. அங்குரித்த - முனைத்த.

உகூ. புகழ்நிறம் - வெண்மை.

கக. மயில், குறிஞ்சிக் கருப்பொருள்.

கக. ஞாழல்-புலிககக்கொன்றை; அதன் அரும்பு புலிககத்திற்கு உவமை. உகிர்-நகம்; புலியுகிரென்க.

கடு. இசையுறச்சிறந்தவரையடைபவர்க்கு-புகழ்மிகும்படி சிறப்புந்ரோர்களை அடைபவர்களுக்கு, ஒலிமிகச் சிறந்த மூங்கிலை அடைந்தகொடிக்கு. இச்செய்யுள், "முருகுவிநி மலர்க்கொடிசன் மூங்கின்மிசைப் பதிந்து போய்ப், பொருவரிய துறக்கத்துப் புழுந்துவளர் கற்பகமா, மரமுழுதும் படர்ந்துவளும் வளர்மதியின் மேலாய், பெரியவரை யடைந்தொழுகப் பெற்றிறுக்கம் புகலரிதோ" (திருக்காளத்திபுராணம், தென்கைலாயச்சுருக்கம், கக) என்பதைத் தழுவியிருத்தல் காண்க.

கசு. வரி - வண்டு. திணைக்கதிர்க்கு அணில்வால் உவமை.

கஎ. புண்டரீகம் - புலி, தாமரை. நால்வாய்-யானை, நான்குவாய். எண்கை - கரடியை, எட்டுக்கைகள். மாசுணக்கிடக்கை - பாம்பின்கண்ணைச் சயனித்தல், பெரும்பாம்புகள் கிடத்தல். வளை திகிரி - வளைந்தமூங்கில், சங்கும் சக்கரமும்.

கஅ. மொய் - வலி.

கக. கவலைமூலம்-கவலைக்கிழங்கு. சுணாபடம்-இரும்பு-உட்டுகிண்பொருந்திய இருப்புப்பாளை; பெரும்பாணற்றுப்படை, கக, கூட-ம் அடிகளையும் அவற்றின் உரையையும் பார்க்க. அரசு - திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

சஉ. நரன்று - ஒலித்து. நிரீஇ-நிறுத்தி, மிறை - நடுக்கம்.

சஉ. இனையசேய் - முருகக்கடவுள்.

சக. இறும்பு - குறுங்காடு. சுவர்க்கம் - கொங்கைகள், தேவருலகம்.

சச. குலிசம் - வச்சிராயுத்தை. வேல் அனுக்கும் - வேற்புடையைக் கெடுக்கும். கொடிச்சி - வள்ளிநாயகியார்.

சடு. இருவி-தினையரிந்ததாள். குரு-நிறம்.

சசு. தகர் மருப்பு - ஆட்டுக்கிடாயின் கொம்பு. முகத் திருகு ரோமம்-மீசை. ஐவனம் - மலைநெல். சாத்தக் கூடவுள் ஹையனார்.

சஎ. காமபு இள முனை-மூங்கிலின் துணைமுனை. சுயமுனி - யானைக்கன்று. குளகு-விலங்கினுணவு. கழை - குத்துக்கோல்.

சஅ. வேங்கை - புலியும் வேங்கை மரமும். வேழக்கால் - யானையின் காலும், மூங்கிலின் அடியும். ஆக்கள் - பசுக்களும் ஆச்சாடிரங்களும். சே - இடபமும் சேமரமும். இல்லம்-வீடும், தேற்றாமரமும். இது இவ்வளவாக்கியங்கள் வியக்கற்பாலன. காஞ்சிப்புராணம், திருநாட்டுப்பாடலும், சஎ, சஅ - ம் செய்யுட்களைப் பார்க்க.

சு௦. தனித்துறைதல் முல்லைக்கும், உடல் செல்லல் பாலைக்கும், ஊடல் மருத்திற்கும், இரங்கல் நெய்தலுக்கும், கடல் குறிஞ்சிக்கும் உரிப்பொருள்கள்.

சுக. நிறத் தனி - மாற்பாகிய கோயில். விடங்கர் - தியாகேசர். முல்லை நிலத்திற்குத் தெய்வம், திருமால்.

சுஉ. குடவிமார் - இடைச்சியர்.

சுக. குல்லை-திருத்தழாய். இப்பர்-இனையர். இக்கவி சிலேடை.

சுச. “சாதனமின்றி” என்று திருத்திக்கொள்க; “சாதனமின்றி யொன்றைச் சாதிப்பாருலகி வில்லை” என்பது, கைவல்யநவரீதம். இடைத்தொழில் - இடைச்சாதிக் குரிய தொழில், முத்தொழில்களுள் நடுத்தொழிலாகிய காத்தல்.

சுடு. மை - அஞ்சனம்.

சுஅ. அறம் வளர்த்தவன் - முப்பத்திரண்டு தருமங்களையும் வளர்த்தவராகிய உமாதேவியார். வால் அரிபதம்-வெள்ளிய அரிசிபாலாகிய சோறு.

சு௦. மலரணங்கு எனும் மான் புணர்மால்-திருமகனென்கிற மானைச் சேர்ந்த திருமால்; மான் புணர் மானென்

பதம் ஒருபொருள். முதலடி சிலேடை. குமிழ் - குமிழமரம், மூக்கு. குழை - தளிர், காது.

சுக. முயல்கள், ஒருவர் முயற்சியாலுண்டாகிய பயினையும் ஒருவர் வெட்டிய குளத்துநீரையும் உண்ணுவென்பர்; இதனை, “மயரற வொருவர் தொட்ட வண்குளப் புனலும் வேண்டா, வியனிலப் பயிரு மெயாவேலியுங் கடத்தல் செய்யா, முயலினம் வாழா நின்ற முறைதிறம் பாமை நன்றென், நயலுறு மனத்தார் நோக்கியுலப்பன கரிய கானம்” என்றும் திருவாணக்காப்புராணத்தாலும் உணர்க; திருநாட்டுச் சிறப்பு, நஉ. அருங்குலாத்து - அருமையையுடையது.

சுஉ. ஏறு இமில். குறும்பொறை நாடர் - முல்லைநிலத்திலவர்.

சுக. கொன்றை வேய்ங்குழல் - கொன்றைப்பூவைச் செருகிய புல்லாங்குழல்; வேய்ங்குழலென்பதை வங்கியத்திற்குப் பெயராக்கிக் கொன்றைப்பழத்தைத் தருவித் தனைத்த குழல் என்று கூறதலும் பொருந்தும்; சிலப்பதிகாரம், ஆய்ச்சியர் குரவை, “கன்றுகுணிலா” என்பது முதலிய செய்யுட்களையும் அவற்றின் உரைகளையும் பார்க்க. மங்கை - மங்கலமென்னுமார். பொற்ற - பொலிவுபெற்ற.

சுடு. சே - இடபம். காசை - காயாமரம்.

சுக. கொன்றை - கொன்றைக்காய்; ஆகுபெயர். கோபம் - இந்திரகோபம்.

சுஎ. சாகம் - கீரை.

சுஅ. தாய் - தாவி.

சுக. ஆம்பிகள் - காளான்கள்.

சுக. பாணல் - மருதநிலம். கலவுதல் - கலத்தல்.

எஉ. பனை - மருதநிலம்.

எக. மருதநிலமாகக் கருக்கும் தேவர்களுக்கும் சிலேடை.

எசு. ஸ்ரீதியாகராச மூர்த்தியைத் தானே வைத்துக் கொண்டிருப்பது

மூசுக்குத் சக்கரவர்த்தியிடம் கொடுத்தவிட்ட கொடும்பாவத்தால், இந் தீரன், தன்னுடைய பெருஞ் செல்வத்தை இழந்து புலையானதி, அப்பாவத்தைப் போக்கிக்கொள்ளுதற்பொருட்டுத் திருவாரூரையடைந்து, 'தரிசனத்திற்கு எல்லா ஊராரும்வருக' என்று திருவிழாக்காலத்தில் யானைமீதேறி முரசறைந்து திருவீதியைச் சூழ்ந்துவந்தானென்பர்; இதனை, கந்தபுராணம், கந்தவிரதப்படலம், ௧௨௦, ௧௨௧-ம் திருவிருத்தங்களாலும், ஷே. புராணம், தெய்வயானையம்மை திருமணப்படலம் ௬௧-ம் திருவிருத்தத்தாலுமுணர்க. 'யானையேறும் பெரும்பறையன்' என்னும் வழக்கமுமுண்டு. இதுபற்றியே இச்செய்யுளில் இந்திரனை மள்ளருள் ஒருவனாக்குகிறார்.

எஃ. இருந்தை - கரி.

எசு. மறைதேர்ந்த அன்னம்-பிரமணிய அன்னம். கலீமான-ஸரஸ்வத்தேவி.

எஃ. வயலை - பசிலைக்கொடி.

எக. பின்னவன் - கண்ணபிரான். நாஞ்சில்-கலப்பை. முன்னவன் - பலராமர். காராக்கன் - எருமைகள்.

அக. கிண்கிணித்தாட்சிங்காதன சிந்தாமணி - தியாகராசர்.

அஉ. ஒருகுரன் - குண்டோதரன்.

அக. சுழிகாமுகர்-மிக்காமத்தை யுடையோர். உறந்த - மிக்க.

அசு. பின்னையவர்கள் இந்நூல் இயற்றுகையில் இந்நாட்டுச்சிறப்பிலுள்ள சில பாடல்களைக்கேட்டு அழகாராற்ற புலவரொருவர், 'கீங்கள் சோழ நாட்டை எவ்வாறு சிறப்பிப்பினும் பாண்டிநாட்டின் பெருமை இதற்கு வாராது' என்று பல நியாயங்களைக்கூறி, "பன்னுசீர்க்கிள்ளிராமம்,..... கான்றிடாதே" (சேதுபுராணம், திருநாட்டுச்சிறப்பு-௨௦௭) என்னும் செய்யுளைச் சொல்லிக்காட்டியவுடன், அவர் கூறியவற்றைப் பற்பல ஆதாரங்களைக் கொண்டு மறுத்துக்கூறியபின், இச்செய்யுள் இயற்றப்பெற்றதென்பர்.

அஎ. பலாம் சிலாம் மீன்கள் -

வும் சிலவுமாகிய மீன்கள்; "பலவற்றிதுகி நீமொழி யுள்வே, செய்யுள் கண்ணிய தொடர்மொழி யான." (தொல். உயிர்மயங். ௧௧-ம் கு.) என்பது இதற்குவிதி; "ஊாதிபுராதிராதி மாட்டுங் கலப்பன பலாஞ்சி லாமே." என்பது திருவாணக்காப்புராணம், திருநாட்டுச்சிறப்பு, ௪௫.

அக. அவல் - பள்ளம்.

க௦. கலங்கியென்பது - சிலேடை.

க௧. இருமுதுகுரவர் - தாய்தந்தையர். ஓக்கம் - உயர்ச்சி.

க௩. ஞுள்ளல் - பள்ளம்.

க௪. அருவம்நான்கு - நாதம், விந்து, சத்தி, சிவம். உருவம்நான்கு-பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேசுவரன். அருவுருவொன்று-சதாசிவன்.

க௫. பற்றுக-உலோகங்களைப்பொருத்தும் மெல்லியதககி; 'ஒற்றுமைப் படாத உலோகங்களை ஒற்றுமைப் பட்ட பற்றுகிட்டு வீளக்கிணற்போல முத்தருட்பாவின் இறுதிக்கண் ஒன்றும் இரண்டும் அசைகூட்டி உச்சரிக் கப்பட்டு'(யாப்பருங்கலக்காரிகை, செய்யுளியல் ௩-ம் செய்யுள் உரை.) என்னும் வாக்கியம் இங்கே அறியற்பாலது.

க௬. உவளகம் - அந்தப்புரம்.

க௭. பருப்பொருட்டாம் - ஸ்தூலமான பொருளையுடையதாகிய, துண்பொருட்டாம் - துண்பொருளையுடையதாகிய; 'பருப்பொருட்டாகிய பாயிரங்கேட்டார்க்கு துண்பொருட்டாகிய நூல் இனிது விளங்கும்' என்பதும், 'கொழுச்சென்றவழித்துன்னுசி இனிது செல்லுமாறுபோல' என்பதும் (தொல். பாயிரம், நச்சினர்க்கினியம்) ஈண்டு அறியற்பாலன; துன்னுசி - கலப்பையிலுள்ள ஒருறுப்பு.

க௮. அன்பு அடைவார்த்தை. அரியொரு பிறப்பு-பலராமாவதாரம். வன்படை - கலப்பை. இருபிறப்பு - மச்சமும் கூர்மமும்.

க௯. சுங்கு - வரம்பின்பக்கம்.

க0ச. பரம்பு-ஈழனிதிருத்தும் பலகை.

க0௭. இளை - தலைக்காவல். மூலத்தளை - மூலபந்தம்.

க0௧. பன்முளை - பலமூங்கில்.

க0௧0. விந்து - சுத்தமாயை. வைகரி - ஒருவாக்கு. மாயை - அசுத்தமாயை. அவ்வியத்தம் - பிரகிருதிமாயை. விந்து வைகரிமுதலியவற்றையும், மாயை அராகமுதலியவற்றையும், அவ்வியத்தம் முக்குணமுதலியவற்றையும் தந்தாற்போல, ஒருகால் பலசிறுகால்களைத் தந்தன.

க0௧௧. பயம் - பிரயோசனம், நீர். செய்யுள் - வயல்களுள்.

க0௧௨. பிரபுலிங்கலீலை, மாயையுற்பத்திகதி, சக - ம் செய்யுளைப் பரக்க.

க0௧௩. நாறு - நூற்று.

க0௧௪. திருப்பணந்தாளிற் சிவலிங்கப்பெருமான், முதலில் நேராகத்தோன்றி அப்பால் தாடகையென்னும்மாதின்மாலையை அணிந்து கொள்ளுதற்குவளைந்து பின்பு குங்குலியக்கலையராயனருக்கு நிமிர்ந்தருளியகதை நண்டுணர்பாலது.

க0௧௫. ஏரண்டபுரம் - கொட்டையூர்.

க0௧௬. வீது - சந்திரன்.

க0௧௭. ருரவனில்-ஆசிரியன்போல.

க0௧௮. வீ - பறவை; வீ எழும்.

க0௨0. காது வெம்பகை யென்பதற்குக் காதுகின்ற வெம்பகையென்றும், காதினதுவெம்பகையென்றும் பொருள்கொள்க.

க0௨௧. காற்பகை, அரைப்பகையென்பன சிலேடை: காலினதுபகை, காலளவாகியபகை; இடையினதுபகை, அரையளவாகியபகை யென்பன பொருள்.

க0௨௨. ஏர் ஆம் பல் நீலம் - அழகு உண்டான பலவாகிய நீலப்பூ. ஆம் பல்கும் - நீரிற்பெருகிய. ஆம்பல் மாதர் - ஆம்பலென்னும் அளவினராகிய மகளிர்.

க0௨௩. குவலயம், புண்டரீகம், ஆம்பலென்பன சிலேடைகள்.

க0௨௪. பன்னல் - பஞ்ச.

க0௨௫. துணலை - ஒருவகைத் தவளை; துணலெனவும் வழங்கும்; “உடும்பு கொலீஇ வரிதுணை லகழ்ந்து” என்பது நற்றிணை, ௫௧; “வரிதுணைல் சுறங்கத் தேனா தெவிட்ட” என்பது ஐங்குறுநூறு, ௪௪௮. நொள்ளைநாகு-குருட்டு நத்தை. கவைக்கால் - நண்டு.

க0௨௬. சின்னப்பூ-அடையாளப்பூ. கட்ட - களைந்த. ஆற்றுக் காலாட்டியார் - உழத்தியர்.

க0௨௭. குளிர்-நண்டு.

க0௨௮. கழுக்கடை-ஈட்டி. ‘மரகதவுறை’ என்று திருத்திக்கொள்க.

க0௨9. பூமி பொன்னிற முடைய தென்பர்; “பொன்பார் புனல் வெண்மை” (உண்மைவிளக்கம், ௬) என்பதனுணர்ச. பாவி - பாலாறு. விரிஞ்சை - திருவிரிஞ்சீபுரம். அத்தலத்தில், திருமஞ்சனஞ் செய்கையில், திருமுடி எட்டாதது பற்றிக் குந்திக் குந்தி வருந்திய சிவசுருமாவென்னும் ஆதிசைவச் சிறுவருக்காகச் சிவபெருமான் திருமுடியை வளைத்தருளினார். இவ்வருமைச் சரிதையை, ஷை. விரிஞ்சைத் தலபுராணத்துள்ள பாலனுக்குத் திருமுடிவளைத்த சருக்கத்தாலுணர்க.

க0௩௧. மேக்கு - மேல். கிழக்கு - கீழ். குயம் - அரிவாள்.

க0௩௨. மண்டொடுகருவி-மணவெட்டி. மின்னார் குயம்-ஒளிபொருந்திய அரிவாள், மகளிருடைய கொங்கை.

க0௩௪. பக்கம் - இறகு. மாய்த்தோன் - இந்திரன். அரி-நெக்கிர். ஆவி-தடாகம்.

க0௩௫. தானம் - தேவருலகம். எருமைக்கடாக்களுக்கு மேகங்கள் உவமை.

க0௩௬. வை - வைக்கோல்.

க0௩௭. குண்டை ஊர் தம்பிரானார். இடத்தை ஊரும் சிவபெருமான். குண்டை யூர்க்கிழவர் - பரவையாரு

க்கு நெற்பொதியளித்துவந்தவர். இ
ண்டை - தாமரை.

ககக. தொழுதி, இராசி, சூப்பை,
சங்கம், கூட்டமென்பன இருபொரு
ட் சொற்சன்.

கச௦. திருவாரூரில், திருக்கோயில்,
தேவதீர்த்தம், செங்கழுநீரோடை இ
வை ஐவைந்து வேலிகளென்பர்; இந்
தூல் மூன்றாவதுலீலை கக - ம்பாடல்
பார்க்க; “அஞ்சனை வேலி யாரு ரா
தரித் திடங்கொண் டாரோ” என்பது
தேவாரம்; திருநா. “குழல்வலங்கொ
ண்ட”-எ; “குளம் வாவிமநி, லைவேலி
யாந்திரு வாருந் தியாகர்” என்பது
திருவாரூர்க்கோவை.

கச௧. நெய்தனிலமாகுள் சுறாய்
ன் கொம்பை நாட்டிப் பூசிக்க, அதி
ல்வருணன்தோன்றி அவர்களுக்கு அ
ருள்செய்வானென்று பண்டைத் தமிழ்
நூல்கள் தெரிவிக்கின்றன; “எனைச்
சுறவின் சோரேநட்டு, மனைச்சேர்த்
திய வல்லணங்கொல்” என்பது பட்
மினப்பாலை, அசு - அள. திருவாணை
க்காப்புரணம்; திருநாட்டுச்சிறப்பு,
கசு-ம் திருவிருத்தமும் இதனை நன்
துபுலப்படுத்தும்.

கச௨. பாக்கம் - நெய்தனிலத்
தூர்; கடற்பக்கத்திலுள்ளதென்றபடி.
விழைய - ஒப்பு. போந்து - பனை.

கச௩. நாவாய் - கப்பல், நாவை
யுடைய வாய்.

கச௪. கொலை ஏ - (மன்மதனுடை
ய) கொலைப்பாணம்; என்றது நீலோ
ற்பலத்தை. துற்ற - நெருங்கிய. அற்
றம் - சோர்வு. மன்மதனுக்கு உடை
வாள் தாழை. அவன்முரசு கடல்.
அவன்குடை சந்திரன். அவன்கொடி
மீன், நெய்தனிலம் போர்செய்தற்கு
உரிய இடமென்பது புறப்பொருளு
ன்கொள்கை.

கச௫. தம்பிரான்ரோழர் - சுந்தர
மூர்த்தநாயனார், தெய்வதவாவி - கம
லாலயதீர்த்தம்.

கச௬. வண்டு - பிரமரமும் சங்க
மும்.

கச௭. மாம்பழ்பாழ் - மாவலிவின் பி
ளவு. ஆளுனும் - வளர்ச்சிக்குக்காரனை
மாகியனும். முயல் - முயற்சி.

க௫௦. விடல் - விற்றல்.

க௫௧. அளி - வண்டு, அன்பு.

க௫௨. கொக்கலா - சந்தி.

க௫௩. கோடு - சங்கு.

க௫௫. சன்னைபாவலர்-நிருஞான
சம்பந்தமூர்த்தநாயனார், ‘தன்னை’ என்
றது நெய்தனிலத்தை; திருஞானசம்
பந்தமூர்த்தநாயனார் திருநெல்பள்ளிக்
கு எழுந்தருளியுட்பாது அத்தலம் பா
லையாக இருத்தலையும் அதனால் உயிர்
களவருந்துதலையும் அறிந்து, அதனை
நெய்தனிலமாகச் செய்தருள்ளனரெ
ன்று பெரியோர் கூறுகின்றனர்; “பா
லைநெய்தல்பாடியதாம்” என்றார் திரு
க்களிற்றுப்படியாரும் இதனை வலியு
றுத்தும். க௨.

க௫௬. பரமமூரம்பு-பருக்கைக் கற்
கனாலாகிய மேடு.

க௫௭. முடிவிலீலாத வீரமாவது
கல்லினிடத்தேமேவும் சிறப்பையு
டையது; வீரர் போர்க்களத்திற் பின்
னிடாது யுத்தஞ்செய்து இறந்தால்,
அவர்கள்பெயரையும் பெருமைகளே
யும் ஒருகல்லில் எழுதி அதனை நட்டு
அவரை அதிற் பிரதிஷ்டிப்பித்துத்
தெய்வமாகினைந்து வழிபடுதல்
இத்தமிழ்நாட்டுப் பண்டைமுழக்
கம்; இதனைப் புறநானூறு முதலிய
வற்றாலுணர்க. அத்தெய்வம் வீரனெ
னவும் அக்கல் வீரக்கல்லெனவும் வழ
ங்கும்.

க௫௮. அகில் என்னியிலிருந்து உண்
டாவது.

க௫௯. கலை - கல்லினை. கொளா -
கொண்டு.

க௬௦. குறை - கொள்ளை, குறும்பு -
பாலிலித்தூர்.

க௬௧. சிவக்குறி - சிவலிங்கம்.

க௬௨. அணவுதல்-அணுகுதல். கு
ராமரத்தின்பு பாவையாசக்கூறப்படு
ம்; “நறும்பூங் குரவம் பயத்த, செ
யார் பாலை ரொய்யும்பொழுதே”

(ஐங்குறுநூறு, ௩௪௪) என்பதினாலு முணர்க்.

௧௬௩. கொற்றி-துர்க்கை. கோட்டம்-கோயில். வாகை - வெற்றிக்குரியது.

௧௬௪. ஆனி - குறைவு. தழல்மேனி எந்தை - சிவபெருமான்.

௧௬௫. ஆய் - தாய்.

௧௬௬. தந்த வரை வாரணம் - தந்ததையுடைய மலைபோலும் யானை. கானவாரணம் - காட்டுக்கோழி. இறுங்கு - சோளம். ஏதம் தப - துன்பம் நீங்க. ஐவனம் - மலைநெல். யானை, துனை, ஐவனம் இவைகள் குறிஞ்சிக்குரியன. கான்யாறு, கானவாரணம், இறுங்கு இவைகள் முல்லைக்குரியன.

௧௬௭. கடுவன் - ஆண்டிராங்கு.

௧௬௮. வீழ் - திருவீழ்மலர். அத்தலத்தில் சக்கராயுதம் பெறுதற்குத் திருமால் சிவபெருமான் திருவடியில் தமது கண்ணைச் சாத்தினரென்பது அத்தலபுராணவரலாறு.

௧௬௯. வேழம் - மூங்கில், யானை. வில்-ஐசுவரமென்னும்வில். சென்னி- திருமால் தலை.

௧௭௦. விடபம் - மரக்கிளை. தேத் தடை - தேனடை.

௧௭௧. கல், மலை. தேக்குடம் - தேன்குடம்.

திருநகரப் படலம்.

௧. அண்டம் - சிவலை. மறை முதல் தலமெனும் ஆரூர் - பிரணவஸ்தலமென்று கூறப்படும் திருவாரூர். மறைமுதல் - பிரணவம்; 'மறை முதற்றலம்' என்பர் பின்னும்; ௧௭. "வேதமூலம் வெளிப்படும் ஆரூர் மலர்ந்ததால்" என்பது பெரிய புராணம்; திருமலைச்சிறப்பு, ௩௩.

௩. விராட்புருஷனுக்கு மூலாதாரஸ்தானமாதலின், திருவாரூர் மூலாதாரஸ்தலமென்று கூறப்படும்; "அண்டத் தனிப்புத்தேன், மூலாதாரமாதலினை மூலாதார மெனமொ

ழிவார்" என்பது திருவாரூர்ப் புராணம், தலமகிமைச் சருக்கம், ௧௭; "திருவள ராரூர்மூலம்" என்பது திருவிளையாட்டல், வெள்ளியம்பலத் திருகூத் தாடியபடலம், ௪.

௪. மாயோன் கண்மலர் முதலியவைகள் மணக்கும் செந்தாமரையென்றது சிவபெருமான் திருவடிகளை. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பொருட்டுப் பரவையார்வீட்டிற்றுச் சிவபெருமான் தூதாக நடந்தருளியவீதி செந்தாமரநாதிய திருவீதியென வழங்கும். மற்றவீதிகளாவன: அடிமுடிநேடிய திருவீதி, பொன்பரப்பிய திருவீதி, புகழாரமணத்திருவீதி முதலியன; இருபத்தைந்து வீதிகளென்று சொல்லுதலுமுண்டு.

௭. பிறக்க முத்திதருவதாதலின், 'உதித்தவருதித்திடா வாரூர்' என்றார்.

௮. பளகு - குற்றம். இருந்தாடழகர் - தியாகராசர்.

௯. பறை-இறகு. புருடவாகனன் - குபேரன்.

௧௦. மால் - திருமால். மலர்மேற்றிரு திருநலமுறப் பெருக்கி. கலிக்கு அஞ்சிய சில முனிவர்வந்து அதன்றுன்பமொழிந்து தவஞ்செய்து மேம்பட்டமையின், 'கலிவலி முருக்கி' என்றார்.

௧௧. ஆலம் - விடம், நீர். இத்தலத்தின் வடக்கும் தெற்கும், காவிரியினின்றும் பிரிந்த இரண்டு ஆறுகள் உள்ளன. அவற்றிற்கு இக்காலத்தில் வழங்கும் பெயர்கள், முறையே மணிமுத்தாநதி (சக்கானாறு), கபிலநதி (ஓடம் போக்கி) யென்பன.

௧௨. காட்டை - திசை.

௧௩. சடை - வேர்.

௨௧. இத்தலத்தில், தடாக முதலிய நீர் கிலைகளிலும் ஆறு முதலிய வற்றும் நீர் மிகவும் குளிர்ந்ததென்பதை, திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் தேவாரங்களுள், "பருக்கையானை" என்னும் பதிகத்தில் பல செய்துபட்ட. ளில், 'அந்தனாரூர்' என்று கூறியிரு

த்தலும் இங்ஙனமே மற்றையோர் கூறியிருத்தலும் வலியுறுத்தும்.

உரு. கம்பிக்ராதழநர் - தியாகேசர்.

உசு. சிவந்தபோது - கோபித்தகாலம், புஷ்பித்த காலம்.

உஅ. ஆவி - ருளம், உயிர்.

உக. சங்கரத்தியின் மேல் தீபங்களை விடுத்தல் வடநாட்டு வழக்கம். விமலன் - தியாகேசர்.

ஙக. தெய்வப்பிலம் - இத்தலத்தில் புற்றிடங்கொண்டார் கோயிலுக்குத் தென்கீழ்த் திசையிலுள்ள நாகபிலம். அகல் எழுந்தருளிய ஆடகேசரைத் தரிசித்துப் பூமியிலுள்ளார் எல்லோரும் சுவர்க்கத்தை அடைந்தமையால் அவ்வுலகம் இடமில்லாமற் போனதை யுணர்ந்த இந்திரன் அரத்தன சிறுங்கம் என்கின்றமையொன்றால் மேற்கூறிய பிலத்தை அடைந்தனனென்பது வரலாறு. இதனை, திருவாரூர்ப் புராணத்துள்ள ஆடகேசகரச் சருக்கத்தாலுணர்க.

ஙஉ. வாரி - யானைக்கூடம். ஒரு வகை - சங்கரவாளகிரி.

ஙச. படலை - தழைவிரவித்தொடுத்தமலை. குளகு - விலங்கினுணவு.

ஙசு. காஸ் - காற்று, அடி, ஒரு சிற்றென. கடுப்பு - வேகம்.

ஙஎ. உதியர்கோன் - சேரமான் பெருமான் நாயனார்.

ஙக. உழை - ஒருபண். கிள்ளை - குதிரை, கிளி. இக்கவி, கைடதம், அன்னத்தைத் தூதுவிட்டபலத்துள்ள, “வண்டார்வஞ்செய்து” என்னும் கூறு - ம் செய்யுளின் கருத்தை அனுஸரித்தது.

ச௦. சதமகனிழைத்தபுற்று - இந்நிரனுண்டாக்கியபுற்று; இந்நூல் கைமிசப்படலம் ஈச - ம் செய்யுளைப் பார்க்க; “அகல்கு விகம்பிற் கோமா னாக்கிய புற்று” என்பது திருவாரூர்ப் புராணம், தலமகிமைச் சருக்கம், கசு. அவனி வையம் - பூமியாகியதேர். வைதிகப் பாகன் - பிரமனாகிய பாகன். வல்லா - வல்லமையில்லாத.

சக. விஞ்சை - வீத்தை. வெண்மணி பற்பல் நீத்திலும் பகம் - முத்துக்கள் பலபலவாகிய சங்குகளிலும் உண்டாகும். இத்தலத்தில் நளன்வந்து பூசித்ததைத் திருவாரூர்ப் புராணம், நளச்சுருக்கத்தாலுணர்க.

சஉ. போகியர் - மிகுதியர்ந்த.

சங. சில்லி - தெருருளை.

சச. குயவு - தேர்.

சசு. கல்லூரி - கல்விச்சாலை.

சஎ. முன்னொருகாலத்தில் திருமாலுக்குணடாகிய செருக்கை இத்தலம் தீர்த்ததென்பர்; இதனைத் திருவாரூர்ப் புராணத்துள்ள வன்மீகநாதச் சருக்கத்தாலுணர்க. ‘மால் செருக்கற்கருக்கி’ என்றார் முன்னும்; க௦.

சஅ. இராமரும் அருச்சுனனும் பூசித்தார்களென்பது இத்தலபுராணவரலாறு.

சக. புலிப்போத்து - ஆண்புலி. மந்தனம் - யானைமுகப்பாடம். பண் - குதிரைக்கல்லினை. ஆரணம் - கவசம். கிரகம் - தலைச்சீரா.

ரு௦. முனி - வில். வண்டு - அம்பு. வசி - கூர்மை. கீப்பணம் - யானைநெருஞ்சிமுள் வடிவாக இரும்பாற்செய்தகருவி.

ரு௧. சிவிரி, பந்தென்பன நீர்வீசங்கருவி விசேடம்.

ருசு. அலந்தாரலர் - மெலியாதவராய்.

ச௦. தாய் - தாவி.

சக. பவனவெண்சே-இடபராசி.

சக. குழி - தடாகம். உவளகம் - தடாகம், அந்தப்புரம்.

சசு. நீர், சிம்ஸடை; திருவருணைக் கலம்பகம், சங. ம்பாடல் பார்க்க. ஐம்பூதங்கள் அப்புவின் குறி தாமரைப்பூ. இதனை, “குறிசுலிசந் கோகனகம்” என்னும் உண்மைவிளக்கத்தாலுணர்க; எ.

சரு. தடா - தடுக்கப்படாத. முன்னொருகாலத்துச் செருக்குற்றிருந்த சுக்கிரனை வைரவக்கடவுள் விழுங்கி உரென்பது சிவபுராணகதை.

சுசு. தகர்ப் பவனடி-மேடராசி.நா
ரதமுனிவர்செய்த யாகத்தில் ஆடு
தோற்றியதைக் கந்தபுராணத்துள்ள
தகடோறுபட்டைத்தாலுணர்க.

சுஎ. ஆரூரர்-திருவாரூரிலுள்ளவர்,
சுந்நரமூர்த்திராயனார்.

எஃ. சோதினி - துடைப்பம். கண்
ணவீ, பாரிசாதத்தைப் பூமியிற்கொ
ணர்ந்தது இங்கே அறியற்பாலது.

எஃ. முசலி - பலராமர்.

எஃ. சுதன்மை - இத்திரனது அ
வைக்களம். வைசயந்தம்-அவன்உப்ப
ரிதை. வசந்தம்-அவனுடையமாடம்.

எசு. விடங்கம் - கொடி.

எள. தளிமம் - மெத்தை.

எக. குசேசயம் - தாமரை.

அஃ. வேந்தன்பின்னம் - இத்திரன்
தம்பியாகி; உபேந்திரனாகி.

அக. பொற்றாலம்-பொற்பனை. தரு
மபுத்திரருடைய இராசகுடியாகத்தி
ற்கு விபீஷணன் பொற்பனைமரங்கள்
கொடுத்தானென்பது பாரதத்தை.

அஃ. காகதுண்டம்-அகில். வாரி -
கதவு. வல்லி - விஷ்ணு.

அக. ஆகாயம் புகைகிறம், மண்
பொன்னிறமுடையனவென்பர்;
“பொன்பார் புனல்வெண்மை பொங்
கு மணல்சிவப்பு, வன்கால் நருமை
வளர் வான் ஊமம்” என்பது உண்மை
விளக்கம், சு.

அசு. நாலுதல் - தொங்குதல்.

அள. ஊர்தி - விமானம்.

அடி. கூத்தல் - கூத்தற்கமுரு. காம்
பு - பட்டி. நிலைத்தேர்யின்னாருக்கு -
நிலைத்தேராகிய மகளிருக்கு.

அக. இடைநகரம்-நடுநகரம், மெ
ய்யெழுத்துக்களுள் நடுவையுள்ள தந்
நகரம். ‘ந’ என்பதற்குச் சிறப்பென்
பதுபொருள்.

கக. மாதிரிகை-மாதிரி.

கஃ. இத்திரன் பிலத்தையடைத்
தவரலாற்றை இப்படலம் நக-ம் செ
ய்யுட் குறிப்பாலுணர்க.

கக. பரவையுண்மண்டளி - பர
வையார் வழிபட்டுவந்தலம்; அதி

ல் எழுந்தருளிய மூர்த்திக்குத் துவா
யனென்பது திருநாமம். இச்செய்யு
ளிலுள்ள ‘பரவையுண்’, ‘துவாயர்’
என்னுமொழிகள் ஆராயத்தக்கவை.

கக. கரமலர் - கையாகியமலர். வீ
ளை-கடல். திருமால் மனுவென்னும்
அரசனுடைய கைப்புனலில் மச்சமா
கத்தோன்றியபொழுது அவ்வரசன்
அதனை ஆற்றில்விடப் பருத்து, அப்
பால் அவன் கடலில்விட மிக அதிக
மாகப் பருத்துக்காட்டினனென்பது
பாகவதபுராணவரலாறு.

கசு. ஓக்கம் - உயர்ச்சி.

கஅ. அமை - மூங்கில்.

கக. கோசம் - மதிலுறுப்பு. பகை
வரை மகளிராக்கி அவர்கொண்டு
வினாயாடுதற்குக் கோபுரவாயிலிற் பந்
தும்பாவையும் தூக்குவர்; இதனை
“வரிப்புனைபந்தொடு பாவைதூங்கப்,
பொருளர்த்தேய்த்த போரருவாயில்”
என்றுத் திருமுருகாற்றுப்படையாலு
ணர்க; சுஅ-சுக. “பந்தும்பாவையும்
பசுவரிப்புட்டிலும் பலவுஞ்சென் றெ
றிகிற்கு, முந்தை மாதரை யியற்றபு,
பின்றைமொய்ப் பசுழிவா யிலிற்றா
க்கி” என்றார் கச்சியப்பமுனிவரும்;
திருத்தணி. சீபரி. இஅ.

கஃ. உடு-அகழி. கடகம் - மதில்.

கஃ. பொறி - செல்வம்.

கஃ. ஓவம்-சித்திரம், ஒழியேம்.

கஃ. பொதுநிகழ்பு - பொதுநிகழ்
ச்சி. ஊருணி - ஊராராலுண்ணப்படு
ம் நீர்நிலை.

கஃ. மற்றையோர்செய்யும் வா
ணிகத்திற்கு இவருடைய வாணிகம்
வேறுகவுள்ளதென்றபடி.

கஃ. விரத்திவந்தவர்-துறவிகள்.

கஃ. உரியகாரிகையை - மனைவி
யை. ‘காரிகை’ என்னும்பெயரிற் க
டையில்தாதது காரி; அது விடம்.
வெறுக்கையர் - பொருளையுடையவர்;
ஒருமொழி; வெறுங்கையர் - பொரு
ளில்லாதகையினர்; தொடர்மொழி.

கஃ. இளைசைமாறர் - இனையாள்
குடிமாறநாயனார்.

ககடு. தனை - அளவு. அதில்-சமா
னமென்ற சொல்லில்; முதல் குறைந்
தது - மாணம்.

ககசு. ஓர் பாணக்கா - பாணத்தி
ரருக்காக. கைதவன் - பாண்டியன்.
பண்டாரம் - பொன்னறை.

கக௭. செஞ்சொல் - நல்ல வார்த்
தை, செவ்வியநெல்.

ககஅ. கந்தி - கழுகு.

ககக. இச்செய்யுள், “சென்றிரந்
தவர்கொண்டேகுஞ் செவ்வநீ ணிதி
யங் கண்டோ, ரொன்றறக் கொடுத்தா
னென்பா ருயர்சரக்கறையி னீடு
ம், பொன்றிரட் சும்மைகண்டோர்
பொலிவினிற் குறைவுகாணு, தின்
றிவ னீந்த தற்ப மிருப்பது மிகுதி
யென்பார்” (இலக்குமிதீர்த்தச் சருக்
கம், உக) என்னும் சேதுபுராணச்
செய்யுளின் கருத்தைத் தழுவி
யது.

கஉ௦. மூண்ட : மூட்டை. ஆடா
தால் வல்லவர் - தியாகராசமூர்த்தி.
ஆழிப்பொந்தேர் - அவருருந்தேர்.

கஉ௩. செங்கதிர் - செவ்விய கிர
ணங்களை; உள் தரித்திடு - தம்மிடத்
தேதரிக்கப்பெற்ற; ‘குருட்டரிப்ப னார்
க்குங் குபேர னென்று பேபோ’ (ஒழி
விலொடுக்கம், பொதுவிலுப தேசம்,
டு) என்றபடி குருட்டரிப்பான் குபே
ரனென்று பெயர்பெறுதல் எக்கா
லத்தும் எவ்விடத்து மில்லையாயினும்
நிறைசெல்வத் திருவாரூர் வீதியகன்
செல்வானியின் அவனும் குபேரனெ
ன்று பெயர் பெறுவதற்கு ஐயமில்லை
யென்று செல்வப்பெருக்கம் கூறினார்.

கஉ௬. இச்செய்யுளில் ஐம்பூதங்க
ளின் கிறங்களைப் புலப்படுத்திப் பொ
ன்மாட முதலியவைகள் முறையே
கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.

கஉ௭. ஏகபாதப் புரவலன் - ஏக
பாதருத்திரர்; இவருக்குப் பாதமொ
ன்று, தலைமூன்று; “கண்ணு தற்பி
ரான் மருங்கிரு கடவுளர் கப்புவிட்
டெனத்தோன்றும், வண்ணமுத்த
லைப்படை” என்பதனாலு முணர்க;

திருவிளையாடற் புராணம், திருமணப்
படலம், ௧௧௧.

கஉஅ. மொய் - வலி. பாடலத்
தார் - குதிரையின் கிண்கிணிமாலை.

கஉக. பூ - பூமி, மலர்.

கஉ௦. துணைபவர் - ஒப்பவர்.

கக௧. எங்கள் குருபர னென்றது
தியாகராசனா.

ககஉ. அநபாயன் - ஒருசோழர்;
இவர் பெரிய புராணம் செய்வித்த
வர்.

ககசு. அப்பெயர் - அதிதியரென்
பது; அதன்விசுவதிதீர்த்த ஆம் துதி
தரு பெயர் - அதிதியென்பவன்;
அவன் சுதர் - தேவர்கள்.

ககடு. தேக்கமழ் - தேன்கமழும்.

கக௬. தண்ணிய முளரி - குளிர்த
தாமரைப்பூ. வெம்மை அண்ணிய
முளரி - வெப்பம்பொருந்திய நெரு
ப்பு. நீன்முளரி - நீண்ட காடு. கண்
ணிய முளரி - சுருதிய ஓமவிறகு. முள
ரிவாழ்க்கைப் புரவலன் - பிரமர்.

ககஅ. வேதம் - பொது; ஆகமம் -
கிறப்பு.

கச௦. திருவாரூர்த் திருக்கூட்டத்
தார் இப்படியே பலராலும் பாராட்
டப்பெறுவர்; “திருவா ரூர்த் திருக்
கூட்டத்திற், நமிழ்க்கிலக் காரிய வை
த்திய நாதன்” என்பது, இலக்கணக்
கொத்து, பாயிரம், ௭.

கசஉ. கடாய் - வினாவி. விடுத்த -
விடைகூறி. தடாத - தடைப்படாத.
அறமுதனான்கினும் தாழ்வுபடாத கா
ப்பியம் - பெருங்காப்பியம்.

கச௩. உலோகாயதன் - ஒருவகை
மதவாதி. முப்பொருள் - பதிபசுபா
சம், சாத்திரபாடம்-சைவதுற்பாடம்.

கசடு. ஆசு அற்ற - குற்றமற்ற.

கச௭. கழுநீர்த்தொடையர் - தியா
கராசர்.

கக௩. தளவு - முல்லை. பிளவின்
ஊலியகாய் - ஊறுகாய்கள். யாவரும்
அருந்துசாலை - அன்னசத்திரம்.

ககஉ. சந்து - சந்தனம். வெறு
ப்ப - மிக.

கடுந். பாரு - பார்க்கு. இலை - வெந்
நிலை.

கடுசு. ஆசினி சிறியதென - ஆகா
யம் சிறியதென்று சொல்லும்படி.

கடுரு. புகலுசோ - புகலுவேனோ.
உதிவளம் - உதிக்கின்ற வளம்.

கடுசு. துணங்கறல் - இருள்.

கடுள. சேணி - ணி.

கடுஅ. அளிந்தம் - கோபுரவாயிற்
நிண்ணை.

கசு0. தேவாசிராமமண்டப மென
வும் வழங்கும். இச்செய்யுளின் பின்
னிரண்டடிகள், “கூடுமன்பினிற்கும்
பிடலேயன்றி, வீமீமேண்டா விந
லின் விளங்கினார்” (திருக்கூட்டச்சிற
ப்பு, அ.) என்னும் பெரிய புராணச்
செய்யுளைத் தழுவியது.

கசு2. வெதிர் எழும் - மூங்கிலிற்
றோன்றிப். ஸ்ரீ வன்மீக நாதரைச்
சூரியன் பூசித்து வரம்பெற்றதைத்
திருவாரூப் புராணத்துள்ள சூரியலி
ங்கச் சருக்க முதலியவற்றாலுணர்க.

கசு௩. கட்செவி - பாம்பு. சவி த
கை ஆவரணம் - அழகையும் பெரு
மையையுமுடைய பிராகாரம்.

கசு௪. சோதிவிமானம் - ஒளியை
யுடைய விமானம்.

கசு௫. தேவசிந்தாமணி, தியாகசித்
தாமணி, சிந்தாமணி யென்பன தியா
கராசருடைய திருநாமங்கள்.

கசுஅ. கால் - காற்று.

கசு௧. தியாகராசப்பெருமான் என்
றும் வழங்கும்.

கசு௧. சுத்ததத்துவங்கள் ஐந்தாவ
ன: சுத்தவித்தை, ஈசுவரம், சாதாக்கி
யம், சத்தி, சிவமென்பன. சுத்தமத்
தள முதலிய ஐந்து வாத்தியங்களாவ
ன: சுத்தமத்தளம், தாளம், எக்காளம்,
திருச்சின்னம், சங்கமென்பன:
“மத்தளங்க டாளங்கள் சின்னம் வ
ளைகளுட, னொத்தவெக்கா ளங்களு
டன்குமுற” என்பது திருவாரூரூர,
௩௭௩. இச்செய்யுளிலுள்ள தாம் எ
ன்பது, படர்க்கைப் பெயராகக்கொ
ள்ளப்படுவதன்றி மத்தளத்தினோசை

யாகிய “யா” என்னும் ஒலிக்குறிப்
பாகவும் இங்கே கொள்ளற்பாலது;
“விடஞ்சூழ்வினிடை துடங்க மீன்
வான் வீசிலினாயார் வேங், கடஞ்சூழ்
நாடன் காளிங்கன் கதிரீவேல் பாடு
மாதங்கி, வடஞ்சேர் கொங்கை மலை
தார்தாம் வழக்கன் ணீல மலர்தாந்
தார், தடந்தோளிரண்டும் வேய்தார்
தா மென்னுந் தன்னைத் தண்ணுமை
யே” (யாப்பருங்கலக்காரிகை, செய்.
க - ம் கலித். உதா.) எனவும், “அல்
லம ரிவர்தார் தாமென்றறிதரவறிதி
ராமற், சொல்லுக வெனவ டிக்குந்
தோற்றம்போன் மத்தளத்தை, வல்.
லவ னறைத லோடும்” (பிரபுவிங்.
மாயைகோலா. உக) எனவும் முன்
னோர் பிரயோகித் திருத்தல்காண்க.

கசு௩. தியாகேசருடைய பக்கத்து
ள்ள தேவியின் திருநாமம் கொண்டு
யென்று இச்செய்யுளால் தெரிகின்
றது; திருநாவுக்கரசநாயாரருளிச்
செய்த “கொக்ககாழும்” என்னும்
பதிகத்தில், எ-ம்-செய்யுளிற் கொண்
டியென்னும் பெயர்வந்துள்ளது.

நைமிசப் படலம்.

க. தூயது அன்மையினும் - தூய்
மையையுடைய பொருளல்லாத வற்
றிலும். வெம்மையும் தன்மையுமு
டைய பரிதி.

உ. மடங்கல் - நரசிங்கம். புள் -
சரபம். பொற்கண்ணன் - இரணியா
க்கன். வன்றி - ஆகிவராகம்.

௩. புற்றினிடையே சிவபெருமா
ன் சோதிலிங்கமாகத் தோன்றி வானு
ற வளர்ந்தருளினொன்பது வரலாறு.
இதனைத், திருவாரூப்புராணம், வன்
மீகநாதச் சருக்கம், ௩௬ - ம் செய்
யுள் முதலியவற்றாலுணர்க.

ச. பாகற் கனி - பலாப்பழம். தே.
தெய்வம்; என்றது உருத்திரரை.

௩. தன்னம் - அற்பம். கொழறு -
கன்னம். விள - விளாமரம். இதில்,
“நரங்கை விதிரார் கயவர் கொழறு
டைக்குந், கூன்கைய ரல்லாத வர்க்

கு" என்னும் திருக்குறளின் கருத்தை விரித்து விளக்கியிருத்தல் காண்க.

கூ. தம்பெயர்ப்பொருள் - சோகத்தை நீக்குவதென்பது. சுயரீபதாசையன் - மன்மதன். திருக்கூவப்புராணம், நைமிசாரணியச்சுருக்கம், எ-ம் செய்யுளைப்பார்க்க. அருர் - துன்பம். முருகு அசோகம். வாசனையையுடைய அசோகமரம். மற்ற அவர் - அருகரும், மகளிரும், மன்மதனும். அசோகமரம், உத்தம மகளிர் உதைக்க மலாவது.

எ. குரவமரம், உத்தம மகளிர் தழுவு மலர்வது; எழிலைப்பாலைமரம் அவர் நட்புக்கொள்ள மலர்வது.

அ. ஐம்முசத்தொருவன்-சிவபெருமான். அவர் திருக்கரத்திற் கொண்ருளிய பொருள்களுள் மாதுளங்க ளை ஒன்று.

கரு. தமது உரு - மயில்வடிவமும் சூயில்வடிவமும். கொண்டுவந்தி - இந்திரன்: மருத்தனென்னும் அரசனுடைய யாகசாலைக்கு இராவணன் னற்பொழுது அங்கே வந்திருந்த இந்திரன் அச்சமுற்று மயில்வடிவங்கொண்டானென இராமாயணம் உத்தரகாண்டத்திலும் தக்கனுடைய யாகசாலைக்கு வீரபத்திரக்கடவுளெழுந்த ருளியபொழுது அங்கே வந்திருந்த இந்திரன் சூயில் வடிவங்கொண்டு ஐடினெனக் கந்தபுராணத்திலும் சிவியென்னுமிந்திரன் தன்னுடைய செல்வம் முழுவதையும் வெறுத்து நைமிசவனத்தையடைந்து தவம்புரிந்து முத்திபெற்றானென்று காஞ்சிப்புராண முதலியவற்றிலும் கூறியிருத்தல்காண்க; திருக்கூவப்புராணம், நைமிசாரணியச்சுருக்கம், உ - ம் செய்யுளைப்பார்க்க. தம்பெயர்கொள் மாதவன் - சுகர். சுகம் - கிளி.

கக. பதம் - பதவி, சோறு.

கக. பெருகுஅலை-பெருகுகின்ற அலைகனையுடையகலை. கால் கருகலை உறுது எழுப்பி - காற்றுக் கெடுதலையடையாதவண்ணம் சுழுமுனைநாடி வ

ழியேயெழுப்பி. கருங்கலை - கருங்கலை. ஒருகலை - ஒப்பற்றமான். வானத்துஒளிக்கலை - பிறை. முடிவைத்தார் வாய்வருகலை - வேதாகமங்கள். வற்கலை - மரவுரி.

கக. ஐம்மென்னும்தொடர்மொழியிலுள்ள நிலைமொழிவருமொழிகளுக்கப்பொருள் முறையேதோன்றுதல் ஒடுங்குதலென்று கூறுவர் வடமொழிப்புலவர். உதித்தொடுங்குகின்றசூரியன் சுகம் உதித்தொடுங்கு மென்பதையும், வளர்தல் தேய்தல் ஒன்று மில்லாமற்போதல் ஆகியமுன்றையுமுடைய கக்கிரன் சகபோகம் வளர்தல் தேய்தல் ஒன்றுமில்லாமற்போதல் ஆகியமுன்றையுமுடைய தென்பதையும் காட்டுகின்றனரென்றபடி; "தேய்த லுண்மையும் பெருக லுண்மையும், மாய்த லுண்மையும் பிறத்த லுண்மையும், மறியா தோளையு மறியக் காட்டித், திங்கட் புத்தே டிரிதரு முலகத்து" என்பது பிறநானூறு, உஎ.

கஅ. முதலை - சிவத்தை.

கக. மரசு அடையார். யோகு உடையார் - யோகத்தையுடையவர். நாவலம் கெழு படையார் - நாவாகிய வெற்றிபொருந்திய ஆயுதத்தையுடையவர்.

உக. கோதனம் - பசுத்தன்று.

உச. பட்டம் - நீரோடை.

உரு. இனன் - சூரியன்.

உக. மனச்செம்பொன் - மனமாகிய செவ்வியபொற்றகடு. மனமாகிய பொன்னில் தாளாகிய மாணிக்கத்தைக் கலக்கவைத்தோய. கூற்று - வார்த்தை, டியமன்.

உஎ. நாவாய் - கப்பல், நாவையுடைய வாய்.

உக. ஓத்து - வேதம்.

கஎ. நீர் ஊர் - நீர் பரந்துசெல்கின்ற. கார் ஊர் - மேகங்கள் ஊர்ந்து செல்கின்ற. மாடத்தையும் மறுகையுமுடைய. போர் ஊர் கணை - போர் செய்தலையுடைய அம்பு. நிலம் புரி - உலகத்தார் விரும்புகின்ற.

௩௯. இடை கண்டப் பொருள் போல் - மலைபோல். தோற்றம் - பலராலும் அறியப்படுகை. ஆதியந்தரடை - கலைகளின்டையை. ஆதிநடுப் பொருள் 'கம' என்பதன் பொருள்; அஃதாவது நிறைவு.

௪௦. கமலம் - தாமரை, நீர். சங்கம் கமலம் ஆம்நிதி - சங்கநிதி பதம நிதி. தேவதீர்த்தத்தி லாடுவோர், முறையே குபேரன், இந்திரன், பிரமன், திருமாலாவார்கள்.

௪௧. மெய்யன்பர் - தண்டியடிக்கையனார். இவருக்கு விழிப்பையும் சைனர்களுக்குக் குருட்டித் தன்மையையும் கொடுத்த சரித்திரவிரிவைப் பெரிய புராணத்துள்ள சண்டியடிகள்நாயனார் புராணத்தாலறிக.

௪௨. பூசையைக்கைக் கொண்டு கருப்பையைச் சாராதொழிந்தோரென்க. பூனையைக் கைக்கொண்டு எலியைச் சாரா தொழிந்தோர் என்பது மற்றொரு பொருள்.

௪௩. களம் கறையானிலுயற்ற - இடத்தைக் கறையான்கள் செய்ய. போகிவாழ்வது-பாம்புவாழ்வது. போகி ஆற்ற - இந்திரன் இயற்ற. களம் கறையான் வாழ்கின்ற - கண்டத்தில் விடத்தையுடைய சிவபெருமானுளழுந்தருளி ழிருக்கின்ற; இதனால் மற்றைப்புற்றிற்கும் இதற்குமுள்ள வேற்றுமை கூறினார். அன்பு உற்று - அன்புமிருத்து. இலிங்கம்பல்ல புற்றைச் சூழுமென்க.

௪௪. வாதராயணன் - வியாதமுனிவர்.

௪௫. ஆம் - நீர்.

முதலாவது.

௧. வன்றொண்டை - வலிய துதிகை. பந்து - நீர்வீசுந்துருத்தி. நின்று ஒண் தையலர் ஆடும் - நிற்குகொண்டு ஒண்மையையுடைய மகவுளிகள் விளையாடுகின்ற. இன்தொண்டைவாய் - இனிய கொவ்வைக்கனிபோலும் வாயையுடைய.

௨. நன்கு ஆம் - உச்சரிப்போர்களுக்கு நன்மைகள் உண்டாகாநின்ற. சி முதல் ஐந்தே - சிகாரத்தை ரூதலாகக்கொண்ட ஐந்தெழுத்துக்களே; பஞ்சாஷ்டா மந்திரமே. நடு கொண்காஞ்சி-இடையில் பெருமைபொருந்திய காஞ்சியென்னும் ஆரணத்தை யணிந்த. மென்காஞ்சி காமரப்பண். மென்மையாகிய காஞ்சி, காமரமென்னுமிசைகளை.

௩. மின் நகு அரம் பொரு. மன்ன அகரம்போல் - நிலைபெற்ற அகரவுயிர்போல. தன்ன கரங்களை - தன்னுடைய கைகளை.

௪. விரும்ப அலரும். பருப்பொருள் - தூவப்பொருள். கவல் அரு - கவலுதலில்லாத.

௫. முன்பால் - மார்பு. பின்பால் - முதுகு.

௬. ஊழ் - சூரியன்.

௭. எய்யாத - அறியாத.

௮. முனை - பிள்ளை.

௯. உரை - புதழ்.

௧௦. புத்திரன் - புத்தென்கிற நரகத்தினின்றும் நீக்கிக்காப்பவன்.

௧௧. பிரான் - தியாகசேகர்.

௧௨. குடந்தம்பட்டு - வழிபட்டு; வணக்கம்பட்டு என்றும்; "குடந்தம்பட்டுக் கொழுமலர்சிதறி" என்பது திருமருகாற்றுப்படை, உஉக.

௧௩. புரியும் - விரும்புகின்ற.

௧௪. பெருந்தேவி - பட்டமகிஷி.

௧௫. ஒடியெறிதல் - வலைகட்டுவதற்குத் தடையாகவுள்ள மரக்கிளைகளை ஒடிய எறிதல். பார்வை - பார்வையிருக்கங்கள்.

௧௬. சல்லியம் - முட்பன்றி. வல்லியம் - புலி.

௧௭. தோகை - வால்.

௧௮. புட்சரபம் - சரபுப்புள். புல் - புலி. அஃது - அப்புலி.

௧௯. படி - திருவருவம். படித்தானை மன்னவன் - பூமியையும் சேனையையுமுடைய அரசன்.

௩௫. முதலிரண்டடிகள், திருக்கூவப்புராணப்பாயிரத்திலுள்ள, “கூர் கொண்ட கன்னம்முமா னுண்மையும் பெண் மையுமாய கூற்றிற்கேற்பச், சீர்கொண்ட வலனிடங்கொ ணுயகனை” என்னுஞ்செய்யுளைத் தழுவியத் திருத்தல்காண்க. ஏண்-வலி, பொறிசேர் அரிக்கு - திருமகள் சேரப்பெற்ற திருமாலுக்கு; புள்ளிகள் பொருந்திய வண்டுகளுக்கென்பது மற்றொருபொருள். எகினம் - அன்னப்பறவை.

௩௬. “பகரருத்திப் பியபோக நீத் தரசபோகமனு பவிப்போ னாகி” என்பர் பின்னும்; நான்காவது, க; “அமரர்நா டாளாதே யாநாராண்ட, அயிராவணமே” என்பது, திருநா. தேவாரம்; “உயிராவணம்” - க.

௩௭. பிள் - கருப்பம். அகவை - பிராயம்.

௩௯. விண் தாரணியும் - விண்ணுலகும் மண்ணுலகும்.

இரண்டாவது.

உ. பொருநர் - சேனைத்தலைவர்.

௩. நாந்தகம் - கத்தி. சேதிமம் - கோயில்.

௪. வல்லே - விரைவாக.

௫. “புத்தி” என்பது இங்கே உடன் பாட்டுக் குறிப்பையுணர்த்துவது. உத்தமாங்கம் - தலை.

௬. கஞ்சகம் - சட்டை. ஏகாசம் - உத்தரீயம்.

௭. கபிலையாறு - கபிலரென்னு முனிவரால் வருவிக்கப்பெற்ற ஆறு; இஃது இக்காலத்து ஓடம்போக்கி யென வழங்கும்.

௮. இஞ்சி - மதில்.

௧௦. தம்முடைய ஆசாரியஸ்தானமாகிய திருவாவடுறை ஆதீனமரபு, ‘சைலாதிமரபு’ என்பவராதலால், திருநந்திதேவனா இந்நூலாசிரியர், ‘எங்கள் குருபரன் மரபிற்கெல்லா முதற் குருவாய கோமான்’ என்றார்.

௧௨. மாதவன் கொழுகன் இன்றி-மாமனும் கணவனும் இல்லாமல்.

௧௪

௧௩. நீதிக்குகலன்னபது சோழ ராசனுடைய மந்திரியின் பெயர்.

௧௪. முடங்கல் - திருமுகம்.

மூன்றாவது

௧. மத்தகம் - தலை.

உ. இருபத்தைத்தினுக்கும் அப்பால் இறைமவன் - இருபத்தைத் தத்துவங்கட்கும் அப்பாலாகிய தலைவர்; “ஐயைஞ்சி னப்புறத் தானு மாருரமர்ந்த வம்மானே” என்பது, திருநா. தேவாரம்; “பாடாளம் பூதத்தினனும்”, ௧௦. இருபத்தைத்துடன் ஏழாய் இலக்கண மேனி - முப்பத்திரண்டு இலக்கணத்தையுடைய திருமேனியானது; மூர்த்தி இருபத்தைத்தனையும் - அவருடைய திருமேனிகளாகிய இருபத்தைத்து மூர்த்தங்களையும். மேனி வனப்பால் வென்றது. இருபத்தைத்து அகவை-இருபத்தைத்து பிராயம்; “தலையானை யைத்தினப்பாலானை யைத்து மெய்ச்சாமி” என்றார் சீகாழிக்கோவையிலும்; ௧௫௮.

௩. இறையை ஒப்ப வயங்கலாலே-சிவபெருமானைப் போலே திருமேனியும் உறுப்புக்களும் உவமையிலாதனவாக விளங்குதலாலே.

௪. தேவதாருவனத்திற் கொண்ட திருமேனியிலும் இது சிறந்ததென்ற படி.

௫. விடங்கன் - பேரழகர்.

௬. எள்ளும் - இகழ்வான்.

௮. அடிபுரிக்கும் ஆடை - கால்களாற் கழற்றும் ஆடை; “அனாயிற் சரணத் துரியாடையின் மீது” (கண்ணப்ப. ௬௧) என்பது பெரியபுராணம். மன்சேய் - நரசிங்கவளவன்.

௯. பொருபவர்க்கு நீதும் போற்றுபவர்க்குச் சந்தனமும் உவமை.

௧௧. எவரும் அறிதர. இத்தலத்தில்தெங்குமே நீரோடை ஐந்து வேலிலே அளவுள்ளது; இது தேவாரங்களில் ஆம்பலம்பொய்கையென வழங்கும்; இந்நூல் திருநாட்டுப்படலம், ௧௪௦-ம் செய்யுட்குறிப்பைப் பார்க்க.

கஉ. சிவபெருமானுடைய முகக்கண்களில் வலக்கண் சூரியன் இடக்கண் சந்திரன்.

கங. புரிவீளை - முடிம்கிரிந்த சங்கத்தாலாகிய குண்டலம். அது பொலிதரும் இடம், காதுகள்.

கச. மந்தணம் - இரகசியம். ஆலம் - ஃபிடம்.

கரு. கருவான் - கருமையையுடைய மேகம்; கரு - கருப்பமுமாம்.

கசு. வலயம் - வாகுவலயம்.

கஎ. ஆகரம் - இடம்.

கஅ. சுடமுனி - அகத்தியர். ஒன்பான் மணிக்கலம் - நவரத்தினஹாரம். தார், மாலையென்பன மார்பிலிடப்படும் மாலைவிசேடங்கள்; “தாருமாலையு மயங்கிக் கையற்று” என்பதனாணங்க; சிலப், மனையறம். கரு.

கக. அருவத்திருமேனி நான்கு, உருவத்திருமேனி நான்கு, அருவுருவத்திருமேனி ஒன்று ஆக, க.

உ0. கதிர் பன்னிரண்டு - பன்னிரண்டு சூரியர்கள்.

உக. மாதர் - அழகு. மேகலை ஆண் பாலார்க்கு முரியது. மழைக்கோள் - சுக்கிரன். அவன் செருக்கை யடக்குவதற்கு வைரவக்கடவுள் உண்டு அவனைத் திருவுதரத்தில் வைத்துக்கொண்டனரென்பது சிவபுராணகதை. வெளியினும், உம்மை-இறந்தது தழுவியது.

உஉ. உறுப்பு - நெற்றிக்கண், நகை, கைவிரல், கால்விரல் முதலியன. மிகையே என்ன - அதிகங்களென்ற கண்டோர் சொல்லும்படி. தடறு - உறை.

உங. பொற்றொடர் - பொற்சங்கிலி. வரைதரு கருவி - எழுத்தாணி.

உச. வெள்ளிலை - வெற்றிலை.

உரு. மேதகு ஆதனத்தே.

உசு. பாதுகை - பாதக்குறடி. மந்த - மெல்ல.

நான்காவது.

க. திப்பிய போகம் - தெய்வ போகம். குண்ட சண்டர் - குண்டரும் ச

ண்டரும்; இவர்களிருவரும் முறையே வலப்பக்கத்தும் இடப்பக்கத்தும் நின்று பணி செய்பவர்கள்; “குண்டனிற்கும் வலப்பாடம்” என்பர் பின்னும்; கு.

உ. அபயன் - சோழன். நணி - நண்ணி.

ங. உழை-மான். தளி-கோயில்.

ச. அகளம் - அருவம்; சகளம் - உருவம்.

சு. நகரமண்டனம் - பட்டத்து யானையின் பெயர். பாகு - பாகன்.

எ. இலகடம் - யானைமேற்றவிசு.

ஐந்தாவது.

க. பவனம் - அரண்மனை.

உ. நிலக்கொடி - பூமிதேவி.

ங. சிஞ்சுமாரம் - ஒருதெய்வம்; இத்தெய்வப்பெயர் கிரிஷ்ண யசுவேதத்தில் உ-ம் பிரச்சந்தில் சக-ம் அதுவாகத்தில் கூறப்பட்டுள்ள தென்றும், இது முதலையடிவமாகத் தியானிக்கப்படுமென்றும் இதன் தலை தரமும், இதன் கன்னங்கள் பிரமாவும் யஜ்ஞயமும், இதன் ஹருதயம் விஷ்ணு, இதன் முன்கால்கள் அக்ஷினி தேவர்கள், இதன் நடுவுடல் அத்திரி; இதன்பின் கால்கள் மித்திரனும் வருணனும், இதன்வாலின் முதற்பாக முதலியன அக்கினி இந்திரன் முதலிய தேவர்களென்றும் பெரியோர் கூறுவர்.

ரு. நந்தல் - கெமிதல். கங்கணத்தைத்தரித்து.

எ. தாய - தாவிய.

அ. சோமாக்கந்தொன்னும் சிவலிங்கப்பெருமான் வேறு, புற்றிடங் கொண்ட சிவலிங்கப் பெருமான் வேறு. எல் - ஒளி.

கூ. திங்கள் - மாதம்.

க0. அருப்புமுல்லை-முல்லைபுரும்பு.

ஆறாவது.

க. மானிட மடங்கல் நாமவன், வன் - நரசிங்கச்சோழன். சடங்கு -

கிரியை. மூடியமேகத்திற்கு உறை உவமை. அத்தாணி - அரசிருக்கை.

உ. குரோசம் - ஓர் ஊவு. சோபா னம் - படி; படிகள் முப்பத்திரண்டு.

ங. ஆசி சாற்ற.

ச. உலா - பவனி.

சு. இயம் - வாத்தியம். நரலை - கடல்; முழங்குதலை யுடையது.

அ. கறை - உரல்.

க. இரவணம் - ஓட்டகம்.

கக. சாலிகை - கவசம்.

கரு. தெய்வயானம் - தெய்வ ஊர்; இங்கே சிவிகை.

கஅ. சாந்தாற்றி - விசிறி. களாசி - காளாஞ்சி. கேதனம் - கொடி. ஒலியல் - ஈயோட்டி.

கக. மகரிகை - மகரதோரணம்.

உ௦. கருந்தலை - இழிந்ததலை.

ஏழாவது.

க. பெட்டி - விரும்பி.

ங. சமழ்ப்பு - நாணுதல்.

ச. குறதி - கட்டை. வயிறுகிழி தர.

ரு. வாலிய மருப்புப் பொருப்பு - வெள்ளிய கொம்புகளையுடைய மலை போன்ற யானைகள். கரு புல் வான் - கருப்பம் பொருந்திய மேகம். கால் - வாய்க்கால்.

சு. பொருளை - தாம்பிரபன்னி.

எ. பிணர் - சருச்சனா. கவழி ஏருமை.

அ. திருமாலாகிய மச்சத்தின் விழி யென்பைச் சிவபெருமான் மோதிர மாக அணிந்தனரென்பது சிவபுராணவரலாறு. பரன் திருவுரு - சிவசாரூபம்.

க. நியாயம் - தருக்கதூல். எண் - கணிததூல்.

கக. கிள்ளி - சோழன். கருமம் - காரியம்.

கஉ. மன்னிய - மன்னும்படி.

எட்டாவது.

உ. கைத்தீட்டு - கையெழுத்து.

ங. பரமயோகி - தியாகராசர். குந்தவல்லினை - ஈட்டிபோன்ற வலிய வினை. குடந்தமுற்று - கைகூப்பிமெய்வனைந்து.

ச. வணர் - வளைவு.

சு. தறி - தூண். கழை - குத்துக் கோல். சுளித்து - கோபித்து. விளரி - ஒரு பண்.

எ. யாளியின் - சிங்கம்போல வெண்மையாக. தடித்து - மின்னல். ஒளி - ஒழுங்கு.

அ. இலாங்கலி - தென்னை.

க௦. புலியடியை வாழைக்காய்க்கு உவமை. உறுவது மரபு.

கங. மருள் - உவமவுருபு.

கச. படலம் - கூட்டம்.

கரு. கனம் - மேகம்.

கஅ. வல்லி - விலங்கு.

கக. தன்னம் - அற்பம்.

உக. அரசபலாதிசன் - அரசனா டையவேண்டிய புலனைக்காட்டிலும் அதிகபலனையடைபவன்.

ஒன்பதாவது.

க. வள்ளற் கோமான் - தியாகராசர். மந்திரக்கொத்து - மந்திரிகளின் தொகுதி.

ரு. காணம் - பொன்.

பத்தாவது.

உ. இறை - அற்பம்.

சு. கனிவாய் - கனிபோன்றவாய்.

எ. நோன - பொழுத.

அ. கழு வாய் - பிராயச்சித்தம்.

மனு - மனுஸ்மிருதி; மந்திரமுமாம்.

பதினேற்றவது.

க. சிறு விதி - தக்கன். கறுவி - கோபித்து.

உ. சேக்கர் - காளைகள்.

ரு. இட்டிகைகள் - செங்கற்கள்.

சு. பதிகர் - வழிச்செல்வோர்.

யயல் - செத்தை. அவல் - பள்ளம்.

எ. நியாயம் மாறு உரைப்போர் - குதர்க்கம்செய்பவர். கேண்மியா - கேள்; மியா - முன்னிலையசை.

பன்னிரண்டாழ்து.

க. கல்லாரம் - செங்குருகார்.

ச. கண்ணலம்படப்பை - கருப்பந்
தோட்டம். ௧

டு. உச்சித்திக்கு - வடதிசை. துட
வை - தோட்டம்.

சு. எய்தகோல் - எய்தஅம்பு. குத்
திரம் - மலை. காழ் - வயிரம்.

க. கலாய்த்தார் - விரோதித்தார்.

க௦. முடிப்பல் - நிறைவேற்று
வேன். மென்புவன்றே - நீ முடித்த
ற்கு இது மெல்லியமலரன்று; 'வன்
பூ' என்றபடி. (வன்பூ - பூமி.)

கக. கட்டிக்கொள்ளுவல் - கைப்
பற்றிக் கொள்ளுவேன்; இடையில்
தரித்துக்கொள்ளுவேனென்பது மற்
றொருபொருள். கலிங்கம் - ஒருதே
யம், ஆடை.

கடு. சிறக்கணித்து - கடைக்கண்பா
ர்வை செய்து.

கஎ. குறி - அடையாளம். உத்
தம் - விளி. "

உக. பாடாணம் - கல். அரா -
ஆடரவம்; பதஞ்சலி. "

பதினாழ்வாறு.

க. கன்று - விளையல். என்று -
சூரியன்.

ச. இது திருடர்களுடைய இய
ல்பு கூறுகின்றது. புழை - துவாரம்.
அஞ்ச அங்கு அகற்றி - அஞ்சுதலை
அங்கே யொழித்து.

டு. விளையார் கருவி - பாரா.

சு. ஈகை அரசன் - ஈதலையுடைய
அரசன். உறல்-பூணல் வேண்டும் -
வருந்துன்பத்தை அனுபவித்தல் வே
ண்டும்.

அ. நாகம் - மலை; இங்கே உதய
கிரி. பாகம் - பங்கு.

க. மன்னன் - மேற்கூறிய கோ
சலமன்னன். சிறுகால் எதிரும் - தெ
ன்றற்காற்றுக்கு முன்னும்.

க௦. நம் சார் அடைவார் பொருள்
மன் - இப்பொருள்கள் நம்மிடத்தே

வருபவர்களுக்கு உரிய பொருள்களில்
லவோ; இவை காணப்படாமற்போயி
னவே. நனியாழ் பொன்மன் - மிகு
தியான பொருள்களல்லவோ; இவை
கள் ஈகாமற்போயினவே; மன் இர
ண்டும் ஒழியிசைப் பொருளன்.

கக. அத்தேயம் - கொங்கணம்.

கஉ. பட்டாங்கு - நடந்தபடியே.

கச. நேருடி - நேர்ந்து

கடு. வட்டை - வழி.

கசு. ஓராசையும் - ஒருகுற்றமும்.

ஐ - அசைநிலை. எம் பார் ஆசையெ
ன்று - எம்முடைய பூமியிலுள்ள
பொன்னென்று. ஆர் அறியாதவர் -
யாவர் அறியாதவர். இ கூர் ஆசை
யே - இந்த மிக்க திசைவழியே. குழி
யைப்பார்த்தி யென்றானென்க.

கஅ. பிறந்தம் வேங்கை - பிறரு
டைய பொன். அளியார் ஆரார் -
அன்புடையவர்கள் அனுபவியார்; அளி
யாரென்பதற்கு வண்டு என்பது மற்றொருபொருள்; வண்டு அடாதவேங்கை - வண்டுகள் சேராத வேங்கை மலரைப்போலும் அப்பொன்; 'போ
ழும் வேங்கை - பிளக்கும் புலியா
கும்; தொடினும்வேம் கை - தொட்
டாலும் கைகளவேம்.

கக. வெறுக்கை - பொன்; பெயர்
வெறுத்தல், தொழிற்பெயர்.

உ௦. என்பார் மன் ஆசை - எனது
பூமியில் நிலைபெற்ற பொன்.

உக. கலாம் - சண்டை. ந வாரிசத்
தான் - சிறப்புற்ற தாமரை மலர்போ
ன்ற திருவடி.

உஉ. என்று என்றும் நான் வில்
தளி - சூரியன் எக்காலத்தும் நானு
கின்ற ஒளியையுடைய கோயில்.

உக. ஆதிநூல் - வேதம்.

உச. விது மந்தரம் நீள் தறி மத்து
என - சந்திரனையும் மந்தரமலையையும் முறையே நீண்ட தூண்களும் மத்தாகவும். பதுமம் தவிசோன் - பிரமன்; மெலித்தல். மந்தி - வண்டு.

உடு. கதி ஆர் - விளங்குதல் பொருந்திய.

உஎ. கள்ளும் தொழிலோரும் - திருடரும். அலகிற்று - தங்கியது.

உக. திடர் - வலியையுடையவர்.

பதினான்காவது.

உ. பூழியர் - பாண்டியர். பறம்பு - மலை.

ச. பசுபதி - உயிர்களுக்குத் தலைவர்; சிவபெருமான்; ஆன்களுக்குத் தலைவரென்பது மற்றொருபொருள். பசுக்களின் வலக்கண்ணிற் சூரியனும் இடக்கண்ணிற் சந்திரனும் வாழ்வார்கள்; “தேசுடையபரிதிமதி நயனத்தில” என்பது சிவதரு. கோபுர. ௧௨ச.

டு. ‘கொல்’ என்பதை ஆம்பலுக்கும் கூட்டிக. தாமரை - மகாபத்மம். வெள்ளம், ஆம்பல், பதுமம், தாமரையென்பன ஒவ்வொரு பேரெண்களின் பெயர்கள்.

சு. ஆய ஆன் - அந்தப் பசுக்கள். புகூஉ - புருந்து. அறல் - நீர். உடுமான - நஷத்திரங்களை ஒப்ப; “காயமீனெனக் கலந்து கானினை, மேய” என்பது சிந்தா. கோவீர். ௧௬. இரீஇ - இரிந்து; கெட்டு.

எ. உலா - ஆடியுலா. நம் சேரன் - நம்முடைய சேரமான் பெருமான் நாயனார். பப்பிப்போய - பரவிப்போகிய.

அ. உதியன் - சேரன்.

க. வஞ்சியர்கோன் - சேரன்; வஞ்சி - சேரன் இராசதானி.

சு. கோதை - சேரன். மேதை - அறிவு.

கக. குழீஇ - கூடி. நணி - நண்ணி. ஆனைத் தெரித்து - பசுவைத் தெரிவித்து.

கடு. புகூஉ - புருந்து. வானவன் - சேரன்.

கஎ. தொழுவம் - பசுக்கொட்டில்.

கஅ. வஞ்சியேன் - வஞ்சிகரத்தைபுடையேன், வஞ்சிப்பேனல்லேன். இச்செய்யுளில் வஞ்சியேனென்பது முதலியன, “வஞ்சியேனென்றவன்ற னூருதைத்தான் யானுமவன், வஞ்சியா நென்பதனால் வாய்நேர்தேன் - வஞ்சியான், வஞ்சியேன் வஞ்சியே நென்றுணைத்தும் வஞ்சித்தான், வஞ்சியாய் வஞ்சியார் கோ” என்னும் பழையவெண்பாவின் கருத்தைத் தழுவிவிரிந்தல் காண்க.

தியாகராசலீலையின்

விஷய சூசிகை.

[இதற் சிலசொற்களும் உள்ளன.]

பக்கம்.	பக்கம்.	பக்கம்.
அகத்தியமுனிவர் ௮	அநபாயன் ௪௯	அருவிகள் ௧௪
அகப்பற்று ௨௩	அப்புவின்குறி ௩௮	அல்லியங்கோதை ௪
அங்கநாடு ௭௮	அம்பாசங்கரன் ௭௯	அவந்திராடு ௭௮
அசபாநடனம் ௪	அரசபலாதிகள் ௭௯	அறக்கருணை ௧
அசலேசர் ௨	அரசர்வீதி ௪௮	அறுபத்துமூவார் ௯
அசுத்தமாயை ௨௨	அரண்மனை ௭௨	அன்னசத்திரம் ௪௮
அசோகமரம் ௮௨	அராசமுதலியன் ௨௨	அன்னப்பறவை ௧௮
அழியுரிக்குமாடை ௯௮	அருச்சுனன் ௩௯	ஆநாசவிநாயகர் ௧

பக்கம்.	பக்கம்.	பக்கம்.
ஆடகேசர் ௩	கட்டியத்தொழில் ௭0	குறிஞ்சிவளம் ௧௩
ஆடரவக்கிண்கணி ௩,	கண்ணப்பர் ௩௨	குறும்பூழ்வென்றி ௪௬
௫௭	கண்ணன் ௨0, ௨௧, ௩௩	கோண்டி ௫௪
ஆடாதுஆடுவார் ௪௫	கண்ணிமாலை ௬௬	கொழு ௨௧
ஆதிசைவம்வீதி ௪௭	கத்திரி ரண்டு ௬௭	கொன்றைமரம் ௧௬
ஆதியுலா ௩௬	கத்தூரிப்பூச்சு ௬௬	கோங்கமரம் ௨௩
ஆயுதவகைகள் ௩௬	கபிலையாறு ௬௩	கோசலநாடு ௭௫
ஆழித்தேர் ௩௯, ௪௫	கம்பாநதி ௧௯	கோதாவரிநதி ௭௩
ஆன்மார்த்தபூசை ௧௫	கம்பிக்காதழகர் ௩௩,	கோபுரங்கள் ௪௯
ஆனந்தேசர் ௩	௬0, ௬௧	கோபுரவாயில்கள் ௪௯
ஆனையநாயனார் ௧௬	கமலாம்பிகை ௪, ௫0	கொழிவென்றி ௪௬
இடைநகர்வளம் ௩௬	கரண்டமகுடம் ௪	கங்கப்பலகை ௩0
இந்திரன்செய்ப்புற்று ௩௫	கருநிறப்பொட்டு ௬௫	சங்கப்பலகை ௩0
இந்திரன்மள்ளனா	கலன்சலிழ்த்தோர் ௬௧	சங்கப்பலகை ௩0
னமை ௧௩	கலிங்கதேசம் ௩0	சங்கப்பலகை ௩0
இந்திரவில் ௪0	கவரி ௭௨	சங்கப்பலகை ௩0
இந்திரனைவணங்கல் ௨௨	கவலைக்கிழங்கு ௧௩	சங்கப்பலகை ௩0
இராமன்சூசித்தது ௩௬	சனைகள் எடுத்தல் ௨௩	சங்கப்பலகை ௩0
இருந்தாடழகர் ௩௬	காஞ்சிநகரம் ௫௩, ௭௩	விழாவிருத்திருமுக ௬
இலக்கணக்குற்றம் ௩	காட்டுக்கோழி ௧௭	மெழுதுதல் ௬
இலக்கணபாடம் ௪௭	காந்தாரநாடு ௭௫	சந்திரஹாரம் ௬௬
இலக்கணம் ௨௧	காப்பியப்பாடம் ௪௭	சபாபதி ௪
இலக்கியம் ௨௧	காம்போசநாடு ௭௫, ௩0	சரக்கோழிமுட்டை ௪௪
இளைசைமாறர் ௪௪	காயாமரம் ௧௬	சரபம் ௬௩
இறையனார் ௩0	காவிரி ௧௯, ௭௨	சிஞ்சுமாரமென்னுந் ௬௯
உடைவான் ௬௭	காளான் ௧௭	தெய்வம் ௬௯
உப்பு ௨௬	கிண்கணிக்கால், ௬௨, ௭௬	சித்தீசர் ௩
உலோகங்களைப்பற்றி	கிண்கணித்தாட்சிங்கா	சிவகாமசுந்தரியம் ௩
சிட்டு ஒற்றுமைப்	தனசிந்தாமணி ௧௩	மை ௫
படுத்தல் ௨0	கிரி ௫௩	சிவஞானபோதம் ௧௬
உலோகாயதன் ௪௭	கீற்றுச்சந்தனம் ௬௫	சிவத்ததன் ௭௩, ௭௬
எயினச்சாதி ௨௭	குட்டிகாசனம் ௪	சிவபுராணம் ௫௪
எருமை ௧௩, ௨0	குடகநாடு ௭௪	சிவபெருமான்வலைவீசி ௭௪
எழுத்தாணி ௬௭	குண்டசண்டர் ௬௭, ௭௧	யது ௨௭
ஏகபாதஉருத்திரர் ௪௫	குண்டர் ௬௩	சிவவென்றி ௪௬
ஏரண்டபுரம் ௨௩	குண்டையூர்க்கிழவர், ௨௫, ௪௪	சிவாகமபாடம் ௪௭
ஏழிலம்பாலையார் ௫௨	குண்டோதரன் ௧௯	சின்னப்பூ ௨௪
ஏறுதழுவுல் ௧௬	குதினாகள் ௩௪, ௭௧	கீதை ௨௭
ஐந்துமலம் ௨௩	குதினாவென்றி ௪௬	கங்கிரனைவைவரவ்விழு ௬௭
ஐயனார்சந்திரி ௧௪	குயில் ௫௩	ங்கியது ௩௩, ௬௭
ஓட்டகங்கள் ௭௧	குராமரம் ௨௩, ௫௨	சுத்தத்ததுவங்கள் ௫௧
கங்கணம் ௬௭	குருட்டரிப்பான் ௪௫	சுத்தமத்தளமுதலிய ௫௧
கங்காகுலம் ௪௪	குருந்தமரம் ௧௬	ஐந்து ௫௧
கங்காநதி ௭௩		சுத்தமையை ௨௨
		சுதன்மை ௩௯

தியாகராசலீலையின் விஷய குசிகை.

ககக

பக்கம்.
சுந்தரமூர்த்திநாயனார், ௧௩
சு, ௨௬, ௩௪, ௩௮
சுருக்கொம்பின்பூசு, ௨௬
சூதமுனிவர் ௧௪
செங்கமுனிப்பூ ௩, ௬௬
செங்கோல் ௬௭
செந்தாமரைநாறியதிரு
வீதி ௩௧
செவ்வந்தித்தோடு ௩
செவிப்பூ ௬௬
சேரமான்பெருமானு
யனார் ௩௪, ௮௬
சேவென்றி ௬௬
சைவசாஸ்திரம் ௬௭
சைவம் ௨௧
சோபாவதி ௬௦, ௬௮
சோமாக்கந்தர் ௩, ௬௬
சோழநாடு ௬
சோழநாயகர் ௨
நுகர்வென்றி ௬௬
தண்டியழகணையனார்வி
ழிபெற்றது ௧௬
தண்ணீர்ப்பந்தர்கள் ௬௬
தயிர் ௬௬
தலைச்சாத்து ௬௩
தவக்குறை ௬௬
தகழிணைமூர்த்தி ௧௬
தூம்பிரபன்னிக ௬௬, ௭௩
தாலிபெருகிறதென்
பது ௮
திணைமயக்கம் ௨௮
தியாகராசர்கோயிலிற்
சாளரங்கள் ௧௦
தியாகராசர்திருவிளை
யாடல் முந்தூற்றறு
பதென்பது ௧௭
தியாகராசர்துதி, ௩, ௬௨
தியாகராசர்வசந்தமன
டபம் ௬௬
தியாகராசர்விமானம்,
௧௦
தியாகராசருடையஅர
சக்கோலம் ௬௧

பக்கம்.
தியாகராசருடையஅர
ண்மணையினிடம் ௬௩
தியாகராசரின் நந்தி ௧௦
தியாகராசருடையவல
த்திருவடி ௩௩
திரிபுண்டரம் ௬௧
திரியம்பகமந்திரம் ௬௬
திரியம்படியாகம் ௬௬
திருக்கழுக்குன்றம் ௨௮
திருக்கோயில் ௬௬
திருக்கோயில்முதலிய
னனுவைத்துவேலியெ
ன்பது ௨௧
திருக்கோயிலிலுள்ளப
ற்பலஆலயங்கள் ௧௦
திருஞானசம்பந்தர் ௬
திருடரியல்பு ௮௨
திருநந்திதேவர் ௧௬, ௬௪,
௬௮, ௭௬
திருநாவுக்கரசர், ௬, ௬௪
திருப்பனந்தாட்சிவலி
ங்கப் பெருமான் ௨௨
திருப்புக்கலூர் ௬௪
திருப்பெருந்துறை ௬௬
திருமணிமுத்தாறு ௩௨
திருவாதவூரடிகள் ௬
திருவாரூர் ௩௦, ௩௧
திருவாரூர் பிரணவஸ்த
லம் ௩௦
திருவாரூர் பூமிதேவி
யின் இதுயகமலம் ௬௬
திருவாரூர் விராட்புரு
ஷன் மூலாதாரம்,
௩௦
திருவாரூர்வீதி ௭௨
திருவாரூர்த்தெய்
வம் ௩௬
திருவாவடுதுறை அம்
பலவாணமுனிவர் ௭
திருவாவடுதுறைப்பஞ்
சாக்கரதேசிகர் ௭
திருவிரிஞ்சைச் சீவலி
ங்கப்பெருமான் ௨௪
திருவீழிமிழலை ௨௬

பக்கம்.
திணை ௬௩
திணைசெய்வித்தல் ௬௭
துர்க்கை ௨௮
துரும்பைக்கொண்டு
வலியை யளந்தது ௮
துளுவநாடு ௭௪
துன்னூசி ௨௪
துவாயர் ௬௬
தேர்கள் ௩௧, ௭௦
தேர்வென்றி ௬௬
தேவதீர்த்தம் ௩௨, ௧௬
தேவாசிரயம் ௭, ௬௬, ௧௬
தேவாரஇனிமை ௨௬
தேவாரநாடு ௧௮
நக்கீரர் ௩௨
நகரமண்டனம் ௬௮
நடுக்கந்திர்த்தவிராய
கர் ௨
நந்தவனங்கள் ௩௩
நரசிங்கச்சோழன் ௬௦
நரசிங்கம் ௬௬
நவந்தருபேதம் ௨௦
நவரத்தஹாரம் ௬௬
நளன்பூசுத்தது ௩௧
நாகபிலத்தை இந்தி
ரன் அடைத்தது ௩௪
நாவாய்கள் ௨௬
நீட்களசத்தி ௪
நீட்களசிவம் ௨
நீட்களநாடு ௭௧
நிலைத்தேர் ௬௬
நிறைசெல்வத்திருவா
ரூர் ௨, ௭, ௧௬
நீதிருதுகலன், ௬௪,
௭௬, ௭௬
நுணலை ௨௪
நெய்தல்நிலம் சண்
டைக்குறித்து ௨௬
நெல்லி ௨௮
நைமிசமுனிவர்கள் ௧௩
பங்குனித்திருநாள் ௬
பசலைக்கொடி ௬௮
பசுக்கள் ௬௭, ௮௬
பஞ்சபூத்தினிறம் ௬௧

பக்கம்.	பக்கம்.	பக்கம்.
பஞ்சாக்கரஜபம் ௫௪	பூங்கோயில் ௪௬, ௫௬	முத்துமாலை ௪௬
படைச்சால் ௨௧	பூணூல் ௪௬	மும்மலம் ௨௩
பந்தும்புவையும ௪௨	பூமிபொன்னிறம் ௭௫	முயலின் தன்மை ௧௬
பரத்தையர்வீதி ௪௨	பூவைவென்றி ௪௬	முருகக்கடவுள் ௫
புரதர் ௨௬	பொரி ௧௬	மேகலை ௬௭
பரவையுன்மண்டளி, ௪௧	பொற்கவசம் ௬௬	மேழி ௨௧
பராசத்திதவம் ௬	மகரதோரணம் ௪௦	மேவுராசி ௩௮
பராபனாமந்திரம் ௬௬	மங்கலமென்னுமார் ௧௬	மோதிரம் ௬௭
பராபனாயந்திரம் ௬௬	மடைப்புலவர் ௪௩	யானைகள் ௩௪, ௭௦
பல்லவநாடு ௭௫	மதக்கொள்ளைக்கள் ௨௧	யானைவென்றி ௪௬
பலராமர் ௧௮	மதில் ௪௨	யோகபீடம் ௪
பலாச்சுனை ௧௪	மதினமேல்டுபம் ௬௬	வசந்தம் ௩௬
பழவகைகள் ௩௬	மதுரை ௮௬	வஞ்சிகரம் ௮௮
பற்றாசு ௨௦	மந்திகள் ௩௨	வயிரக்கச்சை ௬௭
பனைகள் ௨௬	மயில் ௧௩	வன்மீகநாதர் ௨
பாஞ்சாலநாடு ௭௫	மருதவளம் ௧௭	வர்குவலயம் ௬௬
பாண்டியன் ௩௪	மலைநாடு ௭௪	வாகை ௨௮
பாண்டிநாடு ௭௪, ௮௬	மலைநெல் ௧௪	வாணசுரன் ௨௦
பாணபத்திரர் ௪௪	மழைவளம் ௧௦	வாத்தியங்கள் ௭௦
பாதிரி ௨௮	மறக்கருணை ௧	வாதாவிவிராயகர், ௧,
பார்வைமிருகம் ௧௪	மறையவர்வீதி ௪௬	௫, ௫௬
பாலாறு ௭௩	மணரீதிகண்டசோழர், ௬	வாய்க்கால்கள் ௨௨
பாலவளம் ௨௭	மணுவரசன் ௪௧	விசிறி ௭௨
பிரகிருதிமாயை ௨௨	மனைக்கின்று ௧௮	விட்டவாயில்விநாயகர், ௧
பிரணவப்பொருள் ௧	மாணக்கர் ௨௨	விடைக்கொடி ௩௮
பிராயிடுதல் ௨௧	மாணிக்கமருடம் ௬௬	விளாக்கோலுதல் ௨௧
பிள்ளையின்வாமை ௫௬	மாணிக்கவாசகர் ஊமை ௬	விளாமரம் ௫௨
புத்தியென்றல் ௬௬	யைப் பேசுவித்தது ௬	வீதிவிடங்கள் ௩
புத்திரன் ௫௬	முதலியன ௨௪	வீதிவிடங்கள் பவனி, ௩௬
புராணங்கள் ௫௭	மாதுணைமரம் ௫௨	வீரகிண்கிணிக்கால், ௭௨, ௭௪, ௭௬
புலி ௬௧	மாம்பழம் ௫௨	வீரர்கள் ௩௬, ௭௧
புலிநகக்கொன்றை ௧௩	மாலைக்குரிய ஐங்குற் ௨	வேண்டெய் ௧௬
புற்றிடங்கொண்ட ௮	றங்கள் ௮	வேட்டை ௬௦
வர் ௫௬, ௪௨	மாற்றுரைத்த விநாய ௨	வேம்பு ௨௮
புற்றிடங்கொண்டவர் ௫௦	கர் ௨	வேய்ங்குழல் ௧௬
விமாணம் ௫௦	மான் ௧௬	வேளாளர்வீதி ௪௩
புற்றிலெழுந்தசோதி, ௪௨, ௫௨	மீள்குகொடி ௧௩	வைகரிமுதலியன ௨௨
புறப்பற்று ௨௩	மீசை ௧௪	வையந்தம் ௩௬
புறவிடை ௮௧	மீன்கள் ௧௬	வைசியர்வீதி ௪௪
பூங்குடை ௩௩	முசுருத்தசக்கரவர்த்தி ௬	வையையநதி ௧௬
	முத்துக்குண்டலம் ௬௬	வையவக்கடவுள் ௫

